

உமது தேக்டு

மலர் 12 இதழ் 03
டிசம்பர் 2015 - ஜனவரி 2016
மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான
ந்கலயத்தன் றவளியீடு

பொது மக்களின்

கலந்துரையாடல்களினால் மெருகூட்டப்பட்ட

ஒரு புதிய அரசியலமைப்பு

கலாநிதி பாக்சியசோதி. சரவணமுத்து / கலாநிதி ஊயம்பதி விக்கிரமரத்தின / பேராசிரியர் அத்துல வித்தானவசம் / பேராசிரியர் நவரத்தன பண்டார / சட்டத்தரணி கேடபிளியு. தனாக்குதன / கலாநிதி உப்புல் அபேரத்தன / ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிரிசேன / சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் சுவாமிநாதன் விமல் / கலாநிதி அசங்க வெலிகல் / சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் ரொவ்ரான் எதிரிசிங்க குமுதினி சாமுவேல் / குவந்தி வக்வெல்ல / பேராசிரியர் ரொவ்ரான் சமரதீவ / முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க / பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க / அமைச்சர் லக்ஷ்மன் கிரிஸ்தல் / சட்டத்தரணி லால் விஜேநாயக்க / சட்டத்தரணி நிஷாம் காரியப்பர் / விதித்த வேரத்த / சிரேஷ்ட பிரேமசந்திரன்

பதிப்பாசிரியர் : எஸ். சிவகுருநாதன்

பிரஜைகளின் இணையதளம்

பிரஜைகளின் வாழ்க்கைக்கு ஏற்புடைய,

- அரசியலமைப்பு உட்பட சகல சட்டங்களும், விதிகளும், ஒழுங்கு விதிகளும்
- பிரஜைக்கு ஏற்புடைய உச்ச நீதிமன்ற தீர்ப்புக்கள் மற்றும் ஏனைய முக்கிய வழக்குத் தீர்ப்புக்கள்
- அரசு மற்றும் பொது நிறுவனங்களின் படிவங்கள்
- பிரஜைகள் செயற்பாட்டின் நவீன தகவல்கள்
- அடிப்படை உரிமைகளும் கடமைகளும் பொறுப்புக்களும்
- பிரஜைகள் செயற்பாட்டின் மூலம் பெற்றுக்கொண்ட வெற்றிகள் பற்றிய விபரங்கள்
- பிரஜைகள் சபைகள் பற்றிய தகவல்கள்

அரசுகளும் மொழிக்கொள்கைகளுக்கு அமைய மும்மொழிகளிலும் பிரஜைகளின் சார்பில் பெருவரி மாத ஆரம்பத்தில் இருந்து மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் மூலம் எதிர்பாருங்கள்.

www.citizenslanka.org

புதிய அரசியலமைப்பு ஆழமான பொதுமக்கள் கலந்துரையாடல் மூலம் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டும்

புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கிக் கொள்ளுதல் எமது நாட்டின் முதன்மையானதும், முக்கியமானதுமான பணியாகும். ஆனால், அதுபற்றி ஆழமான உள்ளார்ந்த கலந்துரையாடலை உருவாக்குவதில் அரசும் அல்லது அரசைப் போலவே ஏனைய தரப்பினரும் வெற்றிபெறவில்லை. அரசாங்கத்தில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டாலும், அதன் நிலையான தன்மைபற்றி எழுந்த பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பது அரசாங்கத்தின் முதற் பொறுப்பாக மாறியது. இதன் காரணமாக, நீண்ட காலம் வீணடிக்கப்பட்டது.

புதிய அரசியலமைப்பைத் தயாரிக்கும் செயற்பாட்டை ஒரு சில கல்விமான்களுக்கு மட்டுப்படுத்தாமல், பொதுமக்கள் கலந்துரையாடல்மூலம் அது இடம்பெற வேண்டும் என நாம் இதற்கு முன்னரும் வலியுறுத்தி இருந்தோம். ஓரளவு தாமதித்தேனும் இப்போதாவது அதனை ஆரம்பிப்பதாயின் இந்தச் செயற்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்க வேண்டிய விடயங்கள் தொடர்பாக, அடிமட்டத்தில் இருந்து பெறக்கூடிய கருத்துக்களை குவிமையப்படுத்தும் முறையான திட்டமும், நிறுவனக் கட்டமைப்பும் அவசியமாகும். அதற்காக பௌதீக மற்றும் மனிதவளங்களில் பற்றாக்குறை இல்லை. நிபுணத்துவ அறிவுகொண்ட அறிஞர்களும் உள்ளனர். தொழில்நுட்பமும் இருக்கின்றது. செயற்பாடும், நெறிப்படுத்தலுமே அவசியப்படுகிறது. அதேசமயம், அரசியலமைப்பு பற்றிய பாடவிடயம் பாடசாலை பாடவிதானத்தில் உள்ளாங்கப்பட வேண்டும். அனேகமான நாடுகளில் அரசியலமைப்பிற்கான கற்கை செயற்படுத்தப்படுகிறது. இதன் விளைவு அரசியலமைப்பு தொடர்பாக அறிந்த பிரஜைகளின் உருவாக்கமும் அவர்கள் இதில் பங்காளர்களாக இருப்பதுமேயாகும். அப்போதுதான் அரசு கொள்கைகளைத் தயாரித்தல் மற்றும் அவற்றைச்

செயற்படுத்துதல் பிரஜைகளின் நடவடிக்கையாக மாறும்.

அதேசமயம், ஏற்கனவே அரசியலமைப்பு தயாரிப்புச் சபை ஒன்று பற்றிய பிரேரணை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளதோடு, அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பு தொடர்பான பொதுமக்களின் கருத்துக்களைப் பெறுவதற்கான ஒரு குழுவும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுமக்களின் கருத்துக்களைப் பெறும் குழு மிக முக்கியமானதொரு அமைப்பு என்ற வகையில் அதன் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் முறைசார்ந்த வகையில் செயற்படுவது சிறந்தது. அதேசமயம் இலங்கை முழுவதும் வாழும் சகல பிரஜைகளினதும் கருத்துக்களையும், யோசனைகளையும் ஒவ்வொரு பிரஜையின் அபிலாஷையும் நிறைவேறும் வகையில் அவற்றைத் தொகுக்க வேண்டும். அதற்கு அவசியமான வசதிகளை அதாவது அரசு தரப்பின் சகல பிரஜைகளினதும் கருத்துக்களைப் பெறும் குழு அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். புதிய அரசியலமைப்பின் இயக்கம் பற்றி பிரஜைகளின் கருத்துக்களை சேகரிக்கும் குழுவிற்கு வழங்கப்பட வேண்டும். புதிய அரசியலமைப்பின் தயாரிப்பு தொடர்பாக பிரஜைகளுக்கு அறிவூட்டுவதற்காக சக்திவாய்ந்த பிரசாரத்தை வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளின் முக்கியத்துவத்தைப் பெற வேண்டும்.

பன்மைத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் இணக்கப்பாட்டுடனான ஓர் அரசியலமைப்பை நிர்மாணிப்பதற்கு முடியாமையே சுதந்திரத்தின் பின்னர் நாட்டின் ஐக்கியத்திற்கான பிரதான தடையாக அமைந்துள்ளது. எனவே, இடத்துக்கிடம் ஒட்டப்பட்ட ஓர் அரசியலமைப்பும், அதனூடாக ஆறுகள் வற்றிப்போன ஒரு பூமியே எமக்கு கிடைத்துள்ளது. பிளவுபட்ட ஒரு சமூகமே எம்முன் உள்ளது. இந்த சமூகத்தை குணப்படுத்துவதாயின் புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

ஆலோசகர்: லயனல் குருகே தமிழ் புதிப்பாசிரியர்: என்.சிவகுருநாதன்

நானாவது உதவிகள் : மஹிந்த ரத்நாயக்க, லஹிடு கிந்தலகம பக்க வடிவமைப்பு: சுசந்தி மனிமாரன்/கமலாதேவி சசிசந்திரன்

அச்சாக்கம் : க்ளோப் ப்ரிண்டிங் வேர்க்ஸ் 0777-315971

"சமாதான நோக்கு" என்பது மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் சமாதானமும் மோதல் ஆய்வும் பற்றிய பிரிவினதும் சமூகப் பங்களிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டப் பிரிவினதும் பிரசுரமாகும். மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையமென்பது சுயாதீன, அரசியல் கட்சி பேதுமற்ற அமைப்பாகும். அது பிரதானமாக ஆட்சி முறண்பாடுகளைத் தீர்த்தல் மற்றும் அதனுடன் இணைந்த பிரச்சினைகள் என்பன மீது அவதானம் செலுத்தும். பொது மக்களின் கொள்கை தொடர்பான சம்பாஷனைக்கு சிவில் சமூகத்தின் நேரடி ஒத்துழைப்பு தேவைப்படுவதாலும், அதைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்பது தொடர்பாக மிகுந்த நம்பிக்கை காரணமாகவும், 1996 இல் மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் அமைக்கப்பட்டது. பொது மக்கள் மீதான கொள்கைகள் விமர்சன ரீதியாக திறமையுடன் செய்யப்படல் மாற்று வழிகளை இனங்காணல், அதை விரிவாக்கல் தொடர்பான ஆய்வு, அமுத்தம் கொடுக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் என்பவற்றிற்கு மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் தன்னை அர்ப்பணித்துள்ளது.

இலங்கையின் மோதலைத் தீர்ப்பதற்கு ஏதுவான பிரச்சினைகளைப்பிட்டு, எமக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இடையே இடையீட்டை ஏற்படுத்துவதற்கான ஒரு மார்க்கமாக "சமாதான நோக்கு" பயன்படுகிறது. இச்சஞ்சிகையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தினதோ அல்லது அதை பணிப்பாளர் சபையினதோ கருத்துக்களை பிரதிபலிக்கவில்லை. மேலதிக விபரங்களுக்கு பின்வரும் முகவரியுடன் தொடர்புகொள்க.

தொடர்புகளுக்கு : "சமாதான நோக்கு"

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம், 6/5, லெயர்ன்ஸ் வீதி, கொழும்பு - 05

தொலைபேசி : 011 2081384/6, தொலைநகல் : 011 4714460

மின் அஞ்சல் : cpa@cpalanka.org இணைய தளம் : www.cpalanka.org

சாதகமான முடிவினை நோக்கி **3**
கலாநிதி பாக்கியசோதி சரவணமுத்து

72 மற்றும் 78 என்பவற்றில்
நிகழ்ந்த தவறு மீண்டும் நிகழக்கூடாது **7**
கலாநிதி ஜயம்பதி விக்கிரமரத்ன

அரசியலமைப்பினூடாக அரசாங்கத்தின்
அதிகாரங்களை மட்டுப்படுத்த வேண்டும் **11**
கலாநிதி அத்துல வித்தானவசம்

அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பு
உபாய மார்க்கப் பிரவேசங்கள் **17**
பேராசிரியர் நவரத்ன பண்டார

இளைப்பாறுவதை நிறுத்திவிட்டு
சிவில் அமைப்புகள் மீண்டும் செயற்பட.... **22**
சட்டத்தரணி. கே.டபிள்வீ. ஜனரஞ்சன

சிருஷ்டகரமான ஓர்
அரசியலமைப்பு எமக்குத் தேவை **28**
கலாநிதி உப்புல் அபேரத்ன

புதிய அரசியலமைப்பைத்
தயாரிப்பதற்காக வெளிநாட்டு
அரசுகளின் எதுவித தலையீடும் கிடையாது **34**
ஜனாதிபதி மைத்திரியால சிரிசேன

எதிர்கால சமூக, அரசியல்
குறிக்கோள்களை கவனத்திற்கொள்வோம் **39**
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் சுவாமிநாதன் விமல்

புதியதோர் அரசியலமைப்பு **42**
கலாநிதி அசங்க வெலிகல

பிரச்சினையின்
மையப்புள்ளியை நாளும் அரசியலமைப்பு **48**
ரொஹான் எதிரிசிங்க

சிவில் சமூகமே முன்னோடியாகச் செயற்பட்டது **59**
குமுதினி சாமுவேல்

அரசியலமைப்பு
மறுசீரமைப்புகளும்
பெண்களின் பிரதிநிதித்துவமும் **64**
ருவந்தி வக்வெல்வ

சிந்தனை வளம் குன்றியதாகக் காணப்படும்
சிந்தோர் அரசியலமைப்பு **67**
உருவாகும் சாத்தியம் இல்லை
பேராசிரியர் ரொஹான் சமரஜீவ

நிறைவேற்று ஜனாதிபதி
முறையை நீக்க வேண்டும் **72**
முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா
பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க

பிரதேசங்களின் உரிமைகளை
வலுவூட்டும் அரசியலமைப்புச் சபை **76**
பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க

புதிய அரசியலமைப்பை
உருவாக்கும் எதிர்வார்ப்பு எமக்குண்டு **81**
அமைச்சர் லக்ஷ்மன் கிரிஎஸ்ல

புதிய அரசியலமைப்புப் பற்றிய மக்களின்
கருத்துக்களை பாராளுமன்றத்திற்கு
வழங்குவது எமது பொறுப்பாகும் **84**
சட்டத்தரணி லால் விஜேநாயக்க

குழுவின் யோசனை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போதும்
அது, இதுவரை பாராளுமன்றத்திற்குச்
சமர்ப்பிக்கப்படாமையினால்
வேதனையடைந்துள்ளோம் **87**
சட்டத்தரணி நிஷாம் காரியப்பர்

அரசியலமைப்பு
புதிதாகவே சூயற்றப்பட வேண்டும் **92**
விஜித்த ஹேரத்

சுயாட்சியை அழிப்பதையாகக்
கொண்ட அரசியலமைப்பு மாற்றம் தேவை **97**
சுரேஷ் பிரேமசந்திரன்

அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பான நீண்ட விவாதம் சாதகமான முடிவினை நோக்கி

கடந்த நான்கு தசாப்த காலங்கள் பூராக நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தல்கள் மற்றும் பொதுத் தேர்தல்கள் அனைத்திலும் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படல் மற்றும் அதிலும் விசேடமாக நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையினை நீக்குதல் என்பன மையப்படுத்தப்பட்ட பண்புகளாகக் காணப்பட்டது.

திரு. மைத்திரிபால் சிநிசேன ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிடுவதை அறிவிப்பதற்கு நடத்திய முதலாவது ஊடகவியலாளர் மாநாடு

கலாநிதி

பாக்கியசோதி சுவாமிமுத்து

1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்ட நாள் முதல் அதை நீக்கும்படியான கோரிக்கையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகவும் அது தொடர்பான விவாதமும் அது தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கை யாது? எவ்வாறு மேற்கொள்வது? மற்றும் எவ்வளவு விரைவாக மேற்கொள்வது போன்ற மேலான மாற்றங்களுடன்

தொடர்ந்தேர்ச்சியாக நிலவியதாகவும் கூறுதலானது மிகைப்படுத்திக் கூறுவதாக கருதப்படல் ஆகாது. சுமார் கடந்த நான்கு தசாப்த காலங்கள் பூராக நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தல்கள் மற்றும் பொதுத் தேர்தல்கள் அனைத்திலும் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படல் மற்றும் அதிலும் விசேடமாக

நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையினை நீக்குதல் என்பன மையப்படுத்தப்பட்ட பண்புகளாகக் காணப்பட்டது. 2001 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட 17ஆவது திருத்தம் வரை அப் பதவியின் அதிகாரத்தைக் குறைத்தல் என்பது எவ்வாறு காணப்பட்ட போதும் சமநிலைப்படுத்துவதற்கேனும் எதுவித நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

“

புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினை தயாரித்தலானது அனைவரதும் கருத்துக்களைக் கோருகின்ற, மக்கள் பங்கேற்கும் ஒரு செயற்பாடாக அமைதல் வேண்டும். அதன்மூலம் எவரையும் கைவிடவோ, எவரையும் செவிமடுக்காதிருத்தலோ இடம்பெறலாகாது. நாட்டின் மீயுயர் சட்டமாக அரசியலமைப்புச் சட்டம் காணப்படுவதுடன் மக்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவே அரசியலமைப்பு உள்ளது. அவர்கள் அதனைத் தயாரிப்பதில் பங்குதாரர்களாகக் காணப்படல் வேண்டும்.

”

அது தொடர்பான யதார்த்தமான ஒரு முயற்சி 2015 ஆம் ஆண்டிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன் அதன் விளைவாகவே 19ஆம் அரசியலமைப்புத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. இத் திருத்தம் தொடர்பாகவும் விமர்சனங்கள் காணப்பட்டதுடன் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டதற்குப் பதில் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமை நீக்கப்பட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று சிலர் குறிப்பிட்டனர். இக் கருத்துக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் மற்றுமொரு சாரார், ஜனாதிபதித் தேர்தலின் பின்னர் மேற்கொள்ளப்படுவதாக வாக்காளர்களுக்கு வழங்கிய வாக்குறுதியானது கருத்துக் கணிப்பு வாக்கெடுப்பு தேவைப்படாத விதத்திலான அரசியலமைப்பு திருத்தமாக அமைந்தமையினால் உண்மையில் பதவியை நீக்குவதற்கான ஒரு மாற்று வழி காணப்படவில்லையெனக் கூறினார்கள். அது எவ்வாறு இருப்பினும்

இனப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு வழங்குவதனைப் பிரதானமாகக் கொண்ட நிறைவேற்று ஜனாதிபதிப் பதவி மற்றும் ஏனைய பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றிய விவாதம் தொடர்ந்தவண்ணம் உள்ளன.

எமக்குப் புதியதோர் அரசியலமைப்பு ஏன் தேவைப்படுகின்றது என்பதைப் போன்றே அதன் நோக்கம் அல்லது நோக்கமாக அமைய வேண்டியது யாது என்பது பற்றிய அடிப்படையான கேள்விகளை நாம் எம்மிடமே வினவுதல் முக்கியமானதாக உள்ளது. பல வருடங்களாக நிலவிய மோதல் மற்றும் யுத்தம் போன்றே ஆட்சி செய்தல், அரசியல் கலாசாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அரிப்பு மீது நாம் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. நாசகமானதும் பண்பாடுள்ளதமான சமூகங்கள் தொடர்பான இஸ்ரவேல் நாட்டின் தத்துவஞானி அவிசாய் மார்கலிட் (Avishai Margalit) டின் கருத்து தற்போதைய இலங்கையின் அரசியலமைப்பு தயாரிப்பின்போது எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமான மற்றும் திறமையான வழிகாட்டுதலை வழங்கும் என்பது பற்றி அதன்போது நாம் கண்டுகொள்ளலாம். அவர் கூறுவது போல் பண்பாடுள்ள சமூகம் என்பது நிறுவனங்கள் பிரசைகளை அவமானத்திற்குட்படுத்தாத, பிரசைகள் ஒருவருக்கொருவர் அவமானத்திற்குட்படுத்தாத ஒரு சமூகமாகும். உண்மையிலேயே இந்த நாட்டில் காணப்படுவது சட்டத்தின் ஆட்சி சரிந்து செல்வதை வலுப்படுத்தும், அதன்மூலம் எமது மக்களின் மிக அடிப்படையான பன்மைத்துவம் மற்றும் பல்வகைமை தொடர்பாக சந்தேகங்களை ஏற்படுத்தி அவர்களை தேசியத்துவம், மதத்துவம் மற்றும் வகுப்பு என்பவற்றுக்கு அமைய ஒருவருக்கொருவர் மோதிக்கொள்வதற்கு வழிவகுக்கும் விசமான பன்மைவாதமாகும். நாம் ஒருவருக்கொருவர் மேற்கொண்டுள்ள மிகவும் கீழ்தரமான அவமானங்கள் பற்றி அறிவதற்காக எந்தவொரு இலங்கையரும் யுத்தத்தின் இறுதிக் கட்டம் தொடர்பாக மனித உரிமைகள் தொடர்பான ஆணையாளரின் அறிக்கையை வாசித்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்பதற்கில்லை. அதிகாரம் மற்றும் செயலாட்சி வரம்பு ஆகியவற்றினைப் பூரணமாக துஷ்பிரயோகம் செய்து அதனை இலங்கை பூராகவும் வளர்த்தும்கூட

தண்டனை அனுபவிக்காத குற்றம் புரிதல் தொடர்பான கலாசாரம் பற்றிய எமக்கே உரித்தான ஒரு கதை எமக்குச் சொந்தமாக உள்ளது. அவ்வாறே அதன்மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள பாதிப்பு மற்றும் அது தொடர்பாக ஏதும் நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்கான பலத்த தேவைப்படாமை நாம் அனைவரும் உறுதியாக ஆனால் மெதுவாகப் புரிந்துகொண்டுள்ளோம். இவ் ஆண்டில் தேசிய ரீதியில் நடைபெற்ற இரு தேர்தல்களும் அது தொடர்பானவைகள் ஆகும். அதன்மூலம் ஓர் ஆரம்பத்தினை அடையாளப்படுத்தியுள்ளது. தமது அனைத்து மக்களதும் தேவைகள் மற்றும் விருப்பங்களை நிறைவு செய்யும் நிறுவனங்கள், செயற்பாடுகள் என்பவற்றைக் கொண்ட புதியதோர் இலங்கையைக் கட்டியெழுப்பும் பணிக்காக நாம் பாடுபட வேண்டியுள்ளது.

அடிப்படை உரிமையாக

அதற்கமைய, புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினை தயாரித்தலானது அனைவரதும் கருத்துக்களைக் கோருகின்ற, மக்கள் பங்கேற்கும் ஒரு செயற்பாடாக அமைதல் வேண்டும். அதன்மூலம் எவரையும் கைவிடவோ, எவரையும் செவிமடுக்காதிருத்தலோ இடம்பெறலாகாது. நாட்டின் மீயுயர் சட்டமாக அரசியலமைப்புச் சட்டம் காணப்படுவதுடன் மக்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவே அரசியலமைப்பு உள்ளது. அவர்கள் அதனைத் தயாரிப்பதில் பங்குதாரர்களாகக் காணப்படல் வேண்டும். இல்லையெல் மற்றவர்களிடம் இப் பணியை ஒப்படைத்து மறைமுகமாக அதற்கு பங்களிப்புச் செய்யவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். 1972 மற்றும் 1978 ஆம் ஆண்டுகளின் இலங்கையின் அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டபோது மக்களது பங்களிப்பு காணப்படவில்லை. அவ்வாறு காணப்பட்டாலும் அது மிகச் சிறிதளவிலேயே இருந்தது. இவ்வாறு மற்றுமொரு தடவை நிகழக்கூடாது. விசேடமாக 2015 ஆம் ஆண்டு தேசிய ரீதியில் நடைபெற்ற இரண்டு தேர்தல்களிலும் நாம் பிரசைகளாகக் கருதப்பட்டதுடன். எம்மால் செய்ய முடியாதென பலர் நினைத்த மாற்றத்தினை அமைதியான முறையில் மேற்கொள்வதற்காக எமக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டதனாலேயே அது அவ்வாறு நடைபெறக் கூடாது. இவ்வாறு அதிகாரமளிக்கப்படல் தொடர்பான

உணர்வினை மேம்படுத்த வேண்டியதுடன் அது ராஜபரம்பரைத் திட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள ஒருசிலரின் சிறப்புரிமை அல்லது பரிபூரண உரிமையாகவன்றி அது நடைமுறையிலுள்ள ஜனநாயகத்தில் அனைவரதும் அடிப்படை உரிமையாக உறுதிசெய்யப்படல் வேண்டும்.

இரண்டாவதாக நாம் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டிய விடயம், பல தசாப்பதற்களாக அல்லது சிலபோது நூற்றாண்டு காலங்களாக உலகின் சில நாடுகளில் அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பது நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் பாவனை தொடர்பான சந்தேகத்துடன் அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு தடைகளும், சமநிலைகளும் முறைகளை நடைமுறைப்படுத்தும் நோக்குடன் செயற்பட்டவர்களால் அன்றி அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்தல் தொடர்பாக அதிகாரத்திற்கு அடிமையாகி அதனை முறைகேடாகப் பயன்படுத்தத் தலைப்பட்டவர்களினால் அல்ல. எமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் பரிணாமம் பற்றி ஆராய்கின்றபோது ஒரே மூலாதாரத்தினை அல்லது பதவியைச் சுற்றி அதிகாரம் மையப்படுத்தப்படல், உறுதிப்படுத்தப்படல் விசேட பண்பாக மாறியுள்ளதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே தற்போதைய சூழ்நிலையின்கீழ் 19ஆவது திருத்தத்தின்மூலம் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதிப் பதவியின் அதிகாரங்களின் மீது ஆக்கிரமிப்பு இடம்பெற்றுள்ள போதும் புதியதோர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்மூலம் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதிப் பதவியை நீக்குதல் மட்டுமன்றி அது நிறைவேற்று அதிகாரப் பிரதமர் பதவியுடன் பரிமாற்றம் செய்யப்படல் இடம்பெறாதிருப்பதனையும் உறுதிசெய்தல் முக்கியம் பெறுகிறது. பாராளுமன்றத்தை வலுவடையச் செய்தல் வேண்டும். விசேடமாக சிறந்த தரத்துடனும் விசேட நிபுணத்துவத்துடனும் நிலையான ஒரு பணிக் குழுத்தினைக் கொண்ட குழு முறைமையொன்றினூடாக நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் மீதான தடைச் சமநிலையாக, தற்போது நிறைவேற்றுத்துறையின் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும்போது இறப்பர் முத்திரையாக மாறியுள்ள சட்டவாக்கத்துறையினை மாற்றியமைத்தல் வேண்டும். முதிர்ச்சியடைந்த ஜனநாயக நாடுகளின் பிரதமர்கள் பாரியளவில் ஜனாதிபதிகளின் பண்புகளை தம்வசப்படுத்திக் கொள்ளுதல் தொடர்பான ஒரு விவாதம் சில

காலங்களாக நிலவி வருகிறது. இவ் விடயம் தொடர்பாக இச் சந்தர்ப்பத்தில் அவதானம் செலுத்தப்படாமையானது உண்மையில் எமது அரசியலமைப்பு பரிணாமம் பற்றிய பிரதிபலிப்பினை வெளிக்காட்டுகிறது.

உண்மையிலேயே இது தொடர்பாக நிலவும் முக்கிய விடயமாக இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் ரீதியாகவும், அரசியலமைப்பு ரீதியாகவும் தீர்வு வழங்குதல், அவ்வாறான ஒன்றை தாங்கி நிற்கும் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ளல் தொடர்பான கருத்துக்கள் விளங்குகிறது. அரசாட்சி புரியப்பட்டமையே ஜனவரி மாத ஜனாதிபதி தேர்தலுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. அதன்போது மேற்குறித்த விடயம் தொடர்பாக மௌனம் காப்பதற்கான இணக்கப்பாடு காணப்பட்டமைக்கான காரணம் யாதெனில் அவ்வாறு செயற்படாவிடின் ராஜபக்ஷவுக்கு எதிரான கூட்டிணைவு அபாயத்தை எதிர்நோக்கும் என்பதால் ஆகும். மறுபுறத்தில் இவ்வாறு செய்தல் நியாயமானது எனக் கூறுவதற்கான காரணம், தேசிய பிரச்சினைக்கு அரசியல் ரீதியானதும், அரசியலமைப்பு ரீதியானதுமான ஒரு தீர்வினை ஏற்படுத்துவதற்குப் பொருத்தமானதும் இலகுவானதுமான ஒரு பின்னணியை உருவாக்குவதற்கு முறையான அரசாட்சி நிலைமையும் அவசியமாகின்றது என்பதால் ஆகும். இவ்வாறு நோக்கும்போது இப் பிரச்சினை தொடர்பாக நடவடிக்கை மேற்கொள்வது தற்போதைய அரசாட்சியின் இருப்பினைத் தீர்மானிக்கும் தேர்வாகவும் உள்ளதெனக் கூறமுடியும்.

அதி உச்ச அதிகாரம்

குறிப்பிடத்தக்களவு கருத்து முரண்பாட்டு நிலைமையைத் தோற்றுவித்து இப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு சமஷ்டி முறைமையே எனத் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு தனது தேர்தல் பிரகடனத்தில் குறிப்பிட்டது. ஆயினும் 2015 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் வெற்றியீட்டிய கூட்டமைப்பின் ஏனைய கட்சிகளின் பொதுவான நிலைப்பாடாக ஒற்றையாட்சிக்குள் ஆக்கக்கூடிய அதிகாரப் பகிர்வு” என்பதாகவுள்ளது. அதில் உள்ளடக்கப்படுபவை யாவை? என்பது பற்றி இதுவரை தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. 13ஆவது அரசியலமைப்பு திருத்தம் தொடர்பாக தற்போது மெய்நடப்பில் (De

“

19ஆவது திருத்தத்தின் மூலம் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதிப் பதவியின் அதிகாரங்களின் மீது ஆக்கிரமிப்பு இடம்பெற்றுள்ள போதும் புதியதோர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்மூலம் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதிப் பதவியை நீக்குதல் மட்டுமன்றி அது நிறைவேற்று அதிகாரப் பிரதமர் பதவியுடன் பரிமாற்றம் செய்யப்படல் இடம்பெறாதிருப்பதனையும் உறுதிசெய்தல் முக்கியம் பெறுகிறது. பாராளுமன்றத்தை வலுவடையச் செய்தல் வேண்டும். விசேடமாக சிறந்த தரத்துடனும் விசேட நிபுணத்துவத்துடனும் நிலையான ஒரு பணிக் குழுத்தினைக் கொண்ட குழு முறைமையொன்றினூடாக நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் மீதான தடைச் சமநிலையாக, தற்போது நிறைவேற்றுத்துறையின் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும்போது இறப்பர் முத்திரையாக மாறியுள்ள சட்டவாக்கத்துறையினை மாற்றியமைத்தல் வேண்டும்.

”

Facto) உள்ள நிலைமை அதாவது அதன் காணி மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரங்கள் தொடர்பான ஏற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தாமலிருப்பதா அல்லது இவ் ஏற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதும் இதில் உள்ளடங்குமா என்பது பற்றி இன்னமும்

“

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் ஆணையாளரின் அலுவலகத்தின் அனுசரணையுடன் நடாத்தப்பட்ட விசாரணை அறிக்கை வெளியிடப்பட்ட பின்னர், இலங்கை அரசு, ஐக்கிய அமெரிக்கா மற்றும் சில நாடுகளும் இணைந்து சமர்ப்பித்த ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் பேரவையின் பிரேரணை அங்கீகரிக்கப்பட்டதன் பின்னர் அரசாங்கத்தினால் விசுவாசமான உள்ளகப் பொறிமுறை ஒன்றின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் பொறுப்புக்கூறல் செயன்முறை தொடர்பான ஓர் உறுதிமொழி வழங்கப்பட்டது.

”

தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது.

இது தொடர்பான ஒரு வாதமாக பிரயோக பரப்புத் தோற்றத்துடன் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல் விளங்குகிறது. அதாவது எது தேவையாகவுள்ளதென்ற வினாவைத் தொடுத்து பெயரளவிலான பாவனையிலிருந்து தவிர்ந்து முன்னோக்கி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல் ஆகும். இது “எப்பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்ட போதும் ரோசாப்பூ வாசனை மாறாது” எனும் வாதமாகவுள்ளது. அதில் ஒரு வகையான பெறுமதியும் இல்லாமல் இல்லை. ஆயினும் அரசியலமைப்பு ரீதியான பொருட்கோடல் பற்றி நோக்குகின்ற போது இலங்கை ஓர் ஒற்றையாட்சி அரசு ஆகும் எனும் பிரிவு தொடர்ந்தும் காணப்படும் என நினைப்போம். அதன்போது அரசியலமைப்புச் சட்ட நீதிமன்றம் அல்லது உயர்நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின்

நிலைப்பாடு என்னவாக இருக்கக்கூடும்? எதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்? உச்ச அளவு அதிகாரப் பகிர்விற்காக அல்லது ஒற்றை ஆட்சிக்கா?

தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பிற்கும் அதிகாரத்தில் உள்ள அரசுக்கும் இணக்கப்பாட்டுக்கு வரமுடியுமானவற்றிலேயே இதற்கான விடை காணப்படும். அது எவ்வாறாக இருந்தாலும் முன்னோக்கி விருத்தியடையும் ஒன்றாகவே அமையும். அதாவது பிரயோக மட்டத்தில் மேலெழும் சவால்கள் மற்றும் வாய்ப்புக்கள் என்பவற்றின்மூலம் மெருகூட்டப்படும் ஒன்றாக அமையலாம். ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் ஆணையாளரின் அலுவலகத்தின் அனுசரணையுடன் நடாத்தப்பட்ட விசாரணை அறிக்கை வெளியிடப்பட்ட பின்னர், இலங்கை அரசு, ஐக்கிய அமெரிக்கா மற்றும் சில நாடுகளும் இணைந்து சமர்ப்பித்த ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் பேரவையின் பிரேரணை அங்கீகரிக்கப்பட்டதன் பின்னர் அரசாங்கத்தினால் விசுவாசமான உள்ளகப் பொறிமுறை ஒன்றின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் பொறுப்புக்கூறல் செயன்முறை தொடர்பான ஓர் உறுதிமொழி வழங்கப்பட்டது. இப் பொறுப்புக்கூறல் செயன்முறையும் மேற்குறித்த வினாவுடன் நேரடியாகத் தொடர்பானதாகும். இது தொடர்பான விவாதமானது மையப்படுத்தப்பட்டு இருப்பது விசேட நீதிமன்றம் மற்றும் விசேட கொன்ஸல் அலுவலகம் என்பன தொடர்பாக நோக்குமிடத்து கலப்புத்தன்மை (hybridity) காணப்படின் எவ்வளவு கலப்புத்தன்மை அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் எனும் விடயத்தின் அடிப்படையில் ஆகும். இவ் இரண்டு நிறுவனங்களுள் எதுவாக இருந்தாலும் எவ்வேனும் ஒரு வெளிநாட்டவர் உள்ளடக்கப்படின் அது நாட்டின் இறைமையை பாதிப்பதாக ஒருசிலர் வாதிடும் அதேநேரம் அவ்வாறான எந்தவொரு பொறிமுறை தொடர்பாகவும் பாதிக்கப்பட்டோரினும் அவர்களது குடும்ப அங்கத்தினரதும் கண்ணோட்டத்தில் அது முற்றுமுழுதாக உள்ளநாட்டுப் பொறிமுறையாக அமையுமாயின் அங்கு விசுவாசத்தன்மை காணப்படாதென்பதாக மற்றும் சிலர் கூடிக் காட்டுகின்றனர். மேலும், சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தல் தொடர்பான அண்மைய சம்பவங்கள்

கூடிக் காட்டுவது, சுயாதீனத் தன்மைக்கு துணை நிற்கும் மிகவும் சுதந்திரமான ஒரு சூழ்நிலையில் செயல்பட்டேனும் மக்களுக்கு விசுவாசம் மற்றும் நிலைத்திருக்க முடியுமென்பதைக் காட்டுவதற்கு மேலும் தொலைதூரம் பயணிக்க வேண்டியுள்ளது என்பதாகும். இருப்பினும் சாதாரண குற்றங்கள் தொடர்பாக சர்வதேச ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட குற்றங்கள் மற்றும் மாணுட வர்க்கத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள் தொடர்பில் அமைய முடியுமான நிலைமை என்னவாக இருக்கக் கூடும்? அவ்வாறே விசேட நிபுணத்துவம், அனுபவம் தொடர்பான பிரச்சினைகளும் காணப்படுகிறது. இறைமை தொடர்பான வாதம் தொடர்பாக நாம் கருத்திற்கொள்ள வேண்டிய ஒரு விடயமாக 1950 களின் நடுப்பகுதி வரை எமது உயர்நீதிமன்றத்தில் வெளிநாட்டு நீதிபதிகள் காணப்பட்டார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடலாம். அவ்வாறே விசாரணை ஆணைக்குழுக்களிலும் வெளிநாட்டவர்கள் இருந்துள்ளனர். உண்மையிலேயே யுத்தக் குற்றங்கள் மற்றும் மனித வர்க்கத்திற்கு எதிராக குற்றங்கள் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுக்கள் பற்றி ஜெனீவாவிற்கு சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டுமெனும் பொறுப்புக் கூறல் செயன்முறைகளுக்கு எதிரானவர்களினால் கூறப்படும் ஆலோசனைக் கருத்துக்களைக் கூறியவர்கள் சர்வதேச வழக்கறிஞர்களே அன்றி உள்ளநாட்டவர்கள் அல்லர்.

அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் பல தசாப்த காலமாக மக்களின் விவாத நிகழ்ச்சி நிரலில் காணப்பட்ட போதும் அதன்மூலம் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவது எவ்வகையிலும் இலகுவாக இடம்பெறாமல் சவால்கள் நிரம்பியதாகவே காணப்படும். பிரசைகள் அவரவர்களினால் அல்லது நிறுவனங்களினால் அவமானங்களுக்குட்படுத்த முடியாதவாறு பண்பாடு நிறைந்த ஒரு சமூகத்தில் வாழும் அனைத்து மக்களிடையிலான தேசிய ஐக்கியம் மற்றும் அர்த்தபுஷ்டியுள்ள கூட்டிணைப்பு மூலம் பிணைக்கப்பட்ட புதியதோர் இலங்கையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான வாய்ப்பினாலும் அது நிரம்பிக் காணப்படும்.

இதில் தோற்றுப் போதலை எம்மால் எவ்வகையிலும் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது.

72 மற்றும் 78 என்பவற்றில் நிகழ்ந்த தவறு மீண்டும் நிகழக்கூடாது

1972 அரசியலமைப்புப் பேரவையின் அமர்வு

கலாநிதி
ஜயம்பதி விக்கிரமரத்ன

நாட்டின் அடிப்படைச் சட்டமாகவும், மீயுயர் சட்டமாகவும் அரசியலமைப்புச்சட்டம் விளங்குகிறது. நிறைவேற்றுத்துறை, சட்டவாக்கத்துறை மற்றும் நீதித்துறை போன்ற பிரச்சைகள் மத்தியில் காணப்படும் சட்டரீதியான உறவு என்னவென்பதுபற்றி அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கு மேலதிகமாக இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கும், பிரச்சைகளுக்குமிடையே உள்ள பிணைப்பு ஆகிய அனைத்தும்

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எழுதப்பட்ட அரசியல் யாப்பினை பல நாடுகளில் காணமுடிவதுடன் எழுதப்படாத அரசியல் யாப்பைக் கொண்ட நாடுகளாக ஐக்கிய இராச்சியத்தினையும், இஸ்ரவேல் நாட்டையும் அறிமுகஞ் செய்யலாம். எழுதப்படாத அரசியலமைப்பு சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் அது தொடர்பான நடவடிக்கைகள் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் காணப்படுவதுடன் பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தில்

வரையறைகள் காணப்படுவதில்லை. சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களின் அடிப்படையில் அவ்வாறு செயற்பட்டபோதும், பெரிய பிரித்தானியாவில் மனித உரிமைகள் சட்டம் காணப்படுகிறது. பெரிய பிரித்தானியாவின் அனைத்துச் சட்டங்களும் ஐரோப்பாவின் மனித உரிமைகள் சமவாயத்திற்கமைய காணப்படல் வேண்டும். அதன்வண்ணம் ஐரோப்பாவின் மனித உரிமைகள் சமவாயத்திற்கமைய அமையப்பெறாத

சட்டம் அல்லது பிரிவுகள் தொடர்பான தீர்ப்பினை வழங்குவதற்கு நீதிமன்றங்களுக்கு அதிகாரம் உண்டு. உடனடியாக அதற்குத் தேவையான திருத்தங்களை மேற்கொள்வதற்கு இதன்மூலம் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறது.

பெரிய பிரித்தானியாவில்கூட இன்று மீயுயர் பாராளுமன்றம் காணப்படவில்லை. அங்கும்கூட மீயுயர் சட்டமாக அரசியலமைப்புச் சட்டமே காணப்படுகிறது. ஆகவே மீயுயர் பாராளுமன்றம் மற்றும் உலகிலேயே சிறந்ததும் பலம்பொருந்தியதுமான ஒற்றையாட்சி முறைமை பிரித்தானியாவில் காணப்படுகிறது

“

அரசியலமைப்பினைத் தயாரிக்கும்போது மக்கள் அபிப்பிராயம் பெறப்படல் வேண்டுமென்பது இதன்மூலம் தெளிவாகிறது. சட்டரீதியான மற்றும் அரசியலமைப்பு ரீதியான தேவைக்கு மேலதிகமாக புதியதோர் அரசியலமைப்பு கொண்டுவரப்படும்போது மக்கள் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பின்மூலம் அது அங்கீகரிக்கப்படல் சிறந்ததாகும்.

”

என்று கூறப்படுகின்றபோதும் இன்று அது மாற்றமடைந்துள்ளது. இன்று ஸ்கொட்லாந்து, அயர்லாந்து, வேல்ஸ் ஆகிய நாடுகளுக்கு வெவ்வேறு மட்டத்தில் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவ் அனைத்து அதிகாரங்களையும் மீளப் பெறக்கூடியதாயுள்ளது. ஆயினும் அவரவர்களின் சம்மதமின்றி பகிரப்பட்டுள்ள அவ் அதிகாரத்தை மிஞ்சி சட்டம் இயற்றப்படமாட்டாது என்பதற்கான ஓர் புரிந்துணர்வு ஒப்புநகத்தை பெரிய பிரித்தானியா குறித்த ஒவ்வொரு மாநிலங்களுடனும் ஏற்படுத்திக்

கொண்டுள்ளது. இதனடிப்படையில் வெஸ்மினிஸ்டர் பாராளுமன்றம் பெயரளவில் ஒற்றையாட்சியாக இருந்த போதிலும் அது ஒற்றையாட்சியாக செயற்படவில்லை என்பது புலப்படுகிறது.

சட்டபூர்வமான தன்மை

இலங்கை, இந்தியா போன்ற ஏனைய அனைத்து நாடுகளிலும் எழுதப்பட்ட ஓர் அரசியலமைப்பு காணப்படுகிறது. அது அவ்வாறு எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பாகக் காணப்படுவதனாலேயே விரும்பியவாறு மாற்றியமைக்க முடியாதுள்ளது. அனைத்து நாடுகளிலும் அரசியலமைப்பின்மீது சாதாரண ஒரு சட்டத்தை விதிப்பதனைப் போலன்றி அரசியமைப்பை மாற்றியமைக்கும்போது பாராளுமன்றத்தில் அதிகப் பெரும்பான்மை தேவைப்படுகிறது. பெரும்பாலான நாடுகளில் மூன்றில் இரண்டு தேவைப்படுகிறது. மியன்மாரில் அரசியலமைப்பை மாற்றியமைப்பதற்கு சட்டவாக்கத்துறையின் நாலில் மூன்று அங்கீகாரம் தேவைப்படுகிறது. எமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஒருசில பிரிவுகள் தொடர்பில் மூன்றில் இரண்டு அங்கீகாரத்திற்கு மேலதிகமாக மக்கள் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பும் தேவைப்படுகிறது. புதியதொரு அரசியலமைப்பினைக் கொண்டுவருவதாயின் எமது அரசியலமைப்பில் பல்வேறு பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் எந்தவொரு திருத்தம் மேற்கொள்வதானாலும் மக்கள் அபிப்பிராயம் பெறப்படல் வேண்டும். புதியதோர் அரசியலமைப்பினைத் தயாரிக்கும்போது மக்கள் அபிப்பிராயம் பெறப்படல் வேண்டுமென்பது இதன்மூலம் தெளிவாகிறது. சட்டரீதியான மற்றும் அரசியலமைப்பு ரீதியான தேவைக்கு மேலதிகமாக புதியதோர் அரசியலமைப்பு கொண்டுவரப்படும்போது மக்கள் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பின்மூலம் அது அங்கீகரிக்கப்படல் சிறந்ததாகும். அதன்போது புதிய அரசியலமைப்பிற்கு ஒருவகை சட்ட அங்கீகாரம் கிடைக்கப்பெறும்.

எவ்வாறாயினும் நடைபெற்று முடிந்த இரு தேர்தல்களிலும் புதியதோர் அரசியலமைப்பிற்கான அங்கீகாரத்தை மக்கள் வழங்கியுள்ளபோதும் முன்னர் இருந்த பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகித்த உறுப்பினர்கள்

அதனை விரும்பவில்லை. மக்களின் இறைமைக்கு என்ன நடக்கும் என்ன பிரச்சினை இங்கு எழுகிறது. ஆகவே அரசியலமைப்பை மாற்றியமைக்கும் பொறுப்பை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு ஒதுக்கியிருக்க முடியாது. பாராளுமன்றத்தில் இடம்பெறும் கலந்துரையாடல்கள் களங்கமற்ற விதத்தில் இடம்பெறுவதே இங்கு முதலாவது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயமாகக் காணப்படுகிறது. 1994 - 2000 காலப்பகுதிகளில் புதிய அரசியலமைப்பு தொடர்பான கலந்துரையாடல்கள் பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுக்களிலேயே இடம்பெற்றன. ஆயினும் தெரிவுக்குழுவில் நடப்பவைகள்பற்றி மக்கள் அறிந்திருக்கவில்லை, நாடு அறிந்திருக்கவில்லை, ஊடகங்கள் கூட அறிந்திருக்கவில்லை, அவற்றுக்கு சமர்ப்பிக்கப்படும் ஆவணங்கள் பிரசித்தப்படுத்தப்படுவதும் இல்லை. ஆகவே, பாராளுமன்றத்தில் நடைபெறும் இவைபற்றித் தெளிவான தன்மை காணப்படுவதில்லை. ஆயினும் 1994 - 2000 காலப்பகுதிகளில் பாரிய கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெற்றன என்பதை மறுப்பதற்கு இல்லை. விசேடமாக, அதிகாரப்பகிர்வு தொடர்பில் பெரும்பாலானோர் கவனம் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தது. அதே நேரம் ஒருவிதத்தில் பாராளுமன்றம் மீது தலையீடுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

பாராளுமன்றம் சட்டவாக்க சபையாகக் கூட்டப்பட வேண்டுமென தற்போது யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. விசேடமாக இவ் யோசனை ஐக்கிய தேசிய முன்னணியினரால் முன்வைக்கப்பட்டது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும், ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கும் இடையே ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையிலும், பாராளுமன்றம் சட்டவாக்க சபையாகக் கூடுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் சட்டவாக்கச் சபை என்பதிலிருந்து கருதப்படுவது யாது? என்ற கேள்வி இங்கு உருவாகிறது. 1970 ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும், சமசமாஜ மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும், தமக்குத் தேவை புதியதோர் அரசியலமைப்பே அன்றி அரசியலமைப்பு மாற்றம் அல்ல எனக் குறிப்பிட்டன. அப்போதிருந்த அரசியலமைப்பானது எமது பாராளுமன்றத்தில் சட்டங்களை

நிறைவேற்றுவதன்மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல என்பதுடன் அது ஒரு அரசு கட்டளையாகக் காணப்பட்டது. பாராளுமன்றச் சட்டத்தின்மூலம் எமக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்ட போதும் அவ் அரசியலமைப்பு ஓர் அரசு கட்டளையாகவே காணப்பட்டது.

அன்றைய காலகட்டத்தில் புதிதாக சுதந்திரமடைந்த நாடுகளில் குடியேற்றவாதத்திற்கு எதிராகத் தமது சொந்த அரசியலமைப்பு அல்லது தமது மண்ணிலிருந்து உருவாகிய ஓர் அரசியலமைப்பினைத் தயாரிக்கும் போக்கு காணப்பட்டது. அப்போது “கோமறைக் கழகத்தில்” காணப்பட்ட வழக்குத் தீர்ப்புகள் சிலவற்றின் வாசகங்கள் பற்றிப் பார்ப்போமாயின், பிரித்தானியாவிலிருந்து எமக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற அரசியலமைப்பை நாம் எண்ணியவாறு மாற்றியமைக்க முடியுமா? என்ற ஒரு பிரச்சினை எழுந்தது.

பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு ஆசனங்களை எந்தவொரு கட்சியும் பெறமுடியாது எனும் ஒரு கருத்தும் அன்று நிலவியது. ஆகவே அப்போதிருந்த கூட்டு அரசாங்கம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் புறம்பாகக் கூடி சட்டவாக்க சபையாகச் செயற்படுவதற்கு மக்கள் ஆணையை வேண்டி நின்றது. பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு ஆசனங்கள் கிடைத்த போதும் அது நாட்டின் ஒட்டுமொத்த வாக்குகளில் 50% இற்கும் குறைவாகவே காணப்பட்டது. அரசியலமைப்பில் மாற்றம் மேற்கொள்ளாது சட்டவாக்க சபையினைப் புறம்பாக நிறுவுவதற்கு இம் மூன்றில் இரண்டு ஆசனங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அடையாளமாக முதலாவதும் இறுதியுமான கூட்டம் ‘நவ ரங்கஹல்’ வில் இடம்பெற்றது.

புதிய அரசியலமைப்பைத் தயாரிப்பதற்காக சட்டவாக்க சபைக்கு இலங்கையின் அனைத்து கட்சிகளும் கலந்துகொள்ளல் மிக முக்கியமானதாகும். வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்த அப்போதிருந்த சமஷ்டி கட்சியானது உண்மையாகவே புதியதோர் அரசியலமைப்பைத் தயாரிப்பதற்காக அமர்ந்தது. ஆயினும் அவர்களது அபிலாஷைகள் நிறைவேறுவது எவ்வாறாயினும் அதற்கு அண்மையில் கூட வரமுடியாதென்பதைப் புரிந்துகொண்ட அவர்கள் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வதை நிறுத்திக்கொண்டனர்.

ஆகவே விசேடமாக தமிழ் மக்கள் அதில் கலந்துகொள்ளாமையின் காரணமாக அவ் அரசியலமைப்பின் வழக்க விரோதமில்லாத தன்மை பற்றிய பிரச்சினை பாரதூரமான விதத்தில் மேலெழுந்தது.

அதி உச்ச உடன்பாடு

78 அரசியலமைப்பிற்கும் இதே விதமான ஓர் அசம்பாவிதம் நிகழ்ந்தது. தமிழ் மக்களுக்கு பிரச்சினை உள்ளதென ஏற்றுக்கொண்டு அவை பற்றியும் கலந்துரையாடுவதற்கு வட்டமேசைக் கலந்துரையாடல் ஏற்பாடு செய்வதாக குறித்த தேர்தலின் போது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வாக்குறுதி அளித்தபோதும் அவ்வாறு மேற்கொள்ளாமல் அவர்களுக்குக் கிடைத்த 5/6 அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி தனக்குத் தேவையான அரசியலமைப்பினைத் தயாரித்தது. அதேவிதமாக 1972 மற்றும் 1978 ஆகிய இரு அரசியலமைப்புகளின் போதும் பதவியில் இருந்த அரசாங்கங்கள் தமக்குத் தேவையானவாறு அரசியலமைப்பினைத் தயாரிக்கவே முற்பட்டன.

இம்முறை அவ்வாறு இடம்பெறக் கூடாது. ஆகவே தற்போது சகல பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அரசியலமைப்பு சட்டமூல சபையாகப் பணியாற்றுவதற்கு எண்ணியுள்ளதான் அதற்கான இணக்கப்பாடும் பெறப்பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பினை அங்கீகரிக்கும் ஒரு சபையாக அன்றி அரசியலமைப்பினை சட்டமூலமாக்குகின்ற, மூன்றில் இரண்டு அல்ல அதனைவிட அதிகமான வாக்குகளாலும் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமான ஆகக்கூடிய இணக்கப்பாடு கொண்ட ஒரு சட்டமூலத்தைத் தயாரிப்பதற்கு இதன்மூலம் முயற்சிக்கப்படுகிறது.

ஆகவே தற்போதுள்ள யோசனை ஆகும் தெரிவுக்குழு ஒன்றினையும் நியமிக்க முடியும். ஆயினும் 1994-2000 இல் நான் கண்ட அனுபவத்தின் பிரகாரம் அது களங்கமின்றி இருக்காது. தெரிவுக் குழுவொன்றுக்கு வெளிப்படையாகக் கூடுவதற்கு முடியும் என்பதுடன் அனைத்து பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் கலந்துகொள்ளும் விதமான அரசியலமைப்பினை சட்டமூலமாக்கும் சபையாகக் கூடி அதில் எட்டப்படும் இணக்கப்பாட்டிற்கு

அமைவாக உருவாகும் சட்டமூலம் அமைச்சரவையினால் உறுதிசெய்யப்பட்டு பாராளுமன்றத்தில் 2/3 இனாலும், கருத்துக் கணிப்பு வாக்கெடுப்பினாலும் அங்கீகரிப்பதே எனது அபிப்பிராயமாக உள்ளது.

தற்போதைய அரசியலமைப்பில் காணப்படும் சீர்திருத்தச் செயல்முறையிலிருந்து விலகாது நடவடிக்கை மேற்கொள்வது அவசியமாகும். அனைத்து தேர்தல்களின் பின்னரும் அனைத்து அரசியலமைப்புக்களும் சட்டவாக்கச்சபை உருவாக்கப்பட்டு நடைமுறையிலுள்ள

“

ஐக்கிய தேசிய முன்னணியினரால் முன்வைக்கப்பட்டது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும், ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கும் சூடையே ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையிலும், பாராளுமன்றம் சட்டவாக்க சபையாகக் கூடுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருள்ளது.

”

அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணான விதத்தில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுவது ஜனநாயகத்தின் நலனுக்கு அவ்வளவு உகந்ததல்ல. முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுமாயின் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தினை இணக்கப்பாட்டின் மூலம் மேற்கொள்ள முடியுமென்பது விசேடமாக 17ஆவது திருத்தம் ஏகமனதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதிலிருந்து புலப்படுகிறது. ஆகவே இன்று நாம் அரசியலமைப்புக்குப் புறம்பாகச் சென்று 70 களைப் போல் அதற்கு மாற்றமாக அரசியலமைப்பினைத் தயாரிக்க முயற்சிப்போமோனால் சட்டப் பிரச்சினைகள் உருவாக இடமுண்டு. இதற்கு மேலதிகமாகப் பொதுமக்களிடம்

சாட்சியங்களைக் கோருவதற்குரிய ஒரு சபையினை உருவாக்குதல் சிறந்ததென நான் தனிப்பட்ட ரீதியில் கருதுகிறேன். நாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நபர்களை இதற்காக நியமித்து பாராளுமன்றத்தின் செயற்பாடுகளுடன் இணைந்ததாகப் புதிய அரசியலமைப்பு தொடர்பான தமது கருத்துக்களை முன்வைப்பதற்கு மக்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்படல் வேண்டும். எழுத்து மூலமும் வாய்மொழி மூலமும் இச் சாட்சியங்களைப் பதிவு செய்யலாம். மக்களால் முன்வைக்கப்படும்

“

94 - 2000 காலப்பகுதியில் அரசாங்கமானது வெள்ளைத் தாமரை, தவலம் ஆகிய பல்வேறு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியது. புத்திஜீவிகள், ஊடகவியலாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் மற்றும் கலைஞர்கள் ஆகிய அனைவரும் ஓர் இயக்கமாகக் கூட்டுச்சேர்ந்து இதுபற்றி மக்களுக்கு விளக்கமளிக்க முன்வர வேண்டும். இதற்குத் தேவையான வசதிகளை அரசாங்கத்திடம் கோருதல் வேண்டும். அவ்வாறான பல வழிகளிலும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென நான் கருதுகிறேன்.

”

முக்கியமான கருத்துக்களைக் குறித்த அரசியலமைப்புச் சட்டமூல சபைக்கு சமர்ப்பிக்க கூடியதாயிருக்கும். அரசியலமைப்பு விவகாரங்களுக்கான ஆலோசனைச் சபையொன்றை ஏற்படுத்தி அவர்களின் சேவையினைப் பெற்றுக் கொள்வதும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்படும் முக்கிய மாற்றங்களை மக்களிடையே கொண்டு செல்வதற்கு 94 - 2000 காலப்பகுதியில் அரசாங்கமானது வெள்ளைத் தாமரை, தவலம் ஆகிய பல்வேறு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியது. புத்திஜீவிகள், ஊடகவியலாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் மற்றும் கலைஞர்கள் ஆகிய அனைவரும் ஓர் இயக்கமாகக் கூட்டுச்சேர்ந்து இதுபற்றி மக்களுக்கு விளக்கமளிக்க முன்வர வேண்டும். இதற்குத் தேவையான வசதிகளை அரசாங்கத்திடம் கோருதல் வேண்டும். அவ்வாறான பல வழிகளிலும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென நான் கருதுகிறேன். அப்போதுதான் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு ஒரு வழக்க விரோதமற்ற தன்மை கிடைக்கப்பெறும்.

இங்கு காலம் தொடர்பான ஒரு பிரச்சினையும் காணப்படுகிறது. எல்லை மீறி காலந் தாழ்த்தல் ஆகாது. இதற்கு முட்டுக்கட்டை போடவும் ஆட்கள் உள்ளனர். விசேடமாக ஜனவரி 08 மற்றும் ஆகஸ்ட் 17ல் தோல்வியடைந்த குழுவினர் அவ்வாறான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். அடுத்தபடியாக இனவாதக் குழுக்கள் தலையிட்டு தீவிரவாதத்தைத் தூண்டுவதற்கான வாய்ப்பினை இல்லாதொழித்தல் வேண்டும். நான் நினைக்கின்றேன், நாட்டில் வாழும் அனைத்து இனங்களைப் போன்றே இனக் குழுக்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய, ஒரே இனக்குழுவின் மீது சுமத்தப்படாத ஓர் அரசியலமைப்பே எமக்குத் தேவை. ஆகவே சிங்கள மக்கள் மாத்திரமின்றி தமிழ் மக்களும், முஸ்லிம் மக்களும், மலையகத் தமிழ் மக்களும் புதிய அரசியலமைப்பிற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குதல் மிகவும் முக்கியமென நான் கருதுகிறேன். இது ஒரு கடினமான விடயமென நான் கருதவில்லை. ஆயினும் நாசகாரச் சக்திகள் பற்றி நாம் விழிப்புடன் இருத்தல் வேண்டும். இங்கு தோல்வியடைந்த சக்திகளை நாம் குறைத்து மதிப்பிடல் ஆகாது.

இன்று அரசியலமைப்பு மாற்றத்திற்கான ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. புதியதோர் அரசியலமைப்பு வேண்டுமென்ற நிலைப்பாட்டில் பிரதான இரு கட்சிகளும் உள்ளன. இரு

கட்சிகளுக்குமிடையே புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் ஒன்றும் காணப்படுகிறது. தேர்தல் இடம்பெறுவதற்கு ஓரிரு தினங்களுக்கு முன்னர் தேர்தல் கண்காணிப்பாளர்களைச் சந்தித்தபோது நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையை முற்றுமுழுதாக இல்லாதொழிப்பதாக ஜனாதிபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். அரசியலமைப்பை மாற்றியமைப்பதாக ஐக்கிய தேசியக்கட்சி தனது தேர்தல் பிரகடனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது. தேசிய பிரச்சினை தொடர்பாக

“

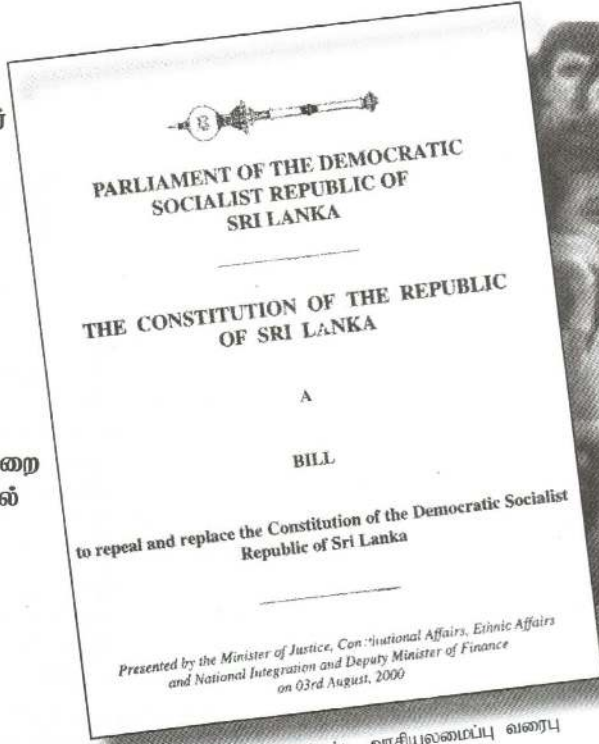
ஜனவரி 08 மற்றும் ஆகஸ்ட் 17ல் தோல்வியடைந்த குழுவினர் அவ்வாறான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். அடுத்தபடியாக இனவாதக் குழுக்கள் தலையிட்டு தீவிரவாதத்தைத் தூண்டுவதற்கான வாய்ப்பினை இல்லாதொழித்தல் வேண்டும். நான் நினைக்கின்றேன், நாட்டில் வாழும் அனைத்து இனங்களைப் போன்றே இனக் குழுக்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய, ஒரே இனக்குழுவின் மீது சுமத்தப்படாத ஓர் அரசியலமைப்பே எமக்குத் தேவை.

”

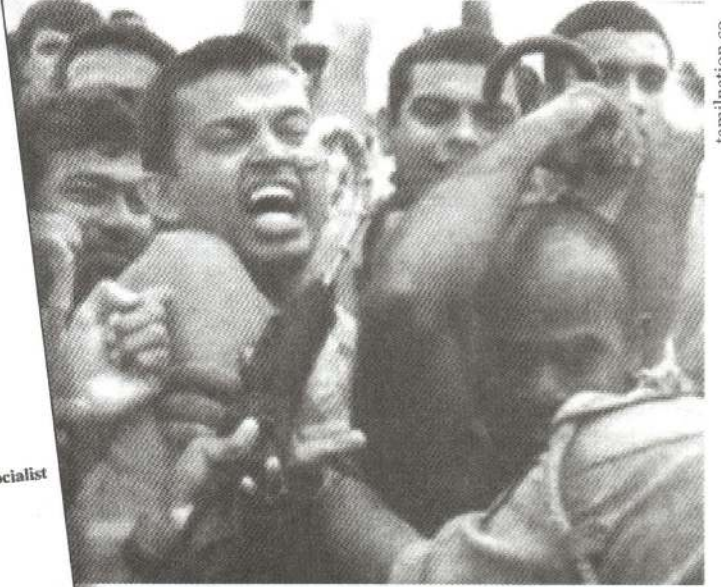
ஜனாதிபதி அவர்கள் சிறந்ததொரு தொலைநோக்கினைக் கொண்டுள்ளார். பல்வேறு இனக் குழுக்களும் அவருக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கியுள்ளன. ஆகவே இதனை ஒரு பொன்னான சந்தர்ப்பமாகக் கருதலாம். காலஞ் செல்லச் செல்ல ஏனைய மறுத்துரைக்கும் காரணிகளும் மேல் எழுவதற்கு இடமுண்டு. அதற்கு முன்னர் கூடிய சீக்கிரம் இதனைப் பூர்த்தி செய்தல் வேண்டும். இதனை ஓராண்டு காலத்திற்குள் பூர்த்தி செய்ய முடியுமென நான் கருதுகிறேன்.

அரசியலமைப்பினூடாக அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களை மட்டுப்படுத்த வேண்டும்

தாராளமையான ஓர் அரசியலமைப்பில் சீருக்க வேண்டிய குணவியல்புகள், ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டுவதில் அவ்வாறான ஓர் அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய செயல்முறை பற்றி சீக்கட்டுரையில் கலந்துரையாடப் படுகிறது.

2000 இல் தயாரிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு வரைபு

கொழும்பில் பௌத்த பிக் குமார் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம் - 2000 ஆகஸ்ட்

கலாநிதி
சித்தம்பலம் விநாயகன்

நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறையினை நீக்கி புதியதோர் அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்கான தேவைப்பாடு இன்று சமூகத்தின் மத்தியில் இருந்து மேலெழுந்துள்ளது. கலந்துரையாடலுக்கான ஆரம்பமாக, ஓர் அரசியலமைப்பினை நீங்கள் எவ்வாறு வரைவிலக்கணப்படுத்துவீர்கள்?

அரசியலமைப்பு என நான்

விளங்கிக்கொள்வது, அரசின் அதிகாரத் தத்துவத்தின் அடிப்படையான, அல்லது இறுதியான மூலம் ஆகும். வேறுவிதமாகக் கூறுவதாயின் அரசுக்கு எங்கிருந்து அதிகாரம் கிடைக்கப்பெறுகிறது என்பதுபற்றி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது. அதன் காரணமாகவே அரசியலமைப்புச்

சட்டத்தை ஓர் அதிகார வரைபடமாக அரசியலில் விஞ்ஞானிகள் அறிமுகப்படுத்துகின்றனர். அரசாங்கத்தின் அதிகாரமானது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளமையே இதற்கான காரணமாகும்.

ஓர் அரசாங்கத்தின் தாபன முறைமை எவ்வாறு அமைதல் வேண்டுமென அரசியலமைப்பில் காட்டப்படுவதுடன்

அதன்கீழ் நிறைவேற்றுத்துறை, சட்டவாக்கத்துறை மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றிடம் ஒப்படைக்கப்படும் பணிகள் யாவை என்பது பற்றியும், அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந் நிறுவனங்களுக்கிடையிலான தொடர்பு யாது? என்பது பற்றியும் மக்களுக்கும் இந்நிறுவனங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு யாது? என்பது பற்றியும் அரசியலமைப்பில் தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது.

ஆகவே, ஒரு நாட்டின் அரசாங்க நிறுவனங்களை விபரிக்கும்போது அரசியலமைப்புச் சட்டம் பிரதானமாக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அடுத்தபடியாக, தாராண்மைவாத ஜனநாயகத்தை உறுதி செய்வதற்கான ஓர் உபகரணமாகவும் அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொழிற்படுகிறது. தாராண்மைவாத ஜனநாயக ஆட்சி முறையினை உருவாக்குவதில் அரசியலமைப்புச் சட்டமானது எவ்விதத்தில் துணை நிற்கின்றதென்பது பற்றிப் பரிசீலித்துப் பார்க்கும்போதே அரசியலமைப்புவாதம் எனும் எண்ணக்கரு தொடர்புபடுகின்றது.

அரசியலமைப்புவாதம் என்பதன் மூலம் கருதப்படுவது யாது?

அரசியலமைப்பு வாதமானது தாராண்மைவாத ஜனநாயகத்திற்கு இன்றியமையாத ஒரு அங்கமாகும். அரசியலமைப்பு மூலம் நிர்ணயம் செய்யப்படும் ஏற்பாடுகளினூடே வரையறுக்கப்பட்ட ஓர் அரசாங்கம், வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களுடன் தொழிற்படுதல் அரசியல் யாப்புவாதம் என்பதன்மூலம் கருதப்படுகிறது. ஜனநாயகத்திற்குத் தேவைப்படுவது வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்ட வரையறுக்கப்பட்ட ஓர் அரசாங்கம் ஆகும். அனைத்து அரசாங்கங்களும் அதிகாரம் செலுத்துவதில் மிகவும் சக்திவாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன என்பது இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஒன்றாக உள்ளமையே இதற்கான காரணமாகும். சக்திவாய்ந்த இவ் அரசாங்கங்களினூடாக தனிநபர் சுதந்திரம் மற்றும் தனிநபர் உரிமைகள் வரையறுக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. ஆகவே, தனிநபர் சுதந்திரம் மற்றும் தனிநபர் உரிமைகள் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது அரசியல் யாப்புவாதத்தின்மூலம் தனிநபர் ஒருவருக்கு மிகச் சிறந்த பாதுகாப்பு

வழங்கப்படுகிறது.

ஜோன் லொக் எனும் அரசியல் தத்துவ ஞானியே ஆரம்பத்தில் இவ் எண்ணக் கருவினை முன்வைத்தார். அரசிடம் காணப்படும் அதிகாரம் முற்றுமுழுதாக அரசாங்கத்திடம் போய்ச் சேரக் கூடாதென சார்ள்ஸ் மென்டஸ்கியூ குறிப்பிட்டார். ஆட்சியாளர்களின் கரங்களில் போய்ச்சேரும் அதிகாரமானது அரசியலமைப்பின்மூலம் வரையறுக்கப்பட வேண்டியதுடன் அதிகாரமானது பிரித்துக் காட்டப்பட வேண்டுமென்பதில் அவர் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டார். மக்களது உரிமைகள் அரசியலமைப்பின்மூலம் உறுதிசெய்யப்படல் வேண்டுமென்பது மற்றைய முக்கிய விடயமாகும். அரசியலமைப்பு வாதத்தினை வெறுமனே ஒரு நிகழ்ச்சிநிரல் மட்டுமன்றி பயன்பாட்டிற்கு விடப்பட வேண்டிய ஓர் அங்கமாகவும் கருதலாம்.

பிற்காலத்தில் பல்வேறு அரசியல் விஞ்ஞானிகள் பல்வேறு திசைகளில் இவ் எண்ணக்கருவை விருத்தி செய்தனர். நவீன ஜனநாயகத்தினுள் மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான அத்தியாவசியமான ஒரு விடயமாக இது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆகவே தனிநபர் சுதந்திரத்தின் பொருட்டு அரசியலமைப்பின் ஊடாக அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை வரையறுப்பதனை அரசியலமைப்புவாதம் எனச் சுருக்கமாக அறிமுகஞ் செய்யலாம்.

வரையறுக்கப்பட்ட அரசாங்கம் என்பது எப்படிப்பட்ட ஓர் அரசாங்கம் ஆகும்?

அரசியலமைப்பின் மூலம் அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்கு வரையறை விதிக்கப்படும் அரசாங்கத்தினை வரையறுக்கப்பட்ட அரசாங்கம் என அழைக்க முடியும். அதன்போது அரசியலமைப்பிற்கு மீயுயர் அந்தஸ்து கிடைக்கப்பெறுவதுடன் அவ் ஆவணம் மூலம் அதிகாரத்தை வரையறுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றன. இதன்போதுதான் சட்டத்தின் ஆட்சி முக்கியம் பெறுகிறது. சட்டத்தின் ஆட்சி அரசியலமைப்புவாதத்துடன் நேரடியாக தொடர்புபடுகிறது. சட்டம் எப்போதும் மீயுயர் அந்தஸ்தில் காணப்படும் என்பதே சட்டத்தின் ஆட்சி என்பதன் அர்த்தமாகும். ஒரு நாட்டுக்கு

“

அரசியலமைப்பின் மூலம் அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்கு வரையறை விதிக்கப்படும் அரசாங்கத்தினை வரையறுக்கப்பட்ட அரசாங்கம் என அழைக்க முடியும். இதன்போது அரசியலமைப்பிற்கு மீயுயர் அந்தஸ்து கிடைக்கப்பெறுவதுடன் அவ் ஆவணம் மூலம் அதிகாரத்தை வரையறுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றன. இதன்போதுதான் சட்டத்தின் ஆட்சி முக்கியம் பெறுகிறது.

”

முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது சட்டமே தவிர தனிநபர் அல்ல என்பதே இதன்மூலம் கூறப்படுகிறது. அதன்போது மனிதரில் அன்றி சட்டத்தின்மீதே நம்பிக்கை கொள்ளப்படும். அதற்கமைய அரசியலமைப்புச் சட்டமானது நாட்டின் மீயுயர் சட்டமாக மாறுகிறது. இவ்வாறு இருக்கும்போது ஆளப்படுபவரைப் போன்று ஆள்பவரும், அரச ஊழியரைப் போன்று சிவில் பிரசையும் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து சட்டத்தினால் விதிக்கப்படும் வட்டத்திற்குள் தமது அதிகாரங்களை நடைமுறைப்படுத்துவர்.

புதியதோர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் தேவை எவ்வாறான நிலைமைகளின்கீழ் எழுகிறது?

புதியதோர் அரசியலமைப்பு என்றதும் அது புதியதொரு யுகத்திற்கான ஆரம்பமாகக் கருதப்படுகிறது. அவ்வாறில்லாவிட்டால் அது பழைய காயத்தை நிராகரிப்பதாகவும் கருதப்படலாம். பொதுவாக உலக வரலாற்றைப் பார்க்கும்போது, அரசியலமைப்பானது எவ்வாறான விதத்தில் தோற்றம் பெறுகிறதென ஒப்பீட்டு ரீதியில் அரசியல் விஞ்ஞானிகள் விளக்கியுள்ளனர். அதற்கமைய அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்படுவதில் தெளிவாக இனங்காணக்கூடிய

“

ஒரு நாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது சட்டமே தவிர தனிநபர் அல்ல என்பதே இதன்மூலம் ஊறப்படுகிறது. அதன்போது மனிதரில் அன்றி சட்டத்தினிமீதே நம்பிக்கை கொள்ளப்படும். அதற்கமைய அரசியலமைப்புச் சட்டமானது நாட்டின் மீடியர் சட்டமாக மாறுகிறது. சீவ்வாறு சீருக்கும்போது ஆளப்படுவதைப் போன்று ஆள்பவரும், அரசு உழியரைப் போன்று சிவில் பிரசையும் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து சட்டத்தினால் விதிக்கப்படும் வட்டத்திற்குள் தமது அதிகாரங்களை நடைமுறைப்படுத்துவர்.

”

மூன்று விதமான பின்னணிகள் உள்ளதாகக் கூறமுடியும். அதில் ஒன்றுதான், சமூகப் புரட்சியின் மூலம் அதிகாரத்திற்கு வருகின்றவர்கள் அதுவரை காணப்பட்ட அதிகாரத்தை நிராகரித்து அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினை உருவாக்குதல். 1917 ரஷ்யா புரட்சி போன்ற நிகழ்வுகளினூடாக அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் சமூக சக்திகளின் விருப்பங்களுக்கு அமைவாகத் தயாரிக்கப்படும் அரசியலமைப்புச் சட்டங்களை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். மேலும் இராணுவப் புரட்சியின் மூலம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி அவர்களது விருப்பத்திற்கமையவும் புதிய அரசியலமைப்புக்கள் உருவாவதாக கூட்டிக்காட்ட முடியும். இரண்டாவது சந்தர்ப்பமாக, யுத்தத்தின்மூலம் தோல்விடைந்த ஒரு நாட்டினால் தயாரிக்கப்படும் புதிய அரசியலமைப்பு ஆகும். இதன்மூலமும் புதியதோர் அரசியல் முறைமையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான புதியதோர்

அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்படுகிறது. இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர் ஜப்பான் உருவாக்கிய அரசியலமைப்பினை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். குடியேற்ற நாடுகளாக இருந்து சுதந்திரம் கிடைக்கப் பெற்றதன் பின்னர் பெரும்பாலும் அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. விசேடமாக 1950 - 60 காலப்பகுதிகளில் ஆசிய மற்றும் ஆபிரிக்க நாடுகளில் புதியதொரு பயணத்தைத் தொடர்வதற்காகப் புதிய அரசியலமைப்புக்கள் உருவாக்கப்படுவதை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ள முடியும். எமது முதலாவது குடியரசு யாப்பினையும் அதே விதமாக அமைந்த அலை என அறிமுகப்படுத்தலாம். புரட்சி ஒன்று இடம்பெறாத போதும் ஜனநாயகப் புரட்சியின் ஓர் அரசியல் அமைப்பாகவே அவர்கள் அதனை அறிமுகம் செய்தார்கள். அதுவும் பழைய முறைமையினை நிராகரிப்பதாகவே எம்மை உணர வைத்தது.

ஆயினும் நாமே உருவாக்கிய இரு குடியரசு அரசியலமைப்புக்களும் பயனற்றவையாகத்தானே வரலாறு படைக்கின்றன?

இது ஒரு முக்கியமான கேள்வி ஆகும். 1960 களில் இறுதிக் காலகட்டங்களில் சோல்பரி அரசியலமைப்பு மீது இருவகையான கடுமையான குற்றச்சாட்டுக்கள் சுமத்தப்பட்டதென்பதை நாம் அறிவோம். அதில் ஒன்றுதான், சோல்பரி அரசியலமைப்புமூலம் கட்டியெழுப்பப்பட்ட சட்டரீதியான முறைமையானது பிரித்தானியாவின் சட்ட முறைமையுடன் கைகோர்க்கப்பட்ட ஒன்று என்ற குற்றச்சாட்டு ஆகும். பொருளாதார முறைமையும் பிரித்தானியாவின் பொருளாதார முறைமையுடன் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட, விசேடமாக வெளிநாட்டு சந்தையை மையமாகக் கொண்ட பொருளாதார முறைமை என்பது இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு ஆகும். பொருளாதாரம் எனும் இவ் விடயமே 78 இலும் எதிர்பட்டது. அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் கட்சிகள், பொருளாதாரம் பற்றிக் கதைத்து அரசியலமைப்பிற்கு உறுதியற்ற ஏதேதோ திருத்தங்களைக் கொண்டு வருகின்றன. ஆயினும், எவ்வாறான ஒரு பொருளாதார முறைமையினை

நாடு வேண்டி நிற்கிறது என்பது பற்றிய விரிவான ஒரு விளக்கம் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. தான் காணும் பொருளாதார முறைமையை அரசியலமைப்பினூடாகக் கொண்டு வருவதற்கு ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தன அவர்களும் முயற்சித்தார். ஆயினும் எதிர்காலத்தில் தயாரிக்கப்படவுள்ள அரசியலமைப்பு தொடர்பில் நோக்கும்போது, பொருளாதாரக் கொள்கை பற்றி இதுவரை விரிவான முறையில் கலந்துரையாடப்படவில்லை. அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்படும்போது பொருளாதார சிந்தனையுடன் தொடர்பானவைகளைச் சேர்த்தல் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

சரியோ பிழையோ 1787 போன்ற ஒரு காலப்பகுதியில் அன்று அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள் இதை விட விரிவாக பொருளாதாரம் பற்றிச் சிந்தித்தார்கள். அதே போன்றதொரு பொருளாதார நோக்கெல்லை எமக்கும் தேவையாகவுள்ளது. அது பொருளாதாரத்தை வழிநடத்துபவர்களினூடாக மாத்திரமன்றி பொதுமக்களிடமிருந்தும் வரவேண்டிய ஒன்றாகும். அவ்வாறான விடயங்கள் அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்படும்போது நழுவு விடப்படட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பை நிராகரித்து புதியதோர் அரசியலமைப்பினைக் கொண்டு வருவது பற்றி மாத்திரமே நாம் இன்னமும் சிந்திக்கின்றோம். நாட்டுக்குப் பொருத்தமான அரசியல் முறைமை யாது? நாட்டின் இனப் பிரச்சினைக்கு எவ்வாறு தீர்வுகாண்பது? நாட்டுக்குத் தேவையான பொருளாதார முறைமை எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும்? ஆகிய கோணங்களில் இதனை நோக்குகின்ற பழக்கம் எங்களிடம் இல்லை. சமூகத்தில் சாதி முறைமை போன்ற நிலப்பண்ணை உரிமைப் பண்புகள் மற்றும் சமூக சகியாமை என்பன நிலவுகின்றன. இளைஞர்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றமையினை நினைவில் நிறுத்துதல் முக்கியம் பெறுகிறது. சமூக அநீதிகளுடன் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டுள்ள இப் பிரச்சினைகளை அணுகக்கூடிய சட்டரீதியான ஒரு முறைமை எமக்குத் தேவைப்படுகிறது. இந்தியாவை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். ஆசியாவின் மாபெரும் கலாசார அரும்பொருட் காட்சியகமாகவும் முடியுமாயின் அனைத்து மக்களதும் அபிலாஷைகளை அணுகக்கூடிய

விதமாகவும் அவர்கள் தமது அரசியலமைப்பினை உருவாக்கினார்கள். 72 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பை பிரித்தானியாவுக்கெதிரான ஒரு அரசியலமைப்பாகக் காட்டுவதற்கான தேவை காணப்பட்ட போதும் அது எந்தவகையிலும் எமது நாட்டுக்குப் பொருத்தமானதாக அமையவில்லை. சோல்பரி அரசியலமைப்பின்மூலம் இலங்கையானது ஒருவகையான பல்லின சமூகமென்பது புரிந்துகொள்ளப்பட்டது. அதனடிப்படையில் நோக்கும் போது 72ஆம் மற்றும் 78ஆம் ஆண்டுகளின் அரசியலமைப்புச் சட்டங்களை பின்னோக்கிச் சென்ற அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள் என அறிமுகப்படுத்தலாம்.

அடிப்படைச் சட்டமான அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மிகச் சிறந்த முறையில் தயாரித்துக் கொள்வதற்கு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் யாவை?

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை தயாரிக்கும்போது அது மிகச் சிறந்ததோர் அரசியலமைப்பாக அமைய வேண்டுமாயின் அரசியலமைப்பினைத் தயாரிப்பது யார்? எவ்வாறு? ஆகிய விடயங்கள் முக்கியம் பெறுகின்றன. அரசியலமைப்பிற்கான அத்திவாரமாக இது காணப்படுகிறது. சில நாடுகள் அரசியலமைப்பினைத் தயாரிக்கும்போது அவை பிரப்புக்களினால் தயாரிக்கப்படுவதுடன், சில நாடுகளில் அவை பொதுமக்களின் பங்கேற்புடன் தயாரிக்கப்படுகின்றன. பிரப்புக்களினால் தயாரிக்கப்படும் அரசியலமைப்புக்கள் பிரப்புக்களுக்கு சாதகமாக அமையும் வண்ணம் தயாரிக்கப்படுவதே ஒழிய பொதுமக்களின் நன்மைகருதி தயாரிக்கப்படுவதில்லை. சிறந்ததோர் அரசியலமைப்பில் இருக்க வேண்டிய அடிப்படை விடயங்களை அவர்கள் வேண்டுமென்றே தவறவிடலாம். ஆகவே ஓர் அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்படும் போது நாட்டு மக்கள் அதில் தொடர்புபடல் வேண்டும்.

ஓர் அரசியலமைப்பு மேலிருந்து கீழ்நோக்கிய அரசியலமைப்பாகவன்றி கீழிருந்து மேல் நோக்கிய அரசியலமைப்பாக இருக்க வேண்டுமென்பதே இன்று தாராண்மைவாத ஜனநாயகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாக காணப்படுகிறது. ஓர் அரசியலமைப்புச் சட்டமானது கீழ்மட்ட வகுப்பினரையும் இணைத்து, அவர்களது

கருத்துக்கள், யோசனைகள் என்பவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டே உருவாக்கப்படல் வேண்டுமென்பதே இதன்மூலம் கூறப்படுகிறது. ஆகவே அரசியலமைப்பினைத் தயாரிக்கும் செயன்முறையானது மேலிருந்து கீழ்நோக்கி அல்லாமல் கீழிருந்து மேல் நோக்கியே ஆரம்பிக்கப்படல் வேண்டும். இங்கு நாட்டிலுள்ள பல்வேறு இனங்கள், இனக்குழுக்கள் மற்றும் இனப்பிரிவினர் ஆகியோரின் விசேட பங்கேற்பு அத்தியாவசியமாக அமைகிறது. பிரதானமாக ஓர் அரசியலமைப்பிற்கு இன்றியமையாத மக்களது அபிலாஷைகள் இதன்மூலம் மாத்திரமே உள்ளடக்கப்படும்.

மக்கள் எனும் பொழுது நம்மைப் போன்ற நாடுகளிலுள்ள மக்களுக்கு அரசியலமைப்பு தொடர்பாக குறைவான அறிவே காணப்படுகிறது. அல்லது அவர்களுக்கு அதுபற்றிப் போதிய அறிவு இல்லை. மறுபுறத்தில் இப் பணியினை ஆட்சியாளர்கள் மிகச் சிறப்பாக மேற்கொள்வார்களென நம்பிக்கை வைக்க முடியாது. அதிகாரப் போட்டியில் ஈடுபட்டுள்ளமையினால் அரசியல் கட்சிகள் இப்பணியினை உரியமுறையில் மேற்கொள்ளும் என நம்பவும் முடியாது. ஆகவே அரசியற் அதிகாரத்திற்குப் புறம்பாகவுள்ள சிவில் மற்றும் பிரசைசுகள் அமைப்புக்களிடம் இது தொடர்பான பாரியதொரு பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படுகிறது. நாட்டின் அரசியலமைப்பை மிகச் சிறந்த அரசியலமைப்பாக எவ்வாறு மாற்றி அமைக்கலாம் என்பது பற்றிய பொறுப்பு இன்று அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மக்களது நலனுக்காகப் பணியாற்றுவதற்கு இறுதியில் எஞ்சுவது சிவில் சமூக அமைப்புக்கள் மாத்திரமே. அவர்களிடம் மாத்திரமே அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் நோக்கம் இல்லாதிருப்பதே இதற்கான காரணமாகும். அவர்கள் அரசு அதிகாரத்திற்கும், குடும்ப உறவுக்கும் மத்தியில் வாழும் ஒரு பகுதியினர் ஆவர். ஒருபுறத்தில் இவர்கள் தேவையான அரசியலமைப்பு தொடர்பில் ஆட்சியாளர்களுக்கு விடயங்களைத் தெளிவுபடுத்துதல் வேண்டும். மறுபுறத்தில் அதற்காக மக்களை ஒன்றுதிரட்டல் அவர்களின் பொறுப்பாகவுள்ளது. இவ்வாறே இந்த நாட்டில் மிகச் சிறந்த ஓர் அரசியலமைப்பை உருவாக்கக் கூடியதாயிருக்கும். அவ்வாறே ஓர்

“

சோல்பரி
அரசியலமைப்பின்மூலம்
இலங்கையானது ஒருவகையான
பல்லின சமூகமென்பது
புரிந்துகொள்ளப்பட்டது.
அதனடிப்படையில் நோக்கும்
போது 72ஆம் மற்றும்
78ஆம் ஆண்டுகளின்
அரசியலமைப்புச் சட்டங்களை
பின்னோக்கிச் சென்ற
அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள் என
அறிமுகப்படுத்தலாம்.

”

அரசியலமைப்பின் உள்ளடக்கமும் மிக முக்கியமானதாகும். அரசியலமைப்புவாதமே அரசியலமைப்பின்போது முதன்மையாகக் காணப்படல் வேண்டும். அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள் காணப்பட முடியுமாயினும் அவ் அனைத்து அரசியலமைப்புக்களும் அரசியலமைப்பு வாதத்தை நோக்கமாகக் கொண்டதும் அதற்காக தன்னை அர்ப்பணித்ததுமான அரசியலமைப்புக்கள் அல்ல. ஆகவே மிகச் சிறந்த ஓர் அரசியலமைப்பாக அமைய வேண்டுமாயின் இவ் இரு காரணிகளும் மிக முக்கியமானதாகின்றன.

மிக வெற்றிகரமான முறைமையானது எனத் தீர்மானிக்கப்படும்போது மக்களது பங்கேற்புடன் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக்கள் வெற்றியளித்துள்ளமை மிகத் தெளிவாக விளங்குகிறது. 1950ல் இந்தியாவினால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பும் 1955ல் தென்னாபிரிக்காவினால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பும் அண்மைக்கால உதாரணங்களாகக் கொள்ள முடியும். பாரிய மக்கள் பங்கேற்புடன் தயாரிக்கப்பட்ட இவ்விரு அரசியலமைப்புக்களும் நாட்டிற்கு புதியதோர் ஆரம்பத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக்களாக கருதப்படுகிறது.

“

சிவில் மற்றும் பிரசைசுள்
அமைப்புக்களிடம் சீது
தொடர்பான பாரியதொரு
பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படுகிறது.
நாட்டின் அரசியலமைப்பை
மிகச் சிறந்த அரசியலமைப்பாக
எவ்வாறு மாற்றி அமைக்கலாம்
என்பது பற்றிய பொறுப்பு
சீன்று அவர்களிடம்
ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.
மக்களது நலனுக்காகப்
பணியாற்றுவதற்கு சீறுதியில்
எஞ்சுவது சிவில் சமூக
அமைப்புகள் மாத்திரமே.
அவர்களிடம் மாத்திரமே
அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும்
நோக்கம் சீல்லாதிருப்பதே
இதற்கான காரணமாகும்.

”

விசேடமாக இவ் அரசியலமைப்புக்கள்
தடைகளும், சமநிலைகளும் என்ற
தத்துவங்களை உள்ளடக்கிய
அரசியலமைப்பு வாதத்திற்கு அமைவாக
தயாரிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக்களென
இனங்காணக் கூடியதாயிருக்கும்.

**நடைமுறையிலுள்ள
அரசியலமைப்பில் ஜனாதிபதியிடம்
உள்ள அளவுகடந்த அதிகாரங்களைக்
குறைப்பதற்கு 19ஆவது
அரசியலமைப்புத் திருத்தம்
காரணமாயமைந்தது. புதியதோர்
அரசியலமைப்பை தயாரிப்பதற்கான ஓர்
இடைக்கால நடவடிக்கையாக அதனைக்
கருத முடியுமா?**

உண்மையிலேயே புதியதோர்
அரசியலமைப்பினை நோக்கிச்
செல்லும் முதலாவது படமுறையாக
19ஆவது அரசியலமைப்புத்
திருத்தத்தைக் கருதமுடியும்.
தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ளப்பட

வேண்டியது திருத்தங்கள் அல்ல.
19ஆவது திருத்தத்தின் ஏற்பாடுகளில்
ஆணைக்குழுக்களும் உள்ளடங்கும்
வகையிலான புதியதோர்
அரசியலமைப்பை நோக்கிச் செல்ல
வேண்டியுள்ளது. தற்போது எங்களுக்கு
பாரியதொரு கால அவகாசம்
கிடைத்துள்ளது. கடந்த தேர்தலில்
பொதுமக்கள் ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு
அதிகாரத்தை வழங்கியுள்ளனர்.
அரசாங்கத்திடம் மாபெரும் அதிகாரம்
காணப்படாதபோதும் தேசிய அரசாங்கம்
என்ற பெயரில் அவ் அதிகாரம்
கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. இந்த
அரசாங்கம் இந்த இடத்திலிருந்து
மேலும் முன்னோக்கிச் செல்ல
வேண்டிய 19 ஆவது திருத்தமானது
நாம் எதிர்பார்த்த திருத்தம் அல்ல.
19ஆவது திருத்தத்தின்மூலம்
மக்களின் எதிர்பார்ப்பினைப் பூர்த்தி
செய்ய முடியவில்லை. இறுதியாக
அரசியலமைப்புச் சட்டமூலத்தில்
உள்ளடக்கப்பட்டு வெளிவந்த
சட்டமூலமானது ஜனாதிபதித்
தேர்தலின்போது மக்களிடம்
முன்வைக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல. அன்று
அதற்கெதிராக இருந்த தடைகள்
தற்போது இல்லை. தடையாக
இருந்தவர்களுள் ஓரிருவர் தவிர்ந்த
ஏனையவர்கள் இன்று அரசாங்கத்தில்
இருப்பதே இதற்கான காரணமாகும்.
அவர்கள் புதியதொரு முறைமையினைத்
தயாரிப்பதாகத் தெரிகிறது. தற்போது
அவர்கள் அதிகாரத்தில் இருப்பதாலோ
என்னவோ நாளாந்தம் நடப்பவைகள்
பற்றி வேதனைப்படுவதாகவும் தெரிகிறது.
ஆகவே இதனை நல்லதொரு
வாய்ப்பாகக் கருதமுடியும். தற்போது
செய்ய வேண்டியதெல்லாம் 19 லிருந்து
முன்னோக்கி நகர்வதாகும். 19
முற்றிலும் முழுமையானது எனக் கருத
முடியாது. அடிப்படை உரிமைகள்
தொடர்பான வழக்குகளின்போது ஓரளவு
வரையறைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட
போதும் ஜனாதிபதி அவர்கள் தற்போதும்
விடுபாட்டுரிமை கொண்டவராகவே
காணப்படுகிறார்.

இதற்கமைய 19ஆவது திருத்தத்தின்
போதும் அரசியலமைப்பு வாதத்தில்
காலடி எடுத்துவைக்க எம்மால்
முடியவில்லை. அரசியலமைப்பு
வாதத்தை அடைந்துகொள்வதற்கு
சட்டத்தின் ஆட்சி அத்தியாவசியமான
ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. சட்டத்தின்
வரம்பிற்குள் ஆட்சியாளர் இருக்க
வேண்டுமென்பதே இதன்மூலம்

உணர்த்தப்படுகிறது. இவ் ஆட்சியாளர்
யாராக இருந்தாலும் அவர் இன்னமும்
சட்டத்திற்கு வெளியேதான் உள்ளார்.
புதிய அரசியலமைப்பின் மூலம்
அவரும் சட்டத்தின் வரம்பிற்குள்
கொண்டுவரப்படல் வேண்டும்.

ஆட்சியாளர் சட்டத்திற்கு
உட்படுத்தப்படுவதென்பது தனிநபர்
ஒருவரை சட்டத்திற்கு உட்படுத்துவது
மாத்திரம் அல்ல. ஜனாதிபதி
அவர்கள் சட்டத்திற்கு உட்படுவதில்லை
என்பது அவரைச் சுற்றியுள்ள
குறிப்பிடத்தக்க சிலரும் விடுதலை
பெறுகின்றனர் என்பதாகும். ஆகவே
நாம் நின்ற இடத்தில் இருந்து
கரைசேர்ந்தோமே தவிர 19இன்
மூலம் எமக்குத் திருப்தியடைய
முடியாது. புதிய அரசியலமைப்பினைத்
தயாரிக்கும்போது இக் குறைபாடுகள்
நிவர்த்தி செய்யப்படல் வேண்டும்.
இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் புதியதோர்
அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்படுவதாக
சொல்லப்படுகிறது. பல்வகைமைகளை
உள்ளடக்கி இந்தியாவின்
அரசியலமைப்பைத் தயாரிப்பதற்கு
அம்பெத்காருக்கு இரண்டு ஆண்டுகள்
தேவைப்பட்டது. அவ்வாறே நாமும்
அரசியலமைப்பைத் தயாரிப்பதற்கு கால
எல்லையினை வகுத்தல் வேண்டும்.
நாம் தயாரிக்கும் அரசியலமைப்பானது
அனைத்து இனங்களினதும் ஒத்துழைப்பு,
உதவி என்பவற்றுடன் சமூகமானது இது
தொடர்பான அறிவினைப் பெற்றதாகவும்
இருத்தல் வேண்டும்.

19 நிறைவேற்றப்பட்டதன் பின்னர்
உள்ள மனநிலையில் அன்றி 19
நிறைவேற்றப்படும் வேளையில்
காணப்பட்ட மனநிலையிலேயே
இதற்கான பிரவேசத்தை அடைதல்
வேண்டும். அதாவது 19
நிறைவேற்றப்பட முன்னர் மிகச்சிறந்த
உயர்வானதொரு மனநிலை
காணப்பட்டது. ஜனாதிபதி முறை
அகற்றப்பட்டு அமைச்சரவை
முறைமைக்குச் செல்ல வேண்டுமென
முன்னர் கூறப்பட்டது. 19ஆவது
திருத்தத்தின் பின்னர் இன்று உள்ள
இடத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட
வேண்டுமென எண்ணக்கூடாது.
எமது நாட்டின் சிவில் மற்றும்
பிரசைசுள் அமைப்புக்களின்
தயவால் உண்மையில் மக்கள்
முன்னணியிலேயே உள்ளனர். நாம்
நம்பிக்கை கொள்வது ஆட்சியாளர்கள்
மீது அல்ல. தற்போதைய
நிலையிலிருந்து முன்னோக்கிச்

செல்கின்றபோது ஜனநாயகமானது அரசியலமைப்பு மூலமாகவே விரிவுபடுத்தப்படல் வேண்டும். பிரான்ஸ் மற்றும் துருக்கி ஆகிய நாடுகளின் அரசியலமைப்புக்களில் காணப்படும் ஒருசில பிரிவுகளை எவ்வகையிலும் மாற்ற முடியாது. இந் நாடுகளில் குடியரசு எண்ணக்கருவிற்கு பங்கம் விளைவிக்கும், அதனை நிராகரிக்கும் விதத்திலான திருத்தங்களை எவ்விதத்திலும் மேற்கொள்ள முடியாது. எமக்கும் அவ்வாறானவற்றை நோக்கிச் செல்ல முடியும்.

கலந்துரையாடப்பட்ட விடயங்களுக்கு மேலதிகமாக புதிய அரசியலமைப்பு மூலமாக அணுகப்பட வேண்டிய பிரச்சினைகள் யாவை?

கடந்த காலங்கள் பூராகவும் மக்களின் விருப்பமானது திரிவுபடுத்தப்பட்டதாகவே சட்டவாக்கத் துறையினை பிரதிநிதித்துவம் செய்தது. போனஸ் ஆசன முறைமையின்கீழ் வலுவான இரண்டு கட்சிகள் இலகுவாக 22 ஆசனங்களைப் பெற்றுக்கொள்கிறது. ஜனநாயகம் விரிவுபடுத்தப்படக் கூடிய விதத்தில் தற்போது கலந்துரையாடப்படும் கலப்பு முறைமையினை அரசியலமைப்பு மூலமாக உறுதிசெய்யப்படல் முக்கியமானதாகும்.

அடுத்த விடயம் இனப்பிரச்சினை ஆகும். உண்மையில் இப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கான சிறந்த சந்தர்ப்பம் இதுவாகும். தற்போது ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப் போன்றே ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அரசாங்கத்திலேயே உள்ளனர். முஸ்லிம் கட்சிகளும் அரசு தரப்பிலேயே உள்ளனர். எதிர்கட்சியுள் உள்ள தமிழ் கூட்டமைப்பும் எதிர்கட்சியில் வலுவான ஒரு நிலையில் உள்ளது. ஆகவே இவர்களிடத்தில் முன்னர் காணப்படாத ஒரு நெருக்கம் காணப்படுகிறது. முன்னர் எதிர்கட்சியில் இருந்தவர்கள் கொண்டுவரப்படுகின்ற யோசனைகளுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களை அதிகாரப்பகிர்வினை நோக்கிக் கொண்டுவருதல் சுலபமானதாகும். மக்கள் விடுதலை முன்னணியினர்கூட தீவிர போக்கினைக் கடைப்பிடிப்பார்கள் என்று கூறமுடியாது. ஒற்றையாட்சி அல்லது வேறு எந்தப் பெயர்கொண்டு அழைக்கப்பட்டாலும் அதிகாரப் பகிர்வு மேற்கொள்ளப்பட்டே ஆகவேண்டும்.

தமிழ் மக்கள் உள்ளிட்ட ஒட்டுமொத்த மக்களுக்கும் தாம் இந்த நாட்டின் பிரசைகள் எனும் உணர்வு ஊட்டப்படல் வேண்டும். அனைவருக்கும் சமவாய்ப்பு வழங்கப்படல் வேண்டும். அதற்குப் பொருத்தமான ஒரு சட்டம் தயாரிக்கப்படுவது அவசியமாகும்.

அரசியலமைப்பின்போது பொருளாதாரக் கொள்கை தொடர்பான பிரச்சினையும் முக்கியமானதாகும். எமக்கு எவ்வகையான பொருளாதாரக் கொள்கை பொருத்தமாக இருக்குமென சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையைத் தொடர்வதா? அவ்வாறாயின் அதை எமது நாட்டுடன் எவ்வாறு பொருந்தச் செய்வது என்பது பற்றிய ஒரு கொள்கை எம்மிடம் காணப்படல் வேண்டும். கீழ்மட்டத்தில் வாழ்க்கை நடத்தும் இனப் பிரிவினர்களுக்கு நியாயமான முறையில் வளங்கள் பகிரப்படுவது நாட்டின் அரசியலமைப்பு மூலம் உறுதிசெய்யப்படல் வேண்டும். அரசாங்கம் மாற்றம் அடையும்போது அரசியலமைப்பும் மாற்றம் அடையும் விதமாக அல்லது ஓர் அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டதன் பின்னர் அவ் அரசியலமைப்பிற்கு ஒரு சாரார் ஆதரவாகவும் மற்றொரு சாரார் எதிராகவும் செயற்படுகின்ற விதமாகவும் அல்லாமல் பிரசைகளினால் புனித ஆவணமாக மதிக்கப்படும் விதமாகவே அது தயாரிக்கப்படல் வேண்டும். ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரம் வலுவடையும் விதமாக அன்றி குடிமக்களின் அதிகாரம் வலுவடையும் விதமாகவே அது தயாரிக்கப்படல் வேண்டும். அமெரிக்க அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு அவ் உறுப்பினர்கள் தமது சலுகைகளை அதிகரித்துக் கொள்ள முடியுமாயினும் அவர்களது சம்பளம் உள்ளிட்ட சலுகைகள் தொடர்பான சட்டமானது அப்போதுள்ளவர்களுக்கு அன்றி அதற்கடுத்த தவணையில் தெரிவாகும் நபர்களுக்கே செயல்வலுப்பெறுமெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஓர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு இது மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது.

அன்றைய காலகட்டத்தில் சிவில் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள் மாத்திரமே அரசியலமைப்புக்களில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் அதன் பின்னர் சமூகப் பொருளாதார உரிமைகள், தொழில் வாய்ப்பு, உணவுகள் மீது உள்ள உரிமை, வீட்டு

உரிமை மற்றும் சுகாதாரத்திற்கான உரிமை என்பன அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகவும் மக்களது உரிமையாகவும் காணப்படுகிறது. இவை அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்படும். 1917 ஆம் ஆண்டின் மெக்ஸிகன் அரசியலமைப்பிலேயே முதன்முறையாக சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கு அப்பால் சென்று சமூகப் பொருளாதார உரிமைகளும் அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டது. பின்னர் சமூகவுடைமை நாடுகள் மூன்றாம் தலைமுறைகளின் உரிமைகளையும் அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கியது. அதாவது சிறந்த சுற்றுச்சூழல், சிறுவர் உரிமைகள் என்பனவும் அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் உரிமைகளுக்கு மேலதிகமாக சில நாடுகளில் ஓரினச்சேர்க்கை திருமணம் போன்ற உரிமைகளும் தற்போதுள்ள அரசியலமைப்புக்களில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விதமாக உலகின் அரசியலமைப்பில் அடிப்படை உரிமைகள் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன. நாம் இன்னமும் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் உள்ளடக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பிற்குள்ளேயே உள்ளோம். அதுவும் உரியமுறையில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. 78ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பில் இதுவரையில் வாழ்வதற்கான உரிமை தெளிவாகவும், சிக்கலின்றியும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இன்று உலகம் உரிமைகளில் முன்னேறிச் சென்றுள்ள போதும் நாம் இன்னமும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றோம். அரசியலமைப்பு யுகமாகவே இன்றைய யுகம் கருதப்படுகிறது. அதற்கு ஏற்ற வகையில் எமது அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்படல் வேண்டும். தயாரிக்கப்படும் அரசியலமைப்பு சிறந்ததாக அமையவேண்டுமாயின் அதைத் தயாரிப்பது போன்று அதனைப் பாதுகாக்கும் ஏற்பாடுகளும் அங்கு காணப்படல் வேண்டும். ஏனெனில் எதிர்காலத்தில் அது மற்றுமொரு சாராரது தேவைக்காக மாற்றப்பட முடியும். அப்போது அரசியல்வாதிகளின் திருவிளையாடல்களுக்கு இடமளிக்கக் கூடாது.

**கலந்துரையாடல்
மலர்ந்த ரத்நாயக்க**

அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பு உபாய மார்க்கப் பிரவேசங்கள்

“

அதிகாரப் போராட்டம் மிகவும் தீவிரமடைவதன் காரணமாக தேசிய ரீதியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைகளை வேறாக்கி, அதனை அரசியல் அதிகாரப் போராட்டத்துடன் தொடர்புபடுத்தாது நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்கு அவர்கள் தயார் இல்லை.

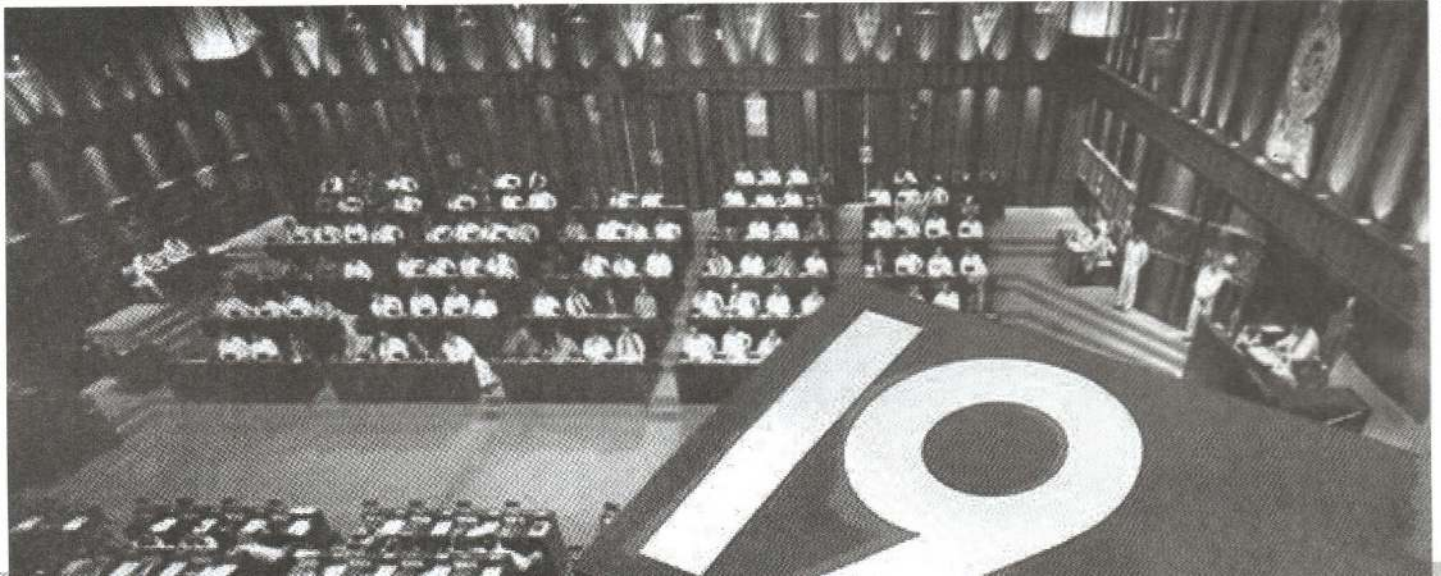
பேராசிரியர்
நவரத்ன பண்டார

அரசியல் கட்சிகள் அதிகார நோக்கங்களைக் கொண்டவையாகும். அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுதல், அதிகாரத்தை வழிநடாத்தல் மற்றும் அதிகாரத்தைப் பேணிச் செல்லல் ஆகியவற்றுக்கே அவை முக்கியத்துவம் வழங்குகின்றன. தேசிய முக்கியத்துவம் மற்றும் அது தொடர்பான கொள்கைகளுக்கு அமைய, கட்சித் தலைவர்கள் மிகவும் அரிதாகவே நடவடிக்கை மேற்கொள்கின்றனர். அதிகாரப் போராட்டம் மிகவும் தீவிரமடைவதன் காரணமாக தேசிய ரீதியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைகளை வேறாக்கி, அதனை

அரசியல் அதிகாரப் போராட்டத்துடன் தொடர்புபடுத்தாது நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்கு அவர்கள் தயார் இல்லை. பகிரங்கமாகக் கதைத்து பொதுமக்களின் உணர்வுகளைத் தூண்டுகின்றதும் அவ்விதம் கதைக்கக் கூடாததுமான விடயங்கள் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறான விடயங்கள் கட்சிகள் ஒன்றுகூடி வட்டமேசைக் கலந்துரையாடல்கள் மூலம் தீர்க்கப்படல் வேண்டும். 56ஆம் ஆண்டு தேர்தலுக்கு முன்னர், 1955ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இறுதிப் பாராளுமன்றத்தில் இறுதியாக நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது திரு.எஸ். டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கா அவர்கள்

மொழிப் பிரச்சினைபற்றி பகிரங்கமாக கதைக்கக் கூடாதெனக் கூறினார். மொழிப் பிரச்சினை மிகவும் கூருணர்வுடையதெனக் கூறிய அவர், இது தொடர்பான பகிரங்கமாகக் கதைப்பதனுடாக கருத்து வேற்றுமைகள் ஏற்படும் பட்சத்தில், அதனைத் தீர்த்துவைக்க முடியாது போய்விடுமென அவர் வலியுறுத்தினார். இதன் காரணமாக அவர் வட்டமேசை கலந்துரையாடல் பற்றி பிரேரித்தார். அதன்போது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி இருமொழிகள் என்ற நிலைப்பாட்டிலேயே இருந்தது. ஆயினும் பின்னர் அவர் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்காக அதனைப் புறக்கணித்துச் செயற்பட்டார்

இலங்கைப் பாராளுமன்றம் - அரசியலமைப்பிற்கான 19வது திருத்தம் பற்றிய விவாதம்

என்பதை நாம் அறிவோம். அதிகாரப் போராட்டமானது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின்மீதும் அவ்வாறான தடைகளை ஏற்படுத்தும் என்பதை நினைவில் நிறுத்துதல் வேண்டும்.

தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பினை மாற்றியமைத்தலே அரசியலமைப்பு தயாரித்தல் என்பதன்மூலம் கருதப்படுகிறது. நடைமுறையிலுள்ள அரசியலமைப்பு சட்டகத்துடன் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய நபர்கள் அதில் மாற்றம் ஏற்படுவதை விரும்புவதில்லை. ஆகவே நிச்சயமாக அவர்களுடனான ஒரு போராட்டம் இன்று காணப்படுகிறது. 19ஆவது அரசியலமைப்பு திருத்தத்தின்போது இவ் விருப்பமின்மை தெளிவாக விளங்கியது. தனக்குள்ளே அதிகாரத்தில் மாற்றம் ஏற்படுவதில் உள்ள விருப்பமின்மையே அதன்போது வெளிக்காட்டப்பட்டது. தேர்தல் முறைமையில் மாற்றம் ஏற்படுத்த முற்பட்டபோதும் அது அவ்வாறே நிகழ்ந்தது. அதிகாரத்தைக் கைவிடுவதற்குள்ளே விருப்பமின்மையானது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்குத் தடையாக அமைந்திருப்பது தீர்த்துவைக்கப்பட வேண்டிய ஒரு பிரச்சினையாகும்.

தேசிய அரசாங்க எண்ணக்கரு

இப் பிரச்சினையிலிருந்து நழுவுவது நோக்கத்துடனேயே தேர்தலுக்கு முன்னர் தேசிய அரசாங்கம் எனும் எண்ணக்கரு கொண்டுவரப்பட்டது. தேசிய அரசாங்கம் என்பது இவ் இரண்டு கட்சிகள் மற்றும் ஒருசில சிறிய கட்சிகள் மட்டுமின்றி தேர்தலின் பின்னர் அரசாங்கத்தின் பக்கம் அமராதிருப்பவர்களையும் எவ்வாறு இணங்கச் செய்தல் என்பதுபற்றி கருத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பதே எனது கருத்தாகவுள்ளது. இதன்பொருட்டு அரசாங்கத்தின் பக்கம் அமரவேண்டியது கட்டாயம் அல்ல. 100 நாள் அரசாங்கத்தில் தேசிய சபை என்ற ஒன்று காணப்பட்டது. அதனை ரீ.என்.ஏ.யும் பிரதிநிதித்துவம் செய்தது. அனைவரையும் அவ்வாறான ஓர் இணக்கப்பாட்டிற்கு கொண்டுவருதல் அவசியமாகும். புத்திஜீவிகள் இக்கட்சிகளைச் சூழ்ந்து அவற்றில் அமர்ந்து தீர்க்கப்பட வேண்டியவைகளும் உள்ளன. அதன்போது அனைவரும் இப்பிரச்சினை பற்றி பொதுவாக நோக்குவதற்கு தூண்டப்படுவர். சர்வதேச நிலைமைகளையும் தற்போதுள்ள

“

19ஆவது அரசியலமைப்பு திருத்தத்தின்போது இவ் விருப்பமின்மை தெளிவாக விளங்கியது. தனக்குள்ளே அதிகாரத்தில் மாற்றம் ஏற்படுவதில் உள்ள விருப்பமின்மையே அதன்போது வெளிக்காட்டப்பட்டது. தேர்தல் முறைமையில் மாற்றம் ஏற்படுத்த முற்பட்டபோதும் அது அவ்வாறே நிகழ்ந்தது. அதிகாரத்தைக் கைவிடுவதற்குள்ளே விருப்பமின்மையானது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்குத் தடையாக அமைந்திருப்பது தீர்த்துவைக்கப்பட வேண்டிய ஒரு பிரச்சினையாகும்.

”

நிலைமைகளையும் கருத்திற்கொள்வது அவசியமாகின்றது.

78ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்பட்டு சுமார் 40 ஆண்டுகள் கடந்துள்ளன. அன்று காணப்பட்ட நிபந்தனைகளுக்கு அமையவே அவ் அரசியலமைப்புச் சட்டகம் அமைந்துள்ளது. அரசியலமைப்பு மாற்றத்தினைக் கோரும்போது இன்றுள்ள நிபந்தனைகள் பற்றியும், பிரச்சினைகள் பற்றியும் கருத்திற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். ஜனநாயகத்தைப் பின்பற்றி அபிவிருத்தியை முன்னோக்கிக் கொண்டு செல்லவே அன்று ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனவிற்குத் தேவைப்பட்டது. பின்னோக்கித் தள்ளப்பட்ட ஜனநாயகமானது இறுதியில் துர்ப்பாக்கிய நிலைமையினையே தோற்றுவித்தது. அவ்வாறு முடிவடையவிருந்த ஜனநாயகத்தைப் பாரிய சிரமத்துக்கு மத்தியில் தற்போது பாதுகாக்க முடிந்துள்ளது. தேசிய அரசாங்கத்திற்கு கோடிக்கணக்கு ரூபாய்கள் செலவிடப்படுவதாக ஒருசிலர் இன்று

கோஷம் எழுப்புகின்றனர். மஹிந்த ராஜபக்ஷ மற்றும் கோத்தாபய ராஜபக்ஷ ஆகிய இருவரையும் அகற்றுவதற்குச் செலவிடப்பட்டுள்ள தொகை போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே செலவிடப்பட்டுள்ள தொகை இரட்டிப்பாக முடியும். சிலவேளை மஹிந்த ராஜபக்ஷ மற்றும் மொருமுறை வெற்றியீட்டியிருப்பின் இந்த நாட்டின் ஜனநாயகம் குழிதோண்டிப் புகைக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதை விசேடமாகக் கூறவேண்டியதில்லை. இத் தேசிய அரசாங்கம்கூட ஜனநாயகத்திற்கான இந்த நிகழ்ச்சிநிரலின் ஒரு பகுதியாகவே உள்ளது. மகிந்தவுடன் எழுவோம் எனக் கூறியவர்கள் இன்று அமைச்சுப் பதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு பெட்டிப் பாம்பாய் அடங்கியுள்ளனர். இதுவே ஒரு மிகப்பெரிய வேலையாகும்.

தேசிய அரசாங்கம் என அழைக்கப்படும் இவ் அரசாங்கத்தை நன்னோக்கத்துடன் பார்ப்பதற்கு மனிதர்கள் இன்னமும் தயாரில்லை. இரு பிரதான கட்சிகளையும் இணைத்துக்கொண்ட போதும் சிந்தித்துக் கூடப் பார்க்காத நபர்கள் தேசிய அரசாங்கத்தின் அமைச்சரவையில் இடம்பிடித்துள்ளனர். எத்தனோல், போதைப்பொருள் குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு ஆளானவர்கள் மீண்டும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். எவ்வாறாயினும் இவ் இடத்திலிருந்து முன்னோக்கிச் செல்வதற்காக நாம் இதைப் பொறுத்துக் கொள்ளத்தான் நேரிடும். இவர்கள் மூலமாக நாம் எதிர்பார்க்கும் தரமான நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை வெளிக்கொணர முடியுமா என்பதே அடுத்த பிரச்சினையாக உள்ளது. அவ்வாறு செய்ய முடியுமெனக் கருதப்படுமிடத்து மிக அவசரமாக அதனை நிறைவேற்றுதல் வேண்டும். ஏனெனில் இவர்கள் மேற் குறிப்பிடப்பட்ட குறிக்கோள்களுக்காக தம்மை மாற்றிக்கொண்டார்களா என்பது எமக்குத் தெரியாது.

தலைவர்கள் அதியுயர் மட்டத்தில் ஒன்றிணைந்துள்ள போதும் இணக்க ரீதியான கடமையுணர்ச்சி கீழ்மட்டத்தில் காணப்படவில்லை. இது தீர்த்து வைக்கப்பட வேண்டிய ஒரு பிரச்சினையாகும். கீழ்மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் அதிகாரத்துடன் தொடர்புபடுத்தியே அதனை நோக்குகின்றனர். ஆகவே அதிகாரம் மாற்றமடைகின்றபோது பக்கத்தில் கூட காணப்படாத நபர்கள் தற்போது பதவிகளைப் பொறுப்பேற்று வருகின்றனர். அது அதிகார மாற்றத்தின்போது நிகழும் ஒரு சாதாரண நிகழ்வாகும். அதி

தீவிரமாக இடம்பெற்ற ரஷ்ய மற்றும் பிரெஞ்சுப் புரட்சிகளின் போதும் இவ்வாறே நிகழ்ந்தது. அவர்கள் குறித்த நல்ல நோக்கத்திற்காக தம்மை அர்ப்பணித்தவர்கள் அல்ல.

நிறைவேற்று தெரிவுக்குழு முறைமை

டொனமூர் முறைமையில் காணப்பட்ட நிறைவேற்று தெரிவுக்குழுக்கள் எவ்வளவு தூரம் பயனுள்ளதாக அமைந்தது என்பதை நான் அறியேன். பிரதமர் அவர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் தெரிவுக்குழுவைப் பிரேரிப்பதாக அமையலாம். இத் தெரிவுக் குழுவின் டாக ஏதேனும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்படுமா என்பது முக்கியமானதாகும். அவ்வாறின்றி வெறுமனே குழுவாக மாத்திரம் காணப்படுமாயின் அது அவ்வளவு பயனுள்ளதாக அமையாது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தகவல்கள் கிடைக்கப்பெறாமையே டொனமூர் நிறைவேற்று தெரிவுக்குழு தோல்வியடைந்தமைக்கான ஒரு காரணியாகும். நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த மாற்றம் தொடர்பாக உறுப்பினர்களுக்குப் போதியளவு தெளிவு கிடைக்கப் பெறவில்லை. இறுதியில் தலைவர்களே அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தினார்கள். சொல்வதைக் காது தாழ்த்திக் கேட்பவர்களாவே உறுப்பினர்கள் இறுதியில் மாறினார்கள். ஆகவே நிறைவேற்றுத் தெரிவுக்குழுக்கள் பயனற்ற ஒன்றாக அன்று மாற்றம் பெற்றன. டொனமூர் தெரிவுக்குழு முறைமையினுள் தகவல்கள் இல்லாமை அதனைக் கண்டறிவதற்கான மார்க்கங்கள் இல்லாமை என்பவற்றின் காரணமாக தமக்கு எதுவுமே தெரியாது என உறுப்பினர்கள் கூறியுள்ளனர். அமைச்சர்கள் எதையாவது கூறும்பட்சத்தில், அதற்கும் செவிசாய்த்து அதனை அங்கீகரித்ததாக அவர்கள் கூறுகிறார்கள். மேற்குறித்த காரணங்களினால் தெரிவுக்குழு முறைமை இறுதியில் தோல்வியில் முடிவடைந்தது. பெயரளவில் தெரிவுக்குழு உருவாக்கப்படுவதில் பயன் ஏதும் இல்லை. ஆகவே டொனமூர் தெரிவுக்குழுவின் அனுபவங்கள் கற்றுக்கொள்ளப்படுமாயின் அது பயனள்ளதாக அமையும்.

எவ்வாறாயினும் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிதியத்திலிருந்து ஏதேனும் ஒதுக்கீடுகள் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படுமென இங்கு கூறப்படுகிறது. அது ஒரு

“

டொனமூர் முறைமையில் காணப்பட்ட நிறைவேற்று தெரிவுக்குழுக்கள் எவ்வளவு தூரம் பயனுள்ளதாக அமைந்தது என்பதை நான் அறியேன். பிரதமர் அவர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் தெரிவுக்குழுவைப் பிரேரிப்பதாக அமையலாம். இத் தெரிவுக் குழுவின் டாக ஏதேனும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்படுமா என்பது முக்கியமானதாகும். அவ்வாறின்றி வெறுமனே குழுவாக மாத்திரம் காணப்படுமாயின் அது அவ்வளவு பயனுள்ளதாக அமையாது.

”

பாரியளவு நிதியாகும். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு மறுசீரமைப்புக்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கப்படுமெனக் கருதுகிறீர்களா? நிறைவேற்றுத் தெரிவுக்குழு ஏற்படுத்தப்படின் அவ் உறுப்பினர்களுக்கும் அத்தெரிவுக் குழுக்களில் பயனுள்ள வகையில் பங்கேற்க முடியும். பாரிய கடமையுணர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமாயின் அவர்களுக்கு தகவல்கள் தேவைப்படுமென்பதே இதன் குறிக்கோளாக உள்ளது. அவர்கள் ஆலோசனைகளையும், தகவல்களையும் தேடி அறிவதற்கும் அறிவு தேடுவதற்குமான வசதிகள் தேவைப்படுகின்றன. அதற்குத் தேவையான வசதிகள் வழங்கப்படல் வேண்டும். அவ்வாறில்லாதுவிடின் அதிகாரிகள் மாத்திரமே எல்லாவற்றையும் அறிந்திருப்பார்கள். அப்போது அதிகாரிகள் உறுப்பினர்களை நிருவகிக்கும் நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே தெரிவுக்குழுக்களில் கலந்துரையாடி தீர்மானம் மேற்கொள்வதற்காகவா இத்

தெரிவுக்குழுக்கள் நியமிக்கப்படுகின்றன நாம் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு கருதி தெரிவுக்குழு முறைபற்றி யோசனை தெரிவிக்கப்படுமாயின் அதிலிருந்து பயன்பெறக் கூடியதாயிருக்கும். அவ்வாறு அமையும்போது அனைவரும் பங்கேற்கும் ஒரு செயன்முறையாக அது மாற்றமடையும். அதனடிப்படையிலேயே இது எவ்வளவு தூரம் வெற்றியளிக்கும் என்பது தீர்மானிக்கப்படும்.

பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம்

புதியதோர் அரசியலமைப்பு பற்றிய கருத்து நடந்து முடிந்த தேர்தலின்போது மிகவும் வலுவான முறையில் மேலெழுந்தது. நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமை அகற்றப்பட வேண்டுமென்பது அங்கு பிரதான கோஷமாக விளங்கியது. இந்த நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசு கட்டமைப்பினை முற்றுமுழுதாக நீக்குதல் அன்றி வேறில்லை என்பதே ஜனாதிபதி நிறைவேற்று முறைமையை அகற்றுதல் என்பதன் மூலம் கருதப்படுகிறது. அல்லது மையப்படுத்தப்பட்டுள்ள அதிகாரம் பலவீனமடைந்து பரவலாக்கப்பட்ட முறைமைக்குச் செல்வதாகும். நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையின் மறுபக்கம் பிரதமரின் அமைச்சரவையினைக் கொண்ட ஆட்சி முறைமை ஆகும். வேறுவிதமாகக் கூறுவதாயின் பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறைமைக்கு செல்வது ஆகும். இவை அனைத்தும் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தவர் ஜனாதிபதியே என சிந்திப்பதற்குப் பழகியுள்ள ஒரு சாராரும் காணப்படுகின்றனர். அரசாங்கத்தில் உள்ள சிலர் கடந்த ஆட்சிக் காலத்தின்போது ஜனநாயக செயற்பாடுகளை பகிரங்கமாகவே எதிர்த்தனர். பிரதமர் உள்ளிட்ட அமைச்சரவையே பிரதானமானது என்ற உணர்வு மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தப்படுவது முக்கியமாகும். கூட்டு இணக்க அரசாங்கமானது நடைமுறை ரீதியாக பாராளுமன்றத்திற்கு வலுசேர்த்து செயற்படும்போது மாத்திரமே இதை மெய்ப்பிக்கக் கூடியதாயிருக்கும். தற்போதுள்ள அரசாங்கம் செயலரீதியாக இந் நிலைமையினை உருவாக்கிக் காட்டுதல் வேண்டும். அது ஜனாதிபதி, பிரதமர், ஆகியோரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு பொறுப்பாகும். பிரதமர் உள்ளிட்ட அமைச்சரவையானது

“

**பிரதமர் உள்ளிட்ட
அமைச்சரவையே
பிரதானமானது என்ற
உணர்வு மக்கள் மத்தியில்
ஏற்படுத்தப்படுவது
முக்கியமாகும். கூட்டு இணக்க
அரசாங்கமானது நடைமுறை
ரீதியாக பாராளுமன்றத்திற்கு
வலுசேர்த்து செயற்படும்போது
மாத்திரமே சீதை மெய்ப்பிக்கக்
கூடியதாயிருக்கும்.
தற்போதுள்ள அரசாங்கம்
செயலீரீதியாக சீந்
நிலைமையினை
உருவாக்கிக் காட்டுதல்
வேண்டும். அது ஜனாதிபதி,
பிரதமர், ஆகியோரிடம்
ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு
பொறுப்பாகும்.**

”

கூட சிலர் எண்ணுகின்றனர்.

சில சமயம் இது ஜனாதிபதியின் அரசாங்கம் என ஜனாதிபதி கூறுகின்றார். பிரதமரின் அரசாங்கம் என பிரதமர் கூறுகின்றார். ஆயினும் இது தற்போது இரண்டுக்கும் மத்தியில் காணப்படுகிறது. ஜனவரி 08ஆம் திகதி மக்களது ஆணை பிரதானமாக ஜனாதிபதிக்கே கிடைக்கப்பெறுகிறது. அதன்போது அரசுத் தலைவர், நிறைவேற்றுத்துறையின் தலைவர் மற்றும் அரசாங்கத்தின் தலைவர் ஜனாதிபதி ஆவார். அதனடிப்படையில் தற்போது காணப்படுவது அவரது அரசாங்கம் என்பது உண்மைதான். இவ் அரசாங்கம் பதவி ஏற்றபோது தேர்தல் பிரகடனம் ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. அதற்கும் மக்கள் ஆணை கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. அரசியலமைப்பின் பொருள் கோடல் எவ்வாறு இருப்பினும் நோக்கங்கள் பற்றிச் சிந்திக்கின்றபோது இரண்டிற்கும் இடையே வேறுபாடு காணப்படாத போதும் அவை இரண்டும் ஒன்றிணைக்கப்படல் வேண்டும். மற்றையது இவ் இரண்டு கட்சிகளும்

ஒன்றிணைந்து தயாரித்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் ஒன்றும் காணப்படுகிறது. தற்போது இவை அனைத்தையும் ஒன்றிணைக்க வேண்டியுள்ளது. ஒன்றிணைக்கப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் இங்கு கூறப்படுபவைகள் செய்து காட்டப்பட வேண்டியுள்ளது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்காக ஜனாதிபதி, பிரதமர் ஆகியோருக்கிடையே சகவாழ்வு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஜனாதிபதி ஒருவர் இன்றி முன்னோக்கிச் செல்ல முடியுமென இக்கால கட்டத்தினுள் நிரூபித்தல் வேண்டும். இது பிரதமரின் அரசாங்கம் என்பதை நிரூபித்தல் அவசியமாகும். அதற்கமைய தற்போதைய அரசாங்கம் ஜனாதிபதியின் அரசாங்கமாக இருக்க முடியாது.

ஓர் உபாய வழிமுறையிலேயே இவ் அரசாங்கம் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் உள்ளடக்கம் கூட உபாய வழிமுறையாகவே காணப்படுகிறது. மகிந்த ராஜபக்ஷவின் நடப்பாட்சியை பூண்டோடு ஒழித்து மீண்டும் வரமுடியாத வண்ணம் பலவீனமடையச் செய்தல் இதன் ஓர் அங்கமாகவுள்ளது. அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு எதிர்பார்க்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களுக்கு பாராளுமன்றத்தின் ஒத்துழைப்பினைப் பெறுவது இரண்டாவது விடயமாகும். அதற்குத் தேவையான மக்கள் பலத்தினை வலுவடையச் செய்தல் மூன்றாவது விடயமாகும். இவ் உபாய வழிமுறைகளின் பெறுபேற்றினை இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் செய்து காட்டுதல் வேண்டும். 100 நாட்கள் 180 நாட்களாக நீண்டுசென்றதைப் போல் இரண்டு ஆண்டுகள் மேலும் நீண்டு செல்லாதவாறு பார்த்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சிவில் அமைப்புக்களும் நீதிமன்றமும்

ஜனநாயக செயல்முறையில் முன்னின்று செயற்பட்ட சிவில் மற்றும் பிரசைகள் அமைப்புக்களிடம் பாரியதொரு கடமைப்பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ் அமைப்புக்களின் பங்கேற்பினை கட்டமைப்பு ரீதியில் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வழியமைத்துக் கொடுத்தல் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகக் காணப்படுகிறது. மறுபுறத்தில் தமது தலையீடுகளை அதிகரிப்பதற்கு சிவில் அமைப்புக்கள் தம்மைத் தயார்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ள செயற்பாடுகளுக்கு இடையூறு

தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்பினை நிறைவேற்றிக்காட்டும் பட்சத்தில் ஜனாதிபதி முறைமை நீக்கப்படாவிட்டாலும் பிரச்சினை இல்லை எனக் கூறும் மாற்றுக் கருத்தைக் கொண்டவர்களும் இருக்கக் கூடும்.

இம்முறை 'கெபினட்' முறைமைக்குச் செல்வதற்கு எண்ணுவதாயின் பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு வாக்குகளைப் பெற்று அதனை அங்கீகரிப்பதற்காக மக்களிடத்தில் செல்வதற்கும் நேரிடும். நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டினைப் பாதுகாப்பதற்காகவே நாம் 78ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் மூலம் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமையை ஏற்படுத்தினோம். அதன்போது ஜனநாயகமானது ஒற்றையாட்சி முறைமை ஆயின், அவ் ஒருமைப்பாடானது பாராளுமன்றத்தின் மூலமாகவே பாதுகாக்கப்படுகின்றது. பாராளுமன்ற தன்னாதிக்கம் கொண்ட பிரித்தானியாவில் இவ் ஒருமைப்பாடு காணப்படுகிறது. அது பாராளுமன்றத்தின் நிறைவேற்றுத்துறையிலேயே தங்கியுள்ளது. பாராளுமன்ற தன்னாதிக்கம் என்பது மக்களது தன்னாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டதாகவே காணப்படுகிறது. ஆகவே மக்களுக்கு இலகுவாக தமது வாக்குப் பலத்தின்மூலம் நடைமுறையிலுள்ள பாராளுமன்றத்தை நீக்குவதற்கு முடியும்.

எமது முறைமை பாரதாரமான வகையில் திரிபுபடுத்தப்பட்டிருந்தது. ஒருதலைப் பட்சமாக பூணை அதிகாரத்தைப் பெற்று நீதிமன்றத்தை மாத்திரமன்றி சிவில் சமூகம், பன்சாலை, பள்ளி மற்றும் இன்னோரன் என அனைத்தையும் கட்டுப்படுத்த முடியுமான முறைமை ஒன்று ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டது. அரசியல் மற்றும் சமூக நெருக்கடியில் நாம் இன்று சிக்கியுள்ளோம். 1970களில் ஆரம்பமான இந் நெருக்கடியிலிருந்து நாம் இன்னமும் மீளவில்லை. பொருளாதார நெருக்கடி, அதனால் ஏற்பட்ட சமூக நெருக்கடி, வகுப்பு நெருக்கடி மற்றும் இனப்பிரச்சினை நெருக்கடி ஆகிய சகலதும் ஒரே குவியலில் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே மோசமான சமூகப் பின்னணியினுள் சக்திவாய்ந்த ஜனாதிபதி ஒருவர் மீது மக்கள் தங்களது பார்வையைச் செலுத்தினார்கள். தேசத்தின் பாதுகாப்பிற்காக இது அவசியமென மக்கள் இன்னமும் சிந்திக்கின்றனர். நிறைவேற்று ஜனாதிபதி ஒருவர் எமக்குத் தேவை என இன்னும்

விளைவிக்காது தேசிய ரீதியிலான ஒரு கலந்துரையாடலை ஆரம்பிப்பதற்கு விசேடமாக ஊடகங்களிடம் பாரிய ஒரு பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஜனவரி 08ஆந் திகதிக்கு முன்னர் நாட்டின் அடிப்படை தாராண்மை உரிமைகளைக்கூட இழந்த நிலையிலேயே நாம் இருந்தோம். நீதி தாக்கப்பட்ட பின்னர் சிவில் சுதந்திரம் நிலவுவதற்கான சாத்தியங்கள் காணப்பட மாட்டாது. 1972ஆம் ஆண்டிலிருந்தே எமது நீதித்துறை தாக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. நிறைவேற்றத்துறை மற்றும் சட்டவாக்கத்துறை ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிடுகையில் எமது நீதித்துறையானது மூன்றாவது இடத்தில் அல்ல அதனிலும் கீழ் மட்டத்திலேயே காணப்பட்டது. அரசாங்கத்தில் 3ஆவது நிறுவனம் என்ற ஒன்று இல்லாதது போன்றே காணப்பட்டது. 1972ல் நீதித்துறையின் அதிகாரம் பாராளுமன்றத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. 78ல் நீதித்துறையானது ஜனாதிபதியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. பிரதம நீதியரசர் ஷிரானி பண்டாரநாயக்க ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களின்கீழ் பகிரங்கமாகவே நீக்கப்பட்டார். இவ்வாறு நீதித்துறையானது கட்டுப்படுத்தப்படும்போது சிவில் உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன.

பிரசைகள் பற்றிய எண்ணக்கரு அபிவிருத்தியடைந்து பிரசைகளைப் பற்றிய உரிமைகள் எழுதப்பட்டபோது ஆரம்பமாக சிவில் உரிமைகள் பற்றியே பேசப்பட்டது. வாழ்வதற்கான உரிமை, கருத்துச் சுதந்திரம், வசிப்பதற்கான உரிமை மற்றும் சொத்துக்களைத் தனதாக்கிக் கொள்ளக் கூடிய உரிமை ஆகியன சிவில் உரிமைகளுள் உள்ளடங்கும். மெக்னாகாட்டா ஒப்பந்தத்தின்மூலம் மன்னனின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த நீதிமன்றம் சுதந்திரமடைந்ததாலேயே இவை நடைமுறைக்கு வந்தன. ஆரம்பத்தில் நீதிமன்றம் சுதந்திரமடைந்ததுடன் அதன் பின்னரே ஏனையவை சுதந்திரமடைந்தன. அதற்கடுத்து அவை பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு உரிய சுதந்திரமானது நீதிமன்றத்தின் சுதந்திரமான செயற்பாட்டின் மூலமே கிடைக்கப்பெற்றன. இதன்போதுதான் பாராளுமன்றம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. பிரதமர் மற்றும் அமைச்சரவையின் வருகையின் பின்னர் நிறைவேற்றத்துறை முக்கியம் பெறுகிறது. உழைக்கும் வர்க்கத்தினரின் அரசியல் போராட்டம் மேலெழுந்ததன் மூலம் ஜனநாயகம் வலுப்பெறுகிறது. அதன்பின்னர் அரசியல் உரிமைகளும்

“

அரசியலமைப்பின் மூலமாக தற்போதுள்ள நீதித்துறையில் மாற்றம் ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும். கட்டாயமாக அரசியலமைப்புக்கு அதிகாரப்பகிர்வு தத்துவங்களைக் கொண்டுவர நேரிடும். நிறைவேற்றத்துறையைப் போன்றே சட்டவாக்கத்துறையில் இருந்தும் நீதித்துறையை சுதந்திரமடையச் செய்தல் வேண்டும். பாராளுமன்றத்தினால், பிரதமர் அல்லது ஜனாதிபதியினால் பிரசைகளின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதில்லை. அவர்களது உரிமைகளைக்கூட நீதிமன்றமே பாதுகாக்கின்றது.

”

சமூக உரிமைகளும் நடைமுறைக்கு வந்தன. இலவசக் கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற நலன்புரி நடவடிக்கைகள் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு என்பன இதன்பின்னர் நடைமுறைக்கு வந்தன. இங்கிலாந்திற்கு மாத்திரமன்றி எமது நாட்டிலும் அவ்வாறே நிகழ்ந்தது.

இலங்கையில் சுதந்திர நீதிமன்றத்தை உருவாக்குவதற்குரிய நடவடிக்கைகள் 1833 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை நீதி தொடர்பான அனுமதிப்பத்திரத்தினூடாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டது. கெமரன் மறுசீரமைப்பு மூலம் இது இடம்பெற்றது. அவ்வாறு நடைபெறாவிடின் இங்கு கோல்புறாக் அரசியலமைப்பினை நடைமுறைப்படுத்த முடியாது போயிருக்கும். நீதிமன்றத்தின் சுதந்திரம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டதாலேயே ஆட்கொணர்வு மனு கட்டளைச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள் இலங்கையில் நடைமுறைக்கு வந்தன. இதன்பின்னரே பொது இயக்கங்கள், சமூக இயக்கங்கள் ஆகியன ஆரம்பிக்கப்பட்டன. மத கவனயீர்ப்பு போராட்டங்கள், மறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள்

மற்றும் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த இயக்கங்கள் அதன் பின்னர் உருவாகின. அதன் பின்னர்தான் பாரியளவு முதலீடுகள் உட்பாய்ச்சப்பட்டன. இந்த சிவில் உரிமைகளே கோல்புறாக் பின்பற்றிய சுதந்திர சந்தை முறைமைக்கு வித்திட்டது. சுதந்திர நீதிமன்றத்தை ஏற்படுத்தலானது சமூக அபிவிருத்திக்கு வித்திடும் மார்க்கமாகும் என கெமரன் சீர்திருத்தங்களின் உரிமைகள் வெளியீட்டில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பிரான்ஸ் புரட்சியின்போதும் இவ்வாறுதான் கூறப்பட்டது. ஒருநாட்டில் அதிகாரப்பகிர்வு காணப்படாவிட்டால், சுதந்திர நீதிமன்றம் இல்லாவிட்டால் உரிமைகள் காணப்படாது என பிரான்ஸ் புரட்சியின்மூலம் உருவாக்கப்பட்ட மனித உரிமைகள் வெளியீட்டில் எழுதப்பட்டுள்ளது தற்போது அதிகாரங்கள் ஓரிடத்தில் குவிக்கப்பட்டதும் முதலாவதாக நீதிமன்றத்தின் சுதந்திரம் பறிக்கப்படும்.

அரசியலமைப்பின் மூலமாக தற்போதுள்ள நீதித்துறையில் மாற்றம் ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும். கட்டாயமாக அரசியலமைப்புக்கு அதிகாரப்பகிர்வு தத்துவங்களைக் கொண்டுவர நேரிடும். நிறைவேற்றத்துறையைப் போன்றே சட்டவாக்கத்துறையில் இருந்தும் நீதித்துறையை சுதந்திரமடையச் செய்தல் வேண்டும். பாராளுமன்றத்தினால், பிரதமர் அல்லது ஜனாதிபதியினால் பிரசைகளின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதில்லை. அவர்களது உரிமைகளைக்கூட நீதிமன்றமே பாதுகாக்கின்றது. அதன் காரணமாகவே நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையை அகற்றுதல், தேர்தல் முறைமையை மாற்றுதல் போன்ற காரணிகள் முன்னுரிமை பெற்றன.

இதற்கான அரசியல் தலைமைத்துவம் காணப்படின் இப் பாய்ச்சலைப் பாய முடியும். இப் பாய்ச்சலைப் பாய்வதற்குத்தான் ஜனவரி மாதத்திற்கு முன்னர் பொது அபேட்சகர் ஒருவரின் தேவை உணரப்பட்டது. ராஜபக்ஷவின் ஆட்சியை நீக்கியதைப் போன்றே நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையை நீக்கி புதியதொரு தேர்தல் முறைமைக்குச் செல்வது ஓர் அவசர தேவையாகவுள்ளது. ஜனாதிபதியும் பிரதமரும் இதன் முன்னோடிகளாக உள்ளனர். ஆயினும் தமது தலையீட்டினை இலகுபடுத்தாமலிருப்பதற்கு சிவில் பிரசைகள் தமது நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தல் வேண்டும்.

இளைப்பாறுவதை நிறுத்திவிட்டு சிவில் அமைப்புகள் மீண்டும் செயற்பட ஆரம்பித்தல் வேண்டும்

உத்தியோகபூர்வமாக
இல்லாதுவிட்டாலும்
அரசியலமைப்பு
மறுசீரமைப்பு தொடர்பாக
அரசாங்கத்தின் சார்பில்
மேற்கொள்ளப்படும்
உரைகள் மற்றும்
நிறைவேற்று ஜனாதிபதி
முறைமையை நீக்குதல்
தொடர்பாகச் செயற்பட்ட
“புரவெசி பலய”
(பிரஜைகளின் சக்தி) வின்
சம அவைக் கூட்டுரரான
திரு.கே.டபிள்யு
ஜனரஞ்சன அவர்களுடன்
மேற்கொள்ளப்பட்ட
கலந்துரையாடலே
இதுவாகும்.

சட்டத்தரணி
கே.டபிள்யு.ஜனரஞ்சன

அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பு
இடையிடையே கதைக்கப்படுகின்றபோதும்
புதியதோர் அரசியலமைப்பு
தயாரிக்கப்படுவதைவிட அரசியலமைப்பு
திருத்தம் பற்றியே பேசப்படுகிறது.
ஆரம்பத்திலிருந்தே புதியதோர்
அரசியலமைப்பிற்காக செயற்பட்ட ஓர்
இயக்கம் என்ற ரீதியில் அது தொடர்பாக
“புரவெசி பலய” வின் கருத்து யாது?

அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பு பற்றி
சிவில் சமூகம் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள்

பொறியிலிருந்து மீள்வோம்

சர்வாதிகாரம் குடும்ப
ஆதிக்கம் நண்பர்களின்
பொருளாதாரம் ஊழல்,
சட்டமீறல், இராணுவ
மயமாக்கல் பாதாளக்
கோஷ்டிகள்

மாதுலுவாவேசோபித்த தேரர்
மைத்திரிபால சிரிசேன
ரணில் விக்கிரமசிங்க
சந்திரிக்கா குமாரதுங்க
அநுரகுமார திசாநாயக்க
எம்.ஏ. சமந்திரன்
சரத் ஃபொன்சேக்கா
மனோ கணேசன் மற்றும்

டிசம்பர்

2

மாலை 3

மாணிகு
வைஹ்

மைதானத்தில்

பிரஜைகள்
சக்தி

ஏற்பாடு செய்கிறது

மக்கள்
பொதுக் கூட்டம்

பல்கலைக்கழக கல்வியியலாளர்கள் தொழில்சார்
நிபுணர்கள், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள்,
கலைஞர்கள், மாணவத் தலைவர்கள்
ஊடகவியலாளர்கள் உரையாற்றும்

பிரதிபலிக்கப்பட்ட இரண்டு சந்தர்ப்பங்கள்
உள்ளன. அதாவது ஜனவரி 08ஆந்
திகதி தேர்தலுக்கு முன்னர் காணப்பட்ட
சந்தர்ப்பமும், ஆகஸ்ட் 17ஆந் திகதி
தேர்தலுக்கு முன்னர் காணப்பட்ட
சந்தர்ப்பமுமே அவ்வாகும். இவ் இரண்டு
சந்தர்ப்பங்களிலும் சிவில் சமூகம்
அரசியலமைப்பு தொடர்பாக தெரிவித்த
கருத்துக்களை பிரதானமாகப் பல்வேறு
தலைப்புகளின் கீழ் சாராம்சப்படுத்திக்
கூறுமுடியும். இந்த நாட்டின்
நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமை

இல்லாதொழிக்கப்படல் வேண்டுமென்பது
எமது செயற்பாடுகளின் வெளிப்பாடாகக்
காணப்பட்ட ஒரு விடயமாகக்
காணப்பட்டது. இரண்டாவதாக, ஜனவரி
08 வரை நாம் அவ்வாறு நெரிபட்ட
போதும் அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட
பலதரப்பட்ட நடைமுறைச் சிக்கல்கள்
காரணமாக பிரதானமாக அது தொடர்பில்
உடனடி மாற்றம் ஒன்றுக்கு செல்வதிலுள்ள
அசௌகரியத்தை நாம் உணர்ந்தோம்.
அத்துடன் ஜனவரி 08 ஆந் திகதிக்குப்
பின்னர் தொடர்ந்த பிரயாணத்தின்போது

புதியதோர் அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்படும் எனும் விடயமே அவ் ஒப்பந்தத்தில் உள்ள முக்கியமான ஒரு விடயமாகும். புதியதோர் அரசியலமைப்பு எனும்போது நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையை நீக்கி பராமன்றத்திடம் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்தல் என்ற விடயத்தினையே நாம் பிரதானமாகக் கருதுகிறோம். புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கும்போது அதனை யதார்த்தமாக்குவதற்காக சிவில் சமூகம் என்ற வகையில் நாம் பாடுபட வேண்டும். நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமை நீக்கப்பட வேண்டும் எனும் விடயமே இங்கு பிரதானமாகக் காணப்படுகிறது. பராமன்றத்திடம் மீண்டும் அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டியதுடன் பெயரளவில் ஜனாதிபதி ஒருவர் இருந்தால் போதும்.

ஒரு முன்னேற்றகரமான நகர்வினை எம்மால் மேற்கொள்ள முடியுமாயிருந்தது. ஆயினும் அது ஒருபோதும் எமக்கு திருப்தியடையக்கூடிய முடியுமான ஒரு நிலைமை அல்ல. ஆகஸ்ட் 17 ஆந் திகதிக்குப் பின் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு மாற்றம் நிகழவில்லையானாலும் அதனை விடவும் முன்னேற்றமான ஒரு நகர்வாக ஐக்கிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கத்துடன் சிவில் சமூகம் மேற்கொண்ட ஒப்பந்தத்தினைக் குறிப்பிட முடியும். புதியதோர் அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்படும் எனும் விடயமே அவ் ஒப்பந்தத்தில் உள்ள முக்கியமான ஒரு விடயமாகும். புதியதோர் அரசியலமைப்பு எனும்போது நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையை நீக்கி பராமன்றத்திடம் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்தல் என்ற விடயத்தினையே நாம் பிரதானமாகக் கருதுகிறோம். புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கும்போது அதனை யதார்த்தமாக்குவதற்காக சிவில் சமூகம் என்ற வகையில் நாம் பாடுபட வேண்டும். நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமை நீக்கப்பட வேண்டும் எனும் விடயமே இங்கு பிரதானமாகக் காணப்படுகிறது. பராமன்றத்திடம் மீண்டும் அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டியதுடன் பெயரளவில் ஜனாதிபதி ஒருவர் இருந்தால் போதும்.

இனப்பிரச்சினை

அதற்கடுத்ததாக ஜனவரி 08 ஆந் திகதிக்கு முன்னர் எடுக்க முடியாது

போன அதாவது ஆகஸ்ட் 17ஆந் திகதி இயக்கத்தினுள் அதனை விடவும் ஓரளவு கதைக்கப்பட்டபோதும் எமக்கு இலக்கம் 01 ன் கீழ் எடுக்க முடியாதுபோன இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான யதார்த்தமான அதிகாரப் பகிர்வு முறைமைக்குச் செல்வது அவசியம் எனும் விடயம் இரண்டாவது விடயமாகவுள்ளது. புதிய அரசியலமைப்பு பற்றிய கலந்துரையாடலுடன் இணைந்ததாக அதிகாரப் பகிர்வினை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற கோஷத்தினை நாம் மீண்டும் முன்னெடுக்க வேண்டுமென கருதுகிறேன். இதனைப் புறக்கணித்துவிட்டு ஓர் அரசியலமைப்பிற்குச் செல்ல முடியாது. அதனடிப்படையில் புதிய அரசியலமைப்பு மத்தியில் மற்றும் சுற்றியுள்ளோர் மத்தியில் சகலரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய, விசேடமாக இப்பிரச்சினையில் சிக்கியுள்ள தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய, திருப்தியடையக் கூடிய விதமான ஓர் அதிகாரப்பகிர்வு அவசியமாகும். இப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக சமஷ்டித் தீர்வை நோக்கி எம்மல் செல்ல முடியுமெனவும், செல்ல வேண்டுமெனவும் நான் தனிப்பட்ட ரீதியில் எண்ணுகிறேன். ஆயினும் தற்போதுள்ள நிலைமையின்கீழ் முதலாவது நகர்வாக அது யதார்த்தமாக முடியாது என்பதே எனது அளவுகோலாகும். ஆகவே, குறைந்தபட்சம், முதலாவது நகர்வாக 13ஆவது அரசியலமைப்பு திருத்தத்தினூடாக முன்னோக்கிச்

சென்ற அதிகாரப்பகிர்வு வரையேறும் முன்னேறுவதற்கு பிரச்சைகள் என்ற வகையில் நாம் தலையிட வேண்டும். அதேபோல் கீழ்மட்ட மக்கள் குழுவினரைப் பாதுகாத்து நாட்டின் பொருளாதார மறுசீரமைப்பிற்கான கலந்துரையாடலை மேற்கொள்வது அவசியம். அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தினை இதனை விடவும் அபிவிருத்தி செய்யவும், மேம்படுத்தவும் மனித உரிமைகளின் தரத்தை விருத்தி செய்து புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் அவை உள்ளடக்கப்படல் வேண்டுமென்பதே எனது பிரதான கருத்தாகவுள்ளது.

அதிகாரங்களைக் கைவிடாம

ஜனவரி 08 ஆந் திகதிக்கு முன்னர் எதைக் கூறினாலும், ஆகஸ்ட் 17ன் பின்னர் ஜனாதிபதி முறைமையை நீக்கும் தீர்மானத்தைப் பராமன்றத்திடம் ஒப்படைப்பதற்கு ஜனாதிபதி தந்திரமாக நடந்துகொண்டார். ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைப் பேரவைக் கூட்டத் தொடரிலும் அரசியலமைப்பு மாற்றத்தினை அன்றி திருத்தம் பற்றியே அவர் வலியுறுத்தினார். பராமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் அதிகரிக்கப்படல் வேண்டுமென்பதையே பிரதமர் அவர்களும் கூறி வருகின்றார். மிகவும் ஜனநாயகமுடையதெனக் கருதப்படும் பராமன்ற முறைமைக்குச் செல்வதற்கான விருப்பமின்மைதானே இதன்மூலம் உணர்த்தப்படுகிறது?

உண்மையிலேயே ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தன அதுவரையில் பராமன்றத்தில் இருந்த அதிகாரத்தினைத் தனதாக்கிக் கொள்வதற்கே 1978ல் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையைக் கொண்டுவந்தார். 78ஆவது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரகாரம் தனியான ஏதேச்சதிகாரமுள்ள ஒரு நபரை உருவாக்குகிறது. அல்லது பகுதியளவு நியதிச்சட்ட சர்வாதிகாரத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அதன்போது இவ் அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் எந்தவொரு நபரும் அதனை விட்டுவிட எண்ணுவதில்லை. நான் தேர்தலில் போட்டியிடுவது நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமையை நீக்குவதற்கே என மைத்திரிபால் சிறிசேன அவர்கள் ஜனவரி 08ஆந் திகதிக்கு முன்னர் கூறினார். ஆயினும் இந் நிறைவேற்று

அதிகார ஜனாதிபதி முறைமையில் உள்ள சுவை உணரப்படும்போது, அல்லது தனது அதிகாரம் உறுதிசெய்யப்படும் போது அதில் உள்ள குணவியல்புகளால் அவர் கவரப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. இது சாதாரணமாக இடம்பெறும் ஒரு விடயமாகும். நாம் இதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எந்தவொரு நாட்டிலும் இவ்வாறான ஓர் அதிகாரத்தினைக் கொண்ட ஒருவருக்கு இவ்வாறு ஏற்பட முடியும். அதன்போது அதனைத் தடுப்பதற்கு சிவில் சமூக சக்திகளுக்கும் அதற்கு வெளியிலிருந்து வரும் சக்திகளுக்கு மாத்திரமே முடியும். இந் நெருக்குதல்களை எவ்வாறு மேற்கொள்வதென்பது தான் முக்கிய விடயமாக உள்ளது.

முறையை முன்னெடுத்துச் செல்லல்

மறுபுறத்தில் விசேடமாக தேசியவாத சக்திகள் உள்ளனர். அதேபோன்று நாட்டின் இறைமை இதுதான் உலகிலேயே உன்னதமான நாடு எனும் கருத்துக்களில் உள்ள சக்திகளுக்கும் அவ்வாறான தனி ஏதேச்சதிகாரமுடைய நபரே நாட்டை ஆளவேண்டுமென்ற தேவை உள்ளது. பழைய மன்னர்களைப் போன்ற ஒருவரே நாட்டை ஆட்சிசெய்ய வேண்டுமென அவர்கள் கனவு காண்கின்றனர். அவ்வாறே நாட்டின் உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்தி விடாமல், பாட்டாளி மக்கள் தம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவிடாமல் கடுமையான ஓர் ஆட்சி நடாத்தப்படல் வேண்டுமென அவர்கள் நம்புகின்றனர். அதாவது மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற கடுமையான ஆட்சியை ஓரளவு தூரம் கொண்டு சென்றால்தான் இந் நாட்டை மாற்ற முடியும் என நம்பும் பெரும்பாலானவர்கள் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளனர். சாதாரண அந்தஸ்தில் உள்ளவர்கள் மாத்திரமின்றி நாட்டின் புத்திஜீவிகள் மத்தியிலும் இவ்வாறான பிரிவினரைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இவ் அனைவரதும் பிரதான முன்னுதாரணமாக விளங்குவது நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஒருவரினால் இந் நாட்டின் ஆட்சி நடாத்தப்படல் வேண்டுமென்பதாகும். இது மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களின் தனிப்பட்ட கருத்து மாத்திரமன்றி அவரைச் சுற்றியுள்ள சக்திகளினதும் அதற்கு வெளியிலுள்ள சக்திகளினதும் எதிர்பார்ப்பு அவ்வாறான ஓர் ஆட்சியாளரே

மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் ஜனவரி 08ஆந் திகதிக்கு முன்னர் கூறினார். ஆயினும் சீந் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமையில் உள்ள சுவை உணரப்படும்போது, அல்லது தனது அதிகாரம் உறுதிசெய்யப்படும் போது அதில் உள்ள குணவியல்புகளால் அவர் கவரப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

என நான் எண்ணுகிறேன். ஆகவே இப் பரஸ்பர உறவினமூலம் தொடர்ந்தும் இம்முறைமையை முன்னெடுப்பதற்கு அது உதவியாக அமைகிறது.

ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் இந் நிறைவேற்று ஜனாதிபதிப் பதவிக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் இந் நிறைவேற்று அதிகாரத்தை அகற்றுவதற்கான தேவை அவருக்கு இருந்திருக்குமென நான் நினைக்கவில்லை. கடந்த காலங்களில், அதாவது ஜனவரி 08ஆந் திகதிக்கு சற்று முற்பட்ட காலப்பகுதியில் நிலவிய அரசியல் சூழலில், நிறைவேற்று ஜனாதிபதிப் பதவியை தொடர்வதற்கே அவர் செயற்படுவதாக அவர் நிகழ்த்திய உரைகளிலிருந்து எமக்குப் புலனாகியது. இனி இவ்வாறு நோக்கும்போது மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள், ஜனாதிபதி முறைமையை தானே நினைத்து முடிவுக்குக் கொண்டு வருவார் எனப் பாரியதொரு எதிர்பார்ப்பினை வைத்திருக்க முடியாது. இந்த நாடு பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறைமைக்குக் கொண்டு செல்லப்படல் வேண்டுமென்ற நெருக்குதலைத் தொடர்ந்து நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் மேற்கொண்டு, ஜனாதிபதியின் எதிர்பார்ப்பினை தோற்கடிக்கச் செய்வதே சிவில் சமூகமென்ற வகையில் மீண்டும் ஒரு தடவை எம்மால் மேற்கொள்ளப்பட முடியுமாகவுள்ளது. அதிர்ஷ்டவசமாக, இன்று திருநணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் பிரதமர் பதவியில் உள்ளமைவினால் பாராளுமன்றத்தை வலுவடையச் செய்யும் செயற்பாட்டில் அவர் தற்போது ஈடுபட்டுள்ளார் என்பது

புலப்படுகிறது. அது அவரது தனிப்பட்ட அரசியல் அபிலாஷைகளில் ஒன்றாகவும் காணப்படலாம். நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையை இல்லாதொழிப்பதற்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்காக இந்த யதார்த்தத்தை நாம் நன்கு புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதுடன் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும் வேண்டும். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட தேசியவாத சிந்தனையாளர்களைப் போல் அல்லாது, சிவில் சமூகமானது பல்வேறு வகையான அமைப்புக்கள் மற்றும் நபர்களாகப் பிரிந்து காணப்பட்டபோதும் அவர்கள் அறிவுபடைத்த பிரசைகளாக இருப்பது இங்கு சாதகமான ஒரு பண்பாக காணப்படுகிறது. அறிவுபடைத்த பெரும்பாலான நபர்கள், நாட்டின் ஜனநாயகம் தொடர்பாக நம்பிக்கை வைத்துள்ளவர்கள், நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற நிலைப்பாட்டில் உள்ளனர். இவ் அனைவரையும் சக்திபெறச் செய்வதன்மூலம் பாரியதொரு நெருக்குதலை எம்மால் மேற்கொள்ள முடியுமாயின் இந் நிலைமையினை மாற்றியமைக்க முடியுமென நான் கருதுகிறேன்.

நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையை நீக்குவதற்கான தேவை மக்களிடம் காணப்படுகின்ற போதும் ஜனாதிபதியின் கட்சியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அதனை விரும்பவில்லை என்பது கடந்த பாராளுமன்றத்தில் காணக்கிடைத்தது. இதனை அறிந்துகொண்ட ஜனாதிபதி பாராளுமன்றத்திற்கு காயை நகர்த்தினால் தற்போதைய அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளின் வண்ணம்

நிறைவேற்று ஜனாதிபதிப் பதவியை தொடர்வதற்கே அவர் செயற்படுவதாக அவர் நிகழ்த்திய உரைகளிலிருந்து எமக்குப் புலனாகியது. சீனி சீவ்வாறு நோக்கும்போது மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள், ஜனாதிபதி முறைமையை தானே நினைத்து முடிவுக்குக் கொண்டு வருவார் எனப் பாரியதொரு எதிர்பார்ப்பினை வைத்திருக்க முடியாது.

பாராளுமன்றத்தில் 2/3 அங்கீகாரமின்றி எவ்வாறு இதனை நீக்குவது?

முதலாவது வினா, தற்போதுள்ள பாராளுமன்றத்தின் மூலமே இம் மாற்றங்களைச் செய்ய நேரிட்டுள்ளது என்பது உண்மைதான். அதாவது நாம் 72ஆவது அரசியலமைப்பை நோக்குவோமாயின், பாராளுமன்றமானது புறம்பான ஒரு சட்டவாக்கச் சபையாக கூடியே 72 ஆவது அரசியலமைப்பை உருவாக்கக் கூடியதாயிருந்தது. அவ் அரசியலமைப்பானது நடைமுறையிலுள்ள அரசியலமைப்பிலிருந்து அடையாள ரீதியாக பிரிந்துசெல்வதை எடுத்துக்காட்டி 'நவரங்கஹல்' வில் ஒன்றுகூடி மேற்கொள்ளப்பட்ட நீண்டதொரு கலந்துரையாடலின் விளைவாகவே 72ஆவது அரசியலமைப்பு தோற்றம் பெறுகிறது. அப்போதிருந்த அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளுக்கு முற்றிலும் எதிராகச் சென்றமையினால் அவ்வாறு செய்ய முடிந்தது. அதாவது நடைமுறையிலுள்ள காலனித்துவ சம்பிரதாயத்தினை மறுத்துரைப்பதனை எடுத்துக் காட்டியே அவர்கள் அதனை நியாயப்படுத்தினார்கள். ஆயினும் தற்போது எங்களுக்கு அவ்வாறான ஒரு அரசியல் சூழல் காணப்படவில்லை. அன்றுமுதல் உருவாகி வந்த சம்பிரதாயத்தை மேம்படுத்தவே முயற்சிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இதனுள் இருந்துகொண்டுதான் அரசியலமைப்பினை மாற்றியமைக்க வேண்டியுள்ளது. ஆகவேதான் அதற்கு மேலதிகமானதொரு வாய்ப்பு எமக்கு கிடைப்பதில்லை. பாராளுமன்றம் சட்டவாக்கச் சபையாக

செயலாற்றி, 1972 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பு போன்ற புதியதோர் அரசியலமைப்பை உருவாக்குகிறோம் என ஊகிப்போமாயின், அது நீதிமன்றத்திற்கு வரும் பட்சத்தில், இச்சட்டப் பின்னணி காரணமாக நீதிமன்றம் அதில் தலையீட்டினை மேற்கொள்ள இடமுண்டு. ஆகவே மேலே குறிப்பிடப்பட்டதுபோல நடைமுறையிலுள்ள பாராளுமன்றத்தில் உள்ளவர்களே இதைத் தீர்த்து வைத்தல் வேண்டும்.

அதிகாரச் சமநிலை

ஆகவே கடந்த ஜனவரி 08 இற்குப் பின்னர் காணப்பட்டவாறே பிரசைசுகளின் அபிலாஷைகள் பாராளுமன்றத்தில் உள்ள அதிகார சமநிலையுடன் மாற்றமடையும் ஒரு தன்மையைக் காணமுடியும். ஜனவரி 08ஆம் திகதி காணப்பட்ட நிலைமையினை விடவும் ஆகஸ்ட் 17ஆம் திகதிக்குப் பின் உள்ள நிலைமை சிறந்ததாகவுள்ளது. ஆனாலும் கூட பாராளுமன்றத்திற்குப் பொருத்தமற்ற, பாராளுமன்றத்தில் இருக்கக் கூடாத பல நபர்கள் பாராளுமன்றத்தில் உள்ளனர். அதே போல் தொடர்ந்தும் இந் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறையைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதே அவர்களது அபிலாஷையாகவுள்ளது. தற்போதுள்ள ஏற்பாடுகளினூடாக அதனைப் படிப்படியாக மாற்றியமைப்பதன் மூலமாகவே எம்மால் முன்னோக்கி நகர முடியுமென நான் நினைக்கிறேன். பாராளுமன்றத்திலுள்ள அதிகாரம் தொடர்பான பாரதாரமாக சிந்தித்துப்பார்த்தே புதிய அரசியலமைப்புச் சட்ட மறுசீரமைப்பினைக்கொண்டு வருதல்

வேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் காணப்படும் குறித்த நெருக்குதல்கள் மற்றும் அதிகார சமநிலை என்பவற்றைப் புரிந்துகொண்டு, அதனை ஏற்று அவை உரிய முறையில் முகாமை செய்யப்பட வேண்டுமென நான் நம்புகிறேன். சமூகத்துக்கு விளக்கமளித்து, இவ்வாறான ஓர் அரசியலமைப்புத்தான் எமக்குத் தேவை எனும் கோஷத்தினை சமூகத்திலிருந்து வெளிக்கொணர முடியுமாயின் ஏதாவதொரு மாற்றத்தை எம்மால் எதிர்பார்க்க முடியும். உதாரணமாக 19ஆவது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்ட போது, அது அங்கீகரிக்கப்படக் கூடாதென முட்டுக்கட்டைகள் போடப்பட்ட வேளை பொதுமக்கள் வீதிகளில் இறங்கி மேற்கொண்ட தலையீடுகளே அந்த அளவுக்காவது அது நிறைவேற்றப்படக் காரணமாக அமைந்தது.

ஆகவே, இப் புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடர்பாகவும் சிவில் அமைப்புக்களில் உள்ள எமக்கு பொதுமக்களுடன் இணைந்து அழுத்தங்களைக் கொடுக்க முடியுமாயின் இந் நிலைமையினை ஓரளவிற்கு சாதகமாக்கிக் கொள்ள முடியுமென நான் நினைக்கிறேன். நாட்டின் ஒருசில இடங்களில் முறைசாராத விதத்தில் கலந்துரையாடப்படுகின்ற போதும் நாம் இன்னமும் அரசியலமைப்புச் சட்டம் பற்றியும் அதில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய மாற்றங்கள் பற்றியும் நாட்டு மக்களுடன் கலந்துரையாடல்களை ஆரம்பிக்கவில்லை. ஆகவே, நாம் ஊடகங்களில் பிரசைசுகளின் பார்வையில் தற்போது இக் கலந்துரையாடல்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதுடன் அதனை மக்களிடையே கொண்டு செல்லல் வேண்டுமென்பதே எனது கருத்தாகும். புதிய அரசியலமைப்பில் காணப்பட வேண்டியவை யாவை என்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும். அதனூடாக அரசியல் அதிகாரத்தை நோக்கிய நெருக்குதல்கள் சமூகத்திலிருந்து தொடுக்கப்படல் வேண்டும்.

எவ்வாறாயினும் பாராளுமன்றத்தினுள் நடப்பவைகள் பற்றி எமக்குள்ள நம்பிக்கை யாது? மற்றையது, குழுநிலை அமர்வின்போது நடைபெறுவது மக்களுக்குத் தேவையானது தானா?

தற்போதுள்ள அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினுள்ளேயே செல்ல

வேண்டியுள்ளதால், ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டதுபோல் பாராளுமன்றத்தில் உள்ள 225 பேர்களுள் 2/3 தேவைப்படுவதுடன் இம் மறுசீரமைப்புக்களுக்கு எதிரானவர்களும் உள்ளனர் என நாம் கருதுவதால் முன்னர் சொன்னதுபோல் மக்களது அபிலாஷைகள் என்ன என்பதை எடுத்துக் காட்டும் விதத்திலான ஓர் அழுத்தத்தைக் கொடுப்பதன் மூலமே இதனைச் செய்ய முடியுமென நான் நினைக்கிறேன். பொதுமக்களின் பங்கேற்புடன், நாட்டில் வாழும் புத்திஜீவிகள் அரசியலமைப்பு நிபுணர்கள் ஆகியோர் உள்ளடங்கிய ஒரு குழுவிடம் இதனை ஒப்படைத்து மக்களிடம் இருந்து வரும் அடிப்படைச் சட்டமூலத்தினைத் தயாரிப்பதற்கு ஏன் இந்த சிவில் சக்திகளால் முடியாதுள்ளதென்ற ஒரு கருத்து சில வேளைகளில் எனக்குள் காணப்பட்டது. ஒருசில வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் இதுதான் எமது ஒன்றிணைந்த கருத்து என்பதுடன் அதுபற்றி கலந்துரையாடப்பட முடியும் என்பதே எனது அபிப்பிராயம் ஆகும். அப்போது இதுதான் மக்களின் அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடர்பாகவுள்ள ஒன்றிணைந்த கதை என எம்மால் தெளிவாகக் கூறமுடியும். அடிப்படையான கருத்துக்கள் பல காணப்பட்டாலும் ஒன்றிணைந்த வகையில் அதனை நாம் இன்னமும் சமர்ப்பிக்கவில்லை. அவ்வாறான ஒன்றைச் சமர்ப்பிக்க முடியுமா என்பதுபற்றிப் பார்க்க முடியும்.

ஜனவரி 08 ஆந் திகதிக்கு முன்னர் ஏற்படுத்தப்பட்ட சிவில் அமைப்புக்களின் நிகழ்ச்சி நிரலே ஜனவரி 08 மற்றும் ஆகஸ்ட் 17 ஆகிய தினங்களில் தாக்கம் விளைவித்தது என்பதை நாம் மறக்க முடியாது. நேர்மையாகவோ அல்லது நேர்மையற்ற விதத்திலோ அரசியல் சக்திகள் அன்று குறித்த நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு அமைவாக செயற்பட நேர்ந்தது. அதன்மூலம் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட எழுச்சி மாற்றம் விழிப்புணர்வு என்பனவே தற்பொழுதும் முன்னோக்கி நகர்கிறது. குறித்த நிகழ்ச்சி நிரலை ஒப்பீடு செய்வதன் காரணமாகவே இவ் அரசாங்கம் பயணிக்கும் முறைமை தொடர்பான எதிர்ப்பு சமூகத்திலிருந்து கிளர்ந்தெழுகிறது. நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையை நீக்குமாறு நாம் கூறினோம். இவர்கள் அதைச் செய்கிறார்கள் இல்லை, தற்போது

புதிய அரசியலமைப்புச் சட்ட மறுசீரமைப்பினைக்கொண்டு வருதல் வேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் காணப்படும் குறித்த நெருக்குதல்கள் மற்றும் அதிகார சமநிலை என்பவற்றைப் புரிந்துகொண்டு, அதனை ஏற்று அதை உரிய முறையில் முகாமை செய்யப்பட வேண்டுமென நான் நம்புகிறேன்.

நாம் என்ன செய்வோம்? அதிகாரப் பகிர்வினை மேற்கொள்ளுமாறு நாம் கூறினோம். இவர்கள் அதிகாரப் பகிர்வினைச் செய்கிறார்கள் இல்லை. தற்போது நாம் என்ன செய்வோம்? சிறிய அமைச்சரவை ஒன்றுபற்றி நாம் கூறினோம். கிடைத்திருப்பதோ பெரியதோர் அமைச்சரவை, நாம் என்ன செய்வோம்? எப்பொழுதும் குறித்த அந்தப் பிரதான சிவில் நிகழ்ச்சிநிரல்தான் ஒப்பீடு செய்யப்படுகிறது. குறித்த அம்மாதிரி மீண்டும் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும். இதுதான் நாம் கொண்டுவர எதிர்பார்க்கும் அரசியலமைப்புச் சட்டமூலம் என்பதனை சிவில் நிகழ்ச்சி நிரலில் நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். நாம் அதுபற்றிக் கலந்துரையாட விரும்புகிறோம். ஆயினும் நாம் அதைச் செய்வதற்கு அடிப்படை சட்டமூலம் ஒன்று அவசியம். அவ்வாறான ஒன்றைச் செய்வதற்கு மிகவும் பொருத்தமான வல்லுநர்கள் எமது சமூகத்தில் உள்ளனர். அவ்வாறான ஒரு பணிக்காக அவர்களை நாம் பயன்படுத்தலாம்.

பிரஜைகளின் நிகழ்ச்சி நிரல்

இரண்டாவது விடயமாக அவ்வாறான ஒரு சட்டமூலத்தை எமக்கு ஊடகங்களிலும் சமூகத்தின் கலந்துரையாடல் களங்களிலும் கலந்துரையாடலுக்கு உட்படுத்த முடியும். அதன்போது மக்கள் இச்சட்டமூலத்தில் காணப்படும் விடயங்கள் பற்றியும் தமது அபிலாஷைகள் பற்றியும் கலந்துரையாடல்களை மேற்கொள்ள

ஆரம்பிப்பார்கள். மூன்றாவதாக, அவ்வாறான ஒரு கலந்துரையாடலை ஏற்படுத்தி, சமூகத்தின் மத்தியில் ஒரு கோஷத்தினை உருவாக்க முடியுமாயின், இவ்வாறான ஒன்று அங்கீகரிக்கப்படுவதைத்தான் மக்கள் தம்மிடம் எதிர்பார்க்கின்றனர் என்ற செய்தியை பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கும் 225 பேர்களுக்கும் ஒரு நெருக்குதலாக நம்மால் மேற்கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கும்.

மறுபுறத்தில் நான் நினைப்பதுபோல திருமஹரிந்த ராஜபக்ஷ இரண்டு முறை தோற்கடிக்கப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து அவருடன் ஒட்டியிருந்த அரசியல் சக்திகள் ஏதோ ஒருவகையில் பலவீனமடையவுள்ளனர். அதாவது அவர்களால் அவர்களின் அதிகாரத்தைத் தொடர்ந்தும் தக்கவைத்துக் கொள்ள முடியாது. தற்போது வேர் பிடுங்கப்பட்டு விட்டது. எதிரே செல்லச் செல்ல என்னதான் கூடாத அறிக்கைகள் இருந்தபோதும், புதிய அரசியல் யதார்த்தங்களுக்கு மத்தியில் அவர்களால் படிப்படியாக அவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியாது போகும். சமூகத்திலிருந்து கிளர்ந்தெழும் பாரிய நெருக்குதல் காரணமாக நமுவிச்செல்ல முடியாதென்று குறித்த நபர்களுக்குக்கூட புரியும் என நான் நினைக்கிறேன். அந்த வகையில் மிக நல்ல எண்ணத்துடனேயே நான் உள்ளேன். ஆயினும் எமது செயற்பாடுகள் எவ்வளவு தூரம் சக்திவாய்ந்தது என்பதிலேயே அது தங்கியுள்ளது. அதனை வலுவடையச்

ஆகஸ்ட் 17ஆம் திகதிக்குப் பின்னர் ஏதோ ஒருவிதத்தில் இளைப்பாறுகின்றன எனத் தெரிகிறது. சிவ நல்லதல்ல. 1994 இலும் இதுதான் நடந்தது. ஏனெனில் பொதுவாக சிவில் அமைப்புக்கள் அரசியல் சூயக்கங்கள் போன்று வலுவடையாதமையினால் சற்று இளைப்பாற விரும்புகின்றன. சில வேளைகளில் இது ஒரு தீய பண்பாக மாறவும் கூடும். இவ் இளைப்பாறுதலை நிறுத்தி, நாம் கடந்துவந்த பாதைபற்றி மீண்டும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து எதிர்காலத்திற்காக தொடர்ந்து எவ்வாறு பலமடைய முடியும் என்பதுபற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

செய்ய முடியும். இதன் மூலமாக மாத்திரமே இவ் அனைத்தையும் மாற்றக் கூடியதாயிருக்கும். வரலாற்றில் நாம் அதை உறுதிசெய்துள்ளோம்.

ஜனவரி 08 ஆந் திகதிக்கு முன்னர் சிவில் அமைப்புக்களில் காணப்பட்ட உத்வேகம் தற்போது இல்லையென்று சொல்லப்பட்டால், அதுபற்றிய உங்களது மதிப்பீடு யாது?

ஜனவரி 08 ஆந் திகதி வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு வெற்றியைக் கண்ட இவ் அமைப்புக்கள் ஆகஸ்ட் 17ஆம் திகதிக்குப் பின்னர் ஏதோ ஒருவிதத்தில் இளைப்பாறுகின்றன எனத் தெரிகிறது. அது நல்லதல்ல. 1994 இலும் இதுதான் நடந்தது. ஏனெனில் பொதுவாக சிவில் அமைப்புக்கள் அரசியல் இயக்கங்கள் போன்று வலுவடையாதமையினால் சற்று இளைப்பாற விரும்புகின்றன. சில வேளைகளில் இது ஒரு தீய பண்பாக மாறவும் கூடும். இவ் இளைப்பாறுதலை நிறுத்தி, நாம் கடந்துவந்த பாதைபற்றி மீண்டும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து எதிர்காலத்திற்காக தொடர்ந்து எவ்வாறு பலமடைய முடியும் என்பதுபற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். காரணம், மேற்குறிப்பிடப்பட்ட இரு சந்தர்ப்பங்களின் போதும் இதற்குப் பதில்குறி தெரிவிக்கப்பட்டதன் காரணமாகவே சிவில் அமைப்புக்கள் கட்டியெழுப்பப்பட்டன. அதாவது தேர்தல் ஒன்று வருகிறது, அச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதற்கே பதில்குறி தெரிவிக்கப்பட்டது.

தொடர்ந்தும் இவ்வாறே பதில்குறி தெரிவிக்கும் பாதையை இனியும் தொடர முடியாது. அதாவது எதிர்காலத்தில் பதில்குறி தெரிவிப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பு கிட்டாது.

பொது வேலைத்திட்டம்

முன்னரைப் போன்ற இலகுவான தன்மையைவிட உறுதியான ஓர் அத்திவாரம் பிரஜைகளுக்குத் தேவைப்படுகிறது. அதன் பின்னர் கொள்கையொன்றினையும் அக் கொள்கைமீது அமையப்பெற்ற ஒரு வேலைத்திட்டத்தையும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான ஒரு நிருவாகக் கட்டமைப்பு தேவைப்படுகிறது. நாம் மீண்டும் இதுபற்றிக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அதற்கு தம்மைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்வதே தற்போது சிவில் அமைப்புக்கள் எதிர்நோக்குகின்ற சவாலாகக் காணப்படுகிறது. சிவில் அமைப்பு என்ற ரீதியில் கதைப்பதானால் பொதுவிடயங்கள் மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்லப்படல் வேண்டும். நல்லதொரு ஆரம்பத்துடன் ஒன்றிணைந்து பணியாற்றுதல் வேண்டும். சிவில் நிகழ்ச்சி நிரலினை அரசாங்கத்தினைக் கொண்டு கட்டியெழுப்புவதற்காகவே கடந்த காலங்களில் நாம் பணியாற்றினோம். எம்மிடம் காணப்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களுடனும் வரையறுக்கப்பட்ட நேரங்களுடனும் நாம் கொழும்பை மையமாகக் கொண்ட பணியினையே மேற்கொண்டோம். ஆயினும் இச் செயற்பாட்டினுள்ளேயும், விசேடமாக

கொழும்பில் உள்ள சிவில் அமைப்புக்கள் போன்ற அமைப்புக்களைக் கண்டு பிரதேச ரீதியாகவும் அவை சுயமாக ஒன்றிணைவதைக் காண முடிந்தது. உதாரணமாக கண்டி,

மத்துகம போன்ற பிரதேசங்களில் இதனைக் கண்டு அவர்கள் ஒன்றிணைகின்றனர். தாங்களும் கொழும்புக்கு வந்து இதன் ஒரு கிளையாக இணைய முடியும் என எங்களிடம் வேண்டி நின்றனர். ஆயினும் அச் சந்தர்ப்பத்தில் அவ்வாறு செய்ய எம்மிடம் பலம் இருக்கவில்லை. இவ்வாறான ஒரு வலைப்பின்னலுடன் எம்மால் பணியாற்ற முடியுமாயின் அது மிகவும் முக்கியம் பெறும் என நான் கருதுகிறேன். மாதிரியானது எப்படி இருக்குமென இதுவரை தெளிவாக விளங்காத போதும் அவ்வாறான ஒரு கூட்டுப்பணியை மேற்கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் காணப்படுகிறது.

இன்னுமொன்றை நான் குறிப்பிட வேண்டும். திரு. மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் காலத்தில் சிவில் சமூகத்தினதும், சிவில் அமைப்புக்களினதும் பலம் தொடர்பாக நம்பிக்கை காணப்படவில்லை. நம்பிக்கை என்பது பொருட்படுத்தவில்லை என்பதாகும். மதிக்கவில்லை. அதன்போது மிகவும் கஷ்டத்துடனேயே மக்களின் குரல்களைத் தட்டியெழுப்பினோம். மற்றையது மக்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்தது மாத்திரமன்றி அதற்கு சிறந்த முறையில் பதில்குறி தெரிவித்தனர். ஒடுக்கப்பட்டிருந்த மக்கள் அனைவரும் புத்துயிர் பெற்றனர். கிட்டத்தட்ட மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் மற்றும் அவர்களது அரசாங்கத்திடம் காணப்படும் ஒரு விடயமாக சிவில் அமைப்புக்கள் சிவில் சமூகத்தின் இருப்பினை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதனைக் குறிப்பிடலாம். கடந்தகாலங்களில் சிவில் அமைப்புக்களினால் முக்கிய பணிப்பொறுப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இவ் வேலைத்திட்டத்தின் போது தொடர்ந்து அதனை முன்னெடுப்பதற்கு இது நமக்கு ஒரு பலமாக அமைகிறது. இது ஒரு சாதகமான நிலைமையாக உள்ளது.

**கலந்துரையாடல்
மஹிந்த ரத்நாயக்க**

சிருஷ்டிகரமான ஓர் அரசியலமைப்பு எமக்குத் தேவை

குறிப்பாக பிரித்தானிய காலனித்துவ வருகையோடு எம்மிடம் சேர்ந்த மரபுரிமை ஒன்று, அவர்களுக்குப் பழக்கப்பட்ட முன்னேற்றம் பற்றிய கருத்துக்களை ஒன்றிணைத்து, இலங்கையின் சமூக, கலாசார, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் துறைகளில் சிற்சில மறுசீரமைப்புக்களை ஏற்படுத்துவதற்கு காலனித்துவாதிகள் மேற்கொண்ட முயற்சி.

அம்பேத்கார் நேரு உட்பட இந்திய அரசியலமைப்பு தயாரிக்கும் சபை

கலாநிதி
உப்புல் அபேரத்ன

அரசியலமைப்பைப் பொறுத்த வரை, அது எமது நாட்டின் அரசியல் கலாசாரத்தில் ஒரு எமக்கே உரித்தான சில பண்புகளைக் கொண்ட ஒன்றாக அது அமைந்தமை எம்முன் உள்ள அடிப்படைப் பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும். எமது நாட்டில் அரசியல் கலாசாரத்தை உருவாக்குவதுபற்றி கலந்துரையாடும்போது எமது கவனம் நாம் காலனித்துவ ஆட்சியில் இருந்து உரித்தாக்கிக் கொண்ட மரபுரிமைகளைப் பற்றியும் சிந்திக்க

வேண்டும். காலனித்துவ ஆட்சி மரபுரிமைகளில் இரண்டு வகையான தாக்கங்கள் இலங்கையின் அரசியல் கலாசாரத்தில் உண்டு. குறிப்பாக பிரித்தானிய காலனித்துவ வருகையோடு எம்மிடம் சேர்ந்த மரபுரிமை ஒன்று, அவர்களுக்குப் பழக்கப்பட்ட முன்னேற்றம் பற்றிய கருத்துக்களை ஒன்றிணைத்து, இலங்கையின் சமூக, கலாசார, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் துறைகளில் சிற்சில மறுசீரமைப்புக்களை ஏற்படுத்துவதற்கு

காலனித்துவாதிகள் மேற்கொண்ட முயற்சி. ஐரோப்பிய வரலாற்றைவிட தென்னாசியாவின், ஆபிரிக்காவின் வரலாறு வேறுபட்டது. இந்த மாற்றம் நிலவும் அதேவேளை ஐரோப்பாவின் யுத்த செயற்பாடுகள் ஊடாக ஏற்கனவே ஓர் இனம் நிர்மாணிக்கப்பட்டு இருந்தது. இந்த சூழலின் கீழ்தான் ஒரு தேசிய இனத்திற்கு ஒரு அரசு என்ற எண்ணக்கரு அந்த சமூகங்களில் வேருன்றின. ஐரோப்பியர் தென்னாசியாவில்,

குறிப்பாக இந்தியா மற்றும் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் செயற்பட்ட முறை ஆச்சரியமானது. அவர்கள் இச் சமூகங்களில் வாழ்ந்த பன்மைத்துவ இனங்களினதும் அடையாளக் குழுக்களினதும் அடையாளங்களை அவ்வாறே முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு இடமளித்தனர். அதற்கமைய அவர்கள் அந்தந்த இனங்களின் தனிநபர் சட்டங்களை மாற்றாமல் வைத்திருந்தனர். தேசவழமைச் சட்டம், முக்குவர்களுக்கான முக்குவர் சட்டம் என்பவற்றை உதாரணங்களாக மேற்கோள் காட்டமுடியும். முக்குவர்களில் தனிப்பட்ட நடத்தையை ஆட்சிசெய்த முஸ்லிம்களின் மதச்சட்டங்கள், சம்பிரதாயங்கள், கண்டியச் சட்டம் சாதாரணமாக ஆரம்ப காலத்தில் ஒரு பிரதேசச் சட்டமாகவே நிலவியது. பிற்காலத்தில் ஐரோப்பியர்களின் வருகையோடு அது தனிப்பட்ட சட்டமாக மாற்றப்பட்டது. மலைநாட்டுப் பிரதேசத்தில் வாழும் சிங்களவர்களுக்கு மாத்திரம் ஏற்புடைய வகையில் மேற்படி சட்டம் பின்னர் மாற்றப்பட்டது. இவை காரணமாக ஏற்பட்ட விளைவுகளின் ஒரு பலன், எம்மைப்போன்ற சமூகங்களில் முரண்பாட்டிற்குரிய தேசிய அடையாளங்கள் என்பன ஐரோப்பாவைவிட வித்தியாசமீன பலம்வாய்ந்த செயற்பாடாக மாறியமை. அந்தந்த சனக்குழுமங்கள் ஒப்புநோக்கில் எவ்வளவுதான் கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற துறைகளில் முன்னோக்கிச் சென்றுள்ளதற்கான அளவுகோல்கள் மீதே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் இந்த விடயத்தை இறுகப் பற்றிக்கொண்டார்கள் எனக் கூறுவதாயின் இலங்கையில் வாழ்ந்த பல்வேறு சாதி அமைப்புக்கள் இனத்துவ அடையாளங்கள் மூலமே கணக்கிடப்பட்டன. இங்குள்ள கலாசார சூழமைவுபற்றி அவர்களுக்கு இதுபற்றிய விளக்கம் இருக்கவில்லை.

இனத்துவ குழுமங்கள்

அடுத்த கட்டம், நாம் சுதந்திரமான அரசாக மாறுவதற்கு அண்மித்த காலத்தில் குறிப்பாக வெஸ்ட் பேலியா போன்ற உடன்படிக்கைகளின் தாக்கம் காரணமாக அரசு என்று கூறும் விடயத்தின் உரிமை இனங்களுக்கே கிடைக்கின்றன. எனவே மூன்றாம்

நாம் சுதந்திரமான அரசாக மாறுவதற்கு அண்மித்த காலத்தில் குறிப்பாக வெஸ்ட் பேலியா போன்ற உடன்படிக்கைகளின் தாக்கம் காரணமாக அரசு என்று கூறும் விடயத்தின் உரிமை இனங்களுக்கே கிடைக்கின்றன. எனவே மூன்றாம் உலக நாடுகளில் விசேடமாக தென்னாசியாவில் எம்மைப்போன்ற நாடுகளில் ஏற்பட்ட ஒரு பிரச்சினைதான் இந்த வித்தியாசமான குழுக்களை இணைத்து ஒரு தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவது என்ற பிரச்சினை. வேறு வகையாகக் கூறுவதாயின், எமக்கு கிடைக்கும் பூகோள ரீதியான அலகில் எப்படி தேசிய அரசைக் கட்டியெழுப்புவது.

உலக நாடுகளில் விசேடமாக தென்னாசியாவில் எம்மைப்போன்ற நாடுகளில் ஏற்பட்ட ஒரு பிரச்சினைதான் இந்த வித்தியாசமான குழுக்களை இணைத்து ஒரு தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவது என்ற பிரச்சினை. வேறு வகையாகக் கூறுவதாயின், எமக்கு கிடைக்கும் பூகோள ரீதியான அலகில் எப்படி தேசிய அரசைக் கட்டியெழுப்புவது. எனவே எமது நாட்டின் அரசியல் கலாசாரத்தைப் புரிந்துகொள்வதாயின் இங்கு சொல்லப்பட்ட வரலாற்று சூழ்நிலைகளின்கீழ் எமது சமூகங்களில் காலனித்துவாதிகளின் பிரதிநிதித்துவ கோட்பாட்டுடன் சிருஷ்டிக்கப்படும் அரசியல் மட்டத்தினுள் இந்த கலாசாரம் சிருஷ்டிக்கப்படுகிறது. எனவே இக் குழுக்களின் பிரதிநிதித்துவம் ஆரம்ப காலத்தில் விசேடமாக 1833 இல் இருந்த எம் போன்ற நாடுகளில் பிரதிநிதித்துவம் என்பது இனத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே சிருஷ்டிக்கப்படுகிறது.

மாகாண பிரதிநிதித்துவம் அவ்வளவு தூரம் ஊக்குவிக்கப்படவில்லை. 1931 டொனமூர் சீர்திருத்தங்களுடனேயே பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகம் விரிவடையத் தொடங்குகிறது. இந் நிலைமையில் நாம் சுதந்திரமான அரசாக எம்மை மாற்றிக்கொள்வதற்கு அவசியமான பின்னணி சிருஷ்டிக்கப்பட்டு இருந்தது. தற்போது இந்த நாடுகளில் இருந்த ஒரு சவால்தான் எப்படி ஒரு தேசியத்தை உருவாக்குவது என்பது. ஒரு தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவது என்பது எமது அதிகாரிகளின் அரசியல், பிரபுக்களின் தோல்விகண்ட அனுபவமாகும். எம்மிடையே இருந்த வித்தியாசங்களுக்குள் ஐக்கியப்பட முடியும் என்ற உண்மை அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. அப்படியான ஒரு இராஜதந்திர ரீதியான தொலைநோக்கையும் அவர்கள் உருவாக்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. இந்த தொலைநோக்கைக் கட்டியெழுப்ப முடியாமையின் விளைவாகவே இன்று நாம் அனுபவிக்கும் பல்வேறு சமூக அனர்த்தங்களுக்கு காரணமாகும். அவற்றிற்கான வேர் இங்கேயே உள்ளது. கலாசாரம் என்பது தொடர்ச்சியாக மீள் உருவாக்கம் செய்யப்படும் ஓர் செயல்முறையாகுமென நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சோவியத் ரஷ்யாவில் புதிய சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு அவசியமான அரசியல் கலாசாரத்திற்குத் தேவைப்படும் பின்னணியை நிர்மாணிப்பதைப் போலவே அந்த சிருஷ்டிக்கு உதவியளிக்கும் அரசியலமைப்பை உருவாக்க லெனினுக்கு ஆற்றல் இருந்தது. அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் பரந்துபட்ட அரசியலமைப்பு தொகுதியை உருவாக்கிக்கொள்ள அவரால் முடிந்தது. எமது அயல் நாடான இந்தியாவை எடுத்தால் அந் நாட்டில் நிலவும் சமூக பன்மைத்துவத்திற்கு ஏற்ற வகையில் அதனை கிரகிக்கக் கூடிய முறையிலே பரந்துபட்ட அரசியலமைப்பு தத்துவத்தை உருவாக்கிக்கொள்ள முடிந்தது. எனவே இன்றைய இலங்கையுடன் இணைத்துப் பார்த்தால், இந்தியாவின் பிரமுகர்கள் வர்க்கம் பரந்துபட்ட அரசியலமைப்பு தத்துவத்தைத் தயாரித்துக்கொண்டுள்ளனர் எனக் கூறமுடியும். எனவே வேகமாக இந்தியா அடையாளத்தைக் கட்டியெழுப்பிக் கொள்கிறது. இந்திய

அரசியல் கலாசாரத்தில் இருப்பதுபோல விசேட பண்பொன்று உண்டு. பல்வேறு மொழிகள், பல்வகை மதங்கள், பல்வகை கலாசாரங்கள் கொண்ட குழுக்கள் தான் வாழும் இந்தியா என்ற புவியியல் பிரிவு தமது வசிப்பிடம், தாய்நாடு எனச் சிந்தித்து, பூமியோடு பின்னிப்பிணைந்த அடையாளத்தை கட்டியெழுப்புவதில் வெற்றி பெற்றனர். அவ்வாறு நோக்குகையில் எமது நாட்டில் அப்படியானதொரு தத்துவத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் நாம் வெற்றிபெறவில்லை. எமது அரசியல் கலாசாரத்தில் காணப்படும் பலவீனமும் இதுவே.

அடையாளத்தைப் பாதுகாத்தல்

தேசிய அரசியல் பிரச்சினைபற்றி நாம் அனேகமாகச் சிந்திப்பது, பிரச்சினைகளைப்பற்றிக் காண்பது மிக குறுகிய வகையிலேயே ஆகும். தேசியம், இனம், அதற்குக் கீழ்ச் சென்றால் சாதி மற்றும் மதம் போன்ற காரணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதான் நாம் எமது சமூகத்தை நோக்குகின்றோம். மனிதர்களின் அடையாளத்தை அழித்துவிட வேண்டுமென நான் இதன்மூலம் கருதவில்லை. மனிதர்களின் அடையாளத்தை வைத்துக்கொண்டு நாம் பகிர்ந்துகொள்ள முடியுமென்ற உணர்வை ஏன் எம்மால் ஏற்படுத்த முடியவில்லை. அதனைத் தீர்ப்பதாயின் இந்த அரசியல் கலாசார பின்னணியிலேயே அதனைச் செய்ய முடியுமென நாம் கருதுகிறோம். எனது நம்பிக்கையின்படி இது இலங்கைக்கு அத்தியாவசியமாக தேவைப்படுகிறது. அரசியல் கலாசாரம் என்ற வகையில் ஒரு பொதுத் தன்மையை ஏற்படுத்துவதற்கு அவசியமான அத்தகைய சமூக முறைமைக்கு மனிதர்களை பின்பற்றச் செய்யக்கூடிய அரசியலமைப்பு ரீதியான கோட்பாடு எமக்குத் தேவை.

ஒன்றிணைந்த அரசியல் கலாசாரம் என்பது பல்வேறு அடையாளங்களைக் கொண்ட குழுக்கள் பொதுவாக பகிர்ந்துகொண்டு, எமது சமூகத்தைப் போலவே இது இவ்வாறானதாகும். எமது சமூகத்தில் நாம் எல்லோரும் கௌரவமாக மதிக்கப்படுகிறோம் என்று பகிரும் உணர்வை ஏற்படுத்துவதற்குத்தான் நாம் இங்கு ஒன்றிணைந்த அரசியல் கலாசாரத்தின்

**சோவியத் ரஷ்யாவில்
புதிய சமூகத்தைக்
கட்டியெழுப்புவதற்கு
அவசியமான அரசியல்
கலாசாரத்திற்குத் தேவைப்படும்
பின்னணியை நிர்மாணிப்பதைப்
போலவே அந்த
சிருவடிக்கு உதவியளிக்கும்
அரசியலமைப்பை உருவாக்க
லெனினுக்கு ஆற்றல்
கூடுந்தது. அவ்வாறு
இல்லாவிட்டால் பரந்துபட்ட
அரசியலமைப்பு தொகுதியை
உருவாக்கிக்கொள்ள அவரால்
முடிந்தது. எமது அியல்
நாடான இந்தியாவை எடுத்தால்
அந் நாட்டில் நிலவும் சமூக
பன்மைத்துவத்திற்கு ஏற்ற
வகையில் அதனை கிரகிக்கக்
கூடிய முறையிலே பரந்துபட்ட
அரசியலமைப்பு தத்துவத்தை
உருவாக்கிக்கொள்ள
முடிந்தது.**

முக்கிய பண்புகளை நோக்குகிறோம். உதாரணமாக தமிழ் மனிதனுக்கும், சிங்கள மனிதனுக்கும், இது எங்கள் நாடு, நாம் பிறந்த நாடு, நாம் இறக்கும் நாடு என்ற நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்பக்கூடிய வகையிலான ஒரு தத்துவத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

நான் மீண்டும் இதனை விளக்கிக் கூறுவதற்கு இந்தியாவின் பக்கம் திரும்பினால், இந்தியாவிற்கு சுதந்திரத்தை வழங்கும்போது, அன்று ஆளுநராக இருந்த சேர் மெளன்பற்றன் பிரபு ஓர் எதிர்வுகூறலை கூறுகிறார். “இந்தியாவில் உள்ள சமூக அரசியல், கலாசார, மத மற்றும் மொழிரீதியான பிரிவுகளின்கீழ் ஆகக் குறைந்தபட்சம் தனித்தனியாக பதினெட்டு அரசுகள் உருவாக்கப்படலாம்”. ஆனால் இன்று அந்த மெளன்பற்றன் பிரபுவின்

கருத்து நிராகரிக்கப்படக் கூடிய நிலைமை உருவாகி உள்ளது. மெளன்பற்றன் பிரபுவின் எதிர்வுகூறல் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. அதற்கு முக்கிய காரணி இந்தியாவிற்கே உரித்தான இந்திய அரசியல் கலாசாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு அவசியமான தத்துவம் அந்த நாட்டின் அரசியலமைப்பை இயற்றியவர்களால் இந்திய சமூகத்திற்கு வழங்கியுள்ளமையாகும். இந்தியா என்பது பெரும்பான்மையான இந்துக்களைக் கொண்ட ஒரு சமூகம். இந்த சமயத்திலும் பல்வேறு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அதனிடையே பல ஆயிரக்கணக்கான கடவுள்கள் இருக்கின்றனர். இந்தியாவின் அரசியலமைப்பை இயற்றியவர்களான நேரு, பட்டேல், அம்பேத்கார் போன்றவர்கள் சிந்தித்த ஒரு விடயம் உண்டு. இந்த சமயச் சூழலில் மதச்சார்பற்ற அரசே இந்தியாவிற்குத் தேவையென அவர்கள் வலியுறுத்தினர். அதாவது சமயத்தையும், அரசையும் வேறுபடுத்தி வைத்திருக்கும் அரச நிர்மாணிப்பதே மிகத் தகுதிவாய்ந்ததென அவர்கள் சிந்தித்தனர். இந்திய நாட்டிற்கு அவர்கள் இதனையே அர்ப்பணித்தனர். ஆகவே இந்தியாவில் வாழும் புனிதர்கள் பல்வேறு மதங்களை வழிபடுபவர்கள். பல்வேறு கலாசாரங்களுக்கு உரித்தானவர்கள் எனவே அவர்கள் லௌகீக இராச்சியத்தையே அமைத்தார்கள். அரசும் மதமும் இரண்டு விடயங்கள். எனவே மதரீதியாக பாதுகாப்பு இருக்கக்கூடிய அரசியல் நிறுவனம் என்று கூறினர். இலங்கையில் என்ன நடந்தது? தற்போது எமது நாட்டில் ஏற்பட்ட பிரச்சினை இதுதான். தற்போது நான் உண்மையில் கூறுவது, 1972இல் குடியரசு அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்படாமல் இருந்திருந்தால், இதனைவிட இலங்கை சிறந்து விளங்கி இருக்கக் கூடும். கடந்த காலத்தில் மகிந்த ராஜபக்ஷவின் மிகக் கொடுமையான சர்வாதிகார ஆட்சி சட்டகத்தில் பயணிப்பதற்கு 1972இல் அத்தியாவரம் இடப்பட்டது. 1978-ல் அது மேலும் தமக்கு சாதகமான முறையில் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. ஜே.ஆர்.ஐயவர்த்தன மேலும் அதனை மேம்படுத்தினார். மகிந்த ராஜபக்ஷ அரசியலமைப்பிற்கான 18 ஆவது திருத்தத்தின்மூலம் ஏகாதிபத்தியத்தின் உச்ச கட்டத்திற்கே எடுத்துச் சென்றதை நாம் பார்த்தோம். இது

ஒரு குறுக்குவெட்டு. இந்த அரசு 72 அரசியலமைப்பில் இருந்து ஆரம்பித்து, மதத்தையும் அரசியலையும் ஒன்றாக எடுத்துச் செல்ல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது. கலாசார மறுமலர்ச்சி என்ற பெயரில் பல்வேறு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின்கீழ், இலங்கை நாட்டின் சாதாரண மக்களை அல்லது வேறு மத கலாசார பின்னணிகளில் வாழ்வோரின், வாழ்க்கை நடைமுறைகளுக்கு சவால் விடுக்கும் வகையிலான கலாசாரத்தை நிர்மாணிப்பதற்கு அவசியமான பின்னணி உருவாக்கப்பட்ட போது அதற்கும் 1972 அரசியலமைப்பில் இருந்து பெறும் அம்சங்கள் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

மதரீதியான அரசியலமைப்பு

நான் இங்கு மீண்டும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன், 1948இல் ஸ்ரீ நேரு இங்கிலாந்துக்கு ஒரு விஜயம் மேற்கொள்கிறார். அங்கு ஒரு ஊடகவியலாளர் நேருவிடம் பின்வருமாறு வினவுகிறார். “உங்களுடைய நாட்டில் பெரும்பான்மையினர் இந்துக்கள். நாட்டின் அரசியலமைப்பு மதச் சார்பற்றது. லௌகீக அரசியலமைப்பையே நீங்கள் உருவாக்கி இருக்கிறீர்கள்” அப்போது ஸ்ரீ நேரு பின்வருமாறு விடையளிக்கிறார். “தற்போது உங்களுடைய நாட்டைப் பாருங்கள். உங்களுடைய நாட்டின் அரசியலமைப்பு மதச் சார்பானது” (இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பு மதச் சார்பானது என்று கூறுவதற்குக் காரணம் இங்கிலாந்து திருச்சபையின் பிரதானி அந் நாட்டின் அரசன் அல்லது அரசி ஆவார்) அப்போது ஸ்ரீ நேரு கூறுகிறார். “பிரச்சினை இல்லை. ஏனெனில் உங்களுடைய நாட்டின் மக்கள் மதச் சார்பற்றவர்கள். உங்களுடைய அரசியலமைப்பு மதச் சார்பானதாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. உங்களுடைய நாட்டு மக்கள் மதச் சார்பற்றவர்கள். எமது நாட்டு மக்கள் சரியான மதவாதிகள். எனவே எம்மைப் போன்ற ஒரு நாட்டிற்கு மதச் சார்பான அரசியலமைப்பை நாம் வைத்துக்கொண்டால் எமது நாடு பிளவுபடும்” அவர்கள் எவ்வளவு தொலைநோக்குடன் செயற்பட்டு இருக்கிறார்கள். மறுபுறம் எமது மொழிக்கொள்கையை நோக்குவோம். எமது மொழிக்கொள்கையும் இலங்கையில் மீண்டும் குறிப்பாக 72இல் இருந்து ஆரம்பித்து அதற்கு

**இந்தியாவின் அரசியலமைப்பை
கீழற்றியவர்களான நேரு,
பட்டேல், அம்பேத்கார்
போன்றவர்கள் சிந்தித்த
ஒரு விடயம் உண்டு. இந்த
சமயச் சூழலில் மதச்சார்பற்ற
அரசை இந்தியாவிற்குத்
தேவையென அவர்கள்
வலியுறுத்தினர். அதாவது
சமயத்தையும், அரசையும்
வேறுபடுத்தி வைத்திருக்கும்
அரசு நிர்மாணிப்பதே
மிகத் தகுதிவாய்ந்ததென
அவர்கள் சிந்தித்தனர்.
இந்திய நாட்டிற்கு அவர்கள்
கீதனையே அர்ப்பணித்தனர்.
ஆகவே இந்தியாவில்
வாழும் புனிதர்கள் பல்வேறு
மதங்களை வழிபடுபவர்கள்.
பல்வேறு கலாசாரங்களுக்கு
உரித்தானவர்கள் எனவே
அவர்கள் லௌகீக
கிராச்சியத்தையே
அமைத்தார்கள். அரசும்
மதமும் கிரண்டு விடயங்கள்.
எனவே மதரீதியாக பாதுகாப்பு
கிடைக்கக்கூடிய அரசியல்
நிறுவனம் என்று கூறினர்.**

முன்பிருந்தே நாம் அறிந்த வகையில் அரசுகளும் மொழிக்கொள்கை இருந்தது. இவற்றில் இருந்து ஆரம்பித்து தற்போது ஒரு தீர்வு கிடைத்துள்ளதாகத் தோற்றினாலும், தொடர்ந்தும் ஒரு மொழிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நிலைமையே உள்ளது.

இதனால் ஏற்பட்ட ஒரு விளைவுதான், எமக்கு ஏனைய கலாசார குழுமங்களை புரிந்துகொள்வதற்கு அவசியமான பன்மொழி அறிவு இல்லாமை. ஒரு மொழி பேசும் சமூகத்தையே நாம் உருவாக்கியுள்ளோம். இந்தி

மொழிக்கொள்கையை எடுத்தால் இந்தியாவின் அரசுகளும் மொழி வறிந்தி, இணைப்பு மொழி ஆங்கிலம், மானிலங்களின் மொழியும் அரசுகளும் மொழியாகும். பாடசாலையில் பிள்ளைகள் ஹிந்தி மொழியையும், ஆங்கில மொழியையும், மானில மொழியையும் அதற்கு மேலதிகமாக தமக்கு அண்மித்த மானில மொழியையும் கற்கவேண்டும். மொழி என்பது ஒரு மனிதனின் கலாசாரத்தைப் புரிந்துகொண்டு அதனை மதிப்பதற்கு பழகுவதாகும். எமது நாட்டு மொழிக்கொள்கை காரணமாக மீண்டும் சிங்களம் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் அல்லது தமிழ்மொழிமூலம் பேசும் பிரஜைகளுக்கிடையே சந்தேகமும் நம்பிக்கையின்மும் ஏற்பட்டதாகும்.

தனிநபர் வழிபாடு

மற்றுமொரு முக்கிய விடயம், இலங்கை அரசியல் கலாசாரத்தில் ஊறிப்போன ஒரு பண்பாடு தனிநபர் வழிபாடாகும். உண்மையில் அதிகாரத்திற்கு வருபவர்கள் வழிபாட்டிற்குரியவர்களாகக் கருதும் கலாசாரம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு உள்ளது. இப்படியான ஒரு கலாசாரம் ஏற்படுவதற்கான பிரதான காரணங்களில் ஒன்று அரசின் பொது வளங்களைப் பகிரும் செயற்பாடு அரசியல்வாதிகளிடம் கையளிக்கப்பட்டமையாகும். இதை நாம் எப்படித் தீர்த்துக்கொள்வது. ஒரு சவால்தான் இலங்கையில் புதியதொரு அரசியல் கலாசாரம். அரசியல் ரீதியாக நோக்காமல், பொது நன்மைக்காக நியாயமான முறையில் வளங்களைப் பகிர்வது. சமூகத்தில் வாழும் அனைத்து சமூகப் பிரிவுகளும் அதாவது அசையும் ஒரு முறையை உருவாக்குவதற்கு நாம் எவ்வாறு செயற்பட வேண்டும் என்பதாகும். தற்போது இச் சவால்களை வெற்றிகொள்வதற்கு நாம் புதிய அரசியல் கலாசாரத்தை உருவாக்க வேண்டும். புதிய அரசியல் கலாசாரம் உருவாக்கப்படுவது என்பது சிற்சில நிபந்தனைகளின்கீழ் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. புதிய அரசியல் கலாசாரம் உருவாக்கப்பட வேண்டுமாயின் அந்த புதிய அரசியல் கலாசாரத்தை உருவாக்குவதற்கு அவசியமான, தகைமைகள் சட்டரீதியான அரசியல் சூழமைவு உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

ஏகாதிபத்திய சக்திகள் எமக்கு ஒரு வலுவான கருத்தை வழங்கி

உள்ளன. அது தேசிய இனம் என்ற எண்ணக்கருவாகும். ஒரு தேசிய இனம் ஒரு தேசம் என்ற எண்ணக்கருவாகும். இதற்கு அப்பால் சென்று எவ்வளவு சிருஷ்டிகரமான முறையில் சிந்திக்க முடியுமென்ற விடயம்தான், இலங்கைக்கு புதிய அரசியல் கலாசாரத்தை உருவாக்குவதற்கு அவசியமான முதலாவது நிபந்தனை. இதற்கு அப்பால் சென்று நாம் சிந்தித்தால், எமக்கு ஏற்படக்கூடிய சம்பவம் பின்வருமாறு. அரச நிர்வாகம் என்ற செயற்பாடு பகிர்ந்துகொண்ட ஒரு செயற்பாடாக மாற்றுவதற்கு இருக்கும் தேவைப்பாடு. அதாவது நாட்டை ஆளும் செயற்பாட்டிற்கு இந்த நாட்டில் வாழும் அனைத்து இனங்களுக்கும், சமூக குழுமங்களுக்கும் தொடர்புகொள்வதற்கும், அதனை பகிர்ந்துகொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கும் ஒரு சூழலை உருவாக்குவதாகும். எவ்வாறாயினும் இந்த சவால்களை வெற்றிகொள்வதற்கு எமக்கு ஆற்றல் இருக்க வேண்டும்.

அதிகாரப் பகிர்வு

உலக அனுபவங்களைப் பெறக்கூடிய இரண்டு முறைமைகளைப் பற்றி பரந்துபட்ட முறையில் சிந்திக்க முடியும். ஒன்று சமஷ்டி ஆட்சிமுறையைக் கட்டியெழுப்புவது. சமஷ்டி ஆட்சிமுறையை உருவாக்குகையில், தேசிய ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெறும் விடயங்களிலும், மத்திய அரசாங்கமும் மாகாண மட்டத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் விசேட கலாசாரம். மதரீதியாகவும், பொருளாதார அபிவிருத்தி செயற்பாடு என்ற வகையிலும் ஏற்புடைய சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு மற்றுமோர் வழிமுறை அதிகாரப் பங்கீடாகும். இது ஒரு குறிப்பிட்ட சட்டகத்திற்குள் உருவாக்கப்படும், உலக அனுபவங்களால் பெறக்கூடிய ஒரு வழிமுறை. மேலும் குறைந்தவையும் இருக்கின்றன. எமக்கு பழக்கப்படாத ஒரு வழிமுறை அதுதான் கூட்டு சமூக ஜனநாயக முறை. கூட்டு சமூக ஜனநாயக முறையின்போது ஒரு மத்திய அரசாங்கம் இருக்கும். அந்த மத்திய அரசாங்கத்தில் அதிகாரப் பங்கீடு அந்தந்த மக்கள் பிரிவினர் பெறக்கூடிய வகையிலே கட்டாய நிலைமை ஒன்று சிருஷ்டிக்கப்படும். உதாரணமாக இலங்கையை

ஏகாதிபத்திய சக்திகள் எமக்கு ஒரு வலுவான கருத்தை வழங்கி உள்ளன. அது தேசிய இனம் என்ற எண்ணக்கருவாகும். ஒரு தேசிய இனம் ஒரு தேசம் என்ற எண்ணக்கருவாகும். இதற்கு அப்பால் சென்று எவ்வளவு சிருஷ்டிகரமான முறையில் சிந்திக்க முடியுமென்ற விடயம்தான், இலங்கைக்கு புதிய அரசியல் கலாசாரத்தை உருவாக்குவதற்கு அவசியமான முதலாவது நிபந்தனை.

எடுத்தால், ஜனாதிபதி சிங்களவராக இருந்தால், பிரதமர் தமிழராகவோ, சபாநாயகர் முஸ்லிமராகவோ நாங்கள் தெரிவுசெய்யலாம். அவர்கள் அந்தந்த சமூக குழுக்களைப் பாதிக்கும் பொதுத் தீர்மானங்களை எடுக்கையில் கட்டாயமாக அது பொது தீர்மானமாக இருத்தல் வேண்டும். அல்லது ஒருவராவது எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால், அத்தகைய சட்டங்களை இயற்றுவதைத் தடுக்கும் வழிமுறைகளை இயற்ற முடியும். இத்தகைய ஆட்சிமுறைகள் உலகில் ஒருசில இருக்கின்றன. ஓரளவு தற்போதைய மசிடோனியன் ஆட்சிமுறை அத்தகையதொன்று. அதேசமயம் சைப்பிரஸில் ஓரளவிற்கு இத்தகைய பண்புகள் கொண்ட ஆட்சிமுறை உள்ளது. எனவே இந்த முறைமையைவிட இலங்கையில் நிலவும் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் வித்தியாசமான அபிவிருத்தி, பிரதேச ரீதியான பிரச்சினைகளுக்கு பிரதேச ரீதியான தீர்வுகளைத் தடுக்கும், ஒரு மையத்திற்கு அனைத்து அதிகாரங்களையும் புவிமையப்படுத்தும் வழிமுறையைவிட எமக்கு சமஷ்டி ஆட்சிமுறைக் கட்டமைப்பை நோக்கிச் செல்ல முடியுமானால், அதேபோல நான் பிரேரிக்கின்றேன். சமஷ்டி ஆட்சிமுறையை உள்ளடக்கிய கூட்டு சமூக ஜனநாயக பண்புகளை உள்ளடக்க முடியுமாயின் அது எமது நாட்டின் நல்லாட்சிக்கான புதிய கலாசாரமாகும். அத்தகைய

கலாசாரத்தை உருவாக்குவதற்கு இது காரணமாக அமையும். உதாரணமாக கிழக்கு மாகாணத்தை எடுத்தால், தமிழ், முஸ்லிம் மற்றும் சிங்கள மக்கள் இம் மாகாணத்தில் வாழ்கின்றனர். நாம் மத்தியில் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வோம். அதேபோல பரிதியில் உள்ள பிரதேச மட்டத்திலான அரசாங்கங்களில், மாகாண மட்டத்திலான அரசாங்கங்களில் அதிகாரத்திற்கு அந்தந்த இனக்குழுமங்கள் தொடர்புகொள்ளுதல். இந்தக் கூட்டு கட்டாயமாக மாற்றத்திற்கு உள்ளாக்க முடியும். ஓர் அரசியல் கலாசாரத்தை உருவாக்குவதாயின் இந்த இரண்டு விடயங்கள் பற்றியும் சாதகமான முறையில் சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு தருணத்தில் நாம் வாழ்கிறோம்.

அடுத்த விடயம், நான் காணும் விடயம், உடனடியாக எமது சமூகத்தின் அரசியலமைப்பை மதச் சார்பற்ற அரசியலமைப்பாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். மதம், அரசியல் ஆகிய இரண்டு விடயங்களை வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் அளவிற்கு நாம் செல்லவேண்டும். மதமும் அரசியலும் இரு வேறுபட்ட விடயங்கள். மதமும் அரசியலும் ஒன்றாக செல்ல மாட்டா. அரசியல் என்பது லௌகீக விடயம். எனவே சமயத்தில் இருந்து அரசை விடுவித்துக்கொள்ள வேண்டும். எந்தவொரு மதத்திற்கும் விசேட கவனம் செலுத்தாமல் மத ரீதியாக ஒரு மத்தியஸ்த அரசியலமைப்பே எமக்குத் தேவை. இது புதிய அரசியல் கலாசாரத்தை உருவாக்குவதற்கான அடுத்த அடிப்படை நிபந்தனையாகும் என நான் நினைக்கிறேன். அடுத்த விடயம் எமது பிரதிநிதித்துவ முறை. இலங்கையின் அரசியல் கலாசாரம் இவ்வளவு வீழ்ச்சியை நோக்கி பயணிப்பதற்கான அடித்தளம், நான் தேர்ந்தெடுத்த இந்த பிரதிநிதித்துவ முறை என்ற விடயம் சர்வஜன வாக்குரிமை என்ற விஷயத்தோடு கருதப்படுவதாவது பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்வதற்கு உள்ள அதிகாரத்தைப் போலவே ஒரு பிரதிநிதியாக தெரிவு செய்யப்படுவதற்குள்ள உரிமையாகும். தற்போது ஒரு மாவட்டத்திற்கு அந்தந்த அரசியல் கட்சியால் முன்வைக்கப்படும், சில வேளைகளில் சமூக ரீதியாக மிகப் பிற்போக்கான நடவடிக்கைகள்மூலம் நிதி சேகரித்த மனிதர்கள்,

குண்டர்களைப் போன்றவர்கள் மத்தியில் இருந்து ஒருவரைத் தெரிவு செய்வது, அந்தந்த அரசியல் கட்சிகள்மூலம் நியமனப்பத்திரங்கள் வழங்கப்படும் குழுக்கள் மத்தியில் இருந்து ஒருவரைத் தெரிவுசெய்ய வேண்டியுள்ளது. அதன் பின்னர் தற்போது அரசியல் கட்சிகளும், விசேடமாக இந்தப் புதிய தேர்தல் முறைமையின்கீழ் இந்த நபருக்கு ஒட்டுமொத்த மாவட்டம் பூராவும் தேர்தல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கு பொருளாதார ரீதியாக போதிய பலன் உண்டா என கவனிக்கப்படுகிறது. இது கட்டாயமாக கவனித்துப் பார்க்கும் ஒரு நிபந்தனையாகும். அவ்வாறாயின் அத்தகைய ஆற்றல் இல்லாத ஒரு நபர் இன்று ஒரு தேர்தலில் போட்டியிட்டு, பிரதிநிதியாக தெரிவுசெய்யப்படுவதாயின் தமது பங்களிப்பை பொதுவான சமூக நன்மைக்காக வழங்க முடியாத பிரதிநிதித்துவ முறை சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே பிரதிநிதித்துவ முறைபற்றிய புதிய அரசியல் கலாசாரத்தைக் கட்டியெழுப்பும்போது சிறந்த கூருணர்ச்சியுடன் இதனைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

பிறர்ஊற்றின்படி

அடுத்த விடயம், நான் நம்புகின்ற ஒருமுறைதான் தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்படாத, மக்களின் வாக்குப் பலத்தால் தெரிவு செய்யப்படாத எவரும் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கக் கூடாது என்ற கருத்து. தற்போது ஒரு கருத்து நிலவுகிறது, இந்தச் சமூகத்தில் அரசியலுக்கு வர விரும்பாத ஆனால் சமூகத்தில் நல்லதைச் செய்ய விரும்பும் ஒருசிலர் பாராளுமன்றத்திற்கு வருகைதந்து சட்டங்களை இயற்றும் செயற்பாட்டில் பங்குபற்ற தேசிய பட்டியலை வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து. என்னைப் பொறுத்தவரை இந்த தேசிய பட்டியல்மூலம் பாராளுமன்றத்திற்கு வந்தவர்கள் மத்தியில் இருந்து இப்படியான நன்மையொன்றும் சமூகத்திற்கு கிடைக்கவில்லை. மிகச் சிறந்த கல்விமான்கள் பாராளுமன்றத்திற்கு வருகை தந்திருக்கிறார்கள். இந்த கல்விமான்கள் இறுதியாக தம்மை பிரதிநிதிகளாகத் தெரிவுசெய்யப்படுவதற்கு அனுசரணை வழங்கிய அரசியற்கட்சித்

உதாரணமாக கிழக்கு மாகாணத்தை எடுத்தால், தமிழ், முஸ்லிம் மற்றும் சிங்கள மக்களும் மாகாணத்தில் வாழ்கின்றனர். நாம் மத்தியில் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வோம். அதேபோல பரிதியில் உள்ள பிரதேச மட்டத்திலான அரசாங்கங்களில், மாகாண மட்டத்திலான அரசாங்கங்களில் அதிகாரத்திற்கு அந்தந்த இனக்குழுமங்கள் தொடர்புகொள்ளாதல். இந்தக் கூட்டு கட்டாயமாக மாற்றத்திற்கு உள்ளாக்க முடியும். ஓர் அரசியல் கலாசாரத்தை உருவாக்குவதாயின் இந்த இரண்டு விடயங்கள் பற்றியும் சாதகமான முறையில் சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு தருணத்தில் நாம் வாழ்கிறோம்.

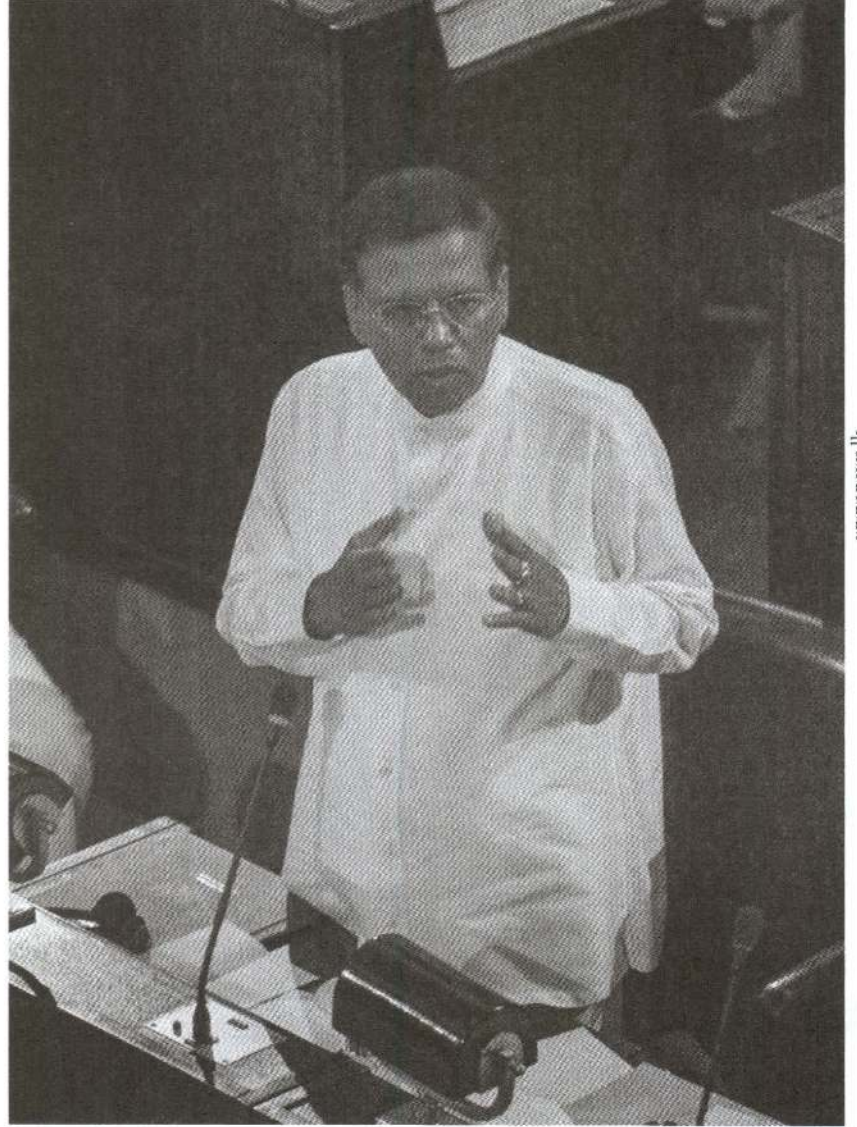

தலைவர்களின் தாளத்திற்கு ஏற்ப பாடினார்களேயொழிய ஒரு சமூகம் என்ற வகையில் எதிர்பார்த்த அறிவுசார் அரசியல் கலந்துரையாடல்களிலோ அல்லது பொதுமக்களுக்கு அறிவூட்டுவதிலேயோ அவர்கள் ஈடுபடவில்லை. பாராளுமன்ற விவாதங்களில், கடந்த காலத்தில் பட்டியல்மூலம் நியமனம்பெற்ற பேராசிரியர்கள், கலாநிதிகள், சட்டத்தரணிகள் கலந்துரையாடிய விடயங்களை ஆராய்கையில் மிகச் சாதாரண மனிதர்களின் கருத்துக்களைவிட இவை கீழ் மட்டத்திலேயே நிலவின. அவர்களில்

சிலர் கட்சித் தலைவரின் கொடுமான ஆட்சியை நியாயப்படுத்துவதற்காக தனது அறிவைப் பயன்படுத்தியதையே நாம் காணமுடிந்தது. இதனையே நாம் கடந்தகாலம் முழுவதும் கண்டோம். எனவே மக்களின் வாக்குப்பலம் பெறாத, தேர்தலில் தெரிவுசெய்யப்படாத எவருமே பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பப்படக் கூடாது. ஆனால் பாராளுமன்றத்திற்கு செல்ல யாருக்காவது தேவையிருப்பின் அவர்கள் செல்வதற்கு அவசியமான நியாயமான செலவை ஏற்று பாராளுமன்ற பிரதிநிதியாகச் சென்று நடவடிக்கை எடுக்க வசதிகளை வழங்க வேண்டும். இதற்கு சட்டரீதியான ஏற்பாடுகளை கட்டாயமாக சட்டரீதியாக மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

அதேசமயம் புதிய அரசியல் கலாசாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு நான் பிரேரிக் கின்றேன். முக்கியமாக சமூகத்தில் அதிகப் பெரும்பான்மையாரான, எமது சமூகத்தில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட பெண்கள். இந்தப் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் தற்போது பெண்கள் என்போர், இரண்டு சமையகளை தோள்களில் சுமந்துள்ள ஒரு சமூகப் பிரிவினர் ஆவர். சம்பிரதாய ரீதியான இல்லத்தரசியாக, குடும்பத்தின் கடமைகளை நிறைவேற்றியவாறு குடும்ப வருமானத்தை ஈட்டும் பங்காளியாக மாறியுள்ளார். இது இவ்வாறாக மாற்றமடைந்தாலும் எமது வீடுகளில் வாழ்க்கையின் அரைவாசிப் பொறுப்புக்களைப் பிரித்துக்கொள்ள நாம் தயாராக இல்லை. எனவே பெண்களுக்கு நீதியையும், நியாயத்தையும் நிலைநாட்டுவதாயின் பெண் பிரதிநிதித்துவத்திற்கு இதனைவிட கூடுதலான சந்தர்ப்பத்தை வழங்கும் அரசியலமைப்பு ரீதியிலான ஏற்பாடுகளை அரசியலமைப்பில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய அரசியலமைப்பு ரீதியிலான சிந்தனைகளை வழங்க முடிந்தால் புதிய அரசியல் கலாசாரத்தை சிருஷ்டிக்க முடியும். ஆனால் புதிய அரசியல் கலாசாரம், புதிய அரசியலமைப்பின் மீது உடனடியாக நாம் நிர்மாணிக்காவிட்டால் நாம் சமூகம் என்ற வகையில் எதிர்காலத்தில் பாரிய அனர்த்தத்தையே எதிர்நோக்க வேண்டியவரும்.

புதிய அரசியலமைப்பைத் தயாரிப்பதற்காக வெளிநாட்டு அரசுகளின் எதுவித தலையீடும் கிடையாது

www.news.lk

புதிய அரசியலமைப்பொன்றைத்
தயாரிப்பதற்கான
கலந்துரையாடலில்
அரசியலமைப்புச் சபையை
நியமிப்பதற்கு குறிப்பிட்ட
பாராளுமன்றக் கூட்டத் தொடரில்
ஜனாதிபதியின் விசேட உரை.

ஜனாதிபதி
மைத்திரிபால சிறிசேன

ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன

நவீன இலங்கை அரசுக்கு
அவசியமான அரசியலமைப்புக்
குழந்தையைப் பிரசவிக்கத் தயாராகும்
இத் தருணத்தில் மக்கள் மத்தியில்
போலி அரசியலமைப்புப் பீதியை
ஏற்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டாமென
ஜனாதிபதி திரு.மைத்திரிபால சிறிசேன
கடந்த ஜனவரி 09 ஆந் திகதி புதிய
அரசியலமைப்பைத் தயாரிப்பதற்கான
கலந்துரையாடலின்போது
அரசியலமைப்புச் சபையை
நியமிப்பதற்கான பாராளுமன்றக்
கூட்டத்தொடரில் விசேட பிரகடனத்தைச்

செய்தார்.

புதிய அரசியலமைப்பு பற்றி
உரையாடும்போது சில தீவிரவாதப்
பிரிவினர் புதிய அரசியலமைப்புத்
திருத்தத்தின்மூலம் பௌத்த
மதத்திற்கும், தேசிய பாதுகாப்பிற்கும்
அச்சுறுத்தல் ஏற்படுமென
அரசியலமைப்பு பூதத்தைக் காட்ட
முற்படுகின்றனர் என ஜனாதிபதி
கூறினார். தேசிய நல்லிணக்கத்தை
வலுப்படுத்தும் அரசியலமைப்பை
நிர்மாணிப்பதற்கு கடந்த காலத்தில்
இருந்து நிலவிய அனைத்துச்

சந்தர்ப்பங்களையும் நாம் கைநழுவ
விட்டுள்ளோம். ஒரு நாட்டைக்
கட்டியெழுப்புவதற்கு, இன்றும்
நாளையும் எம்மீது சுமத்தப்படும்
பொறுப்புக்களையும், கடமைகளையும்
நிறைவேற்றுவதற்கு அதியுயர்
சபையான பாராளுமன்றத்தைப்
பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒவ்வொரு
உறுப்பினருக்கும் பொறுப்பு
இருக்கின்றது என ஜனாதிபதி
வலியுறுத்தினார்.

அங்கு மேலும் கருத்துத் தெரிவித்த
ஜனாதிபதி திரு.மைத்திரிபால சிறிசேன

பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார். “புதிய ஆண்டு பிறந்த இத் தருணத்தில் இந்த உன்னத சபையின் கூடியுள்ள முதலாவது கூட்டத்தில், நாட்டிற்கு அவசியமான ஒரு மாற்றம் பற்றிய அடிப்படை விடயங்கள் சிலவற்றையும், ஒரு செய்தியையும் வழங்குவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமையையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். புதிய அரசியலமைப்பு பற்றியே இங்கு நாம் உரையாடுகிறோம்.

எமது நாட்டில் அரசியலமைப்புப் பற்றிய கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக நாம் நடைமுறையில் உள்ள அரசியலமைப்பிற்குச் சார்பாகவும், ஏற்கனவே உள்ள அரசியலமைப்பு தொடர்பாக மேற்கொள்ள வேண்டிய திருத்தங்கள் மாற்றங்கள் பற்றியும் காரணமான விவாதங்களில் ஈடுபட்டுள்ளோம்.

எமக்கு சர்வஜன வாக்கெடுப்பு 1931 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்தது. நாம் சர்வஜன வாக்குரிமையைப் பெற்றபோது ஆசியாவிலோ அல்லது ஆபிரிக்காவிலோ எந்தவொரு நாடும் சர்வஜன வாக்குரிமையைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. எமது நாட்டு மக்களின் அறிவு, முதிர்ச்சி, எழுத்தறிவு பற்றி அன்று அடைந்திருந்த முன்னேற்றம் அதேசமயம் 1931 இல் சர்வஜன வாக்குரிமை கிடைத்தபோதும் வாக்குப் பத்திரத்தில் ஒரு சின்னத்திற்கு முன்னே அடையாளமீடும் உரிமையை நாம் பெற்றோம். 1930 களிலும் 40 களிலும் வாக்குரிமையைப் பிரயோகித்த நாடுகளுள் எழுத்தறிவு குறைவாகக் காணப்பட்ட காரணத்தினால் வாக்குப் பத்திரத்தின் சின்னத்தை அடையாளமிடுவதை விடுத்து வாக்குப் பத்திரத்தை ஓட்டையாக்குவதற்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தது.

இன்றும் உலகத்தில் உயர்ந்த அபிவிருத்தியடைந்த சில நாடுகளில் வாக்குப் பத்திரம் ஓட்டையாக்கப்படுவது இடம்பெறுகிறது. ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளைக் கொண்ட வரலாறு பற்றிய எமக்கிருக்கும் மகோன்னத நிலைமை, அறிவு வளர்ச்சி, எமக்கிருக்கக் கூடிய கௌரவமான பெயர் ஒட்டுமொத்த வரலாறு முழுவதும் வியாபிக்கின்ற காரணத்தினால் அனுராதபுரம், பொலன்னறுவை, தம்மதெனிய, அத்துகல்புர, கோட்டே, கண்டி ஆகிய யுகங்களிலும் இன்று கொழும்பு யுகத்திலும் ஒவ்வொரு யுகத்தினுள் எமது வரலாற்றில் இருந்த பாரிய புலமை அபிவிருத்தி

மற்றும் தொழிநுட்ப முன்னேற்றம் என்பனபற்றி எமக்கு ஒரு பாரிய அபிமானம் இருந்தது. உலகத்தில் விண்வெளிக் கோளில் இருந்து நிலத்தில் இறங்கிய மனிதன் இன்று பூமியில் கால்வைத்து தகவல் தொழிநுட்பத்துடன் புதிய உலகத்தில் போட்டியின் முன்னே அதிஉயர் தொழிநுட்ப யுகத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். இந்த வேளையில் நாம் அரசியலமைப்புபற்றி கலந்துரையாடிக்கொண்டிருக்கின்றோம். இன்றைக்குப் பொருத்தமான முறையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவது அவசியமானதென அனேகர் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

1978 அரசியலமைப்பு பற்றி உரையாடுகையில், அதனை அங்கீகரிப்பதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு சமர்ப்பித்தபோது, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி கொள்கையளவில் 78 அரசியலமைப்பை ஆதரிக்கவில்லை. அன்றுமுதல் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி 78 அரசியலமைப்பை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை முன்வைத்தே செயற்பட்டது. 1999 இல் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் வருடாந்த மாநாடு முதல்முறையாக ஒரு பிரேரணையை அங்கீகரித்தது. அப் பிரேரணையில் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறைமையை இல்லாதொழிக்க வேண்டுமென தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

அரசியலமைப்பு பற்றி உரையாடும்போது கடந்துசென்ற இரு தசாப்தங்களை நாம் நினைவு கூரும்போது, இந்த நாட்டின் அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம் என்ற வகையில் ஏற்பட்டுள்ள பரந்துபட்ட மாற்றங்கள் பற்றியும் ஞாபகப்படுத்த வேண்டும். எமது நாட்டில் புத்திஜீவிகளைப் போலவே பாடசாலை மாணவர்களும் அரசியலமைப்பை பரிசீலனை செய்து அதுபற்றிய அறிவையும், புரிதலையும் பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளனர். இது இன்று நேற்றல்ல காலம்காலமாக இடம்பெற்று வருகிறது.

பிரதமர் குறிப்பிட்டவாறு 1946இல் சோல்பரி அரசியலமைப்பு எமது சுதந்திரத்தின் பின்னர் முதல்முதலாக அமுலாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 1950களில் புதிய அரசியலமைப்பு பற்றி பாராளுமன்றத்திற்குள் ஒரு குரல் எழுப்பப்பட்டு இருந்தது. 1947இன் பாராளுமன்றத்தில் இருந்து 1970 களின் பாராளுமன்றம் வரை நாம் மீளாய்வு செய்தால் அதிகாரத்திற்கு

என்னைப் பொறுத்தவரை அரசியலமைப்பு என்பது கல்லில் செதுக்கிய எழுத்தாக இருக்க முடியாது. சமூகம், மனிதர்கள், எண்ணங்கள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் தொழிநுட்பத்துடன் உலகம் மாற்றமடைகிறது. குறிப்பிட்ட யுகத்தின் மக்களின் எண்ணங்கள், பிரார்த்தனைகள் என்பவற்றிற்கு அமைய தொழிநுட்ப வளர்ச்சியின்போது ஏற்படும் நிலைமைகளுக்குப் பொறுத்தமான வகையில் நிலைமைகள் மாறுபட வேண்டுமென நான் நம்புகிறேன்.

வந்த அனைத்து அரசாங்கத் தலைவர்களும் ஒரு பாராளுமன்றத்திற்கு அரசியலமைப்பை நிர்மாணப்பதற்கு 2/3 அதிகாரம் கிடைத்திருக்கவில்லை. எனவே 1972 இல் தான் குடியரசு அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. குடியரசு அரசியலமைப்பு பற்றி காரணமான விமர்சனங்கள் எழுந்தன. சோல்பரி அரசியலமைப்பில் இருந்து குடியரசு அரசியலமைப்பு வரையான காலகட்டத்தை நாம் ஒப்புநோக்கும்போது, இந்த நாட்டின் அரசியல் பிரச்சினைகள், இனத்துவப் பிரச்சினைகள், கலாசார பிரச்சினைகள், மதப் பிரச்சினைகள் அடிக்கடி ஏற்பட்டன. 1930களில் சிங்கள முஸ்லிம் கலவரங்களை எதிர்நோக்கினோம். 1940, 50 தசாப்தங்களில் சிங்கள தமிழ் கலவரங்கள் எமது ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன.

திரு.எஸ்.டபிள்யூ ஆர். டி. பண்டாரநாயக்காவிற்கும் திரு. செல்வநாயகத்திற்கும் இடையில் ஒரு கலந்துரையாடல் இடம்பெற்ற பின்பு முன்வைக்கப்பட்ட யோசனைகளின்போது, எமது நாட்டில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்பலையின் காரணமாக திரு.எஸ்.டபிள்யூ. ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கா அவர்களுக்கும், திரு.செல்வநாயகத்திற்கும்

1970 களில் 2/3 பெரும்பான்மையைப் பயன்படுத்தி தேசிய நல்லிணக்கத்தை வலுவூட்டும் வகையில் ஓர் அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் சந்தர்ப்பத்தை நாம் சீழ்ந்து விட்டோம். 1977 தேர்தல் பெறுபேறுகளின் பின்னர் கிடைத்த 2/3 பெரும்பான்மையைப் பயன்படுத்தி தேசிய நல்லிணக்கத்தை வலுவூட்டும் நடவடிக்கைகளை அமுலாக்க நாம் தவறிவிட்டோம். 2009 சூல் யுத்தம் முடிவற்ற பின்னர் ஏற்பட்ட அமைதியான சூழ்நிலையை அல்லது போருக்குப் பின்னரான சூழ்நிலையின்போது சூலங்கை அரசாங்கம் நிறைவேற்றியிருக்கக் கூடிய விடயங்களை 2010 சூல் 2/3 பெரும்பான்மை அதிகாரம் கிடைத்தபோது நிறைவேற்றியிருக்கலாம். சீத்தகைய எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சீவற்றை கணக்கில் எடுத்து செயற்படவில்லை.

இடையே ஏற்படுத்தப்பட்ட இணக்கப்பாடு நீக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் 1965இல் திரு. டி. லி. சேனாநாயக்காவிற்கும், திரு. எஸ். ஜே. வீ. செல்வநாயக்கத்திற்குமிடையே ஓர் உடன்பாடு காணப்பட்டது. அந்த உடன்பாடு சம்பந்தமாகவும் கடுமையான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. திரு. டி. லி. சேனாநாயக்கா அவர்கள் மீது கிண்டலாக டி. லி. யின் வயிற்றில் மசாலா வடை என்ற சொற்பிரயோகங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. திரு. எஸ். டி. எஸ். ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா அவர்களுக்கு எதிராகவும் கடுமையான விமர்சனங்கள் வைக்கப்பட்டன. இந்த விடயங்கள் எவ்வளவு தூரம் சென்றது எனக் கண்டால் சோல்பரி அரசியலமைப்பின் கீழ் ஏற்பட்ட நிலைமைகள் காரணமாக

தேசிய நல்லிணக்கச் செயற்பாட்டை அமுல்படுத்துவதற்கு அரசியலமைப்பு ரீதியாக காணப்பட்ட மிகக் குறைந்த இசைவாக்கம் காரணமாக சிங்களம், தமிழ், முஸ்லிம், இந்து ஆகிய சகல பிரிவினரதும் ஒத்துழைப்பைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய பரந்துபட்ட பிரச்சினைகள் எழுந்தன. இறுதியாக விடுதலைப்புலிகளின் பயங்கரவாதம் ஏற்பட்டதோடு பிரபாகரன் என்ற பயங்கரவாத மனிதன் உருவாக்கப்படுகிறான்.

யார் என்னதான் கூறினாலும் பண்டாரநாயக்கா, செல்வநாயகம் உடன்படிக்கையை அமுல்படுத்தியிருந்தால் அல்லது டி. லி. செல்வநாயகம் இணக்கப்பாட்டை அமுல்படுத்தி இருந்தால் பிரபாகரன் என்ற மனிதன் உருவாகி இருக்க முடியாது என நான் நம்புகிறேன். 1983 கறுப்பு யூலை இந்த நாட்டில் பாரதாரமான பல பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தியது. கறுப்பு யூலையில் இருந்து பெற்ற அனுபவங்கள் ஊடாக இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் நிருமாணிக்கப்பட்டது. இந்திய இலங்கை உடன்படிக்கை அன்று கைச்சாத்திட்டபோது நாட்டில் இருந்த சீர்கேடான நிலைமை எம் எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கிறது. மக்களினுடைய அப்பிராயத்தின்படி பண்டா-செல்வா உடன்படிக்கை கைவிடப்பட்டது. டி. லி. செல்வா ஒப்பந்தத்திற்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்பு காரணமாக அதுவும் கைவிடப்பட்டது. இந்திய இலங்கை உடன்படிக்கையோடு நாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றி அடிப்படையில் ஏற்பட்ட மக்கள் எதிர்ப்புக் காரணமாக, அன்று ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன ஜனாதிபதி முழு நாட்டிற்கும் ஊரடங்கு உத்தரவைப் பிறப்பித்து இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தைக் கைச்சாத்திட்டமை எம் எல்லோருக்கும் நன்கு ஞாபகத்தில் உள்ளது. இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராக திருமதி பண்டாரநாயக்காவுடன் நானும் அன்று கோட்டை பல நிலையத்திற்கு அருகே சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தில் ஈடுபட்டோம். அன்று அரசாங்கம் திருமதி பண்டாரநாயக்காவிற்கு எதிராக கண்ணீர்ப்புகையை பிரயோகித்தபோது, திருமதி பண்டாரநாயக்காவை தூக்கிச் சென்று ஜீப் வண்டியில் மிகக் கஷ்டப்பட்டு ஏற்றி நாம் அவ்விடத்தை விட்டு புறப்பட்டுச் சென்றோம். அத்தோடு நாடு பூராவும் அரசியலமைப்புத் தொடர்பான ஒரு பரந்துபட்ட குரல் எழுப்பப்பட்டது. எமது

வரலாற்றில் ஒரு அரசியலமைப்பை சிருஷ்டிக்கும்போது சோல்பரி அரசியலமைப்பில் இருந்து இன்றைய அரசியலமைப்பு வரை நாட்டில் மிகத் தெளிவாக தேசிய நல்லிணக்கத்தை வலுவூட்டி, இனங்களுக்கிடையேயான மதங்களுக்கும், மொழிகளுக்கும்மிடையே இணக்கப்பாட்டை ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் மேற்படி அரசியலமைப்பு நிர்மாணிக்கப்படவில்லை என்பதை இன்று நாம் மிகத் தெளிவாகக் காண்கின்றோம். உலகத்தில் மிக முன்னேற்றம் அடைந்த நாடுகளான அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்புக்கள் மிகவும் பரந்துபட்ட முறையில் ஆராய்வது மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மேற்படி அரசியலமைப்புக்களைத் தயாரிக்கும்போது அந் நாடுகள் தனித் தர்ப்பு என்ற வகையில் அவற்றைத் தயாரிக்கவில்லை. ஒரு மதத்திற்கு, ஒரு மக்கள் பிரிவிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு நிலைமை அங்கில்லை. எனவே அந்த நாடுகளில் மனிதர்கள் சகோதரத்துவத்துடன் வாழக்கூடியதாக இருக்கிறது.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, என்னைப் பொறுத்தவரை அரசியலமைப்பு என்பது கல்லில் செதுக்கிய எழுத்தாக இருக்க முடியாது. சமூகம், மனிதர்கள், எண்ணங்கள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் தொழிற்படுத்தலின் உலகம் மாற்றமடைகிறது. குறிப்பிட்ட யுகத்தின் மக்களின் எண்ணங்கள், பிரார்த்தனைகள் என்பவற்றிற்கு அமைய தொழிற்பட வளர்ச்சியின்போது ஏற்படும் நிலைமைகளுக்குப் பொறுத்தமான வகையில் நிலைமைகள் மாறுபட வேண்டுமென நான் நம்புகிறேன். ஒரு நாட்டில் அரசியலமைப்பு இவற்றைக் கொண்டே உருவாக வேண்டும். 1978 அரசியலமைப்பில் இருந்த பல அம்சங்களை 19ஆவது திருத்தத்தை அங்கீகரித்ததன்மூலம் மாற்றியமைக்க முடிந்தது. இன்றும் அதை அங்கீகரித்தமை குறித்து அதற்கு சார்பாக வாக்களித்த அனைத்து பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

அரசியலமைப்பை முகாமைத்துவம் செய்வதற்கு சட்டங்கள் இருந்தாலும் அரசியலமைப்பில் என்னதான் எழுதியிருந்தாலும் இவற்றை அமுல்படுத்தும் நபர்களின் பண்புகளுக்கு அமையவே இந்த

அதிகாரங்கள் அமுல்படுத்த முடியும். ஓர் அரசியல்வாதி, அரச அதிகாரி அல்லது அனைவருக்கும் தமக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களையும், தமக்கு இருக்கக் கூடிய பண்புகள் மூலமே இந்த மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியும். கடந்த ஆண்டில் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி பதவியில் நான் பணியாற்றிய போது அந்த கடமைகளைச் செய்த முறைமை காரணமாகத்தான் சில வேளைகளில் சில மனிதர்கள் கூறுகிறார்கள் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி பதவி இருந்தாலும் பிரச்சினை என்னவென்று கேட்கிறார்கள். தற்போது பிரச்சினை இல்லையென்று நான் நம்புகிறேன். அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் தனி மனிதனின் தத்துவம், தொலைநோக்கு, சமூகம்பற்றிய மனப்பாங்கு என்பவற்றின் அடிப்படையிலேயே மேற்படி அதிகாரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மற்றுமொரு தர்க்கமும் முன்வைக்கப்படுகிறது. நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமை தொடர்பாக இந்த நிறைவேற்று ஜனாதிபதி பதவி இருந்த காரணத்தினால் கடந்த 26 ஆண்டு யுத்தத்ததை வெற்றிகொள்ள முடிந்தது என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். நிறைவேற்று ஜனாதிபதி பதவி காரணமாகவே யுத்தத்தை வெற்றிகொள்ள முடிந்தது என தொடர்ந்தும் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி பதவியை தக்கவைப்பதற்கு எண்ணினால் அந்த உணர்வானது எதிர்காலத்தில் ஒரு யுத்தத்தை எதிர்பார்ப்பதற்காகவா அவ்வாறு கருதுகிறார்கள் என இங்கு நான் வினவ விரும்புகிறேன். எதிர்காலத்தில் ஒரு யுத்தம் ஏற்படலாம் என நினைத்து நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையை முன்னெடுப்பது எமது நோக்கமாக இருக்கக் கூடாது. யுத்தம் ஏற்படாத வகையில் எதிர்காலத்திற்கு அவசியமான மாற்றங்களை மேற்படி எண்ணக்கருக்களை மாற்றியமைப்பதே எமது பணி என்ற நம்பிக்கையுடன் நாம் செயற்பட வேண்டும்.

வடக்கு மக்களையும், தெற்கு மக்களையும் ஒன்றிணைக்கும்போது எமக்கு நீண்டகால அனுபவங்கள் உண்டு. அவற்றை நாம் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். வடக்கிலும் தெற்கிலும் உள்ள மக்கள் மத்தியில் உள்ள பிரச்சினைகளையும், அரசியலமைப்பு பற்றியும் நாம் அறிந்த ஒரு விடயம் பின்வருமாறு. தென்னிலங்கை மக்கள் சமஷ்டி என்ற சொல்லுக்கு அஞ்சுகிறார்கள். வடக்கு மக்கள் ஒற்றை ஆட்சி என்ற

சொல்லுக்குப் பயப்படுகிறார்கள். இதன் காரணமாக வடக்கிலும் தெற்கிலும் தீவிரவாதிகள் இதனை முறையற்ற வகையில் பயன்படுத்துகிறார்கள். கடந்துபோன ஆண்டுகளை நாம் எடுத்து நோக்குமபோது வடக்கிலும் தெற்கிலும் தீவிரவாதிகள் அமுல்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் காரணமாக எமது நாட்டில் எவ்வளவு இரத்தம் சிந்த நேர்ந்தது என்பதை நாம் இங்கு கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

26 ஆண்டுகால யுத்தத்தில் வடக்கில் சிங்கள - தமிழ் இளைஞர்களைப் போலவே தென்னிலங்கையிலும் சிங்கள - தமிழ் இளைஞர்கள் எத்தனை ஆயிரம்பேர் உயிரை இழந்தார்கள். குண்டுத் தாக்குதல் காரணமாக முப்படையைச் சார்ந்த படைவீரர்கள் மாத்திரமல்லாமல் வடக்கு தெற்கு என்ற வகையில் ஒட்டுமொத்த நாடுமே 26 ஆண்டு காலத்திற்குள் எத்தனை உயிர்களை வீணாக இழக்க நேரிட்டது. இந்த விடயங்களையும் நாம் ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டும். இவை பற்றி ஒரு பரந்த விளக்கத்துடன் நாம் செயற்பட வேண்டும்.

கடந்த நாட்களில் அரசியலமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றம்பற்றி எமது ஊடகங்கள் மேற்கொண்ட கலந்துரையாடல்களை அவதானித்தேன். புதிய அரசியலமைப்பின்மூலம் பௌத்த மதத்திற்கு தற்போது வழங்கப்பட்டுள்ள அந்தஸ்து நீக்கப்படுமா என்று ஒருசில வண. பௌத்த மா சங்கத்தினரும், தலைமை பிக்குமாரும் என்னிடம் கேட்டனர். அதேசமயம் நாட்டின் பாதுகாப்பு படைகள் வெளிநாட்டு இராணுவங்களின் ஆலோசனைப்படி மறுசீரமைக்கப்படுமா எனவும் கேட்டனர். அவ்வாறு செய்தால் அது நாட்டின் தேசிய பாதுகாப்பிற்கு பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தாதா எனவும் கேட்டனர். கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அரசியலமைப்பு பற்றி உரையாடும்போது ஒரு யுத்தத்தை உருவாக்கிக் காட்ட சிலர் முயற்சிக்கின்றனர். இது நல்லதல்ல. இது ஒரு பாரதாரமான தேசிய துன்பியல் சம்பவமாகவே நான் கருதுகிறேன். 21 ஆவது நூற்றாண்டில் நவீன இலங்கை அரசை உருவாக்குவதற்கு மிக கசுதேகியான அரசியல் குழந்தையை உருவாக்க வேண்டுமென நான் இந்த கௌரவ சபையிடம் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அரசியலமைப்பு பற்றி பேசும்போது ஏன் இவ்வாறு குழப்படைகிறீர்கள்? ஏன் அமைதியற்று காணப்படுகிறீர்கள்? அறிவையும், அனுபவத்தையும்,

மற்றுமொரு தர்க்கமும் முன்வைக்கப்படுகிறது. நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமை தொடர்பாக இந்த நிறைவேற்று ஜனாதிபதி பதவி இருந்த காரணத்தினால் கடந்த 26 ஆண்டு யுத்தத்ததை வெற்றிகொள்ள முடிந்தது என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். நிறைவேற்று ஜனாதிபதி பதவி காரணமாகவே யுத்தத்தை வெற்றிகொள்ள முடிந்தது என தொடர்ந்தும் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி பதவியை தக்கவைப்பதற்கு எண்ணினால் அந்த உணர்வானது எதிர்காலத்தில் ஒரு யுத்தத்தை எதிர்பார்ப்பதற்காகவா அவ்வாறு கருதுகிறார்கள் என இங்கு நான் வினவ விரும்புகிறேன். எதிர்காலத்தில் ஒரு யுத்தம் ஏற்படலாம் என நினைத்து நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையை முன்னெடுப்பது எமது நோக்கமாக இருக்கக் கூடாது. யுத்தம் ஏற்படாத வகையில் எதிர்காலத்திற்கு அவசியமான மாற்றங்களை மேற்படி எண்ணக்கருக்களை மாற்றியமைப்பதே எமது பணி என்ற நம்பிக்கையுடன் நாம் செயற்பட வேண்டும்.

ஆற்றலையும் பயன்படுத்தி நாம் அனைத்தையும் நோக்க வேண்டும். நாட்டின் எதிர்காலத்தைப்பற்றியும், சுதந்திரமான நாட்டை உருவாக்குவது பற்றியும் இன்றைய நாளை எமது கடமையாகவும், பொறுப்பாகவும் அமையும் விடயங்களை இந்த கௌரவமான சபை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற விடயத்தை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. எமது நாட்டைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான பல சந்தர்ப்பங்களை நாம் கைநழுவ விட்டுவிட்டோம் என நான் கருதுகிறேன்.

1970 களில் 2/3 பெரும்பான்மையைப் பயன்படுத்தி தேசிய நல்லிணக்கத்தை வலுவூட்டும் வகையில் ஓர் அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் சந்தர்ப்பத்தை நாம் இழந்து விட்டோம். 1977 தேர்தல் பெறுபெறுகளின் பின்னர் கிடைத்த 2/3 பெரும்பான்மையைப் பயன்படுத்தி தேசிய நல்லிணக்கத்தை வலுவூட்டும் நடவடிக்கைகளை அமுலாக்க நாம் தவறிவிட்டோம். 2009 இல் யுத்தம் முடிவுற்ற பின்னர் ஏற்பட்ட அமைதியான சூழ்நிலையை அல்லது போருக்குப் பின்னான சூழ்நிலையின்போது இலங்கை அரசாங்கம் நிறைவேற்றியிருக்கக் கூடிய விடயங்களை 2010 இல் 2/3 பெரும்பான்மை அதிகாரம் கிடைத்தபோது நிறைவேற்றியிருக்கலாம். இத்தகைய எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இவற்றை கணக்கில் எடுத்து செயற்படவில்லை. 2010 தேர்தல் வெற்றியின் பின்னர் 2/3 பெரும்பான்மை கிடைத்தபோது இந்த கௌரவ சபையின் பா.உ. களையும், அமைச்சர்களையும் போலவே நானும் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டேன். 2010 இல் 2/3 பெரும்பான்மை அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி 18 ஆவது அரசியலமைப்பைத் திருத்துவதற்கு மாத்திரமே பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இந்த நாட்டில் யுத்தம் ஏற்படுவதற்கான காரணிகளைக் கண்டறிவதற்கும், இத்தகைய நிலைமைகள் மீளொழி வண்ணம் உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதையுமே அந்த 2/3 அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி இருக்கலாம்.

இந்த அரசியலமைப்பு நிலைமைகளுக்கு வெளியே 2004 சனாதி அளர்த்தம் ஏற்பட்டபோது எமது முழு நாடும் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டது. 2004 சனாதிக்குப் பின்னர் இந்த நாட்டு மக்கள் கட்சி, மத, சாதி, இன பேதங்களையும்

மறந்து ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டார்கள். 2009 மே மாதம் 19 ஆந் திகதி பயங்கரவாதம் தோல்விபுறச் செய்த பின்னர் இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் ஒன்று சேர்த்து பணியாற்றுகின்ற ஆற்றல் இருந்தது. ஆனால் நாட்டின் எதிர்காலத்திற்கு இந்த விடயங்கள் ஒன்றுமே அமுலாக்கப்படவில்லையென நான் நம்புகிறேன். எனவே கடந்த காலத்தின் கசப்பான அனுபவங்களை எதிர்காலத்திற்காக நாம் தயார்படுத்த வேண்டுமென நான் நம்புகிறேன். எமக்கிடையே அரசியல் ரீதியாக பல கருத்தியல்கள் உண்டு. ஆனால் எமது நாட்டின் பேரால் நாட்டிற்காக ஏன் கலந்துரையாடி தீர்வுகளை மேற்கொள்ள முடியாது? எனவே இன்றைய நாளில் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நாம் இன்று நிறைவேற்றாவிட்டால் நாளை நாம் கவலையடைய நேரிடலாம்.

எம் எல்லோருக்கும் ஒரு பொறுப்பும், கடமையும் உண்டு. அவசியமான தீர்வுகளை மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தென்னிலங்கையின் தீவிரவாதப் போக்கையும், வடக்கின் தீவிரவாதப் போக்கையும் நாம் நிராகரிக்க வேண்டும். பொதுமக்கள் மத்தியில் அவர்களுடைய கருத்துக்களைக் கவனத்திற்கொண்டு நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய கடமைகளை நாம் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். 1956 இல் ஏற்பட்ட சம்பவங்களில் இருந்து நாம் எவ்வகையான அனுபவங்களை பெற்றிருக்கிறோம்? கறுப்பு யூலையில் இருந்து எந்தவிதமான பாடங்களை நாம் பெற்றுக்கொண்டுள்ளோம்? இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தின்மூலம் நாம் கற்ற பாடங்கள் யாவை? 1971 கிளர்ச்சியின்போது நாம் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் உண்டு. அதேபோல 2009 இன் பின்னர் அமைக்கப்பட்ட எல்எல்ஆர்சி ஆணைக்குழு அறிக்கைமூலம் நாம் கற்ற பாடங்கள் யாவை? நாம் அனைவரும் விமர்சனங்களை முன்வைப்பதில் கெட்டிக்காரர்கள். எனவே இந்த நிலைமைகளை கவனத்தில் எடுத்து செயற்பட வேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டது.

வெளிநாடுகளின் ஆலோசனைகளுக்கு அமைய அரசியலமைப்பைத் தயாரிக்கப் போகின்றோம் என ஒருசிலர் ஊடகங்களுக்கு கருத்து வெளியிட்டதை நான் கண்டேன். நானும் பிரதமரும் எந்தவொரு வெளிநாட்டுக்கும்

இப்படித்தான் அரசியலமைப்பைத் தயாரிக்கப் போகின்றோம் ஒருபோதும் கூறவில்லை என்பதை தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன். எமக்கு இது தொடர்பாக வெளிநாடுகளில் இருந்து எந்த அழுத்தமும் கிடையாது. நாம் யதார்த்தத்தை ஏற்க வேண்டும். எமக்கு எந்தவொரு அழுத்தமோ, யோசனையோ முன்வைக்கப்படவில்லை. எமது நாட்டு அறிஞர்கள், அரசியலமைப்பின் நிபுணர்கள் மற்றும் இந்த கௌரவ சபையின் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் இணைந்து அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டியது மிக அவசியமாகும்.

இன்றைய நாளில் இந்த ஆரம்பத்தை ஒரு முக்கியமான சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ளோம். இதன் காரணமாக நாட்டில் எந்தவொரு வகையிலேனும் அமைதியின்மையை ஏற்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டாமென நான் வேண்டுகிறேன். பொய்ப் பிரச்சாரங்களை மேற்கொள்ள வேண்டாம் என வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன். அரசாங்கத்தை சிக்கலில் மாட்டி நாட்டில் அமைதியின்மையை ஏற்படுத்துவதற்கு சிலர் முயற்சிப்பதை நான் காணக்கூடியதாக உள்ளது. கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, எமக்கு அனுபவங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக அரசியலமைப்புத் திருத்தம்பற்றி, அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களை மேற்கொண்ட சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் இந்நிலைமையை நாம் எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம். நாட்டை நேசிப்பவர்களால் இந்நிலைமை ஏற்படுவதில்லை. தீவிரவாதப் பிரிவுகளிடம் இருந்தே இந்நிலைமை ஏற்படுகிறது. நாம் எமது தாய்நாட்டின் சார்பில் நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்புக்களையும், கடமைகளையும் உரிய முறையில் மேற்கொள்ள வேண்டும். நவீன இலங்கையை கட்டியெழுப்பும் கடமையும், பொறுப்பும் எமக்குண்டு. 21 வது நூற்றாண்டிற்குப் பொருத்தமான அரசைக் கட்டியெழுப்பும் கடமைகளை இந்த நாட்டின் உள்நாட்டு நிலைமைகளை அபிவிருத்தி செய்ய உதவும். அதேசமயம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தையும் வலுவூட்டி வறுமையை நாட்டில் இருந்து போக்கி சபீட்சமான ஒரு அரசாங்கத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு நாட்டில் தேசிய நல்லிணக்கத்தை வலுப்படுத்த வேண்டும். அனைத்து இனங்களின் ஐக்கியத்தையும் கருத்திற்கொண்டு திடீசங்கற்பத்துடன் மேற்கூறிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வோம் எனக் கூறி விடைபெறுகிறேன்."

எதிர்கால சமூக, அரசியல் குறிக்கோள்களை கவனத்திற்கொள்வோம்

westlondonwaste.gov.uk

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்

சாமிநாதன் விமல்

மொழியியல் துறை - யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

தற்போதைய அரசியலமைப்பு இலங்கையின் சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் விடயங்களைப் பொறுத்தவரை எவ்வளவு தூரம் தீர்வுகளை வழங்குவதற்கு பங்களிப்புச் செய்துள்ளது? தீர்வுகளை வழங்குவதற்கு முடியாதுள்ளது என்ற விடயத்தின்கீழ் புதிய அரசியலமைப்பின் தேவை தோன்றியுள்ளது. அனேகமாக இலங்கையின் ஏதாவதொரு சமூக மாற்றம் ஏற்படுமாயின் மேற்படி மாற்றம் அரசியல் அமைப்பு புதிதாக தயாரிக்கப்படுவதன் மூலமே பிரதிபலிக்கப்பட முடியும். புதிய அரசியலமைப்பு என்பது ஏதோவொரு வகையில் சமூகத்தின் ஒரு திருப்பு முனையாகும். எந்தவொரு

சமூகமாயினும் திருப்பு முனையில் மாற்றங்கள் ஏற்படும் அதேவேளை அரசியலமைப்பின் ஊடாகவே அவை சட்டரீதியான நடைமுறைச் சாத்தியமான விடயங்களாக மாறுகின்றன. இலங்கையைப் போன்ற ஒரு நாட்டில் அனேகமானோர் அரசியலமைப்பு என்பது அரசியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவோருக்கோ அல்லது சட்டத்தரணிகளுக்கோ உரித்தான ஒரு விடயம் எனக் கருதுகின்றனர். அது பிரஜைகளின் வாழ்வுக்கு அப்பால் உள்ள ஆவணம் எனக் காண்கின்றனர். ஆனால், உண்மை என்னவெனில் சில விடயங்களைப் பொறுத்தவரை அரசியலமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டே தீர்மானங்கள்

வழங்கப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக அரசியலமைப்புக்கள் பற்றி சமூகத்தில் பிரக்ஞை கொண்டவர்களை உருவாக்குவது காலத்திற்கு உசிதமானதாகும். அத்தகைய பிரக்ஞை இல்லாமை காரணமாக மக்கள் அரசியலமைப்பு பற்றி எதுவித அக்கறையும் காட்டுவதில்லை. குறிப்பிட்ட ஒரு காலவரையறைக்குள் இருந்த சமூக நிலைமை அரசியலமைப்பின் ஊடாக பிரதிபலிக்கப்படுகின்ற அதேசமயம் அரசியலமைப்பில் பல திருத்தங்கள் ஏற்படுவதன் ஊடாக அரசியலமைப்பு அமுலில் உள்ள ஒரு சமூகத்தில் எவ்வளவு மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியது என்பது தெளிவாகிறது. முறைசார் வழிகளில் சமூக அபிவிருத்தியோ

அல்லது குறித்துரைக்கப்பட்ட சமூகப் போராட்டம் காரணமாக அரசியலமைப்பில் திருத்தங்கள் ஏற்படலாம். புதிய காலவரையறைக்கு இலங்கை பிரவேசிப்பதாயிருந்தால் புதிய அரசியலமைப்பின் அவசியம் கட்டாயத் தேவைப்பாடாக உள்ளது. நீண்டகாலமாக இடம்பெற்ற யுத்தத்தின் பின்னர் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுடன் இந்த நாட்டின் சமூகம் வருகை தந்த பயணத்தின் சில உடைவுகளைக் காட்டுகின்றன. போரின் பின்னர் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் மேலும் வளர்ச்சியடைவதற்கு எதிர்கால தத்துவத்துடனான நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொள்வது அவசியமாயின் அதற்கான சட்ட ரீதியான சட்டகத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு அரசியலமைப்பு முக்கியம். அரசியலமைப்பு எதிர்கால அரசியல், சமூக குறிக்கோள்கள் என்ன என்பதன்மீது தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அப்போது தற்போதைய அரசியலமைப்பு நீக்கப்பட வேண்டுமா? புதியதொன்றை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமா? தொடர்ந்தும் அவற்றை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமா? என்பதுபற்றி கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. குறித்துரைக்கப்பட்ட ஒரு சமூகம் முன்னேற்றத்திற்காக முன்வர வேண்டுமாயின் அரசியலமைப்பை திருத்துவதோ அல்லது புதிய அரசியலமைப்பை சிருஷ்டிப்பதோ முக்கியமாகும்.

அரசியலமைப்பும் அதன் உறுப்புகளும் பிரஜைகளின் தற்போதைய அன்றாட மற்றும் சமூக வாழ்க்கைமீது எவ்வளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்பதுபற்றி பிரஜைகளுக்கு அறிவுறுத்த வேண்டும். தற்போது அரசியலமைப்பு திருத்தத்திற்கு ஏதுவான காரணங்கள் அல்லது அரசியலமைப்பின் சில விடயங்களீது எதிர்ப்புக்கள் தோன்றின் அது சிறுபான்மை மக்களாலேயாகும். அரசியலமைப்பை மேம்படுத்துவதற்காக குரலெழுப்புவதை சிறுபான்மை அல்லாத மக்களினதும் பொறுப்பாகும். ஏனெனில் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கும், சமூக வாழ்க்கைகளுக்கும், எதிர்கால இலக்குகளுக்கும் வெற்றிகரமான தீர்வுகளைக் காண்பதற்கு அரசியலமைப்பு தகுதிபெறவில்லை. இதன் காரணமாக அரசியலமைப்பும் அதன் முக்கியத்துவம் பற்றியும் புரிதலை ஏற்படுத்திக்கொள்வது முக்கியமான விடயமாகும். ஒரு பிரஜை தமது உரிமைகள்பற்றி அறிந்துகொள்வதாயின், தற்போதைய அரசியலமைப்பைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அரசியலமைப்பின் ஓட்டகளும், பிரஜைகளின் மனப்பாங்குகளும்.

இலங்கையில் வாழும் அதிகப்படியான மக்கள் அரசியலமைப்பைப் பற்றி ஒன்றுமே அறியமாட்டார்கள். அரசியலமைப்பைப் பற்றி அவர்களிடம் கேட்டால் பாதகமான பதிலே கிடைக்கிறது. அவர்கள் அனேகமாக அரசியலமைப்பிற்கான யோசனைகளாக சமூக பிரச்சினைகளை முன்வைக்கின்றனர். இங்கு மக்கள் முன்வைக்கும் பிரச்சினைகள் எவ்வளவு தூரம் அரசியலமைப்பிற்கு ஏற்புடையதென கவனத்திற்கொள்ள வேண்டுவதோடு அரசியலமைப்பில் நிலவிய எத்தகைய குறைபாடுகள் காரணமாக இத்தகைய சமூகப் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டன என கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியது முக்கியமாகும். அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்க வேண்டிய உறுப்புகள் யாவை என சாதாரண மக்கள் திட்டவாட்டமாக ஒன்றையும் குறிப்பிட முடியாவிட்டாலும், அவர்களின் பிரச்சினைகளை எடுத்துக் கூறினால் அதன்மீது கவனம் செலுத்த முடியும். அரசியலமைப்பை வாசித்துக்கொண்டு போகையில், சிறுபான்மை மக்கள் உணரக்கூடிய ஒரு விடயம் உண்டு. அதாவது அவர்கள் இரண்டாம்தர பிரஜைகள் என்பதேயாகும். அரசியலமைப்பை வாசிக்காதவருக்கு அது அவ்வாறு தோற்றாமல் இருக்கலாம். தமிழ் பிரஜையானாலும் அரசியலமைப்பை வாசிக்காவிட்டால் குறித்துரைக்கப்பட்ட விடயம் சரியாகப் புரியாது. தற்போது அரசியலமைப்பின் இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் “இலங்கை குடியரசில் பௌத்த மதத்திற்கு முதன்மை தானம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்” என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. மொழிபற்றிக் குறிப்பிடுகையில் “இலங்கையில் அரசுகளும் மொழி சிங்கள மொழியாகும். தமிழ் மொழியும் அரசுகளும் மொழியாகும்” என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்விடயம் இவ்வாறு குறிப்பிடப்படுவது பல பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகிறது. “சிங்களமும் தமிழும் அரசுகளும் மொழிகளாகும்” என்று குறிப்பிட்டு இருந்தால் அது சாலப்பொருந்தும்.

இலங்கையின் அரசியலமைப்பில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாவது ஒரு முக்கிய விடயம் மதச்சார்பின்மையைக் (Secular) கட்டியெழுப்புவதாகும். பன்மைத்துவ சமூகமான இந்தியாவில் அரசியலமைப்பில் கூட மதச் சார்பின்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு செயற்படுவதற்கு சமூகத் தலைவர்கள் என்ற வகையில் அம்பேத்கார் போன்றவர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமாகும். மதச் சார்பின்மை என்பது புதியதோர் எண்ணக்கரு அல்ல. அது

புதிய காலவரையறைக்கு இலங்கை பிரவேசிப்பதாயிருந்தால் புதிய அரசியலமைப்பின் அவசியம் கட்டாயத் தேவைப்பாடாக உள்ளது. நீண்டகாலமாக இடம்பெற்ற யுத்தத்தின் பின்னர் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுடன் இந்த நாட்டின் சமூகம் வருகை தந்த பயணத்தின் சில உடைவுகள் காட்டுகின்றன. போரின் பின்னர் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் மேலும் வளர்ச்சியடைவதற்கு எதிர்கால தத்துவத்துடனான நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொள்வது அவசியமாயின் அதற்கான சட்ட ரீதியான சட்டகத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு அரசியலமைப்பு முக்கியம்.

பழைய அரசியலமைப்புக்களில் கூட குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மத விடயங்கள் அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையால் இனரீதியான பிரச்சினை உருவாகிறது. சிங்கள பௌத்த பிரஜை ஒருவர்கூட அரசியலமைப்பின் மூலம் தமது மதம் மிக உன்னத நிலையில் உருவாக்கப்பட்டு இருப்பது காரணமாக ஏனைய மதங்களைப்பற்றி வித்தியாசமான மனப்பாங்குடன் நோக்குவதற்கு தூண்டப்படுகிறார். பிற மதங்களை பாரபட்சமாக நோக்குகிறார். இத்தகைய உறுப்புகள் அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்படாதிருந்திருந்தால் அவ்வாறு நிகழாமல் இருந்திருக்கலாம். இது மிகக் கூடுதலாக சிங்கள பௌத்த சமூகத்தையே பாதிக்கும். சுதந்திரத்தின் பின்னர் அரச அனுசரணை பெளத்த மதத்திற்கு கிடைத்தமையால், “பொதுபல சேனா” போன்ற அமைப்புகள் உருவாவதன்மூலம் சிங்கள சமூகத்தில் பெளத்த மதத்திற்கு இருந்த சட்டரீதியான அங்கீகாரமும், மரியாதையும் இல்லாதுபோயின. சிறுபான்மை தமிழ் மக்களைவிட சிங்கள மக்களே இதனை கூடுதலாகக்

**கருத்திரத்தின் பின்னர் அரசு
அனுசரணை பெளத்த
மதத்திற்கு கிடைத்தமையால்,
“பொதுபல சேனா”
போன்ற அமைப்புகள்
உருவாவதன்மூலம் சிங்கள
சமூகத்தில் பெளத்த
மதத்திற்கு சீருந்த
சட்டரீதியான அங்கீகாரமும்,
மரியாதையும் இல்லாதுபோயின.
சிறுபான்மை தமிழ்
மக்களைவிட சிங்கள
மக்களே சீதனை
கருதலாகக் கருத்திற்கொள்ள
வேண்டும். சமயத்திற்கு
அரசு அனுசரணையை
வழங்குதல் சீறுதியில்
அரசியல் சந்தர்ப்பவாதத்தின்
ஒரு கையாக மாறுதல்
பற்றிய கவனம் செலுத்தப்பட
வேண்டியுள்ளது.**

கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். சமயத்திற்கு அரசு அனுசரணையை வழங்குதல் இறுதியில் அரசியல் சந்தர்ப்பவாதத்தின் ஒரு கையாக மாறுதல் பற்றிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது. இனவாத கருத்துக்கள் ஊடே ஒருவித திருப்தியை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும், கடந்த காலத்தை நோக்குகையில் அதன்மூலம் எமக்கு கூடாத முன் அனுபவங்களே அதிகமாகக் கிடைத்துள்ளன.

**ஆசிய நாடுகளின் அரசியலமைப்பை
கற்பதன் முக்கியத்துவம்**

அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்க வேண்டிய ஏனைய உறுப்புரைகளைப் பற்றியும் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக கல்விபோன்ற விடயங்களில் அதன் சுயாதீனமும் எவ்வாறு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், சட்டம் போன்ற விடயங்கள் மிக நியாயமான முறையில் எவ்வாறு கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டுமென சமூகக் கலந்துரையாடலுக்கு உட்படுத்த வேண்டும். இதற்கு ஏனைய நாடுகளின் அரசியலமைப்புகளை ஆழமாகக் கற்றல் முக்கியமானது. இலங்கையைவிட முற்றிலும் வித்தியாசமான சமூக சூழல்கொண்ட

நாடுகளில் அரசியலமைப்புக்களை கற்க வேண்டிய அவசியமில்லை. முதலில் அயல்நாடுகளான இந்தியா, நேபாளம் போன்ற ஆசிய நாடுகளின் அரசியலமைப்புக்களைக் கற்பதும் முக்கியம் வாய்ந்தது. மேற்கு நாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள சமூக அபிவிருத்தி இந் நாடுகளின் அரசியல் யாப்புக்களின்மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இலங்கை மற்றும் சமமான சமூக அபிவிருத்தி, சமூக நிலைமை கொண்ட வேறு நாடுகளில் உள்ள சிறந்த அரசியலமைப்புக்கள்பற்றி ஆராயவேண்டும். புதிதாக அரசியலமைப்பை நிர்மாணிப்பதற்கு ஊக்குவிக்கப்பட்டுள்ள நேபாளம், இலங்கைச் சமூகத்தைவிட அவ்வளவு தொலைவில் இல்லை. குறிப்பாக இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு நிர்மாணிக்கப்படுதல் மற்றும் அதனுடாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள மாற்றங்களின்மீது கவனித்தல்வேண்டும். இப்படியான விடயங்கள் மூலமே அதைச் செய்யமுடியும். இலங்கையின் புதிய அரசியலமைப்புக்கான மாற்றத்திற்கு இவ்வாறாகவே செல்ல முடியும். இந் நாட்டில் அரசியலமைப்பிற்கான சர்வதேச அனுபவங்களைப் பெறும்போது அவுஸ்திரேலியா மற்றும் கனடா போன்ற நாடுகளின் அரசியலமைப்புக்கள் முழுமையாக ஏற்புடையதாகக்கிக் கொள்ள முடியாது. அத்தகைய நாடுகளுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையே நிலவும் சமூக நிலைமைகள் சமமானவையல்ல. எனவே மிகவும் சாதகமான அரசியலமைப்பை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு ஆசிய நாடுகளில் உள்ள அரசியலமைப்புக்களை கற்பது மிகவும் பிரயோசனமானது.

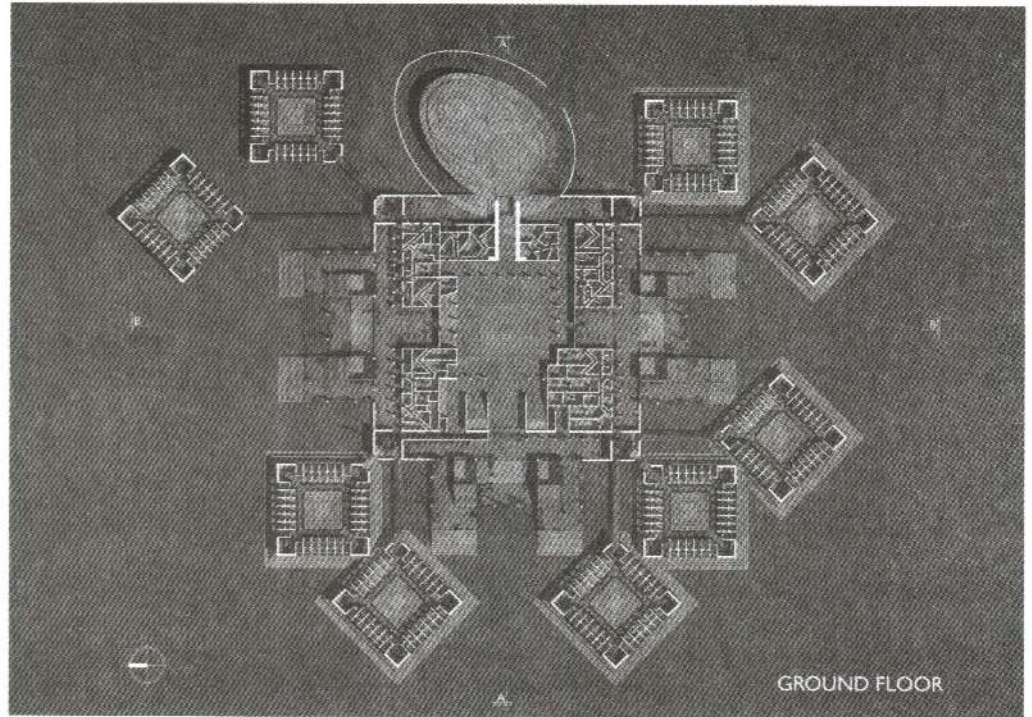
**சமூகத்தில் கலந்துரையாடல்
இடம்பெறாமல்**

இலங்கைச் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட அனேகமான சமூக நெருக்கடிகளின் பின்னர் அதுபற்றி முறைசார் கலந்துரையாடல்கள் ஏற்படவில்லை. நடந்தவைபற்றி ஒவ்வொரு சாராரும் இன்னுமொரு சாராரின்மீது குற்றம் சுமத்துவதே இடம்பெறுகிறது. 1989 இல் ஜேவீபியை முன்னணியாகக் கொண்டு ஏற்படுத்திய போராட்டங்களின் பின்னர்கூட, அத்தகைய போராட்டங்கள் ஏற்படுவதற்கான உண்மைக் காரணங்களை ஆராய்ந்து அரசு மட்டத்தில் கலந்துரையாடல் இடம்பெறவில்லை. இளைஞர்கள் பிரச்சினையை ஆராய்வதற்கான ஓர் ஆணைக்குழு நிறுவப்பட்டாலும் உண்மையான சமூகக் கலந்துரையாடல்

இடம்பெறவில்லை. 30 ஆண்டுகால யுத்தத்தின் பின்னர் நிலைமை அவ்வாறே நீடிக்கிறது. முன்னேறிய நாசகரீகங்கள் கொண்ட சமூகப் பின்னணியுடைய நாடுகளிலேயே இத்தகைய கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. எமது நாட்டில் அனைத்து பிரச்சினைகள் பற்றியும் கலந்துரையாடப்படும்போது அவை தேர்தல் வழிமுறையோடு எவ்வளவு நெருக்கமான உறவு கொண்டிருக்கிறது என்ற விடயத்திற்கு ஏற்பவே கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. அதேசமயம் சமூகக் கலந்துரையாடல்கள் இயல்பாகவே செயற்பட மாட்டாது. அவற்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒருவகையில் சமூக கலந்துரையாடலை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினர் ஒன்றிணைந்து நடத்தும் போராட்டத்தின் மூலமே அது இடம்பெறும். போர்க்கால அனுபவங்கள் புதிய அரசியலமைப்பின் உருவாக்கத்திற்கு எவ்வாறு ஏற்புடையதாகக்கிக் கொள்வது என்பது நாட்டின் அறிஞர்களால் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். அவற்றை சட்டபூர்வமான நிலைமைக்கு கொண்டுவருவதற்கு ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். புலமைசார் ஒரு குழுவினால் ஏற்படுத்தப்படும் கலந்துரையாடலின் பின்னர் உருவாகும் கருத்துக்கள் நடைமுறை ரீதியான செயற்பாட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று அந்த அரசியல் அதிகாரசபையினால் மேற்கொள்ள வேண்டியும்.

புதிய அரசியலமைப்பை நிர்மாணிக்கும்போது தமது வாழ்வை நிச்சயிக்கும் உறுப்புரைகளையும் அது எவ்வாறு அரசியலமைப்பில் உள்ளவாங்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் பிரஜைகள் கட்டாயமாக அறிந்திருக்க வேண்டும். அதற்குமிகச் சிறந்த முறைசார் கலந்துரையாடல் ஏற்பட வேண்டிய அதேவேளை, இத்தகைய விடயங்கள் முறைசார் கல்விமுறைமையில் உள்ளடக்கப்பட்டு, பிள்ளைகள் கற்பதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அரசியலமைப்பு என்பது சட்டத்தரணிகளினதோ அல்லது அரசியல்வாதிகளினதோ தொழில் சம்பந்தப்பட்டதொன்றல்ல. பிரஜைகளுக்குரிய பிரஜைகளின் உரிமைகள் சம்பந்தமான ஒன்று என்பதை கிராம மட்டத்தில் வலியுறுத்த வேண்டும் (இக் கட்டுரை ஓர் கலந்துரையாடல்மூலம் தயாரிக்கப்பட்டது).

புதியதோர் அரசியலமைப்பு

Digital aerial view of the structure of the 1987 constitution, highlighting devolution to provincial councils. Constitutional research and information by Asanga Welikala, architectural rendition by Channa Daswatte.

பேராசிரியர்
அசங்க வெலிகல

புதிய அரசியலமைப்பிற்கான தேவை

இலங்கை அரசியலில் புதிய அரசியலமைப்பின் தேவை மிகவும் அத்தியவசியமானதொன்றாகும். அவ்வாறு இல்லாவிடின் பாரதூரமான பல அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களின் தேவை

தோன்றியுள்ளது. 2015 ஆண்டில் இலங்கையின் இரண்டு தேர்தல்கள் இடம்பெற்றன. அவற்றுள் பொதுத் தேர்தலில் வெற்றி கொண்ட

நல்லாட்சிக்கான ஐக்கிய தேசிய முன்னணி மூன்றாவது அரசியலமைப்பை இயற்றுவதாகவும் அதனை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த பின்னர் சர்வஜன வாக்கொடுப்பிற்காக மக்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதாகவும் உறுதி மொழி கூறியது. இக்கட்டுரை மேற்படி உறுதிமொழிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே வரையப்படுகின்றது. அவர்களுடைய கொள்கை பிரகடனத்தில் புதிய அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்படும் ஒருசில

உறுதிமொழிகள் குறிப்பிடப்பட்டன. அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான ஒரு அத்தியாயமும் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் ஸ்தாபிக்கப்படும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டது. தேர்தல் முறையில் மாற்றத்தை கொண்டு வந்து கலப்பு தேர்தல் முறையை நாடுவதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டது. குறிப்பாக ஒற்றையாட்சியின் கீழ் இயன்றளவு அதிகாரம் பன்முகப்படுத்தப்படும் எனவும் உறுதிமொழி கூறப்பட்டது. அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்துவது என்பது நீண்ட

காலமாகவே தமிழ் மக்களினதும் ஏனைய சிறுபான்மை இனங்களினதும் கோரிக்கையாக இருந்து வருகின்றது. இது தொடர்பாக ஒற்றையாட்சியின் கீழ் அதிகாரம் பன்முகப்படுத்தப்படும் புதிய தீர்வொன்றினை நாடுவதாகவும் அவர்கள் குறிப்பிட்டனர்.

இதற்கு மேலதிகமாக இலங்கைக்கான புதிய அரசியலமைப்பு ஏன் அவசியம்? ஏன்ற விடயம் மீது கலந்துரையாட முடியும். இலங்கை அரசை ஜனநாயகமயப்படுத்துவது தொடர்பாக ஒரு சில பாரிய திருத்தங்கள் அவசியம் எனவும் நீண்ட காலமாக கலந்துரையாடப்பட்டது. நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையின் கீழ் அதிகாரத்தை மையப்படுத்துவதன் மூலம் ஜனநாயகம் தொடர்பான பாரிய பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதற்கு மேலதிகமாக எமது நாட்டின் அரசியல் கலாசாரம், நிறுவனங்களின் சீர்கேடுகள், பாராளுமன்றம் நீதிமன்றம் போன்ற நிறுவனங்கள் வலுவூட்டப்படுவதன் தேவை, சுயாதீனமான ஆணைக் குழுக்கள் வலுவூட்டப்படுதல் போன்ற விடயங்கள் மீது கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். அதேசமயம், எவ்வளவு தூரத்திற்கு 19ஆவது திருத்தத்தின் ஊடாக இவ்விடயங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதும் தொடர்ந்தும் செயற்பட வேண்டிய விடயங்களாகும். அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய அத்தியாயத்தை வலுப்படுத்துதல் மற்றும் நீதித்துறைக்கு மிக சக்தி வாய்ந்த வகிபாகத்தை வழங்குவதன் மூலம் ஜனநாயகம், அரசியலமைப்புவாதம், மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சி ஆகியவற்றை மேலும் வலுவூட்டுதல் தொடர்பாக 19ஆவது திருத்தத்தின் மூலம் நன்மைகளே ஏற்பட்டன. இவையனைத்தையும் சிறந்த முறையில் அமுலாக்குவதாயின் புதிய அரசியலமைப்பின் மூலமே அது சாத்தியமாகும் என கூறலாம். இலங்கையில் ஜனநாயம் தொடர்பாக இருக்கக் கூடிய நிறுவன கட்டமைப்பை வலுவூட்டுவதற்கு புதிய நல்லாட்சி அரசாங்கத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கு புதிய அரசியலமைப்பின் தேவை நிலவுவதாக ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட வேண்டும்.

இரண்டாவது முக்கிய விடயமாக, 30 வருட கால யுத்தம் முடிவுற்ற போதிலும், மேற்படி யுத்தத்தின்

பின்னர் அரசியல் தீர்வொன்றை வழங்குவதற்கு முன்னைய அரசாங்கத்திற்கு எதுவித தேவையும் இருக்கவில்லை. வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளை நிறைவேற்றுவது தொடர்பாக அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்துவதற்கு இதுவரை உரிய வேலைத்திட்டம் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்துவது தொடர்பாக

30 வருட கால யுத்தம் முடிவுற்ற போதிலும், மேற்படி யுத்தத்தின் பின்னர் அரசியல் தீர்வொன்றை வழங்குவதற்கு முன்னைய அரசாங்கத்திற்கு எதுவித தேவையும் இருக்கவில்லை. வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளை நிறைவேற்றுவது தொடர்பாக அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்துவதற்கு இதுவரை உரிய வேலைத்திட்டம் ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

தென்னிலங்கை மக்களுக்கு பல பிரச்சினை இருந்த போதிலும் இதை நடைமுறைப்படுத்தியே ஆகவேண்டும் 2015இன் பின்னர் இவ்விடயத்தை கலந்துரையாடிய போது, 2015ல் இடம்பெற்ற இரண்டு தேர்தல்களிலும் சிறுபான்மை இனங்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைத்திருக்கா விட்டால் மைத்திரிபால சிறிசேன ஜனாதிபதி அவர்களுக்கோ அல்லது ரணில் விக்கிரமசிங்க பிரதமர் அவர்களுக்கோ அதிகாரம் கிடைத்திருக்க மாட்டாது. மறுசீரமைப்புக்காக சிறுபான்மை இனங்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைத்துள்ளது. குறிப்பாக ஜனாதிபதி தேர்தலின் போது தாம் தமக்கு என்ன கிடைக்கும் என கருத்திற் கொள்ளாது சிறுபான்மை இனங்களின் ஒத்துழைப்பு நல்லாட்சிக்கு கிடைத்துள்ளது. இதன் காரணமாக தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளை இட்டுக் கவனம்

எடுத்து நியாயமான தீர்வை வழங்குவது தற்போதைய ஆட்சியாளர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள நெறிமுறைசார் கடமையாகும். பொதுத்தேர்தலின் போது யாழ் மாவட்டத்தில் தீவிரவாத கருத்துக்களை முன்வைக்கும் தமிழ் அரசியல் குழுக்களிடமிருந்து தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பிற்கு பாராதாரமான சவால்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. ஆனால் தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு இச்சவாலை வெற்றிகரமாக எதிர்த்துக்கியது. தமிழ் பயங்கரவாதமும் பிரிவினைவாதமும் இறுதி யுத்தத்தில் 2009 இல் தோல்வி கண்டன. வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்கள் சுய ஆட்சியை பெறுவதற்கான அபிலாசை இருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

அரசியலமைப்பிற்கான 13வது திருத்தம் மாகாண சபைகளினூடாக கட்டியெழுப்பப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க நிறுவன கட்டமைப்பு இருந்த போதிலும் அதில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருப்பது பொய்யல்ல. அது இதுவரை சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. ஏவ்வாறாயினும் அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்துவது எந்த இடத்தில் இருந்தேனும் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். அதேசமயம் 13வது திருத்தத்தை கவனத்தில் கொண்டு தம்வசப்படுத்தி சேர்க்க வேண்டிய நல்ல விடயத்தை சேர்த்து இலங்கையின் ஆள்புல ஒருமைப்பாட்டிற்கும் ஒற்றையாட்சித் தன்மைக்கும் பாதகம் ஏற்படாத வகையில் அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்தும் வழிமுறை புதிய அரசியலமைப்பில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

13வது திருத்தம்

அனேகமானோர் 13வது அரசியலமைப்பு திருத்தத்தில் அமைந்துள்ள நல்ல அம்சங்களைப் பற்றி பேசுவதில்லை. குறிப்பாக தமிழ் கட்சிகள் இதனை நிராகரித்ததோடு, தென்னிலங்கையில் வாழும் லிபரல்வாதிகளும் இதனை நிராகரித்தனர். 13இல் மேலும் சுயாதீனமான பண்புகள் இருந்தாலும் அவற்றை அமுல்படுத்துவது பிரச்சினையாகும். அதேசமயம் மிகவும் மோசமான விடயங்கள் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக ஒருங்கிணைந்த நிரலை குறிப்பிடலாம். மத்திய அரசாங்கமும் மாகாண சபைகளும் ஒருங்கிணைந்து

அமுல்படுத்த வேண்டிய அதிகாரங்கள் கொண்ட பட்டியலை ஒருங்கிணைந்த நிலை என குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆனால், அடிக்கடி மத்திய அரசாங்கம் மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கிய அதிகாரங்களைப் பறிக்க நடவடிக்கை எடுத்தனரே ஒழிய மாகாண சபைகளுடன் இணைந்து ஒத்துழைப்புடன் செயற்படவில்லை. இத்தகைய ஒருசில சிக்கல்கள் உண்டு. ஆளுனருக்குரிய சக்திவாய்ந்த அதிகாரங்கள் மற்றும் ஓர் பிரச்சினையாகும். இவ்வதிகாரங்கள் சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்ட முறையை நாம் அனுபவ வாயிலாக கண்டுள்ளோம். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவருக்கு ஒருசில கூடிய அதிகாரங்கள் இருப்பது தவறல்ல. ஆளுனர் என்பவர் ஜனாதிபதி நியமிக்கும் ஓர் அதிகாரி ஆவார். அவருடைய அதிகாரங்கள் தொடர்ச்சியாக முறைகேடான வகையில் பயன்படுத்தப்படக் கூடாது. அன்றாட நிர்வாக நடவடிக்கைகளுக்காக ஜனநாயக முறைப்படி தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்பட்ட முதலமைச்சரை முதன்மையாகக் கொண்ட அமைச்சரவை ஓர் மாகாண சபையில் இருக்கலாம். அவர்களுக்கு உரித்தான அதிகாரங்களுக்கு அமைய சாதாரண நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்லும் சந்தர்ப்பத்தை வழங்க வேண்டும். அதேசமயம் அவ்வாறு இடம்பெறாமல் மற்றுமோர் பிரச்சினையாகும். இது அரசியலமைப்பிலுள்ள பிரச்சினையல்ல அரசியல் கலாசாரத்திலுள்ள பிரச்சினையாகும். அரசியல் அமைப்பில் மிகத் தெளிவாக மாகாண சபைகளுக்கு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டு இருந்தாலும், மத்திய அரசாங்கம் சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் மாகாண சபைகளில் தலையிட்டு செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றது. இதனை நாம் நீண்ட காலமாக அனுபவ வாயிலாகக் கண்டுள்ளோம். இதனை புதிதாகக் காண வேண்டிய அவசியமில்லை. எவ்வளவு சிறப்பாக அரசியலமைப்புகள் காணப்படாலும் அதனை அமுல்படுத்துகையில் அரசியல் கலாசாரம் அதனை விஞ்சி செயற்படுகின்றது. எனவே தற்போதய அரசியல் கலாசாரத்தை மாற்றி அமைப்பது தொடர்பாகவும் எமது

கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. புதிய அரசியலமைப்பை தயாரிக்கும் போது பொது சமூகக் கலந்துரையாடலை கட்டியெழுப்புவது மிக முக்கிய விடயமாகும். எதிர்காலத்தில் புதிய அரசியலமைப்பை ஆவணமாகத் தயாரித்தல் மாத்திரமல்ல ஆளுகையும் அரசியலும் மேற்கொள்ளும் வழிவகைகளிலும்

ஜனாதிபதி தேர்தலின் போது தாம் தமக்கு என்ன கிடைக்கும் என கருத்திற் கொள்ளாது சிறுபான்மை சீனங்களின் ஒத்துழைப்பு நல்லாட்சிக்கு கிடைத்துள்ளது. சீதன் காரணமாக தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளை சீட்டுக் கவனம் எடுத்து நியாயமான தீர்வை வழங்குவது தற்போதைய ஆட்சியாளர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள நெறிமுறைசார் கடமையாகும்.

மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற விடயம் தொடர்பாக பரந்துபட்ட சமூக உரையாடல் ஏற்பட வேண்டும்.

அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டிய வழிமுறை

1948 அரசியலமைப்பு பிரமுகர் மட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பாகும். மேற்படி அரசியலமைப்பு டி.எஸ். வேனாநாயக்க, ஒலிவர் குணதிலக்க மற்றும் ஐவோ ஜெனிங்ஸ் ஆகிய மூவரின் பங்கேற்பு மூலம் உருவாக்கப்பட்ட போது பிரித்தானிய பாராளுமன்றம் பகிம்ஹெம் மாளிகை என்பன மூலம் எமக்குக் கிடைத்தது. இதைத் தவிர வேறு எந்த சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் ஒரு இலங்கைப் பிரஜையும் சோல்பரி அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தின் போது பங்குகொள்ளவில்லை. பொதுமக்களின் பங்களிப்பு தொடர்பில்

இவ்விடயம் பாரிய பிரச்சினைகளை ஏற்படுகின்றது. 1972ல் இலங்கைக் குடியரசாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட போது ஒரு நல்ல தருணம் கிடைத்தது. மேற்படி அரசியலமைப்பை நிர்மாணிப்பதற்கு அரசியலமைப்பு சபை இரண்டு ஆண்டுகளாக பல்வேறு வாதவிவாதங்களை நடத்தியது. எனினும் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையை பெற்ற ஒரு கட்சியின் தேவைக்கு அமைய அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக தமிழ் மக்களின் உரிமைக்கும் அபிலாசைக்கும் எந்த வகையிலும் அங்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படவில்லை. முப்பது வருட யுத்தத்தின் போது ஏதோ ஒரு வகையில் இவை யுத்தத்திற்குக் காரணமாக அமைந்தன. 1978 அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்பட்ட போது இதே விடயம் மீண்டும் இடம்பெற்றது. இங்கும் ஆழில் ஐந்து பெரும்பான்மை ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கு கிடைத்தது. ஜனாதிபதி ஆட்சி முறையை உள்ளடக்கி அவர்களது தேவையின் படி அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்பட்டது. இந்நாட்டின் அரசியல் நடைமுறையின் போது அரசியல் அமைப்புக்கள் உருவாக்கப்படும் முறை, அரசியல் இடம்பெற வேண்டிய வழிமுறை என்பன பற்றி பிரஜைகளின் பங்களிப்பு அல்லது பரந்துபட்ட சமூக கலந்துரையாடலோ ஒரு நாளும் ஏற்படவில்லை. வரலாற்றில் இந்நாட்டில் இடம்பெற்ற தேர்தல்களின் வெற்றி அல்லது தோல்வி சிங்களம், தமிழ், முஸ்லிம் ஆகிய இனத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே தேர்தலின் வெற்றி தோல்வி நிச்சயிக்கப்பட்டது. 2015ல் இடம்பெற்ற இரண்டு தேர்தல்களிலும் இந்நிலைமை ஏற்பட்டன. இங்கு சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் ஒன்றிணைந்து அரசியலமைப்பில் மறுசீரமைப்புக்களையும் புதிய அரசியல் கலாசாரத்திற்காகவும் முன்வந்த வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களித்தனர். இது வரலாற்று ரீதியான சந்தர்ப்பமாகும். அனைத்து பிரஜைகளும் இலங்கையர் என்ற வகையில் ஜனநாயகத்தை காக்க, அரசியல் அமைப்பில் மறுசீரமைப்பை ஏற்படுத்தவும் ஒரு குடியரசு என்ற வகையில் அரசியல் பெறுமானங்களையும் நல்லாட்சியையும் முன்னுரிமைப்படுத்தி செயற்பட்டனர். அதன்போது இனத்துவ அடையாளங்கள்

முன்னுரிமைபடுத்தப்படவில்லை. நல்லாட்சி என்பதற்கு பல்வகை பல வரைவிலக்கணங்கள் இருக்கக்கூடும். ஆனால் அது அரசியல் பெறுமானங்கள் மூலம் கட்டியெழுப்பப்பட்ட அரசியல் கருத்தாகும்.

புதிய அரசியலமைப்பை வரைவதற்கு புதிய பாராளுமன்றம் மக்கள் ஆணையை வழங்கியுள்ளதுடன் புதிய அரசியலமைப்பை சரியான முறையில் உருவாக்க வேண்டும். கடந்த தேர்தல்களின் போது எமது அரசியல் பெறுமானங்கள் சமூக இணையத்தளங்களில் பாரிய உரையாடல் ஏற்பட்டது. அது சிறந்த நிலமையாகும். புதிய அரசியல் அமைப்பு தயாரிக்கப்படும் போது பொது மக்களின் கருத்துக்களை பெற பரந்துபட்ட நிகழ்ச்சி திட்டம் தயாரிக்கப்பட வேண்டும்.

புதிய அரசியலமைப்பின் கட்டமைப்பு

புதிய அரசியலமைப்பின் கட்டமைப்பு பற்றிய கலந்துரையாடல் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். குறிப்பாக இங்கு நிறைவேற்று அதிகாரத்தை நீக்குவது தொடர்பில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய அதேநேரம் அதிகார பகிர்வின் கோட்பாடுகள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். அரசியலமைப்பின் உன்னத தன்மை உள்ளடக்கப்பட வேண்டிய அதேசமயம் அரசியலமைப்பிற்கு முரணான அனைத்தும் பாராளுமன்ற பெரும்பான்மை மூலம் அல்லது ஜனாதிபதி அதிகாரம் மூலம் நீக்கி நாட்டின் அதியுயர் சட்டமாக அரசியலமைப்பு சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும். வரலாற்றில் அரசியலமைப்பிற்கு அப்பால் செயற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களை நாம் கண்டுள்ளோம்.

புதிய அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்க வேண்டிய அரசியல் மாதிரி பற்றி கவனிக்கும் போது சட்டவாக்க சபைக்கு (பாராளுமன்றத்திற்கு) பொறுப்பு கூறும் நிறைவேற்றுனர் கொண்ட பாராளுமன்ற மாதிரியை உருவாக்குவது மிகச்சிறந்ததாகும். 35 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையின் விளைவுகளை நாம் அனுபவ வாயிலாக கண்டுள்ளோம். 19வது திருத்தத்தின் ஊடாக ஜனாதிபதி

பதவிக்குரிய அத்தீத அதிகாரங்கள் நீக்கப்பட்டன. ஒருசிலர் பகுதி ஜனாதிபதி முறைமை கொண்ட ஒரு மாதிரி வடிவம் தகுதியானது என குறிப்பிட்டள்ளனர். 19வது திருத்தத்தின் பின்னர் எமக்கு அப்படியான ஒரு அரசியல் அமைப்பே உண்டு. ஜனாதிபதிக்கு குறிப்பிட்டதொரு கடமை பொறுப்பு உண்டு. பிரதமரும்

**வரலாற்றில் சீந்தாட்டில்
கூடம்பெற்ற தேர்தல்களின்
வெற்றி அல்லது தோல்வி
சிங்களம், தமிழ், முஸ்லிம்
ஆகிய சினத்துவங்களை
அழப்படியாகக் கொண்டே
தேர்தலின் வெற்றி தோல்வி
நிச்சயிக்கப்பட்டது. 2015ல்
கூடம்பெற்ற சீரணு
தேர்தல்களிலும் சீந்திலைமை
ஏற்பட்டன. சீங்கு
சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம்
மக்கள் ஒன்றிணைந்து
அரசியலமைப்பில்
மறுசீரமைப்புக்களையும் புதிய
அரசியல் கலாசாரத்திற்காகவும்
முன்வந்த வேட்பாளர்களுக்கு
வாக்களித்தனர்.**

அமைச்சரவையும் அறுபுறம் செயற்படுகின்றனர். இங்கு நிறைவேற்று துறை 2 ஆக பகிரப்பட்டதுடன் இந்த வழிமுறை மிகச்சிறந்தது என ஒருசிலர் கருதுகின்றனர். ஏவ்வாறாயினும் நிறைவேற்று முறைமையானது முழுமையாக நீக்கப்பட வேண்டும். பகுதி ஜனாதிபதி முறை கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் ஆபிரிக்காவிலும் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலும் அமுலில் உள்ளன. இது பல குழப்பங்களையும் சிக்கலையும் கொண்ட முறையாகும். இலங்கையும் அனுபவங்களும் போற்றுவதாக இல்லை. 2001 இல்

திருமதி சந்திரிக்கா ஜனாதிபதி பதவியை வகித்தார். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருந்தது. அன்று வழங்கப்பட்ட இரட்டை மக்கள் ஆணையை முகாமைத்துவம் செய்வதற்கு அவசியமான அரசியல் கலாசாரம் எம்மிடம் இருக்கவில்லை. தற்போதய நிலைமைக்கு அமைய மைத்திரிபால சிறிசேன ஜனாதிபதிக்கும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும் தற்போது எதுவித பிரச்சினையும் இல்லாவிட்டாலும் இன்னும் 2, 3 ஆண்டுகளில் இந்நிலைமை முழுமையாக மாற்றமடைய இடமுண்டு. எதிர்வரும் பொதுத் தேர்தலின்போது பிரதான இரண்டு கட்சிகளும் போட்டி அடிப்படையில் பங்குபற்றும் போது, தற்போது இருக்கும் ஒத்துழைப்பு தொடர்ந்தும் இருக்கும் எனக் கூற முடியாது. அதன்போது அரசாங்கம் வீழ்ச்சியடையவும் கூடும். எனவே முன்னர் நடைமுறையில் இருந்த அமைச்சரவை அரசாங்கத்திற்கு நாம் செல்ல வேண்டும். அதன்போது ஜனாதிபதிக்கு என்ன அதிகாரங்கள் இருந்தாலும் அவர் எப்போதும் மேற்படி அதிகாரங்களை செயற்படுத்தும் போது பிரதமர் மற்றும் அமைச்சரவையின் ஆலோசனையும் அங்கீகாரமும் தேவைப்பட்டன. இந்த வழிமுறையை புதிய அரசியலமைப்பில் உள்ளவாங்கப்படுமேயாயின் ஜனாதிபதி முறைமை பாராளுமன்ற முறைமையாக மாற்றமடையும். அதேசமயம் அநாவசியமான முறையில் அதிகாரத்தை மையப்படுத்தும் ஒரு முறையும் உண்டு. அதிகாரம் எவ்வாறு பகிரப்படும் என்ற விடயம் மீதும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வடக்கு கிழக்கு வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு அதிகாரத்தைப் பகிர்வதற்கு அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை அவர்களே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற அரசியல் அபிலாசை இருக்கின்றது. தென்னிலங்கையின் மாகாண சபையின் அபிலாசையும் அதுவேயாகும். மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் ஊடாக மாகாண சபைகள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒருசில நடவடிக்கைகளின் போது, அவர்களும் அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்துங்கள் எனக் கூறிய சந்தர்ப்பங்களை இட்டு நாம் அனுபவம் கண்டுள்ளோம்.

அதிகாரத்தை மையப்படுத்தும் கலாசாரம் 1960, 1970 களில் நிலவிய வழிமுறையாகும். எனவே அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்தும் அவசியம் நிலவுகின்றது. இத்தாலி, பிரித்தானியா, ஜப்பான் மற்றும் தென்னாபிரிக்கா என்பன விஞ்ஞான ரீதியாக ஆராய்கையில் ஒற்றையாட்சி நாடுகளாகும். ஆனால் மேற்படி நாடுகளில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த முறையில் அதிகாரம் பன்முகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் போது ஜனநாயகமும் வகைப்பொறுப்பும் மிகச் சிறந்த முறையில் அதிகாரம் அமுலில் உள்ள சந்தர்ப்பமாகும். தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு தீர்வினை காண மட்டுமல்ல அதை விட பரந்துபட்ட அர்த்தத்தில் பார்த்தால் அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்தல் தொடர்பாக மிகச் சக்தி வாய்ந்ததோர் தர்க்கத்தை முன்வைக்க முடியும்.

கென்னிய நாட்டின் முன்னுதாரணம்

கென்னிய நாட்டின் அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தின் அனுபவங்களுடாக நாம் கற்றுக் கொள்ள கூடிய பல விடயங்கள் உண்டு. அந்த அரசியலமைப்பின் உள்ளடக்கம் மாத்திரமல்ல அரசியலமைப்பை உருவாக்கும்போது அது தொடர்பாகவும் முன்னுதாரணங்களை நாம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். அரசியலமைப்பின் உள்ளடக்க விடயம் தொடர்பாக மிகச்சிறந்த சாதகமான பொதுமக்கள் பங்களிப்பின் ஊடாக பரந்துபட்ட திறந்த சமூக கலந்துரையாடலின் பின்னரே அது முன்னெடுக்கப்பட்டது. பொதுவாக பாராளுமன்றத்தின் ஊடாக அரசியல் அமைப்பு உருவாகும் செயற்பாடு ஏற்படுகின்றது. உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு சமர்ப்பித்த பின்னர், சர்வஜன வாக்கெடுப்பு மூலம் அல்லது பாராளுமன்றம் அங்கீகரித்த பின்னர் அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்படுகின்றது. இந்த வழிமுறையிலேயே கென்னிய நாட்டு அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. சாதாரண நடைமுறை இவ்வாறாயினும் அரசியல் அமைப்பின் தயாரிப்பு நடைபெறும் நடைமுறை நடவடிக்கைகளின் போது பொது மக்களின் பங்களிப்பு கட்டாயமாகும். கென்னிய நாட்டு அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தின்

வழிமுறைகளை இந்த முன்னுதாரணம் மூலம் நாம் பெறமுடியும். கென்னியா என்ற நாடு மேலைநாட்டு செல்வந்த நாடு அல்ல. இலங்கையை விட குறை அபிவிருத்தி ஆபிரிக்க நாடாகும். அத்தகைய ஒரு நாட்டின் பிரஜைகளின் பங்களிப்புடன் மிக சிறந்த முறையில் அரசியலமைப்பை உருவாக்க முடிந்தால் அது எமக்கு செய்ய முடியாதது ஒன்றல்ல. அரசியல் அபிவிருத்தி

2001 இல் திருமதி சந்திரிக்கா ஜனாதிபதி பதவியை வகித்தார். ஜக்கிய தேசியக் கட்சி பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருந்தது. அன்று வழங்கப்பட்ட கிரட்டை மக்கள் ஆணையை முகாமைத்துவம் செய்வதற்கு அவசியமான அரசியல் கலாசாரம் எம்மிடம் இருக்கவில்லை.

மற்றும் ஜனநாயகப் பண்புகளை எடுத்து கொண்டால் இலங்கை கென்ய நாட்டைவிட உயர் மட்டத்தில் உள்ளது. இலங்கை நீண்ட கால ஜனநாயக அரசியல் வரலாற்றை கொண்ட ஒரு நாடு என்ற காரணத்தினால், முன்னர் அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தின் போது இடம்பெற்ற வழிமுறையை விட சிறந்த முறையில் இம்முறை அரசியலமைப்பு தயாரிப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அரசியலமைப்பு சபையினூடாக அரசியலமைப்பு நிர்மாணிக்கப்பட்டால்.....

1972 அரசியலமைப்பு நடைமுறை பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தினூடாக பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளின் பங்குபற்றலுடன் அது இடம்பெற்றது. அக்காலத்திற்கு அமைய இந்த வழிமுறை மிகச் சிறந்ததாக கருதப்படலாம். ஆனால் சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அரசியலமைப்பை தயாரிக்கும் வழிமுறை மிகச்சிறந்த ஜனநாயகமும்

வெளிப்படைத்தன்மையும் கொண்டதாக அமைய வேண்டும். அரசியலமைப்புச் சபை மூலமோ அல்லது பாராளுமன்றத்தின் மூலமோ இந்நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதை விட வேறு வழிமுறை கிடையாது. பொது மக்கள் அரசியல் யாப்பை எழுத முடியாது. ஆனால் பிரஜைகளின் பங்களிப்பையும், கருத்துக்களையும், யோசனைகளையும் பெற்றுக் கொள்வது தொடர்பாக ஓர் வழிமுறை உருவாக்கப்பட வேண்டும். அது சிவில் சமூகத்தினூடாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். பாராளுமன்றத்தின் பெரும்பான்மை அரசாங்கத்திற்கே உரியது. எனவே புதிய அரசியலமைப்பிற்கான வரைவு தயாரிக்கப்படும் போது அது அரச நிறுவனங்களினாலேயே தயாரிக்கப்பட வேண்டும். மேற்படி நிறுவனங்கள் வரையும் யோசனைகளை சரியான முறையில் சமர்ப்பித்து, பிரஜைகள் தம் கருத்துக்களையும் யோசனைகளையும் முன்வைக்கவும் கலந்துரையாடலை மேற்கொள்ளவும் அவசியமான நேர காலத்தை ஒதுக்க வேண்டும். இது விடயமாக விசேட கவனத்தை செலுத்த வேண்டும். இலங்கையில் உள்ள எந்தவொரு பிரஜையினதும் கருத்தையும் யோசனையையும் பெற பாராளுமன்றத்திற்கு அல்லது அரசியலமைப்புச் சபைக்கு திட்டவாட்டமான அலுவலகம் இருத்தல் வேண்டும். அதேசமயம் பிரஜைகளிடமிருந்து பெறும் கருத்தையும் யோசனையையும் அரசியலமைப்பிற்கு ஏற்புடைய தலைப்புக்களின் கீழ் வகைப்படுத்தி தொகுப்பதற்கு திட்டவாட்டமான வழிமுறை தயாரிக்கப்பட வேண்டும். பின்னர் அக்கருத்துக்கள் பாராளுமன்றத்தில் அல்லது அரசியல் அமைப்புச் சபையில் விவாதிக்கப்பட வேண்டும்.

உயிர் வாழும் உரிமை

உயிர் வாழும் உரிமை, அனைத்து ஆணைக்குழுவிற்கும் வலுவூட்டல், நிதி ஆணைக்குழுவை சுயாதீனப்படுத்தல், தேர்தல் ஆணைக்குழுவை விரிவாக்குதல் மற்றும் உட்கட்சி ஜனநாயம் ஆகிய விடயங்கள் மீது புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தின் போது கவனித்தல்

வேண்டும். அடிப்படை உரிமைகள் என்ற அத்தியாயத்தில் புதிதாக இதனை சேர்க்க வேண்டும். இதற்கு உள்ளடக்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள் யாவை? அது தொடர்ந்தும் கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது 2000ஆம் ஆண்டில் சந்திரிக்கா அம்மையாரின் இடையீட்டின் மூலம் அரசியலமைப்பு வரைபில் அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான மிகச் சிறந்த அத்தியாயம் உள்ளது. இதற்கு மேலதமாக நீதி அமைச்சின் ஊடாக நிபுணத்துவக் குழுவின் மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட சிறந்த வரைவும் உண்டு. இத்தகைய வரைவுகளை புதிய அரசியலமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான அத்தியாயங்களை எழுதும் போது பயன்படுத்தலாம். சர்வதேச ரீதியாக அங்கீகரிக்கும் மனித உரிமைகள் தொடர்பான 10 கோட்பாடுகள் உண்டு. சிவில் மற்றும் அரசியல் அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான சமவாயத்துடன் இலங்கை பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்படி தர நியமங்களுக்கு அமைய அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய அத்தியாயம் புதிய அரசியல் அமைப்பில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். சர்வதேச சமவாயங்களுக்கு அப்பாற் சென்ற எமது நாட்டுக்கு பொருத்தமான விடயங்களையும் அவசியமாயின் உள்ளடக்கிக் கொள்ள முடியும். அதேசமயம் தகவல்களை பெறும் உரிமை அடிப்படை உரிமையாகக் கருதி, 19வது திருத்தத்தில் அது உள்ளடக்கப்பட்டது. தகவல்கள் அறியும் சட்டமும் கணக்காய்வு சட்டமும் எதிர்காலத்தில் முன்வைக்கப்பட இடமுண்டு. இவை மிகச்சிறந்த விடயங்களாகும். குறிப்பாக பாராளுமன்றத்திற்கு அதிக வலுவூட்டும் வகையில் நிலையியற்

கட்டளைகளை திருத்துவதன் ஊடாக பல விடயங்களைச் செய்ய முடியும். இதன் போது குழு முறைமைகளை எவ்வாறு மாற்றியமைக்க முடியும் என்ற கலந்துரையாடல் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. தற்போதுள்ள குழு முறைமை ஊடாக உரிய முறையில் பாராளுமன்றம் கண்காணிப்பிற்கு உள்ளாக்கப்படுவதில்லை. தெரிவுக் குழுக்களும் அவதானிப்பு குழுக்களும் அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்க அமைக்கப்படுவதில்லை. அவை அரசாங்கத்திற்கு அவதானிப்பை வழங்கவும் அரசாங்கத்தை வகைப்பொறுப்பிற்கு உட்படுத்துவதற்குமே இவை அமைக்கப்படுகின்றன. இந்த குழு முறைமையையும் மாற்றி அமைக்க கூடிய வகையில் அதற்காக மிகச்சிறந்த யோசனைகளை சிவில் சமூகமும் பாராளுமன்றமும் ஏற்கனவே தயாரித்துள்ளன. புதிய பாராளுமன்றத்தில் மிகச்சிறந்த பாராளுமன்ற செயலாளர் நாயகம் இருப்பதோடு என்ன நடக்க வேண்டும் என்பது பற்றி அவருக்க விளக்கமுண்டு. பாராளுமன்றத்தில் எத்தகைய மறுசீரமைப்புகள் இடம்பெற வேண்டும் என்பது பற்றி அவருக்கு உரிய ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும் என நாம் எதிர்பார்க்கும் அதேவேளை பாராளுமன்றத்தின் நூல்நிலையம் உரிய முறையில் பயன்படுத்தி ஆய்வு முறைமைகளை விரிவாக்க வேண்டும். பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளை தொலைக்காட்சி ஊடாக ஒலிபரப்பு செய்வதும் நல்ல முயற்சியாகும்.

இலங்கை என்ற தேசியத்துவம்

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய காலட்டத்தில் இந்தியாவைப் போல தேசியத்துவத்தை

வெற்றிகரமான முறையில் இலங்கையர் என்ற கருத்தை எம்மால் வெற்றிகரமாக முன்நகர்த்த முடியவில்லை. சிங்களப் பெரும்பான்மைவாதம், அதற்கு எதிராக தமிழ் தேசியவாதம் ஆகிய பிரச்சினைகள் இந்நாட்டில் நிலவுகின்றன. ஐக்கியப்பட்ட ஒரு தேசமாக சிங்கள தமிழ் கலாசார அடையாளங்கள் பல எமக்குண்டு. அவற்றை நாம் அழிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பன்மைத்துவத்தை பாதுகாக்கக் கூடிய வகையில் உயர்ந்த அரசியல் மட்டத்தில் இலங்கையர் என்ற அடையாளத்தை நாம் உருவாக்க முடிந்தால் அது புதிய அரசியலமைப்பில் மேற்கொள்ளப்படும் முக்கிய காரணியாகும். பன்மைத்துவ கலாசாரம், பல இனக்குழுமங்கள் ஒரே நாட்டில் வாழ்வதன் மூலம் கட்டியெழுப்பப்படும் பன்மைத்துவம் ஒரு நாட்டிற்கு வலிமையாகும். மேற்படி கலாசார பன்மைத்துவம் எமக்குத் தேவை. பல்வேறு அடையாளங்களை பேணிப்பாதுகாத்த வண்ணம் இலங்கையர் என்று வரைவிலக்கணம் செய்யும் சவாலும் புதிய அரசியலமைப்பில் இருக்கலாம். புதிய அரசியலமைப்பின் ஊடாக இலங்கையில் ஒரு வரலாற்று யுகத்தை ஸ்தாபிக்கும் வகையில், கடந்த கால தவறான அனுபவங்கள் மூலம் பாடங்களை கற்று மிகச்சிறந்த கோட்பாடுகளுடன் இலங்கை என்பதை வரைவிலக்கணம் செய்யும் வெளிப்படுத்தும் விடயங்களும் புதிய அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

(ஸ்கைப் ஊடாக மேற்கொண்ட ஒரு கலந்துரையாடல்)

பிரச்சினையின் மையப்புள்ளியை நாடும் அரசியலமைப்பு

ரொஹான் எதிரிசிங்க

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் பணிப்பாளர்களுள் ஒருவரான திரு. ரொஹான் எதிரிசிங்க 1986 முதல் 2011 வரை கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தின் சட்ட பீடத்தில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடர்பான விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றினார். 2011 முதல் 2014 வரை அவர் ஐக்கிய நாடுகளின் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் (UNDP) நேபாள அரசியலமைப்பிற்கான குழுவின் முதல்வராகச் செயற்பட்டார். அதே சமயம் ஐக்கிய நாடுகளின் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் ஆலோசகராகவும் செயற்பட்டார் 2015 ஆம் மியன்மாரின் அரசியலமைப்பு ஆலோசகராகவும் செயற்பட்டார் -

1977 இல் ஜே.ஆர். ஜயவர்தன முதலாவது நிறைவேற்று ஜனாதிபதியாக சத்தியப் பிரமாணம் செய்தபோது

நுழைவாயில்

1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பானது பிரதானமாக பல்வேறு வகையில் மாசுபட்ட ஒன்றாக உள்ளது. இவ் அரசியலமைப்புச் சட்டமானது பக்கச் சார்பான ஓர் ஆவணமாகும். அது நாட்டின் அரசியலில் ஈடுபட்டுள்ள அனைத்துப் பிரிவினராலும் உண்மையாகவே ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று அல்ல. தமிழ் மக்களும், சிறுபான்மைச் சமூகமும் உண்மையிலேயே அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே இலங்கையில் தற்போது காணப்படும் அரசியல் வேறுபாடுடையோர் மத்தியிலும்,

பல்வேறு சமூகத்தினர் மத்தியிலும் மிகப் பரந்தளவில் ஏற்புடைமை கொண்ட புதியதோர் அரசியலமைப்புச் சட்டம் தேவைப்படுகின்றது.

இவ் அரசியலமைப்புச் சட்டமானது மீயுயர் தன்மை கொண்டதல்ல என்பது இரண்டாவது விடயமாகும். நாட்டில் காணப்படும் மீயுயர் சட்டமாக அரசியலமைப்புச் சட்டம் கருதப்படுகிறது. ஆயினும் இலங்கையின் 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலும், 1972 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு போன்றே அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மீயுயர் தன்மையை உடைத்தெறியும் பல ஏற்பாடுகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில்

அவை பாராளுமன்றத்தின் மீயுயர் தன்மை பற்றிய மாற்றுச் சிந்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

ஆகவே உதாரணமாக பாராளுமன்றத்தினால் சட்டம் விதிக்கப்படும் பட்சத்தில் சட்டம் தொடர்பான அரசியலமைப்பு ரீதியான ஒரு விவரணம் இல்லாமையின் காரணமாக பிரசை ஒருவருக்கு சட்டத்தில் அரசியலமைப்புச் சட்ட ரீதியான எதிர்ப்பு தொடர்பாக சவால்விடுக்க முடியாது. இது நேபாளம், இந்தியா, தென்னாபிரிக்கா மற்றும் ஏனைய பல நாடுகளில் நடைமுறையிலுள்ள, இலங்கையில் காணப்படாத உலகில்

**இலங்கையின்
இனப்பிரச்சினைக்குள்
வாதிந்துள்ள
காரணிகள்மீது கவனஞ்
செலுத்துகின்ற ஓர்
அரசியலமைப்புச்
சட்டம் எமக்குத்
தேவைப்படுகின்றதென
நான் கருதுகிறேன்.
தற்போது நாம்
இருப்பது பின்னருள்ள
நிலைமையிலன்றி
மோதலுக்குப் பின்னரான
நிலைமையில் அல்ல.**

“ ”

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நடைமுறை ஆகும். ஒரு சட்டம் அங்கீகரிக்கப்பட்டதன் பின் அச் சட்டம் அரசியலமைப்பிற்கு எதிரானதென வாதிடும் உரிமை பிரசைக்கு கிடையாது.

எமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 16ஆவது உறுப்புரையில் காணப்படும் அனைத்து சட்டங்களும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு அமைவாக இல்லாதிருக்க முடியுமாயினும் அது செல்லுபடியானதாக அமைகிறது. இதுவும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மீயுயர் தன்மைக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும்.

அவ்வாறே உண்மையில் எமது அரசியலமைப்புச் சட்டமானது எவ்வாறு அரசியலமைப்புக்கு எதிராக சட்டங்களை அங்கீகரிக்க முடியுமென்பது பற்றி பாராளுமன்றத்திற்கு சொல்லித் தருகிறது. அவ்வாறு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முதலாவது எண்ணக்கருவிற்கு எதிராகச் செல்லும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மீயுயர் தன்மைக்கு பங்கம் விளைவிக்கும் மூன்று ஏற்பாடுகள் உள்ளடங்கியுள்ளதுடன் அதன் காரணமாக உண்மையிலேயே அரசியலமைப்புச் சட்டமானது நாட்டின் மீயுயர் சட்டமாக அமையவில்லை. இது

ஒரு பக்கச்சார்பான ஆவணமாகும். அது மீயுயர் தன்மையினை வழங்குவதில்லை.

மூன்றாவதாக எமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் காலம்கடந்த ஒன்றாகும். 1978 ஆம் ஆண்டு முதல் உலகம் பூராகவும் - மத்திய மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பா, ஆபிரிக்கா மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் நூற்றுக்கு அதிகமான புதிய அரசியலமைப்புக்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

அரசியலமைப்புச் சட்டமொன்றில் காணப்பட வேண்டியவை யாது என்பது பற்றியும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை அம்சங்களாக இருக்க வேண்டியவை யாவை என்பது பற்றியும் தற்போது சிறந்ததொரு சர்வதேச ரீதியிலான பாவனை காணப்படுகிறது. தென்னாபிரிக்காவின் அரசியலமைப்புச் சட்டமும், கென்யா நாட்டு அரசியலமைப்புச் சட்டமும் மிக அண்மையிலேயே அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. கருத்துக்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக நாம் அவற்றைப் பார்க்க முடியும். நாம் அவற்றை இலங்கையின் யதார்த்தத்திற்குப் பொருத்தமானவாறு தயாரித்து பயன்படுத்த முடியும்.

அவ்வாறு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் தயாரிப்பது தொடர்பான நவீன விருத்தியடைந்த முறைகளை உள்ளடக்குவதற்கான அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் மாற்றம் கொண்டுவரும் தேவை காணப்படுகிறது.

நான்காவதாக இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்குள் பொதிந்துள்ள காரணிகள்மீது கவனஞ் செலுத்துகின்ற ஓர் அரசியலமைப்புச் சட்டம் எமக்குத் தேவைப்படுகின்றதென நான் கருதுகிறேன். தற்போது நாம் இருப்பது பின்னருள்ள நிலைமையிலன்றி மோதலுக்குப் பின்னரான நிலைமையில் அல்ல. அண்மைய தேர்தல்களில்போது தமிழ் மக்கள் பக்கச்சார்பின்மைக்கு தமது வாக்குகளை அளித்துள்ளார்கள். சுயநிர்ணயம் தொடர்பான மார்க்கத்தைத் தெரிவு செய்த தமிழ் தேசியவாதக் கட்சிகளை அவர்கள் நிராகரித்துள்ளனர். தமிழ் மக்களின் நியாயமான அபிலாஷைகளை அணுகும் புதியதோர் அரசியலமைப்புச் சட்டம் இலங்கைக்கு கிடைக்கும் என தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு

வாக்குறுதியளித்தமையினாலேயே அவர்கள் பக்கச் சார்பின்மைக்காக வாக்களித்தார்கள்.

அவ்வாறே தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பும் நோக்கத்திற்காகவும், இலங்கைக்கு புதியதோர் அரசியலமைப்பு தேவையாய் உள்ளதென நான் கருதுகிறேன். அதில் முக்கிய விடயமாகக் காணப்படுவது: 1978 ஆம் ஆண்டில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை திருத்துதல் போதுமானதல்ல. 1978ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டமானது கோட்பாட்டு ரீதியான குறைபாடுடையதன் காரணமாக எமக்கு புதியதோர் அரசியலமைப்புச் சட்டம் தேவைப்படுவதுடன் நடந்து முடிந்த தேர்தலில்போது ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் தலைமையிலான கூட்டமைப்பு மாத்திரமன்றி ஏனைய பல்வேறு கட்சிகளும் (ஜேவிபி மற்றும் தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு உள்ளிட்ட) மூன்றாவது குடியரசு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு வாக்குறுதியளித்தன. அவ்வாறே முதலாவது மற்றும் இரண்டாவது குடியரசு, அரசியலமைப்புச் சட்டங்களில் காணப்படும் பிழைகள் பற்றிக் கற்றறியும் மூன்றாவது குடியரசு அரசியலமைப்புச் சட்டமொன்று எமக்கும் தேவையாகவுள்ளது.

அரசியலமைப்பு செயன்முறை

செயன்முறை பற்றி மையப்படுத்தப்பட்ட கவனம் செலுத்தப்படுவதனால் இது முக்கியமான ஒரு கேள்வியாக உள்ளது. இலங்கையில் வாழும் அனைவரும் உள்ளடக்கம் பற்றிக் கதைக்கின்றனர். எமக்கு ஜனாதிபதி முறைமை காணப்பட வேண்டுமா? கலப்பு விகிதாசார முறைமை இருக்க வேண்டுமா? என வினவுகின்றனர். ஆயினும் செயன்முறையும் அவ்வாறே முக்கியமானதாகும். ஏனெனில் தமது பாதுகாப்பிற்காக அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை வரைகின்ற மக்கள், அரசாங்கத்திற்கும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதனாலும், இன்னொரு விதமாகப் பார்க்கும்போது தம்மை எதிர்காலத்தில் நிருவகிப்பதற்காகவே ஆவணம் வரையப்படுகிறது.

ஆகவே அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்படும்போது மக்கள் தலையீடு

மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது.

பிரயோக ரீதியான இதனை எவ்வாறு மேற்கொள்ள முடியும்? அரசியலமைப்பு தயாரிக்கும் செயன்முறையின்போது மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கான வகிபாகத்தை மேற்கொள்வதற்கு இடமளித்து அவர்கள் மத்தியில் சமநிலை ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டுமென நான் நினைக்கிறேன். அவ்வாறே இச்செயன்முறைக்கு தொழிநுட்ப நிபுணத்துவத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய முடியுமான நிபுணர்கள் இருப்பதை உறுதிப்படுத்துதல் அவசியமாகும். மூன்றாவதாக மக்களையும் அவ்வாறு பங்கேற்கச் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு அரசியல்வாதிகள், விசேட நிபுணர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் ஆகிய இம்மூன்று பிரிவினர்களையும் அரசியலமைப்புத் தயாரிப்புச் செயன்முறையில் பங்கேற்கச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. அவ்வாறே நாம் இம்மூன்று குழுக்களுக்கும் இடையீடு செய்ய வழிவகுக்கும் ஒரு செயன்முறையினை விருத்தி செய்தல் வேண்டும்.

19ஆவது திருத்தம் மோசமான முறையிலேயே அங்கீகரிக்கப்பட்டது. எனது ஞாபகத்திற்கமைய பாராளுமன்றத்தில் ஒன்றுகூடிய அரசியல்வாதிகள் இறுதி நேரத்தில் ஏற்படுத்திக்கொண்ட அனைத்து விதமான கொடுக்கல் வாங்கல்கள் மற்றும் இணக்கப்பாடுகள் பற்றிய விடயம், இறுதி நேரத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 19ஆவது திருத்தமானது ஆரம்பத்தில் வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட்டதும் உயர்நீதிமன்றத்தினால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டதுமான 19ஆவது திருத்தத்திற்கு முற்றிலும் வேறுபட்டதொன்றாக அமைந்திருந்தது என்ற விடயம் ஆகியன முற்றுமுழுதாக அதிருப்தியானது என நான் கருதுகிறேன். எமது அரசியல்வாதிகள் முறைமை சார்ந்த ஒரு செயன்முறையின் தேவைக்கு மிகவும் கூடுதலான விதத்தில் செயற்படும் ஒரு போக்கினைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். நான் இது தொடர்பாக கூடுதலாக கவனம் செலுத்துவதுடன் அரசியலமைப்புத் தயாரிக்கப்படும் செயன்முறை தொடர்பாக தீர்மானம் மேற்கொள்வதற்கு முன்னர் சிவில் சமூகக் குழுக்களின்

செயன்முறை பற்றிக் கலந்துரையாடலை ஆரம்பித்தல் மிகவும் முக்கியமாகும்.

1970 தேர்தலின்போது ஐக்கிய முன்னணி அரசியலமைப்புச் சபையினை தாபிப்பதற்கு மக்களின் ஆணையை வேண்டி நின்றது. இவ்வாறான ஒன்று அதற்கு முன்னர் நடைபெற்ற தேர்தல்களில் இடம்பெறவில்லை. ஆகவே அரசியலமைப்புச் சபை மாதிரியை இச்சந்தர்ப்பத்தில் நடைமுறைப்படுத்த முடியாது. அதற்கமைய 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்புத் திருத்த விதிமுறைகளைப் பின்பற்றுதல், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் இறுதியில் பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு வாக்குகளினால் அங்கீகரித்தலும், பின்னர் கருத்துக் கணிப்பு வாக்கெடுப்பின் மூலம் மக்களால் அங்கீகரிக்கப்படலும் அத்தியாவசியமாகக் காணப்படுகிறது. இதுவே இறுதி சட்டமூலமாகக் காணப்படும். ஆயினும் இதற்கு முன்னர் விசேட நிபுணர்களுக்கும், மக்களுக்கும் சட்டமூலத்தை தயாரிப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தினை வழங்குதலே சவாலாகக் காணப்படுகிறது.

அரசாங்கமானது பல்வேறு மாற்று வழிகள் பற்றிச் சிந்திப்பதாக நான் எண்ணுகிறேன். இவற்றுள் ஒன்றாக பாராளுமன்றம் என்ற ரீதியில் கூடும்போது பயன்படுத்தப்படும் நிலையியற் கட்டளை வரையறைகள் சிலவற்றிலிருந்து விடுபட்டு அவர்களால் கலந்துரையாட முடியுமான அரசியலமைப்பு சபையாக பாராளுமன்றமும், பாராளுமன்றம் கூடுவது விளங்குகிறது. அவ்வாறே அரசாங்கம் தொழிநுட்ப உள்ளீடுகள் மற்றும் விசேட நிபுணத்துவம் என்பவற்றை வழங்குவதற்கு திறமை பெற்றுள்ள மற்றும் பொதுமக்களுடனும் சிவில் சமூகத்துடனும் ஒருங்கிணைப்புச் செயன்முறையின்போது உதவக்கூடிய விசேட நிபுணர்களை உள்ளடக்கிய அரசியலமைப்பு ஆணைக்குழுவை நிறுவுதல், ஆணைக்குழுவுடன் தொடர்புபட்ட நிபந்தனைகளில் ஒரு பகுதியாக பொதுமக்களுடன் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடல், பொதுமக்களின் கல்விக்கு உதவிசெய்தல் ஆகிய பொறுப்பு காணப்படுகிறது.

அரசியலமைப்புச்
சட்டமானது
முற்றுமுழுதாக ஓர்
அரசாங்கத்தால்
தயாரிக்கப்பட்ட
ஆவணமாகக்
காட்சியளிக்கக் கூடாது.
அது இணக்கப்பாட்டை
அழிப்பதையாகக்
கொண்ட ஓர்
ஆவணமாக அமைய
வேண்டியதுடன்
எதிர்நிர்ப்பினர்களும்
நாட்டின் பல்வேறு
இனக் குழுக்களும்
அரசியலமைப்புச்
சட்டத்தின்
உள்ளடக்கத்திற்கு
பங்காற்றியதை
உறுதிசெய்யுமுகமான
விசேட முயற்சி
மேற்கொள்ளப்படல்
வேண்டும்.

“ ”

பாராளுமன்றம் அரசியலமைப்பு சபையாகக் கூடுகின்ற போது அரசியலமைப்பு ஆணைக்குழு என அழைக்கப்படும். அப்போது பொதுமக்களின் கருத்துக்களை அறிய முடியும். தொழிநுட்ப நிபுணத்துவத்தைச் சமர்ப்பிக்க முடியுமான மற்றும் அரசியலமைப்பு சபையானது அதன் யோசனைகள், பரிந்துரைகள் என்பவற்றைச் சமர்ப்பிக்கக் கூடிய புறம்பான ஒரு சுயாதீன சபை காணப்படும். இம் மாதிரியானது மிகவும் நடைமுறைச் சாத்தியமாக அமைய முடியும் என்பதே எனது நம்பிக்கை ஆகும்.

ஆயினும் இறுதியாக நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் இச்

செயன்முறையானது 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய பேணிச் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது. அவ்வாறு அரசியலமைப்பு சபைக்கு ஒரு சட்டத்தை அரசியலமைப்புச் சட்டமூலத்தின் ஒரு திட்டத்தை பிரேரிக்க முடியும். ஆயினும் இறுதியில் அது பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இது ஓர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினை அங்கீகரிப்பதற்கான ஒரு முன்னுதாரணச் செயற்பாடு அல்ல. ஆயினும் தற்போதுள்ள திட்டவட்டமான அரசியல் யதார்த்தத்தின் அடிப்படையிலும் 2015 ஆகஸ்ட் மாதம் நடைபெற்ற தேர்தலில் 1972 ஆம் ஆண்டைப்போல் மேலதிக அரசியலமைப்பு சபையொன்றை ஏற்படுத்துவதற்காக மக்கள் ஆணை கிடைக்கப்பெறவில்லையெனும் திட்டவட்டமான விடயத்தின் அடிப்படையிலும் இதனை முன்னெடுக்கும் ஒரு மார்க்கமாக அமைய முடியும்.

புதிய அரசியலமைப்பின் உள்ளடக்கம்

நான் ஏற்கனவே இதனை சிறிது ஆய்வு செய்துள்ளேன். அரசியலமைப்புச் சட்டம் மீயுயர்ந்தமை வாய்ந்ததாக அமைதல் மற்றும் சகல நிறுவனங்களும், பாராளுமன்றம், ஜனாதிபதிப் பதவி ஏனைய சகல நிறுவனங்களும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு உட்படல் வேண்டும் என்பதே மிகவும் முக்கியமான விடயமாகவுள்ளது.

இரண்டாவதாக, அரசியலமைப்புச் சட்டமானது முற்றுமுழுதாக ஓர் அரசாங்கத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட ஆவணமாகக் காட்சியளிக்கக் கூடாது. அது இணக்கப்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஆவணமாக அமைய வேண்டியதுடன் எதிர் தரப்பினர்களும் நாட்டின் பல்வேறு இனக் குழுக்களும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் உள்ளடக்கத்திற்கு பங்காற்றியதை உறுதிசெய்ய முகமான விசேட முயற்சி மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினை 78 மற்றும் 72 இல் இடம்பெற்ற தவறுகளின்மூலம் கற்றுக்கொள்ளல் வேண்டுமென்பதே முன்றாவது விடயமாகும். 78 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் காணப்படுகின்ற பிரதான பிரச்சினையாக அளவுகடந்த அதிகாரம் ஒரே நிறுவனத்திடம், ஜனாதிபதியிடம்

மையப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் குறிப்பிட முடியும். 72ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் குறைபாடாக அளவுகடந்த அதிகாரம் ஒரே நிறுவனத்தில் அதாவது தேசிய அரசுப் பேரவையில் மையப்படுத்தப்பட்டு இருந்ததைக் குறிப்பிடலாம். தடைகளதும், சமநிலைகளதும் வினைத்திறனுடைய ஒரு முறைமை காணப்படல் வேண்டும். மிகவும் மத்தியஸ்தனமானதும் படிநிலையானதுமான இலங்கையின் அரசியல் கலாசாரத்திற்கு குறைக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் உள்ளடங்கிய ஜனாதிபதி முறைமைகூட பொருத்தமற்றதாகும். நாம் 1946 ஆம் ஆண்டு மற்றும் 1972 ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் காணப்பட்ட மறுசீரமைக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற நிறைவேற்று முறைமை மாதிரிக்குச் செல்லல் மிகவும் சிறந்ததென்பது எனது கருத்தாகவுள்ளது. ஆகவே, நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமை முற்றாக நீக்கப்படுவதை நான் ஆதரிக்கின்றேன். தொகுதிவாரி தேர்தல் முறைமை மற்றும் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறை ஆகிய இரண்டு முறைகளையும் ஒன்றிணைந்த கலப்புத் தேர்தல் முறைமையை நான் ஆதரிக்கின்றேன். அவ்வாறே 20ஆவது திருத்தம் மூலம் பிரேரிக்கப்பட்ட கலப்பு முறைமையுடன் நான் இணங்கவில்லை. எமக்குப் பொருத்தமாக அமைவது ஜேர்மன், நியூசிலாந்து மற்றும் ஸ்கொட்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் கலப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறைமை (MMP) என அழைக்கப்படும் சர்வதேச ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு முறைமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலப்பு முறையாக அமைய வேண்டுமென நான் எண்ணுகின்றேன்.

கடந்த பல ஆண்டுகளாக இலங்கையின் நீதிமன்றத்தின் சுதந்திரம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நீக்குவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு இடமளிக்கும் 1978 ஆண்டின் அரசியலமைப்பு ரீதியிலான ஏற்பாடுகள் ஒருபோதும் பொருத்தமானதல்ல. ஆகவே, நீதிமன்றத்தின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக பிரிவுகளில் அடிப்படையான திருத்தங்கள்

மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடர்பான சகல விடயங்களும் அரசியலமைப்பு ரீதியான பொருட்கோடல், அடிப்படை உரிமை வழக்குகள், அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பான வழக்குகள்பற்றி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்குப் புறம்பான ஒரு சட்டவாக்க நீதிமன்றம் காணப்பட வேண்டுமென்பதை நான் ஆதரிக்கின்றேன். அரசியலமைப்பு சபையில் அமைச்சரவை அந்தஸ்துள்ள அமைச்சர்கள் இருக்க வேண்டிய வகையில் ஒரு உள்ளடக்கம் எமக்குப் பொருந்தாது என நான் நினைக்கின்றேன். இது தொடர்பாக நாம் 17ஆவது திருத்தத்திற்கு திரும்பவும் செல்லுதல் மற்றும் அவ்வாறான ஒரு உள்ளடக்கத்தினை ஏற்படுத்துதல் அவசியமாகும். அவ்வாறே 19ஆவது திருத்தத்தில் மாற்றம் ஏற்படுத்தும் தேவையும் ஏற்பட இடமுண்டு.

உரிமைகள் சட்டம், அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரம் என்பன தொடர்பான அத்தியாயம் சர்வதேச தரங்களை விடவும் குறைந்த மட்டத்தில் காணப்படுகிறது. சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கு மேலதிகமாக உரிமைச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் வரையறைகளை விதிப்பதற்கு அரசாங்கத்தின் நிறைவேற்றுத்துறைக்கு கடினமான, வரையறுக்கும் பிரிவொன்று காணப்படும், நாம் காண்கின்ற பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார உரிமைகளை அறிமுகப்படுத்தும் மற்றும் அதனை செயல்வலுப்படுத்தும் பொறுமுறையை செயலாற்றுகைக்கு உட்படுத்தும் சம்பூர்ணமான புதியதொரு உரிமைச் சட்டம் காணப்படல் அவசியமாகும்.

இன்று அம்பாந்தோட்டையில் வசிக்கும் ஒரு பிரசை அடிப்படை உரிமை மனுவொன்றைத் தாக்கல் செய்வதாயின் அவர் கொழும்புக்கு வரவேண்டியுள்ளது. அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான நீதிமன்ற நியாயாதிக்கத்தை மேல்நீதிமன்றங்களுக்கு வழங்க வேண்டுமெனவும் பின்னர் உயர்நீதிமன்றத்தில் மனுவொன்றைத் தாக்கல் செய்வதற்கு இடமளித்தல் வேண்டுமெனவும் நான் கருதுகின்றேன். அவ்வாறு நீதிக்கான பிரவேசத்தை மேம்படுத்துவதும் அவ்வாறே

அடிப்படை உரிமை வழக்குகளின் போது ஆகக் குறைந்தது ஒரு மேன்முறையீட்டையேனும் உறுதிசெய்வதற்கான வாய்ப்பும் கிடைக்கப்பெறும். இன்று எமக்கு ஓர் அடிப்படை உரிமை வழக்கு தொடர்பாக மேன்முறையீடு செய்யும் சந்தர்ப்பம் காணப்படுவதில்லை.

அவ்வாறு மாற்றம் மேற்கொள்வதற்குத் தேவையான பல விடயங்கள் உள்ளதாகவும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு ஏற்புடையதல்ல எனும் அடிப்படையில் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சட்டத்தின்மூலம் சவால்விடுக்க முடியுமானவாறு சட்டம் இயற்றுதல் தொடர்பான நீதிமன்ற விசாரணையை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தும் தேவை காணப்படுவதாகவும் கூற முடியும்.

அவ்வாறே மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என மாத்திரம் நான் குறிப்பிட்ட இவ் பட்டியலை நோக்குமிடத்து தற்போதைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை திருத்துதல் எவ்வகையிலும் போதுமானது அல்ல: எமக்கு முற்றுமுழுதாக புதியதோர் அரசியலமைப்பு அவசியம் என்பது புலனாகிறது.

அவ்வாறு செய்வது முக்கியமானதெனவும் இனரீதியான மோதல்களில் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் தற்போது அதனை மேற்கொள்ளல் மிகவும் கடினமானதாக அமையும் எனவும் நான் கருதுகிறேன்.

இலங்கையர் என்ற அடையாளம் : ஏனெனில் சுதந்திரம் கிடைக்கப்பெற்றதுடன் நாம் இலங்கையர் எனும் அடையாளத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது போயிற்று என்பதால் இனரீதியான உணர்வு மற்றும் மதரீதியான உணர்வு தோற்றம் பெற ஆரம்பித்ததை தற்போது உங்களால் தட்டிக்கழிக்க 'நாம் தமிழர், நாம் சிங்களவர், நாம் முஸ்லிம் என்பதை மறப்போம். நாம் அனைவரும் இலங்கையர்கள் எனச் சிந்திப்போம்' எனக் கூறமுடியாது. அது ஒரு நல்ல கருத்தாக அமையலாம் என்றாலும் தற்போதைய சூழ்நிலையில் அது யதார்த்தமற்றதும் நடைமுறைச் சாத்தியமற்றதுமான ஒரு கருத்து ஆகும்.

ஆகவே விசேடமானதொரு

தனித்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும், தமிழ்வாதம், முஸ்லிம்வாதம், அல்லது சிங்களவாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும், மதிப்பளிக்கும் மற்றும் அதனையும் தாண்டிச் செல்லும் அனைத்தையும் ஆதரிக்கும் இலங்கைக்கே உரித்தான தனித்துவத்தை உருவாக்க முயற்சிக்கும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஏற்படுத்துவதையே நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நாம் இரண்டையும் நிறைவேற்ற வேண்டியுள்ளதுடன் அது மிகவும் கடினமானதென நான் கருதுகின்றேன். ஆயினும் இக் கருத்தானது நெல்சன் மண்டேலா வானவில் தேசம் (Rainbow Nation) தொடர்பாக கதைக்கின்றபோது தென்னாபிரிக்காவிற்காக பரிந்துரை செய்யப்பட்ட கருத்து ஆகும். நீங்கள் வானவில்லைப் பார்ப்பீர்களாயின் வித்தியாசமான அனைத்து வர்ணங்களையும் ஏற்பீர்கள். ஆயினும் அது முழு மொத்தத்தின் ஒரு பகுதியாகும் என்பதுடன் இன்று இலங்கையில் இலங்கைக்கே உரித்தான தனித்துவத்தை உருவாக்கும் விதமாக நாம் அதனை மேற்கொள்ள முயற்சித்தல் வேண்டும்.

அவ்வாறு தனித்துவத்தை ஒரேமுறையில் உறுதிசெய்வதும் தாண்டுவதும் அவசியம் என்பதுடன் தனியே அரசியலமைப்பிற்கு மாத்திரம் இதனை மேற்கொள்ள முடியாது. அது ஒருவிதமான மனோபாவமாகவுள்ளது. அதனை மேற்கொள்வதற்கு நாம் கல்வியுடன் செயற்பட வேண்டியுள்ளது. எங்களது சமூகத்தின் மத்தியில் நன்னோக்கமுடைய புரிந்துணர்வு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது. அவ்வாறாயினும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினால் உறுதியாகவே அதை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவ முடியும் என்பதுடன் அது பாரிய சவால்களுள் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. அவ்வாறாயின் இலங்கையை நாம் எவ்வாறு மிகவும் உள்ளீர்க்கும் விதமாக மீண்டும் வரைவிலக்கணப்படுத்தலாம்? அவ்வாறே இது தென்னாபிரிக்காவில் மாத்திரம் காணப்பட்ட ஒரு சவால் அல்ல. நான் நான்கு வருட காலமாக பணியாற்றிய நேபாளத்தில் கூட இது ஒரு பாரிய சவாலாகக் காணப்பட்டது. நேபாளத்திற்கான தனித்துவத்தை உருவாக்குவதென்பது

விசேடமானதொரு
தனித்துவத்தை
ஏற்றுக்கொள்ளும்,
தமிழ்வாதம்,
முஸ்லிம்வாதம், அல்லது
சிங்களவாதத்தை
ஏற்றுக்கொள்ளும்,
மதிப்பளிக்கும்
மற்றும் அதனையும்
தாண்டிச் செல்லும்
அனைத்தையும்
ஆதரிக்கும்
இலங்கைக்கே
உரித்தான
தனித்துவத்தை
உருவாக்க முயற்சிக்கும்
அரசியலமைப்புச்
சட்டத்தை
ஏற்படுத்துவதையே நாம்
மேற்கொள்ள வேண்டும்.

“ ”

வெறும் மேலாதிக்கவாத சமூகத்தைப் பிரதிபலிப்பது மாத்திரம் அல்ல. அது அனைத்தையும் உள்ளீர்க்கின்ற ஒன்றாகும். நேபாளத்தில் சுமார் நூறு வகையான இனப்பிரிவினர் வாழ்கின்றனர். ஆகவே இது மிகவும் சிக்கலானதாகும். இலங்கையில் நமக்கு இருப்பதோ நான்கு அல்லது ஐந்து ஆகும். ஆகவே இதனை மேற்கொள்ள முடியாமல் இருத்தல் வேண்டும். நாம் இவற்றுடன் எவ்வாறு நடவடிக்கை மேற்கொள்வது என்பது பற்றிப் பார்க்கின்றபோது நாம் ஆக்கபூர்வமாகச் செயற்பட வேண்டியுள்ளதால் இது தொழிற்புற நிபுணர்களுக்கும், சிவில் சமூகத்தினர்களுக்கும் தலைமைத்துவ வகிபாகத்தை வகிக்கக் கூடிய ஒன்றாக அமையலாம்.

தென்னாபிரிக்காவிடம், கென்னியாவிடம் மற்றும் நேபாளத்திடம் நாம் கற்றுக்கொள்ள முடியுமான பாடம்

யாது?

அரசியலமைப்புச் சட்டங்களைத் தயாரிக்கும்போது சர்வதேச ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு பிரயோகம் காணப்படுகிறது. நாம் மற்ற நாடுகளின் அனுபவங்கள் பற்றிச் சிந்தித்தல் வேண்டும். நீங்கள் குறிப்பிட்ட நாடுகள் மிகப் பொருத்தமானதாகும்.

தற்போதுகூட 1996 ஆம் ஆண்டு தென்னாபிரிக்காவின் அரசியலமைப்புச் சட்டமானது உலகில் மிகவும் முற்போக்கான அரசியலமைப்புக்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. பண்பாடுகள் பற்றியும், கோட்பாடுகள் பற்றியும் வலியுறுத்தப்பட்டிருப்பதே தென்னாபிரிக்காவின் அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடர்பான முக்கிய விடயங்களுள் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. தென்னாபிரிக்காவின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முதலாவது பிரிவில் தென்னாபிரிக்கா பின்வரும் விழுமியங்களின் அடிப்படையில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட குடியரசு எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பின்னர் அதில் சுருக்கக் கோடும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரதான பிரிவுகளின் விழுமியங்கள் மற்றும் கோட்பாட்டுத் தொகுதியொன்றும் காணப்படுகின்றது. பிரிவு ஒன்று: வர்க்க வேறுபாடுகளற்றதாயிருத்தல், பால் வேறுபாட்டின் அடைப்படையில் பாகுபாடு காட்டாதிருத்தல், சமமான தன்மை, சட்டத்தின் ஆட்சி, பொறுப்புக் கூறல் மற்றும் பதில்குறி தெரிவித்தல் என்பன மனதைக் கவரும் சொற்களாக உள்ளன.

இவை அனைத்தும் முன்னுரையில் அன்றி அரசியலமைப்பின் பிரதான பிரிவுகளிலேயே காணப்படுகிறது. அதுவே முதலாவது பிரிவாக உள்ளது. பின்னர் உள்ள இரண்டாவது பிரிவு மிகவும் இலகுவானதாகும். 'அரசியலமைப்புச் சட்டம் மீயுயர் தன்மை கொண்டதாகும். அதற்கு ஏற்புடையதற்ற அனைத்து சட்டங்களும் நடத்தைகளும் செயல்வலு அற்றதாகும்.' அதனடிப்படையில் விழுமியங்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள் பற்றி வலியுறுத்தப்படுவதே தென்னாபிரிக்காவில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ள முடியுமான அனுபவமாக உள்ளது.

கென்னியாவிலிருந்து நாம் பெறக்கூடிய மிகவும் பயனுள்ள

அனுபவமாக அரசியலமைப்புச் சட்டமானது வெறுமனே கற்றறிந்த பிரபுக்கள், தொழில்சார் நிபுணர்களுக்கு மாத்திரமன்றி சாதாரண மக்களுக்கும் ஏற்புடையதாக அமைய வேண்டும் என நம்பிக்கை கொள்ளப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை வரைகின்றபோது தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுச் செயற்பட்ட அரசியலமைப்பு ஆணைக்குழு காணப்படுகிறது.

ஆகவே ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்கள் உண்மையிலேயே கென்னியா முழுவதும் பிரயாணம் மேற்கொண்டு கிராமங்களில் செயலமர்வுகளை நடாத்தி 'நாம் அரசியலமைப்பொன்றை வரைவதில் ஈடுபட்டுள்ளோம், இது நீங்கள் ஆர்வம் காட்ட வேண்டிய ஒன்று, காரணம் அது உங்களைப் பாதிக்கும், அது உங்களுடன் தொடர்பானதாக இருக்கக்கூடும் என்பதால் ஆகும்' என்று சாதாரண மக்களிடம் எடுத்துக்கூறி அரசியலமைப்பு என்பதனால் கருதப்படுவது யாது? அதன் நோக்கங்கள் என்ன என்பதுபற்றி தெளிவுபடுத்தினார்கள். பின்னர் அரசியலமைப்பிற்கு முக்கியமானதென மக்கள் சிந்திப்பவை எவை என்பதுபற்றி மக்களிடம் வினவப்பட்டது.

ஓர் உதாரணம் காணப்படுகிறது. மிகவும் பின்தங்கிய ஒரு கிராம மக்கள் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்கள். 'நல்லது எனக்குள்ள முக்கியமான விடயம் எனது மாடுகள் மேற்கவற்கு புல் காணப்படல் வேண்டும்.' அதன் விளைவாக உரிமைகள் தொடர்பான கென்னியாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அவர்களது மாடுகளுக்காக மாடுகளின் உரிமையாளர்களுக்கு புல் காணப்படல் வேண்டும் என்ற ஒரு உரிமை (மாடுகள் புல்மேய்வதற்கான) உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறான ஒரு கோத்திரத்திலிருந்து வரும் மக்கள் 'அரசியலமைப்புச் சட்டம் எம்மைப் பற்றியும் ஏதோ கூறுகிறது' என்ற உணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கே இவ்வாறு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அவ்வாறு கென்னியாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டபோது சில சமயங்களில் மறக்கடிக்கப்படும் சாதாரண மக்களுக்கும் ஏற்புடையவாறான ஓர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை எவ்வாறு தயாரிப்பது என்பது

பற்றிய ஓர் சிறந்த உதாரணத்தை எமக்கு வழங்குகிறது.

இலங்கைக்கான நேபாள அரசியல் அனுபவமாக அரசியலமைப்பினைத் தயாரிக்கும்போது இறுதியாக பொறுப்புக்கூறிய சபையானது நேபாள சனத்தொகையின் பல்வகைமைத் தன்மையினைப் பிரதிபலிக்க வேண்டியிருந்ததாக தீர்மானித்தது. அதனடிப்படையில் அரசியலமைப்பு சபையினை ஏற்படுத்துவதற்கும் அரசியலமைப்புச் சபையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய நேபாளத்தின் பல்வகைமையை உறுதிசெய்யும் விசேட தேர்தல் முறையொன்றை ஏற்படுத்துவதற்கும் தீர்மானித்தனர் என்பதும் ஆகும். உதாரணமாக நேபாளத்தின் முதலாவது அரசியலமைப்பு சபையில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் சுமார் 33% ஆக இருந்தது. அவர்கள் மத்தியில் எழுதுவதற்கு அல்லது வாசிப்பதற்கு முடியாதவர்களும் இருந்தனர். ஆயினும் அவர்களது குரல்கள் முக்கியமாக இருந்தமையினால் அரசியலமைப்பினைத் தயாரிக்கும் செயல்முறையில் அர்த்தமுள்ள வகையில் அவர்கள் பங்கேற்க இயலுமானவாறு அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிப்பதற்கும், கணினி அறிவு வழங்குவதற்கும் விசேட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

எதிர்பார்த்ததைவிடக் கூடுதலான காலம் இச் செயல்முறைக்கு செலவாகியது. ஆயினும் அதுவரையில் விசேட குழு ஒன்றினாலோ சிறப்புரிமைகள் பெற்ற ஒரு குழுவினாலோ அரசியலமைப்புச் சட்டம் வரையப்பட்டதென எவருக்கும் கூற முடியாது என்பதால் அது பெறுமதி வாய்ந்த ஒன்றாக இருந்தது.

இம்மூன்று நாடுகளும் ஒன்றில் சாதகமான உள்ளடக்கத்தின் அடிப்படையில் அரசியலமைப்பின் சிறந்த ஏற்பாடுகளை உள்ளடக்கியுள்ளதாக அல்லது அரசியலமைப்பினைத் தயாரிப்பதற்காக மிகவும் ஆக்கபூர்வமானதும், நேரியதுமான செயல்முறைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதென சர்வதேச ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இலங்கை இந்நாடுகள் மூன்றையும் பற்றி ஆய்வுசெய்தல் வேண்டுமெனவும்,

இதிலிருந்து சில பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனவும் இலங்கை அரசியலமைப்புச் சட்டச் செயன்முறையினை மேற்கொள்வதற்குத் தயாராகும் வேளையில் நல்ல விதமான பாடங்களில் ஒருசில பாடங்கள் தொடர்பாக நம்பிக்கையூட்டும் விதத்தில் பயன்பாட்டுக்கு விடப்படல் வேண்டுமெனவும் நான் நினைக்கிறேன்.

அரசியலமைப்பின் தயாரிப்பு 1977க்குச் சமமாயின்

நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போல் '70' '72' காலப் பகுதியில் இலங்கை நிலைமை மிகவும் வேறுபட்டதாகக் காணப்பட்டமை காரணமாக இச் செயன்முறையானது மீண்டும் இங்கு இடம்பெற முடியாது. அன்று சோல்பரி அரசியலமைப்புத் திருத்த ஒழுங்குவிதிகள் பின்பற்றப்படாமையான நன்கறிந்த ஒரு தீர்மானம் காணப்பட்டது. அது ஓர் அரசியல் தீர்மானமாகக் காணப்பட்டதுடன் அது தொலைநோக்குடைய ஒரு தீர்மானமாகவும் அமைந்தது. இறந்த காலத்திலிருந்து முற்றுமுழுதாகப் உடையும் தேவை அவர்களுக்கு இருந்தது. அவர்களுக்கு 'பிரித்தானியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட' அரசியலமைப்பின்மூலம் வழங்கப்பட்ட திருத்த நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி 'இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட' (உள்நாட்டு) அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தும் தேவை காணப்படவில்லை. இறந்த காலத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு வேண்டுமென்றே முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அன்றைய நாட்களில் அரசாங்கம் இதை நிறைவேற்றுவதற்காக மக்களிடம் ஓர் ஆணையைப் பெற்றுக்கொண்டது.

2015இல் இலங்கையின் நிலைமை மிகவும் வேறுபட்டதாகவுள்ளது. அரசாங்கமானது இறந்த காலத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு முயற்சிக்குமாயின் ஒட்டுமொத்த எதிர்கட்சியும் செயன்முறைக்கு எதிராகச் செயற்படும். நான் குறிப்பிட்டது போன்று இறுதியாக புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டமானது 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய அங்கீகரிக்கப்படல் வேண்டும்.

பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு வாக்குகளினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதன் பின்பு மக்கள் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பு மூலம் அங்கீகரிக்கப்படல் வேண்டும்.

ஏதேனுமொரு வர்க்கத்தினரின் ஆரம்ப வரையறையுடனேயே அவ்வாறு நாம் ஆரம்பிக்கின்றோம். ஆயினும் நான் குறிப்பிட்டதைப் போன்று தொழிற்புற நிபுணர்கள், சிவில் சமூகம் மற்றும் சாதாரண மக்கள் ஆகியோர் செயன்முறையில் அர்த்தமுள்ளவாறு பங்கேற்பதை உறுதிசெய்தல் வேண்டுமென்பதே இதன் கருத்தாகும்.

அரசாங்கமானது ஆறுமாத காலத்திற்குள் புதியதோர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை வரைதல் தொடர்பில் கதைப்பது தொடர்பில் நான் மிகக் குறைவாகவே அவதானஞ் செலுத்துகின்றேன். அவர்களுக்கு இதனை ஏன் அவசரமாக மேற்கொள்வதற்கான தேவை உள்ளதென்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியும். அரசாங்கத்திற்குள் அழுத்தங்களும் பிரிவினைகளும் ஏற்படும் வரை பார்த்துக் கொண்டிருக்க அவர்களுக்குத் தேவையில்லை. அது தொடர்பாக அவசரமாக பணியாற்றும் தேவை அவர்களுக்கு உள்ளது. ஆயினும் ஏதேனும் ஒன்றை அவசரமாக மேற்கொள்கின்றபோதும் நேரிய முறையில் மேற்கொள்கின்ற போதும் நீங்கள் அவற்றுக்கு இடையில் சமநிலை ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும். ஆகவே நாம் இன்னும் சிலகாலங்கள் மேலதிகமாக செலவுசெய்யும் தேவை எழ முடியும்.

தற்போது உரையாடலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ள பிரேரணைகளில் ஒன்றாக அரசியலமைப்பு சபை, ஆணைக்குழு, ஆணைக்குழுவில் மக்களை பங்குபற்றச் செய்வதற்கான பொறுப்பினை வழங்குதல் காணப்படுகிறது. இது மிகவும் பொருத்தமான மாதிரி என்பதே எனது எண்ணமாகும்.

நிதமும் (நேபாளத்திலும் தென்னாபிரிக்காவிலும்) இப் பயம் விசேட நிபுணர்கள் அரசியல்வாதிகளுக்குப் பயமுறுத்தலாக அமைவார்கள் எனும் உணர்வு இருந்தது. அரசியல்வாதிகள் இவ்வாறு கூறுகின்றனர். 'மக்களது

கென்னியாவிலிருந்து நாம் பெறக்கூடிய மிகவும் பயனுள்ள அனுபவமாக அரசியலமைப்புச் சட்டமானது வெறுமனே கற்றறிந்த பிரயுக்கள், தொழில்சார் நிபுணர்களுக்கு மாத்திரமன்றி சாதாரண மக்களுக்கும் ஏற்புடையதாக அமைய வேண்டும் என நம்பிக்கை கொள்ளப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை வரைகின்றபோது தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுச் செயற்பட்ட அரசியலமைப்பு ஆணைக்குழு காணப்படுகிறது.

“ ”

பிரதிநிதிகள் நாங்களே. எங்களால் விசேட நிபுணர்களுக்கு அறிவுரை வழங்க முடியும், ஆயினும் இறுதித் தீர்மானத்தை அரசியல்வாதிகளே மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.' இலங்கையிலுள்ள அரசியல்வாதிகளும் இதற்குச் சமமான மனோபாவத்தைக் கொண்டுள்ளனர் என நான் கருதுகிறேன்.

விசேட நிபுணர்களுக்கும் ஏதேனும் ஓர் அந்தஸ்து, ஏற்புடைய நடிப்பதற்கான வகிபாகம் என்பவற்றை வழங்குதலே இங்கு முக்கியம்

பெறுகிறது. அரசியல்வாதிகள் இறுதித் தீர்மானம் மேற்கொள்ள வேண்டியிருப்பினும் விசேட நிபுணர்கள், சிவில் சமூக அமைப்புக்கள் கூறும் விடயம் தொடர்பாக அவர்கள் கூடுதல்

நேபாளத்தின் முதலாவது அரசியலமைப்பு சபையில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் சுமார் 33% ஆக இருந்தது. அவர்கள் மத்தியில் எழுதுவதற்கு அல்லது வாசிப்பதற்கு முடியாதவர்களும் இருந்தனர். ஆயினும் அவர்களது குரல்கள் முக்கியமாக இருந்தமையினால் அரசியலமைப்பினைத் தயாரிக்கும் செயல்முறையில் அடுத்தமுள்ள வகையில் அவர்கள் பங்கேற்க சூயலுமானவாறு அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிப்பதற்கும், கணினி அறிவு வழங்குவதற்கும் விசேட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

“ ”

கவனம் செலுத்தல் வேண்டும்.

அவ்வாறு பிரதானமாக

விழிக்கப்பட வேண்டிய கடினமான திட்டமிடல் பிரச்சினையும் 19 ஆவது திருத்தம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் பின்பற்றப்பட்ட முற்றுமுழுதும் அதிருப்தியான செயல்முறையும் இருப்பதன் காரணமாக இது மிக முக்கியம் பெறுகிறது. அரசியலமைப்புத் தயாரிப்பு செயல்முறை தொடர்பில் 19ஆவது திருத்தம் தொடர்பான விதத்திலமைந்த ஒரு நிலைமை உருவாகாமல் இருப்பதனை நாம் உறுதிசெய்தல் வேண்டும்.

எமக்கு மிகப் பொருத்தமான அரசியல் வடிவம்

தெளிவாகவே இது தொடர்பான ஒரு விவாதம் உள்ளது. '78ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நேரம் முதல் நான் ஜனாதிபதி

மாதிரியை எதிர்க்கின்றேன். என்னால் குறிப்பிடப்பட்ட பதவி ரீதியானதும், மத்தியப்படுத்தப்பட்டதுமான குறித்துரைக்கப்பட்ட எமது அரசியல் கலாசாரத்தினுள் ஜனாதிபதி மாதிரியானது அதனை மிகவும் தவறானதாக மாற்றும் என நான் நம்புவதே அதற்கான காரணமாகும்.

இரண்டாவது விடயம், பிரதமர் ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து தெரிவு செய்யப்படுமிடத்து பிரதமரை விடக் குறைந்த அதிகாரத்துடன் ஒட்டுமொத்த நாட்டு மக்களினால் தெரிவு செய்யப்படும் ஜனாதிபதி ஒருவரை வைத்திருக்க முடியாது. அது எந்தவித அர்த்தமும் இல்லாத ஒன்றாகும். அவருக்குப் பிரதமரை விடவும் பாரியளவு நேரிய தன்மையும் பாரிய அதிகாரம் உள்ளதாக ஜனாதிபதி அவர்கள் நினைக்கக் கூடும். ஆகவே எமக்கு கோட்பாட்டு ரீதியான விளக்கம் அவசியமாகின்றது என நான் வாதிடுகின்றேன். இணக்கப்பாட்டுக்கு வரமுடியுமான சிறந்த விடயமாக பிரதமர் மாதிரி ஒன்றும் பாராளுமன்றம், மாகாணசபையினால் தெரிவு செய்யப்பட முடியுமான மிகவும் குறைவான அதிகாரம், இலங்கைக்கே உரித்தான தனித்துவத்தினை விருத்தி செய்வதற்கு உதவிபுரியும் தேசிய ஐக்கியத்தின் அடையாளமான விசேட பொறுப்புடன் கூடிய ஒரு ஜனாதிபதிப் பதவி விளங்குகிறது. ஜனாதிபதியைத் தெரிவு செய்வதில் மாகாண சபைகளுக்கும் தீர்மானம் மேற்கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கும். அதன்போது இந்தியாவில் பயன்படுத்தப்படும் மாதிரிக்குச் சமமான ஓரளவு பரந்த தேர்தல் சமூகமொன்றை (electoral college) உருவாக்குதல் வேண்டும். பிரதமர் அமைச்சரவைக்கு தலைமை தாங்கும், அரசாங்கத்தின் அன்றாட நடவடிக்கைகளில் ஜனாதிபதி தலையிடாத ஒரு முறைமையே நாம் பயணிக்க வேண்டிய மார்க்கமாக அமையலாம். நிறைவேற்றுத்துறையின் திட்டம் தொடர்பாக இலங்கைக்கு மிகவும் பொருத்தமான மாதிரியாக அது அமையும் என நான் கருதுகிறேன்.

தேர்தல் முறைமையின் திட்டம் பற்றிக் கருத்திற்கொள்ளும் போது 20ஆவது திருத்தத்திற்கு நான் முற்றிலும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றேன். அது உண்மையான ஒரு கலப்பு அல்ல

என்பதே எனது கருத்து ஆகும். அது விகிதாசார முறைமையை விடவும் தொகுதிவாரி முறைமைக்குச் சார்பாக அமைந்த ஒன்றாகக் காணப்பட்டது. எமக்கு உண்மையான கலப்பு முறைமை காணப்பட வேண்டுமென நான் எண்ணுகிறேன். விகிதாசாரப் பட்டியலை இல்லாதொழிக்க வேண்டுமென்பதே முக்கியமான விடயமாகும். அவர்கள் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு வாக்களிப்பார்களாயின் ஸ்ரீலங்கா பட்டியலில் இலக்கம் ஒன்று "X" ஆகும் என்பதையும் இலக்கம் இரண்டு "Y" ஆகும் என்பதையும் மக்கள் அறியும் விதமாக விகிதாசார அபேட்சகர்களின் தர ஒழுங்கு தேர்தலுக்கு முன்னர் தீர்மானிக்கப்பட்டு வெளியிடப்படல் வேண்டும்.

அதேபோன்று ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட தர ஒழுங்கு (கலைச் சொல் என்பது மூடிய பட்டியல் என்பதாக) காணப்படின் இரண்டாம் இடங்கள் அனைத்தும் பெண்களுக்கு அல்லது சிறுபான்மையினர் குழுவினரின் உறுப்பினர் ஒருவருக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும் என்று கோர முடியும்.

அவ்வாறு மூடிய பட்டியலைக் கொண்ட கலப்பு முறை ஒன்று உங்களிடம் உள்ளது. அவ்வாறே அது போதியளவு பெண்கள் பாராளுமன்றத்திற்கு தெரிவு செய்யப்படாத தற்போதைய எமது தேர்தல் முறைமையில் காணப்படும் பாரிய குறைபாடு தொடர்பில் செயற்படக்கூடிய ஒரு மார்க்கமும் காணப்படுகிறது. இலங்கையானது தெற்காசியாவிலேயே சட்டவாக்கத்துறையில் ஆகக் குறைந்தளவு பெண்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நாடு ஆகும். உண்மையிலேயே நாம் இதுபற்றி வெட்கப்படல் வேண்டும். இதுபற்றிப் பேசப்பட வேண்டியதுடன் அதனை சரிசெய்து கொள்ளவும் வேண்டும். மூடிய பட்டியலொன்றைக் கொண்ட கலப்புத் தேர்தல் முறைமை ஒன்று காணப்படுவதானது அது பற்றி பேசப்படுவதற்கான ஒரு மார்க்கமாக உள்ளது.

இவை நிறைவேற்றுத்துறையின் அமைப்பு மற்றும் தேர்தல் முறைமையின் அமைப்பு ஆகிய இரண்டு வினாக்கள் தொடர்பான எனது தனிப்பட்ட

கருத்துக்களாகும்.

மிக முக்கியமான விடயங்கள்

வாழ்வதற்கான உரிமை முக்கியமான ஒரு வினாவாகும். அது எமது உரிமைகள் பற்றிய சட்டத்தில் காணப்படவில்லை. அவ்வாறே அது எமது அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான அத்தியாயம் அல்லது உரிமைகள் பற்றிய சட்டம் ஆகியன எந்தவகையிலும் போதுமானதாக இல்லை என்ற விடயத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. அவற்றில் உரிமைகள் சட்டமாக்கப்படும் விதம், அதில் காட்டப்படாத உரிமைகள் என்பன மிக முக்கியமானவைகள் ஆகும். ஆகவே சட்டமாக்கப்படல் நன்மைபயக்கக் கூடிய விதத்தில் அமைதல் வேண்டும்.

மேலும் இரண்டு காரணிகள், உலகம் பூராவும் பெரும்பாலான நாடுகளில் வரையறை செய்யும் பிரிவுகள், விசேட நோக்கத்தினை அடைந்துகொள்வதற்குத் தேவையானவைகள் தொடர்பில் வரையறைகள் விதிக்கப்பட முடியும்.

ஜனநாயக ரீதியிலான ஒரு சமூகத்தில் அவற்றை நியாயப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. அவை ஒப்பீட்டு ரீதியில் விகிதாசாரமாக அமைதல் வேண்டும். அம் மூன்று பதங்களும் அத்தியாவசிய, நேர்மையான (ஜனநாயக சமூகத்தில்) மற்றும் விகிதாசாரம் (அவற்றை வரையறுப்பதன் மூலம் அடைந்துகொள்ள எதிர்பார்க்கப்படும் நோக்கத்திற்கு) ஆகிய மூன்று பதங்களும் வரையறுக்கப்படும் பிரிவில் அறிமுகப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இங்கு தற்போது இவை இல்லை.

மூன்றாவதாக, செயல்வழிப்படுத்தும் பொறிமுறை, அதன்போது நான் அதனை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு மேன்முறையீட்டினைச் செய்தலுடன் ஆகக் குறைந்தது மாகாண மேல்நீதிமன்றங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்படல் வேண்டுமெனக் கூறினேன். இவ்வாறு எமது உரிமைகள் பற்றிய சட்டம் தொடர்பாக பல்வேறு விடயங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளன.

சுதந்திர ஆணைக்குழுக்கள் பற்றி நோக்கும்போது நீங்கள் குறிப்பிட்டது போல் அரசியலமைப்பு சபையின் பொறுப்பின்கீழ் வருபவற்றுக்கு கூடுதலான நிறுவனங்கள் சேர்க்கப்படல்

தொடர்பாக கவனம் செலுத்த முடியும். நிதிச்சபை? மத்தியவங்கி? 17ஆவது திருத்தத்தின் பொறிமுறையினை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்துவதற்கு, 19ஆவது திருத்தத்தின் பொறிமுறையை நீக்குவதற்கு எமக்கு அரசியலமைப்பு சபையின் உள்ளடக்கத்தை மாற்றும் தேவை உள்ளது.

(வாழ்வதற்கான உரிமை, சுதந்திர ஆணைக்குழுக்கள் பற்றி அவ்வாறுதான் மூன்றாவதாகக் காணப்பட்டது யாது?

பேட்டி கண்டோர்: ஊடக ஆணைக்குழு காணப்பட்டது. நிதி ஆணைக்குழு)

சிலசமயம் சுயாதீன ஒலிபரப்பு அதிகாரசபையின் தேவைப்பாடு உள்ளது. தற்போது தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலி நிலையங்களுக்கான அனுமதிப் பத்திரங்களை வழங்கும் பொறுப்பு அரசு நிறுவனமான ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளதே இதற்கான காரணமாகும். எமக்கு சுயாதீன அதிகாரசபை காணப்படுவது அவசியமாகும். அவ்வாறே அது அரசியலமைப்பு சபையின் விடயப்பரப்பினுள் உள்ளடக்கப்பட முடியும்.

கட்சியின் உள்ளக ஜனநாயகம் பற்றி நீங்கள் முன்வைக்கும் விடயம் மிகவும் முக்கியமானதாகும். தற்போது நாம் கட்சிகள் தமது நடவடிக்கைகளை எவ்வாறு மேற்கொள்கின்றன எவ்வாறு முகாமை செய்கின்றன, அரசியலமைப்பிற்குள் கட்சிகளின் உள்ளே பணியாற்றும் முறைகள் எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன என்பனபற்றி சில அடிப்படைக் கொள்கைகள் காணப்படல் காரணமாக அவை வேண்டப்படும் கட்டங்களை அண்மித்துள்ளன என நான் எண்ணுகிறேன். இருப்பினும் உலகின் பல நாடுகளில் தற்போது அரசியல் கட்சிகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கான புறம்பான சட்டங்கள் பற்றி பேசப்படுகின்றன. தேர்தல்கள் ஆணையாளர் இது தொடர்பாகக் கதைத்துள்ளார் என்பதை நான் அறிவேன். ஆகஸ்ட் மாதம் இடம்பெற்ற தேர்தலுக்கு முன்னர் 20ஆவது திருத்தம் தொடர்பாக விவாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நாட்களில் இதுபற்றிக் கலந்துரையாடப்பட்டது.

தேசிய பொலிஸ் பிரிவிற்கும் ஓயுதப் படையினருக்கும் அதில் தலையிட முடியும். சீவ் ஏற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவது தொடர்பான மனோரீதியான ஒரு தடை சீன்னமும் நிலவுகிறது. ஓசுவே பல விடயங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது என நான் எண்ணுகிறேன்.

“ ”

உண்மையிலேயே அவர், அரசியல் கட்சிகளின் செயற்குழுக்களில் குறித்தொதுக்கப்பட்ட சதவீதமான பெண்கள் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டுமென கட்சிகளின் சட்டங்களில் உள்ளடக்கப்படல் அவசியமெனக் குறிப்பிட்டார்.

அவ்வாறு அவர் கட்சியின் உள்ளக ஜனநாயகத்திற்கு தலைவர்களைத் தெரிவுசெய்தல் / கட்சிக்குள் ஜனநாயகத்தைப் பின்பற்றுதல் மற்றும் கலாசாரம் தொடர்பான பிரச்சினைகள் மாத்திரமன்றி பெண்களை வலுவடையச் செய்யும் பிரச்சினைகளை உள்ளடக்குவது பற்றியும் பார்த்துள்ளார். இது இலங்கையில் போதியளவு கலந்துரையாடப்படாத ஒரு பிரச்சினை ஆகும். கட்சிகள் தொடர்பாக சிலசமயம் அரசியலமைப்பிற்குள் கட்சிகள் எவ்வாறு செயற்படல் வேண்டும் என்பது பற்றி சில அடிப்படைக் கொள்கைகளுடன் புறம்பான ஒரு சட்டம் காணப்படல் தொடர்பில் நாம் ஆழமாகக் கலந்துரையாடுதல் அவசியமென நான் கருதுகிறேன்.

தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகள்

இது ஒரு முக்கிய வினாவாகும்.

**நீதியரசர் வனசுந்தர
அவர்கள் தலைமை
தாங்கிய நான்கு
நீதியரசர்கள்,
13ஆவது திருத்தம்
அரசியலமைப்பின்
ஒருமைப்பாட்டை
மீறியுள்ளதெனக் கருத்துத்
தெரிவித்துள்ளனர்.
அத்துடன் இந்த
நீதியரசர்கள்
சுயாதீனமானவர்களாகக்
காணப்பட்டனர்.**

“ ”

உங்களது முதலாவது வினாவுக்கான எனது பதிலின் போது, இது அரசியலமைப்பின் அடிப்படை நோக்கங்களுள் அமைய வேண்டுமென நான் குறிப்பிட்டேன். ஆகஸ்ட் மாதத் தேர்தலில் தமிழ் மக்கள் மத்தியஸ்த தன்மைக்கு வாக்களித்தார்கள் என்பதை நாம் மறந்தவிடலாகாது என நான் எண்ணுகிறேன். யுத்தத்தின் பின்னர் ராஜபக்ஷ ஆட்சியின் வெற்றிக்களிப்பு, வடக்கின் இராணுவமயம் நீங்கள் அறிந்த வகையில் 2009 முதல் 2015 வரைகளான மோதல்களுக்கு ஏதுவாயமைந்த விடயங்கள் தொடர்பாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படாமையானது மிகவும் துரதிஷ்டவசமாக இருந்த போதும் தமிழ் மக்கள் 2015 இல் இன்னமும் மத்தியஸ்திற்காக வாக்களித்துள்ளனர். ஜனாதிபதி சிறிசேன தெரிவுசெய்யப்பட பங்களிப்பு செய்துள்ளனர். இது இவ்வாறு இருந்தாலும்கூட புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டமானது தமிழ் மக்களின் நியாயமான எதிர்பார்ப்புக்களை அணுகாதிருக்குமாயின் அது தமிழ் மக்கள் தமிழ் பிரிவினைவாதிகளின், இலங்கை அரசாங்கத்தினால், சிங்கள மக்களால் அர்த்தமுள்ள எந்தவித அரசியல் தீர்வினையும் எதிர்பார்க்க

முடியாது எனக் கூறும் புலம்பெயர் தமிழர் அமைப்பின் எஸ்.ரீ.ஈ ஆதரவுக் குழுக்களின் ஆதிக்கத்திற்கு தமிழ் மக்களை உட்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பாக அமையும்.

ஆகவே தமிழ் மக்களின் நியாயமான எதிர்பார்ப்புக்களை நிறைவேற்றுதல் மிகவும் முக்கியமாகவுள்ளது. பதவியில் உள்ள கட்சியானது ஆகஸ்ட் தேர்தலுக்கான தனது தேர்தல் வெளியீட்டில் ஒற்றையாட்சி அரசில் ஆகக்கூடிய அதிகாரப் பகிர்வு பற்றிக் கதைத்தது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 13ஆவது திருத்தத்தில் ஒற்றையாட்சி அரசினுள் ஆகக்கூடிய அதிகாரப் பகிர்வு வழங்கப்பட்டுள்ளமையால் இது மிகவும் சிக்கலான ஒரு பிரச்சினை என்பதே எனது கருத்து ஆகும். 13ஆவது திருத்தம் மீது உயர்நீதிமன்றத்தில் சவால் விடுக்கப்பட்டுள்ளதென்பது உங்களுக்கு ஞாபகம் உண்டு என நினைக்கிறேன். உயர்நீதிமன்றத்தின் மீது பல்வேறு அரசியல் தலையீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நீதியரசர் வனசுந்தர அவர்கள் தலைமை தாங்கிய நான்கு நீதியரசர்கள், 13ஆவது திருத்தம் அரசியலமைப்பின் ஒருமைப்பாட்டை மீறியுள்ளதெனக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். அத்துடன் இந்த நீதியரசர்கள் சுயாதீனமானவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

அவ்வாறு தற்போது ஒற்றையாட்சிக்குள் ஆகக்கூடிய அதிகாரப்பகிர்வு காணப்படுவதாயின் மேலதிகமாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியவை யாவை? 13ஆவது திருத்தத்திற்கு தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ள முடியுமான திருத்தங்கள் யாவை, இவை அனைத்தும் ஒற்றையாட்சி சட்டகத்திற்குள் இடம்பெறுபவைகள் ஆகும். ஆயினும் மாகாணசபைகளுக்கு, விசேடமாக வடமாகாண சபைக்கு வழங்கப்படும் மேலதிக அதிகாரங்கள் யாவை? ஆகவே நல்லாட்சிக்கான ஐக்கிய தேசிய முன்னணியின் (UNFGG) தேர்தல் பிரகடனத்தில் இவ் ஏற்பாடுகள் உள்ளடக்கப்படாமையே மிகவும் துர்ப்பாக்கிய நிலைமை என நான் எண்ணுகிறேன்.

அவ்வாறே மாதிரியினை விடவும் அதன் உட்கருத்து முக்கியம் வாய்ந்தது எனும் ஒரு கருத்து நிலவுவதாக

கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு 'நாங்கள் பெயரளவில் இயங்கவில்லை, மாகாண சபைகளின் அதிகாரங்கள் பற்றிப் பார்ப்போம், அவர்களிடம் காணப்படாத அதிகாரங்கள் பற்றிப் பார்ப்போம். உண்மையில் அவர்களுக்கு உற்பத்தித் திறனுடன் அவற்றைச் செயற்படுத்த முடியுமானவாறு அவர்களுக்கு அவ் அதிகாரங்களை வழங்க முயற்சிப்போம்' எனக் கூறுவோரும் உள்ளனர்.

இங்கு பாரியதொரு சவால் காணப்படுகின்றது. 28 ஆண்டுகளாக நடைமுறைப்படுத்தப்படாத பகுதிகள் 13ஆவது திருத்தத்தில் காணப்படுகிறது. அவை காணி மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரங்கள் தொடர்பானவை ஆகும்.

பொலிஸ் அதிகாரங்கள் வழங்கப்படல் விவேகமான செயல் அல்ல என்ற ஓர் உணர்வு காணப்படுகிறது. ஆயினும் நீங்கள் 13ஆவது திருத்தம் பற்றிப் பார்ப்பீர்களாயின் பொலிஸ் தொடர்பான குறித்த பகுதியில் பிரிந்து செல்லலை ஊக்கப்படுத்தும் எதனையும் அங்கு காணமுடியாது. அங்கு ஒரு தேசிய பொலிஸ் பிரிவு காணப்படுகிறது. இறுதியாக நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் ஆட்டல் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் ஏதேனும் அச்சுறுத்தல்கள் விடுக்கப்படுமிடத்து தேசிய பொலிஸ் பிரிவிற்கும் ஆயுதப் படையினருக்கும் அதில் தலையிட முடியும். இவ் ஏற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவது தொடர்பான மனோரீதியான ஒரு தடை இன்னமும் நிலவுகிறது. ஆகவே பல விடயங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது என நான் எண்ணுகிறேன். இவை உள்பூர்வமான பிரச்சினை என்பதுடன் முஸ்லிம் சமூகம் உள்ளிட்ட மிகச் சிறு அளவிலான சிறுபான்மை மக்களின் பிரச்சினைகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. '95 முதல் 2000 வரையான அரசியலமைப்பு தயாரிப்புச் செயல்முறையில் 2000 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பு அனுபவங்கள் ஆரம்பப் புள்ளியாகப் பயன்படுத்தப்படுமென நான் எதிர்பார்க்கின்றேன். அச் செயல்முறைக்கு பாரியதொரு பங்களிப்பினை வழங்கிய நீலன் திருச்செல்வம் போன்ற நபர்கள் அன்று இருந்தார்கள். மையத்தினால் உடைத்தெறிய முடியாத பிரதானமான சிறந்த, அர்த்தமுள்ள மற்றும் பாதுகாப்பான அதிகாரப்

அவர்களின் தனித்துவமான நலன்கள் மற்றும் விருப்பு வெறுப்புக்கள் என்பனபற்றிக் கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. வேறு ஒரு பொறிமுறை மினூடாகத்தான் சீது மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். மாகாணசபைகளை வலுவடையச் செய்தலானது அவர்களது விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அவர்களது தனித்துவமான பூகோள அமைவிடம் ஆகியன தொடர்பாக கவனம் செலுத்தாதிருக்கக் கூடும்.

6699

பகிர்வினை மேற்கொள்ள முடியுமான பல்வேறு மாற்று வழிகளுடன் விசேட நிபுணர்களுக்கு இதில் தலையீடுகளை மேற்கொள்ள முடியும். இதுவே சவாலாகவுள்ளது. அவ்வாறே இது புதிய அரசியலமைப்பில் காணப்படும் உண்மையிலேயே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு அங்கமாகவுள்ளது. இது நிறைவேற்றப்படாவிடின் அடுத்துவரும் தேர்தலில் தமிழ் தேசியவாதிகள் அடிப்படையொன்றைக் கட்டியெழுப்புவார்கள் என சந்தேகமின்றிக் கூறமுடியும். அவ்வாறே இரு இனக்குழுக்களுக்கிடையே கூடுதலான ஏற்படும் என்பதே இதற்கான காரணம் ஆகும்.

முற்றுமுழுதாக நீங்கள் கூறுவது சரியானதாகும். இது ஒரு சவாலாக

அமையலாம். ஏனெனில் 2000 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு உத்தேச அதிகாரப் பகிர்விற்கு சந்திரிக்கா குமாரதுங்கவின் கட்சிக்கு உள்ளே இருந்தவர்கள் - ரத்னசிரி விக்ரமநாயக்க, மஹிந்த ராஜபக்ஷ இதனை எதிர்த்தனர் ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பின்னரே அவ்வாறு நடைபெற்றது. நீங்கள் அறிந்தவகையில் பாரிய விழிப்புணர்வு இயக்கம் 'தவலம்' போன்ற நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் பின்னர் இவை அனைத்தும் இருந்தும் கூட இவ்வாறு நிகழ்ந்தது. அவ்வாறு இது மிகப்பெரிய ஒரு சவாலாகும். ஆறு ஆண்டுகளுக்குள் அல்லது ஓராண்டு காலத்திற்குள் கூட மூன்றாவது குடியரசு அரசியலமைப்பினை அறிமுகப்படுத்துவதற்குத் தேவை எனின் மக்களை அறிவூட்டுவதற்காக, தெளிவுபடுத்துவதற்காக 13ஆவது திருத்திற்கு அப்பால் செல்லல் தொடர்பில் சிங்கள மக்களிடையே காணப்படக்கூடிய உண்மையான அச்சம் தொடர்பில் நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்காக அவ்வளவு தூரம் அவகாசம் கிடைக்காது.

இது இன்னும் சில விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். 13ஆவது திருத்தத்தை உற்பத்தித் திறனுடன் ஏன் செயற்படுத்த முடியாதுள்ளது, அதில் எவ்வாறான குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன என்பதுபற்றி விளக்குவதற்கு முயற்சிப்பதும், நியாயப்படுத்துவதற்கும், மக்கள் நம்பிக்கை கொள்வதற்கும் முயற்சிப்பதும் 'மாகாண சபைகளை விடக் கூடுதலான அதிகாரங்களை வழங்குதல் இதனால்தான் அவசியமாக உள்ளது' என்பதுபற்றி மக்களுக்கு விளக்கமளித்தல் தவிர்ந்த வேறேதும் மாற்று வழி உள்ளதென நான் கருதவில்லை.

பெருந்தோட்ட தமிழ் மக்கள்

நீங்கள் குறிப்பிடும் விடயத்துடன் நான் பூரணமாக இணங்குகிறேன். அச் சமூகம் சிலபோது இன்னமும் மிகவும் ஓரங்காட்டலுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகமாக உள்ளது. அவ்வாறே உங்களது கேள்வி மிக முக்கிய விடயமொன்றைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. சில சமயங்களில்

அரசியலமைப்புச் சட்டம் பற்றிப் பேசும்போது நீங்கள் மையப்படுத்தப்பட்ட உங்களது கவனத்தை பிரதானமான இரண்டு பெரும் சமூகங்களின் மீதே செலுத்துகின்றீர்கள். நீங்கள் மிகச் சிறிய சமூகங்களை மறந்துவிடுகிறீர்கள். பெரும்பாலும் நான் உங்களுடன் இணங்குகிறேன்.

அவர்களின் தனித்துவமான நலன்கள் மற்றும் விருப்பு வெறுப்புக்கள் என்பனபற்றிக் கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. வேறு ஒரு பொறிமுறையினூடாகத்தான் இது மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். மாகாணசபைகளை வலுவடையச் செய்தலானது அவர்களது விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அவர்களது தனித்துவமான பூகோள அமைவிடம் ஆகியன தொடர்பாக கவனம் செலுத்தாதிருக்கக்கூடும். எமது மாகாண சபையினுள் வேறு பொறிமுறைகள் காணப்படவில்லை, விசேடமாக அவர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் நுவரெலியா மற்றும் ஏனைய பிரதேசங்களில் 'உப அலகு' ஏற்படுத்துவது தொடர்பில் எம்மால் சிந்திக்க முடியும். அவ்வாறே அவர்களது பயனுடைமையை மிகச் சிறந்த முறையில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதை உறுதிசெய்ய நாம் முயற்சித்தல் வேண்டும். துரதிஷ்டவசமாக அவர்களின் அரசியல் தலைவர்களும் மதிப்பிழந்தவர்களாக உள்ளனர். அவ்வாறே ஆரம்ப காலங்களிலும் ஐக்கியம் காணப்படவில்லை. ஆயினும் நாம் அரசியலமைப்புச் சட்டம் பற்றிக் கதைக்கின்றபோது உண்மையிலேயே அது சீரமைவுடைய ஓர் ஆவணமாகும். அவ்வாறே அரசியலமைப்புச் சட்டம் என்பது ஓரங்காட்டலுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட குழுக்களின் பயனுடைமைகள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படலும் இதன் கருத்தாக உள்ளது. நாங்கள்தான் இலங்கையில் வாழும் மிகச் சிறிய குழுவினர், மிகச் சிறிய மதப் பிரிவினர் மற்றும் அவர்களது அனைத்து பயனுடைமைகள் மற்றும் அபிலாஷைகளும் அவ்வாறே கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது.

சிவில் சமூகமே முன்னோடியாகச் செயற்பட்டது

www.sundaytimes.lk

பெண்கள் நடத்திய ஓர் ஆர்ப்பாட்டம்

குமுதினி சாமுவேல்

பெண்களும் ஊடகக் கூட்டமைப்பும்

அரசியலமைப்பிற்கான திருத்தத்தின் தேவை மீண்டும் எழுது நாட்டில் பிரதான கலந்துரையாடலாக மாறியுள்ளது. கடந்த ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போது அது முக்கிய கோஷமாக முன்வைக்கப்பட்டாலும், 1994 இல் இந்தக் கோஷத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். பிரேமதாச ஜனாதிபதியின் இறுக்கமான ஆட்சிமுறைக்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்ட பிரதிபலிப்பாகவே அன்று இது தோன்றியது. இன்று அது தென்னிலங்கையின் ஜனநாயகம்பற்றிய பிரச்சினையின் ஊடாகத் தோன்றினாலும், அன்று

தென்னிலங்கையின் ஜனநாயகத்தைப் போலவே தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கான அரசியல்தீர்வின் அவசியத்தின் ஊடாகவே தோன்றியது.

எனது ஞாபகத்தின்படி 1983 இல் முற்போக்குப் பெண்கள் கூட்டமைப்பு, பெண்கள் செயற்பாட்டுக் குழு, இனங்களுக்கிடையே நீதிக்கும் சமத்துவத்திற்குமான இயக்கம், ஜனநாயக இயக்கங்களை வென்றெடுப்பதற்கான இயக்கம் போன்ற அன்றைய காலகட்டத்தில் செயற்பட்ட சிவில் சமூக அமைப்புகள் இந் நடவடிக்கைகளின்போது முன்னணிப் பாத்திரம் வகித்தன. ஆரம்பத்தில் இந்த அமைப்புகள்

பரந்துபட்ட அரசியலமைப்பு திருத்தம்பற்றி பேசாவிட்டாலும், தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு அவசியம் என்பதை வலியுறுத்தின. அடுத்து அரசியல் கைதிகளை விடுவிப்பது சம்பந்தமாக கருத்துக்களை முன்வைத்தன. முதலாவது பெண் அரசியல் கைதியான நிர்மலா நித்தியானந்தனை விடுவிப்பதற்காக இந்த அமைப்புகள் ஒன்றிணைந்தன. இந்தக் கோரிக்கையைத் தொடர்ந்து முன்வைத்து, 1987 இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தோடு, அரசியலமைப்பிற்கான 13ஆவது திருத்தத்திற்குச் சார்பாக செயற்பட்டது. அந்த நாட்களில்

13ஆவது அரசியலமைப்பிற்கான திருத்தம் போதாது என்றே நாம் கூறினோம். ஆனால் அதிகாரத்தைப் பகிரும் ஆரம்ப நடவடிக்கையாக அதனை ஏற்றுக்கொண்டோம். இதற்கு எதிராக ஜேவீபி பயங்கரவாதத்தைக் கட்டவிழ்த்து விட்டதோடு, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி மறைமுகமாக அதற்கு உதவியது.

அடுத்தபடியாக, 1993இல் பிரேமதாச ஜனாதிபதியின் அரசாங்கம் ஜனநாயகம்பற்றி அவ்வளவு அக்கறை காட்டவில்லை என்றே கூற வேண்டும். இந்த ஜனநாயக எதிர்ப்பு அரசாங்கத்தை பதவி இறக்கி ஒரு சமாதான அரசாங்கத்தை புதிய அரசாங்கம் ஒன்றை எவ்வாறு அமைப்பது என்பதுபற்றிய விடயம் மேலெழுந்தது. ஜேவீபி இக்காலகட்டத்தில் ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாக்கப்பட்டதோடு, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி பல கூறுகளாகப் பிளவுபட்டு பலவீனமடைந்தது. இந்தப் பின்னணியின்கீழ் மூன்று சிவில் சமூக இயக்கங்கள் தோன்றின. அதில் ஒன்று அரசியலமைப்பு திருத்தத்திற்கான இயக்கமாகும். மறைந்த திரு. சார்ள்ஸ் அபேயசேகரவின் தலைமையின்கீழ் இனங்களுக்கிடையே நீதிக்கும் சமத்துவத்திற்குமான இயக்கம் (மேர்ஜ்) செயற்பட்டது. எமது ஞாபகத்தின்படி மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம் ஆரம்பித்த காலகட்டத்தில், அவர்களையும் ஒன்றிணைத்துக்கொண்டு புதிய அரசியலமைப்பிற்கான வரைவை சிவில் சமூகம் நிர்மாணித்தது. இதனையே சந்திரிக்கா 1994 தேர்தல் இயக்கத்தில் பயன்படுத்தினார். அதில் இருந்த பல அம்சங்கள் நீக்கப்பட்டு 2000 ஆம் ஆண்டில் பாராளுமன்றத்தின் முன்னே ஒரு புதிய அரசியலமைப்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இதுவரை காலம் ஓர் அரசாங்கம் முன்வைத்த முற்போக்கான அரசியலமைப்பாக இதனை அறிமுகப்படுத்த முடியும். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அன்று பாராளுமன்றத்தில் தீயிட்ட அந்த அரசியலமைப்பின் வேர்கள் சிவில் சமூகக் கூட்டமைப்பில் இருந்தே நிர்மாணிக்கப்பட்டது.

இங்கு பெண்களின் உரிமைகளை இந்த அரசியலமைப்பின் ஆரம்ப வரைவில் நாம் உள்ளடக்கினோம். சமூக பொருளாதார உரிமைகளும் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டதோடு, சமஷ்டி முறைமை பற்றி இங்கு பேசப்படா விட்டாலும் ஐக்கிய இலங்கைக்குள் அதிகாரம் எவ்வாறு பகிரப்பட வேண்டுமென்ற கோட்பாடு

அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்குவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எனது கருத்துப்படி இன்றைக்கும் தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக மேற்படி கோட்பாடுகள் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. அடுத்ததாக மேர்ஜ் இயக்கம் மற்றும்மொரு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டது. நிச்சர்ட் சொயிசா மற்றும் ராஜனி திராணகம் ஆகியோரின் கொலைகளை முன்னணிப்படுத்தி “அச்சத்தில் இருந்து விடுபடுவோம்” என்ற இயக்கம் கட்டியெழுப்பப்பட்டது. இந்த இரண்டு விடயங்களும் அரசியலமைப்பு திருத்தம் என்ற நடவடிக்கையை முன்னிறுத்தியே செயற்பட்டன. “அச்சத்தில் இருந்து விடுபடுவோம்” என்ற இயக்கமும், ஜனநாயகத்துடனான சமாதானமும் என்ற இயக்கமும் சமாந்தரமாகவே பயணித்தன. ஆகவே, ஜனநாயகத்துடன் சமாதானம் என்ற அடிப்படையைக் கொண்ட ஓர் இயக்கம் இன்றைக்கும் சாலப்பொருந்தும். இறுதியாக நாம் சமாதானத்தை அரசியல் தீர்வின் ஊடாக எவ்வாறு முன்னெடுக்கப் போகிறோம் என்ற வகையில் அரசியலமைப்புத் திருத்தங்கள் என்ற கலந்துரையாடலை முன்னெடுக்க வேண்டும். அரசியல் தீர்வு என்ற கலந்துரையாடல் ஜனநாயகம் என்ற உரையாடலுடன் ஒன்றிணைந்து பயணிக்க வேண்டும். தற்போது இந்த மூன்று உரையாடல்களும் தனித்தனியாக இடம் பெறுகின்றன. அரசியல் தீர்வுபற்றி உரையாடப்படுவதில்லை. அரசியல் தீர்வின் சில வேர்கள் புதிய அரசியலமைப்பில் இருக்க வேண்டுமென நான் கருதுகிறேன்.

அரசியலமைப்பு திருத்தத்திற்கான உரையாடலின் தீர்மானம்

முதல் கட்டத்தில், அரசியலமைப்புத் திருத்தக் கலந்துரையாடல் யுத்தத்திற்கு முன்னர் ஆரம்பித்து, யுத்தத்தோடு சமாந்தரமாக இடம்பெற்றது. இம்முறை யுத்தத்திற்கு பிற்பட்ட காலத்தில் மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் தான்தோன்றித்தனமான ஆட்சியை நீக்கி வைப்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டே இம்முறை முன்னகர்த்தினோம். அதற்கமைய ஜனவரி 08ம் திகதி ஆட்சி மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக பெண்கள் பல்வேறு வகைகளில் போராட்டங்களில் பங்களிப்புச் செய்தனர். அதன் பின்னர் பாராளுமன்றத் தேர்தலிலும் நல்லாட்சி மேடையிலிருந்து ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள் என்பவற்றை முன்னெடுத்து ராஜபக்ஷ ஆட்சியை வீழ்த்துவதற்கு பங்களிப்புச்

மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சியின் போது ஜனநாயகம் சீல்லா தொழிக்கப்பட்டமையால் அதனைவரும் ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாக்கப்பட்டதோடு சிலர் அதன் விளைவாக, குறிப்பாகப் பெண்கள் அதன் விளைவுகளை அனுபவித்து வருகின்றனர். ஒரு முக்கிய விடயம் என்னவென்றால் கடந்த 10 ஆண்டு காலத்திற்குள் குறிப்பாக மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சிக் காலத்தில், மஹிந்த சிந்தனையினூடாக குடும்பத்தை மையமாக வைத்த அபிவிருத்திக் கொள்கைகளே சீடம்பெற்றன. குறிப்பாக பெண்கள் தொடர்பான கொள்கைகள் குடும்பத்தை மையமாக வைத்தே தயாரிக்கப்பட்டன.

செய்தனர். ஜனநாயகத்தை மீழ் ஸ்தாபிப்பதற்கு நாம் எல்லோரும் பங்களிப்புச் செய்தோம்.

இங்கு, அரசியலமைப்பைத் திருத்தி முன்னேறுவதை விட புதிய அரசியலமைப்பை நிர்மாணிப்பது என பொருத்தமானது என முதலில் நாம் குறிப்பிட வேண்டும். அதே சமயம் அந்த அரசியலமைப்பை சிருஷ்டிக்கும் போது பரந்துபட்ட சமூகப் பங்களிப்பு மக்கள் பங்களிப்பு ஊடாக

பெண்களுக்கெதிராக பாரபட்சமாக நடாத்துதல் தொடர்பான பல சட்ட திட்டங்கள் நடைமுறையிலுள்ளன. குடும்பம் தொடர்பான சட்ட திட்டங்கள், சொத்துரிமை தொடர்பான சட்ட திட்டங்கள் என்பவற்றை சீங்கு உதாரணமாக சுட்டிக் காட்டலாம். அரசு காணி உரிமைகள் தொடர்பான பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு சட்டங்கள் உண்டு. அடுத்து அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் பற்றி உதாரணமாக எடுக்கலாம். சீது காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தில் 1800 களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சட்டமாகும். சீந்தச் சட்டங்கள் ஒன்றும் சீன்று சீங்கிலாந்தில் நடைமுறையில் சீல்லை. ஆனால் சீவங்கையில் தொடர்ந்தும் அமுலில் உள்ளன.

அதனை செய்ய வேண்டும். அதனை உடனடியாக செய்ய முடியாது. ஆனால், ஏற்கனவே நியமிக்கப்பட்ட கால வரையரையின் கீழ், அரசியலமைப்பு நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டியுள்ளது. இந்தச் செயற்பாட்டின் போது கருத்துக்களைப் பெறுவதற்கு தெளிவான வேலைத்திட்டம் ஒன்று அரசுக்கு இருக்க வேண்டும். இதன் போது சமூகத்தில் ஒதுக்கப்படும், பாரபட்சத்திற்கு உள்ளாக்கப்படும், நபர்களின் குரலுக்கும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக பெண்களின் கருத்துக்கள் கட்டாயமாகும்.

அனேகமாக, நாம் அறிந்த ஒரு விடயம் கடந்த 72, 78 அரசியல் யாப்புக்களை பொறுத்தவரை உரிமைகள் அரசியல் அமைப்பில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. அரசியலமைப்பு சிருஷ்டிக்கப்படும் போது பெண்களின் பங்களிப்பு இல்லாமையே இதற்குக் காரணமாகும். இந்த தேர்தலுக்குப் பின்னான நிலைமையின் கீழ் நாம் வலியுறுத்தும் முக்கிய விடயம் அரசியல் அமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்திற்கு பெண்களின் உரிமைகள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

பெண்களின் உரிமைகளும் மஹிந்த சிந்தனையும்.

மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சியின் போது ஜனநாயகம் இல்லாதொழிக்கப்பட்டமையால் அனைவரும் ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாக்கப்பட்டதோடு சிலர் அதன் விளைவாக, குறிப்பாகப் பெண்கள் அதன் விளைவுகளை அனுபவித்து வருகின்றனர். ஒரு முக்கிய விடயம் என்னவென்றால் கடந்த 10 ஆண்டு காலத்திற்குள் குறிப்பாக மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சிக் காலத்தில், மஹிந்த சிந்தனையினூடாக குடும்பத்தை மையமாக வைத்த அபிவிருத்திக் கொள்கைகளே இடம்பெற்றன. குறிப்பாக பெண்கள் தொடர்பான கொள்கைகள் குடும்பத்தை மையமாக வைத்தே தயாரிக்கப்பட்டன. குடும்பத்தில் பெண்களுக்குள்ள குறைந்த கவனிப்பு, மனித உரிமைகள் மீறப்படுதல், குடும்பம் தொடர்பான சில சட்டங்கள், இவை அனைத்துமே இதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, பெண்கள் அமைச்சின் கொள்கைகள் இதனடிப்படையிலேயே தீர்மானிக்கப்பட்டன. அதே சமயம், வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் ஒதுக்கப்படும் நிதி, பெண்களின் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்காக ஒதுக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக பெண்களுக்கெதிரான பாலியல் வல்லுறவு பற்றிய பிரச்சினைகள் எழும் போது கட்டாயமாக பெண்கள் சார்பில் இதற்கு என்ன காரணம் என ஆராயப்படுகிறது. உதாரணமாக அச்சம்பவம் நடைபெற்ற போது, குறிப்பிட்ட பெண் இந்த இடத்தில் ஏன் இருந்தார்? ஏன் இரவு நேரப் பயணங்களை மேற்கொண்டார்? ஏன் இப்படியான உடைகளை அணிந்தார்? என்ற கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன. தற்போதைய பாராளுமன்ற

விவாதங்களைப் பார்க்கும் போது தொடர்ச்சியாக இப் பிரச்சினையை இவ்வாறே நோக்கினார்கள். அடுத்ததாக இரவு இத்தனை மணிக்குப் பின்னர் பெண்கள் வீடுகளில் இருந்து வெளியேறக் கூடாது என்பது தான் விடையாக கூறப்பட்டன. குறிப்பாகப் பெண்கள் தமது பிள்ளைகளை பராமரிக்கவும் பாதுகாக்கவும் வேண்டும். பிள்ளைகளை பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும். எனவே ஐந்து வயதிற்குக் குறைந்த பிள்ளைகள் இருக்கும் தாய்மார் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்லக் கூடாது என்ற கட்டளைகள் முன்வைக்கப்படலாம். தற்போதைய அரசாங்கமும் அதனையே முன்னெடுத்துச் செல்கிறது. அதற்கமைய இப் பிரச்சினை ஒரு பெண்ணுக்கு தொழில் செய்வதற்கான உரிமையாக அவர்கள் பார்க்கவில்லை. பெண்களுடைய பொறுப்பு குடும்பத்தை பேணிப் பாதுகாப்பதாகும். இக் காரணத்தினால், பெண்கள் குடும்பத்திற்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இங்கு, ஆண்களுக்குரிய சம பொறுப்பு, ஒரு தந்தை என்ற வகையில் உள்ள பொறுப்புடன் என்பன பற்றி இங்கு கலந்துரையாடப்படுவதில்லை. அவர்கள் இத்தகைய ஒரு அடிப்படையிலேயே கலந்துரையாடுகின்றனர்.

தற்போது பாலியல் வல்லுறவு பற்றி பேசினாலும், வீட்டு வன்முறை பற்றிப் பேசினாலும், துன்புறுத்தல்கள் இன்றி பெண்கள் வாழ்வதற்கான உரிமையைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. துன்புறுத்தல் என்பது உண்மையில் உரிமை மீறலாகும். இதைப் பற்றிப் பேசாமல், பெண்கள் இவ்வாறாக நடந்துகொண்டால், அவர்கள் வீட்டில் அடி வாங்க வேண்டிய அவசியமில்லை எனக் கூறப்படுகின்றது. ஒழுங்கான முறையில் ஆடை அணிந்தால் பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்கு ஆளாக்கப்படமாட்டார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. ஆனால், யார் பாலியல் வல்லுறவு நடவடிக்கைகளைச் செய்வார்கள்? அடிப்பவர்கள் யார்?, அவர்களின் பொறுப்பு யாது? அவர்களின் வகைப்பொறுப்பு என்ன? என்ற வகையில் இதுபற்றிக் கலந்துரையாடி, இதை கவனித்து அவர்கள் ஒரு குற்றத்தை செய்த நபர்கள் எனக் கருதப்பட வேண்டும். குற்றச் செயலுக்காக தண்டனைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என கருதப்படுவதில்லை. ஆனால்,

ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசும் போது பாரபட்சக் கவனிப்புப் போன்ற விடயங்களை அவர்கள் அனுபவிப்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அதற்கமைய, தொந்தரவு இன்றி வாழ்வதற்கான உரிமை, குறிப்பாக பெண்களுக்கு எவ்வாறு உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது? அது அடிப்படை உரிமைகள் என்ற அத்தியாயத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளதா? என நாம் கண்டறிய வேண்டும். அடுத்ததாக சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் எவ்வாறு உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்? என கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. சமூகப் பொருளாதார மற்றும் கலாசார உரிமைகள் மூலம் சொல்லப்படும் விடயங்கள் சாதாரணமாக அனேகமான அரசியல் அமைப்புகளில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. ஆனால், முற்போக்கான அரசியல் அமைப்புகளில் அந்த உரிமைகளும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. தென்னாபிரிக்காவை எடுத்துக்கொண்டாலும் நேபாளத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அந்த அரசியலமைப்பிற்குள், குறிப்பாக யுத்தத்திற்குப் பின்னர் நிர்மாணிக்கப்படும் அரசியல் அமைப்புகளில், சமூகப் பொருளாதார உரிமைகள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். அவற்றை எமது அரசியல் அமைப்பில் உள்ளவாங்குதல் மிகவும் அவசியமாகும்.

தற்போதைய அரசியலமைப்பில் உண்மையில் ஊசலாட்டமான ஒரு நிலமையே உள்ளது. எனவே, அரசியலமைப்பு எமது அதியுயர் சட்டமாகும். ஆனால், அரசியலமைப்பிற்கு அப்பால் இருக்கும் பாரபட்சமான கவனிப்பு, சமத்துவம் இல்லாமை, பெண்கள் எதிர்நோக்கக்கூடிய சில சட்டங்கள் என்பவை மீண்டும். மீளாய்வு செய்து, அந்தச் சட்டங்களை சட்டப்படுத்தகத்திலிருந்து நீக்குவதற்கு எமது அரசியலமைப்பில் அதிகாரம் கிடையாது. அதன்போது பொதுச்சட்டம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை விட உயர்ந்த ஸ்தானத்திலேயே இருக்கிறது. அரசியலமைப்பில் முன்னர் இருந்த பாரபட்சக் கவனிப்பு தொடர்பாக இருக்கக் கூடிய சட்டங்கள் அவற்றை செய்ய முடியாது எனவும் எமது அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

அடுத்த விடயம், ஒரு புதிய சட்டத்தை நாம் அறிமுகப்படுத்தும் போது, அந்தச் சட்டம் எமக்குத் தகுதியானதா? இல்லையா? எனக் கூறுவதாயின் இரண்டு வாரங்கள் கடந்த பின்னரே அதனைக் கூற முடியும். அதன் பின்னர், அது சட்டமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட பின்னர், அதனை மீளாய்வு செய்ய முடியாது. அதற்கு எமது அரசியலமைப்பில் ஏற்பாடுகள் இல்லை.

புதிய அரசியலமைப்பைத் தயாரிக்கும்போது அந்த உறுப்புரையைக் கொண்டுவர முடியாது எனக் கூறுவோம். பெண்களுக்கெதிராக பாரபட்சமாக நடாத்துதல் தொடர்பான பல சட்ட திட்டங்கள் நடைமுறையிலுள்ளன. குடும்பம் தொடர்பான சட்டதிட்டங்கள், சொத்துரிமை தொடர்பான சட்டதிட்டங்கள் என்பவற்றை இங்கு உதாரணமாக சுட்டிக் காட்டலாம். அரசு காணி உரிமைகள் தொடர்பான பெண்களுக்குப் பாதகமான சட்டங்கள் உண்டு. அடுத்து அலைந்து திரிவோர் கட்டளைச் சட்டம் பற்றி உதாரணமாக எடுக்கலாம். இது காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தில் 1800 களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சட்டமாகும். இந்தச் சட்டங்கள் ஒன்றும் இன்று இங்கிலாந்தில் நடைமுறையில் இல்லை. ஆனால் இலங்கையில் தொடர்ந்தும் அமுலில் உள்ளன. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் தன்னினச் சேர்க்கையில் ஈடுபடும், நிலைமாரும் பாலியல் நடவடிக்கைகளில் மற்றும் பாலியல் தொழில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் பெண்கள் கைது செய்யப்படுகின்றனர். தெருவில் இரவு நேரங்களில் பயணித்தாலும், பொதுச் சட்டத்தின் கீழ் மிகவும் அநீதியான முறையில் இப்பெண்கள் கைது செய்யப்படுகின்றனர். அல்லது பொலிஸ் ராரால் அலைத்துச் செல்லப்பட்டு முறைகேடான வகைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். இத்தகைய சட்ட திட்டங்கள் எமது சட்டப் புத்தகத்தில் இருக்கக் கூடாது. தன்னினச் சேர்க்கைப் பற்றிய சட்டம் சட்டப் புத்தகத்தில் இருந்து நீக்கப்பட வேண்டும்.

பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம்

அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் என்று கூறும் போது பெண்கள் தரப்பில் மிகக் குறைந்த பிரதிநிதித்துவமே

அரசியல் செய்வதாயின், தேர்தலில் வேட்பாளர்களாக பங்குபற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பம் பற்றி கலந்துரையாகும் போது, பெண்களுக்கு நியமனப் பத்திரங்கள் பிரதான நீரோட்டத்தின் 4 - 8 சதவீதம் வரையிலான பிரதிநிதித்துவமே கிடைக்கிறது. மிகக் குறைந்த பிரதிநிதித்துவத்திற்குக் காரணம் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு மிகக் குறைந்த சந்தர்ப்பமே கட்சிகளினால் வழங்கப்படுகிறது. இதன் போது வரலாற்று ரீதியாக பெண்களுக்கு மிகக் குறைந்த கவனிப்பே கிடைக்கிறது. சூவை அனைத்தையும் ஜனநாயக சட்டகத்திற்குள் காண முடிகிறது.

காணப்படுகின்றது. நாம் 50 இற்கு 50 என்று பேசினாலும் பாராளுமன்றத்தில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 6 வீதத்திற்கும் குறைவு மாகாண சபையில் 4 வீதத்தையும் விடக் குறைவு. பிரதேச சபைகளினால் 2 வீதத்தையும் விடக் குறைவு. அரசியல் செய்வதாயின், தேர்தலில் வேட்பாளர்களாக பங்குபற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பம் பற்றி கலந்துரையாகும் போது, பெண்களுக்கு நியமனப் பத்திரங்கள் பிரதான நீரோட்டத்தின் 4 - 8 சதவீதம் வரையிலான பிரதிநிதித்துவமே கிடைக்கிறது. மிகக் குறைந்த பிரதிநிதித்துவத்திற்குக் காரணம் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு மிகக் குறைந்த சந்தர்ப்பமே

கட்சிகளினால் வழங்கப்படுகிறது. இதன் போது வரலாற்று ரீதியாக பெண்களுக்கு மிகக் குறைந்த கவனிப்பே கிடைக்கிறது. இவை அனைத்தையும் ஜனநாயக சட்டகத்திற்குள் காண முடிகிறது.

தற்போது 2016 மார்ச் மாதத்தில் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கான தேர்தல் இடம்பெறும். உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளுக்கான தேர்தல் சட்டங்கள் 2012ல் திருத்தப்பட்டன. நாம் ஒரு கலப்பு முறையிலேயே தேர்தலை நடத்த வேண்டியுள்ளது. ஏதோ ஒரு வகையில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கு கட்டாயமாக சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டால் இந்தச் சட்டங்களுக்கு புதிய உள்ளடக்கம் இருத்தல் அவசியம். முதலில் உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தில் இளைஞர்களுக்கு 40 சதவீதமான பிரதிநிதித்துவம் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அது இன்று நீக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைய சட்டத்தில் இளைஞர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் 20 வீதம் ஒதுக்கப்படலாம் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இது கட்டாயப்படுத்தப்பட வேண்டும் என நாம் வலியுறுத்துகிறோம். இருக்கலாம் என்றல்ல இருக்க வேண்டும் என்பதையே நாம் கூறுகிறோம். மார்ச் மாதத்திற்கு முன்னர் பிரதிநிதித்துவம் கட்டாயப்படுத்தப்படும் வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்வதாக பிரதமர் உறுதி கூறியுள்ளார். அண்மையில் 20வது திருத்தம் தயாரிக்கப்பட்ட போது அங்கு பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் உள்ளடக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கவில்லை. பிரதிநிதித்துவத்தில் பெண்களுக்கு உரித்தான இடம் 20வது திருத்தத்தில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் என நாம் கூறுகின்றோம். தேர்தல் சட்டங்கள் திருத்துவதாகவோ அல்லது அங்கிருந்தும் இங்கிருந்தும் கொண்டு வரப்படும் சட்டங்களாகவோ அவை அமையாமல் அரசியலமைப்பில் இது ஒரு கட்டாய அம்சமாக உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் நிரந்தரமாகும் வகையில் தேர்தல் சட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அதன் மூலமே அவர்களது

உரிமைகள் நிலைநாட்டப்பட முடியும். அரசியல் கட்சிகளுக்குள் தேர்தல் நடவடிக்கைகளின் போது, அதே வகையில் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டும் என்ற உறுப்புரையும் அரசியலமைப்பிலே உள்ளவாங்கப்பட வேண்டும். அது ஒரு தேர்தலுக்கு மாத்திரம் கட்டுப்படுத்தப்படாமல் அனைத்து தேர்தலுக்கும் இது ஏற்புடையதாக இருத்தல் வேண்டும். பெண்களின் உரிமைகள் அடிப்படையில் உரிமைகள் என்ற அத்தியாயத்தில் உள்ளவாங்கப்பட வேண்டும் என்றே நாம் கூறுகின்றோம்.

பாரபட்சமான கவனிப்பின்றி அரசியல் உரிமைகள் பாதுகாக்கக்கூடிய வகையில் அரசியலமைப்பில் உறுப்புரைகள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். தற்போதைய அரசியலமைப்பில் 12(1) மற்றும் 12(2) உறுப்புரைகளில் அனைவரும் சமமானவர்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய உறுப்புரைகள் இருக்க வேண்டும் ஆனால், பாரபட்சமான கவனிப்பின்றி வாழ்வதற்கான உரிமை இருப்பது அவசியமாகும். சமத்துவம் மாத்திரமல்ல, சமமான உரிமைகளுக்கான வரைவிலக்கணமும் சமத்துவமாக அமைய வேண்டும் எனக் கூறுகிறோம். நடவடிக்கைகளிலும், கொள்கைகளிலும் இந்த சமத்துவம் அமைய வேண்டும் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்க வேண்டும்.

அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் உரித்தாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். சந்திரிக்காவின் ஆட்சிக் காலத்தில் நாம் உடன்பட்டாலும் உடன்படாவிட்டாலும், 97, 98 ஆகும்போது அரசியலமைப்பு வரைவுக்கு அரசாங்கம் உரிமை கோரியது. அடுத்து அரசாங்கம் வெண்தாமரை இயக்கத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு எல்லா இடங்களுக்கும் சென்றது. எமது ஞாபகத்தின் படி 97, 99 காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த உள்ளூராட்சித் தேர்தலின்

போது பருத்தித்துறைக்குப் பொறுப்பான மேஜர் லெரி விஜேரத்னவும் அந்தத் தீர்வுத் திட்டத்தோடு சென்றார். எல்லோரும் ஒத்துழைப்பு வழங்காவிட்டாலும் இராணுவமும் கூட அந்தப் புதிய அரசியலமைப்புக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கியது. ஜி.எல்.பிரிஸ்டன் அன்று தயாசிரி ஜயசேகர, கருணாரத்ன பரணவித்தான, ஜோ. செனவிரத்ன போன்றோரும் பல அமைப்புக்களுடன் இணைந்து அரசியலமைப்பிற்கான இயக்கத்தை முன்னெடுத்து, நாடு பூராவும் சென்றமையை, நாம் ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறோம். அச்சந்தர்ப்பத்தில் அதிகாரத்திலிருந்து அரசாங்கம் என்ற வகையில் அதனை பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, நாடு பூராவும் செல்வதற்கு அரசியல் திடசங்கற்பம் இருந்தது. புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்படுமேயாயின். பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை வாக்குகளையும், மக்கள் மத்தியில் சென்று சர்வஜன வாக்கெடுப்பு மூலமும் அங்கீகாரத்தைப் பெற வேண்டும் என்பதை நாம் புதிதாகக் கூறவேண்டியதில்லை. மக்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதாயின் அது தமது அரசியலமைப்பு என மக்கள் உணர வேண்டும். மக்களுடைய கருத்துக்களைப் பெற்று, அவர்களோடு இணைந்து சென்றால் மாத்திரமே, சர்வஜன வாக்கெடுப்பில் மக்களிடம் அங்கீகாரத்தைப் பெற முடியும். எனவே இந்த பொறுப்பிலிருந்து அரசாங்கம் விடுபட முடியாது.

வடக்கிலும் தெற்கிலும் தீவிரவாதத்தை எதிர்த்து நடுநிலையாளர்கள் வெற்றிகொண்டுள்ள நிலையின் கீழ் அரசியலமைப்பு ரீதியான மாற்றத்திற்கு நாட்டில் நல்ல நிலைமை உண்டு. ஜனவரி 08ம் திகதி வெற்றிக்கு சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் பாரிய பங்களிப்பைச் செய்தன. அவர்கள் வழங்கிய பங்களிப்பைக் கவனிக்காது விடின் வடக்கிற்கு பிழையான செய்தியையே வழங்குகிறோம். எனவே, அரசாங்கம் இச்சந்தர்ப்பத்தை சரியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்புக்களும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவமும்

அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்புக்கள் பற்றி மிக ஆர்வமாக கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெறும் இத்தருணத்தில் மிக முக்கியமான ஒருவிடயம் கலந்துரையாடலில் இருந்து புறக்கணிக்கப் பட்டுள்ளது. ஆட்சியில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்திற்கான பங்கை (கோட்டாவை) உள்ளடக்கும் அவசியம் பற்றி இன்றைய இலங்கை எதிர்நோக்கும் திட்டவட்டமான நிலமைகளின் கீழ் பாரிய முக்கியத்துவம் பெறவில்லை.

பெண்கள் நடத்திய ஓர் ஆர்ப்பாட்டம்

றுவெந்தி வக்வெல்ல

அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்புக்கள் பற்றி மிக ஆர்வமாக கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெறும் இத்தருணத்தில் மிக முக்கியமான ஒருவிடயம் கலந்துரையாடலில் இருந்து புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆட்சியில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்திற்கான பங்கை (கோட்டாவை) உள்ளடக்கும் அவசியம் பற்றி இன்றைய இலங்கை எதிர்நோக்கும் திட்டவட்டமான நிலமைகளின் கீழ் பாரிய முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. புள்ளிவிபரங்கள் மிகவும் தீங்கான ஒரு

கதையையே எடுத்துக் கூறுகின்றது. ஆட்சியில் இது வரை பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. உள்ளூராட்சி மட்டத்தில் 2 வீதமும் மாகாண மட்டத்தில் 4 வீதமும் தேசிய மட்டத்தில் 6 வீதமும் என்ற வகையிலேயே இது அமைந்துள்ளது. உள்ளூராட்சி மட்டத்தில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் (தற்போது 1.8) ஒட்டுமொத்த தென்னாசியப் பிராந்தியத்தில் இது மிகவும் மோசமான நிலைமையாகும். பெண்கள் என்றோ ஒருநாள் தமக்காக

ஓர் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆண்களை முதன்மைப்படுத்திய அரசியல் அரங்கை மாத்திரம் காணக்கூடிய இலங்கை, மிகவும் பாரதாரமான அரசியல் மறுசீரமைப்பின் தேவையை உணர்த்துகின்றது, என இப்புள்ளிவிபரங்கள் மூலம் நியாயப்படுத்த முடியும்.

இந்தப் பிரச்சினை பற்றி மையத்தில் சிலவும் நிலைமைகளை ஆராயும்போதும், அரசியலமைப்பு ரீதியாக நோக்கும் போதும், பெண்களுக்கான பிரதிநிதித்துவம் குறைவு என்பதையே காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

பெண்களின் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக ஐக்கியக் கூட்டு முன்னணிகள், பாதுகாப்பு அல்லது பொருளாதாரம் போன்ற தேசியப் பிரச்சினைகளைப் போலவே சமமான கவனிப்பு பெறப்படுவதில்லை. தொடர்ந்தும் அவ்வாறு கவனிக்கப்படாத நபர்கள் பெண்களின் பிரச்சினைகள் தேசிய மட்டத்துப் பிரச்சினைகளாக சமமான கவனிப்பு இருக்க வேண்டும் என ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்குகின்றனர். உண்மையில் தேசிய பிரச்சினை என்று கூறும் விடயங்களும், பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை மீறிய, சிக்கலான குழப்பமான மட்டத்திற்கு உக்கிரமடைந்துள்ளன. நாடுபூராவும் பெண்கள் பாலியல் வல்லுறுவுக்கும், பாலியல் ரீதியான தொந்தரவுகளுக்கும் ஆளாக்கப்படுவதோடு வீட்டு வன்முறை, தொழில் செய்யும் இடங்களில் பாலினலை பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. பொருளாதாரக் கஷ்டங்களையும், யுத்த விதவைகள் என்ற வகையில் எதிர்நோக்கும் கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும், பெண்கள் எதிர்நோக்குகின்றனர்.

பிரதிநிதித்துவத்தின் சமத்துவம்

ஒரு தேசத்திற்கு பாரிய ஒடுக்கு முறையைக் கொண்டு வரும் பல பிரச்சினைகள் மீது கவனம் செலுத்த வேண்டிய முயற்சிகளைப் பொறுத்தவரை அரசியல்வாதிகள் இப்பிரச்சினைகளையிட்டு மேலோட்டமாகவே நோக்குகின்றனர். இதன் பெறுபேறாகப் பெண்கள் ஏனைய தேசியப் பிரச்சினைகளுக்குப் பின்னால், அரசியல் ரீதியிலும் பின் ஆசனங்களில் இருக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். பெண்களின் சனத்தொகை 50.7 வீதமாகும். (இது 1000 பெண்களுக்கு 974 என்ற விகிதாசாரத்தை உருவாக்குவதோடு, இவ்வாறாக இலங்கையில் ஆண், பெண் விகிதாசாரம் பூகோள ரீதியான விகிதாசாரத்தை விடக்குறைந்து காணப்படுகின்றது) எனவே, ஒரு நாட்டுச் சமூகத்தில் பெண்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தாக்கத்தை கவனிக்காது விட முடியாது. மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்படித்து, சமூகத்தில் ஆண்களைப் போல பெண்களுக்கு பங்களிப்புச் செய்ய முடியாது, என்றே இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆனால், பெரும்பான்மை சனத்தொகை கொண்ட, பெண்களின் பிரச்சினைகள் இறுதியில் தேசத்திற்குப் பாதகமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் என்பதை புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

பெண்கள் ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு மறைமுகமான வளமாகும். பெண்களுக்குச் சாதகமாக வேலை செய்யக்கூடிய, சுற்றாடலுக்கு உதவும் வகையில், இத்தகைய சுற்றாடலை

உருவாக்குவது மூலம், பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு அம்சங்களில் விசேடமாக தேசியப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக, சிறு தொழில் முயற்சிகளில் பாரிய முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும். அதே சமயம் இளம் பெண்களுக்கு உயர்கல்வி மாற்று ஊக்குவிப்புகள் மூலம், கல்வித் துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும், பாரிய உதவிகளைச் செய்ய முடியும். எனவே, சில வேளைகளில் சமூகத்தில் பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்துவோர் பெண்களாவர். ஆனால், ஆட்சியின்போது அவர்களுக்கு உரிய அங்கீகாரம் வழங்காமல், அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்குப் பாரிய தடையாக அமைகிறது. ஆட்சியின்போது பெண்களுக்கு அதியுயர் பிரதிநிதித்துவம் வழங்குவது அவர்களின் மனக்குறை பற்றி குரலெழுப்புவதற்குக் கூடிய அவகாசத்தை வழங்குவதோடு, அதற்கமைய அவர்கள் சார்பில் மாற்று வழிகளைத் தேடிச் செல்ல முடியும். பகிரங்கமான கலந்துரையாடல்களின் போது மாத்திரம் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்ற உணர்வு ஏற்படுவது துரதிர்ஷ்டவசமானது. மேலதிகமாக நாம் எடுத்தால் ஏனைய எந்தவொரு தரப்பினரையும் விட பிள்ளைகளுக்கான உரிமைகளுக்காக பாரிய அளவில் பெண்களே முன் வருவது உண்மை. எனவே, பெண்களுக்கு பாரிய பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்குவது நிகழ்கால இலங்கையின் பெண்கள் மற்றும் பிள்ளைகள் ஆகிய இரு தரப்பினருக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் சேவை செய்வதுமாகும்.

வடக்கு கிழக்கு பெண்களின் குரல்.

இலங்கை பூராவும் பெண்கள் புதிய அரசியலமைப்பு தயாரிப்பு நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ளச் செய்ய எதிர்பார்ப்பதாயின் அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுவது யாவை? பல உள்ளங்களைக் கவரும் சக்தி வாய்ந்த விடயங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மன்னார் பெண்களுடன் இடம்பெற்ற கலந்துரையாடல்களின் போது, பெண்கள் கூடுதலாக ஆட்சியின் போது குறைந்த பிரதிநிதித்துவத்தையே பெற்றுள்ளனர், என்பது பற்றி அவர்கள் விரக்தியுடன் குறிப்பிட்டனர். பெண்களும், பிள்ளைகளும் பாலியல் ரீதியான தொந்தரவுகளுக்கும் துன்புறுத்தல்களுக்கும் ஆளாவார்கள் என்ற அச்சத்தை ஏற்படுத்தும் தன்மையோடு, துரதிர்ஷ்டவசமான சம்பவங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதாயின் ஏதாவது நடவடிக்கையை நாம் அறிமுகம் செய்ய வேண்டும். இந்த அரசியலமைப்பிற்கு குறைந்த பட்சம் 20 சதவீதமான பெண்களின்

பெண்களின் சனத்தொகை 50.7 வீதமாகும். (இது 1000 பெண்களுக்கு 974 என்ற விகிதாசாரத்தை உருவாக்குவதோடு, இவ்வாறாக இலங்கையில் ஆண், பெண் விகிதாசாரம் பூகோள ரீதியான விகிதாசாரத்தை விடக் குறைந்து காணப்படுகின்றது) எனவே, ஒரு நாட்டுச் சமூகத்தில் பெண்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தாக்கத்தை கவனிக்காது விட முடியாது. மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்படித்து, சமூகத்தில் ஆண்களைப் போல பெண்களுக்கு பங்களிப்புச் செய்ய முடியாது, என்றே இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

பிரதிநிதித்துவமாவது அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என மன்னார் பெண்கள் நம்பிக்கைத் தெரிவித்தனர். இந்த மாவட்டத்தில் கூடுதலாக பெண்களே கருத்துத் தெரிவித்தனர். மீள் பிடிக்கைத்தொழிலுக்கு மிகவும் பிரசித்தமான பிரதேசம் என்ற வகையில் இந்தப் பெண்கள் விசேடமான பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளனர்.

பொருளாதார ரீதியான சந்தர்ப்பங்கள் குறைவு என்ற காரணத்தினால் பெண்கள் பாரிய அளவில் வீட்டு வன்முறையையும் விபச்சாரத் தொழிலையும் எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. எவ்வாறாயினும் யாழ்ப்பாணத்தின் ஆண்கள், பெண்களின் பிரச்சினையையும் ஆட்சியின் போது பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம்

**பெண்களின் பிரதிநிதித்துவமும்
அவர்களுக்கான பங்கையும்
(கோட்டாவையும்) தீர்மானிப்பதற்கு
மேலதிகமாக, அரசியலமைப்பில்
அந்தந்த மாவட்டங்களில்
பெண்களையும் பிள்ளைகளையும்
பாதுகாப்பதற்கு தனியான
அதிகாரமும் மக்கள் ஆணையும்
கொண்ட, பெண்களுக்கும்
பிள்ளைகளுக்குமான
மாவட்ட மட்டத்திலான
சுயாதீன ஆணைக்குழுக்கள்
உருவாக்கப்பட வேண்டும் என
வலியுறுத்தினர்.**

”

பற்றியும், கேள்விக்குட்படுத்துவதை காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இது சிறந்ததோர் முன்னேற்றமாகும். அவர்கள் முன்வைத்து போல அனைவரும் என்றோ ஒரு நாள் பெண்களை சம ஆற்றல் உள்ளவர்களாக கவனித்திருந்தால், ஆட்சியின் பல்வேறு மட்டங்களில் பாரிய முன்னுரிமையை வழங்கியிருக்கலாம், என்ற கருத்தை அவர்கள் முன் வைத்தனர். சில ஆண்கள் பெண்களுக்கான பங்கு(கோட்டா) 25 சதவீதமாக இருக்க வேண்டும் எனக் கூறினர். உண்மையான ஜனநாயக மாற்றீடாக அமைய வேண்டுமாயின் 50 சதவீதமான பங்கு (கோட்டா) பெண்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தினர். வவுனியா மாவட்டத்தில், பெண்களைப் போலவே பிள்ளைகளைப் பற்றியும் உறுதியான கொள்கை இல்லையே என்று அவர்கள் விரக்தியுடன் கருத்துத் தெரிவித்தனர். மனிதத் தன்மையற்ற வகையில் “வித்தியா” பாலியல் வல்லுறவுக்குட்பட்டு கொலை செய்யப்பட்ட விடயத்தை அவர்கள், எடுத்துரைத்தனர். வித்தியா முகம்கொடுத்த அதே நிலமையை கிளிநொச்சியின் சரணியா முகம்கொடுக்க நேர்ந்தது பற்றியும் அவர்கள் கவலையுடன் கூறினர். வித்தியாவின் படுகொலை பொதுமக்களின் கோபத்தைத் தூண்டுவதற்கு காரணமாக அமைந்தாலும், சரணியா படுகொலை அத்தகைய பொதுமக்கள் கோபத்தை ஏற்படுத்தவில்லை என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டனர். அப்பிரதேசத்தின் பொலிஸாருடன்,

அப்பிள்ளையின் மரணம் தொடர்பாக, மூன்று மாத காலமாகச் செயற்பட்டனர். அவர்கள் கூறுவது போல வழக்கம் போல் சட்டம், சோம்பேறித்தனமாக செயற்பட்ட காரணத்தினால், பல்வேறு தடைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது எனவும், அவர்கள் மேலும் குறிப்பிட்டனர். எனவே, பெண்களின் பிரதிநிதித்துவமும் அவர்களுக்கான பங்கையும் (கோட்டாவையும்) தீர்மானிப்பதற்கு மேலதிகமாக, அரசியலமைப்பில் அந்தந்த மாவட்டங்களில் பெண்களையும் பிள்ளைகளையும் பாதுகாப்பதற்கு தனியான அதிகாரமும் மக்கள் ஆணையும் கொண்ட, பெண்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்குமான மாவட்ட மட்டத்திலான சுயாதீன ஆணைக்குழுக்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தினர். அதே சமயம், பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உயர் மட்டத்தில் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தர்க்கத்தை வலுவூட்டியதோடு விபச்சாரத் தொழில் சம்பந்தமான பிச்சினைகளையும் எடுத்துரைத்தனர்.

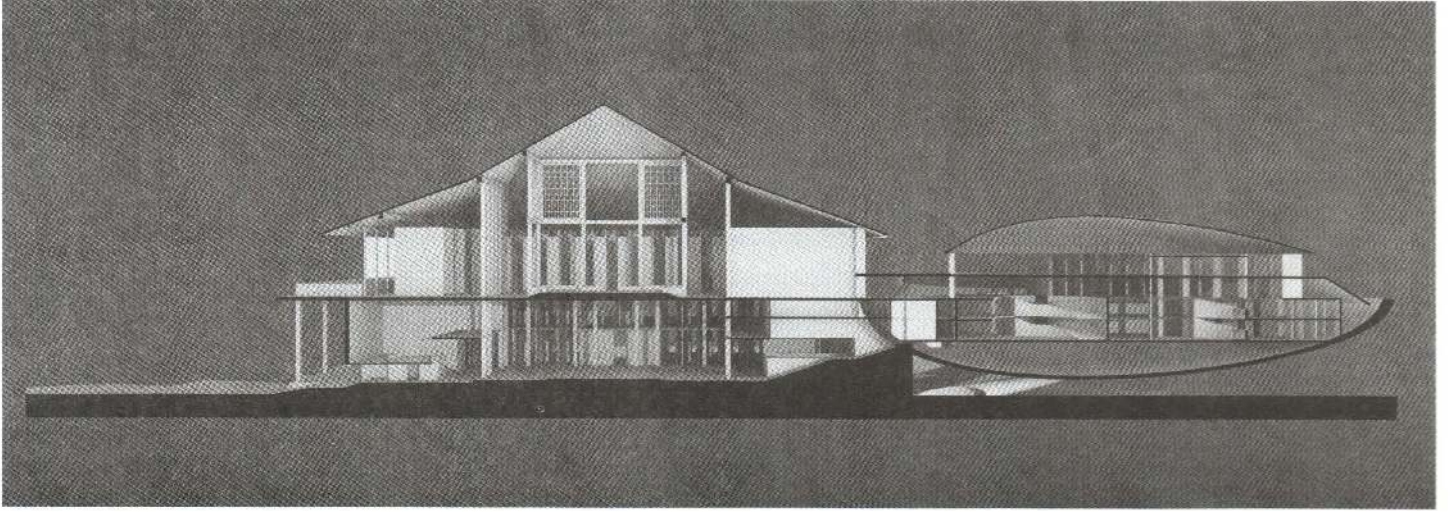
இறுதியாக திருகோணமலை மாவட்டத்தில் வீட்டு வன்முறை துஷ்பிரயோகங்கள் என்பன பாரதூரமான பிரச்சினையாக அமைந்துள்ளமையால், புதிய அரசியலமைப்பில் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் பாலியல் வல்லுறவு பற்றிய தகவல்களைப் பெறுவதற்கு, பெண்களுக்கும் அந்தரங்கமான முறையில் அவற்றை எடுத்துக்கூறுவதற்கான ஏற்பாடுகள், மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என கந்தளாய் பெண்கள் எடுத்துக் கூறினர். குறிப்பாக அவர்கள் துஷ்பிரயோகத்திற்கு சாட்சி கூறுவதற்கு பெண்களைத் தடுக்கும் பாரிய தடை வாக்கு மூலங்கள் பகிரங்கமாக பதிவு செய்யப்படுவதாகும், எனவும் அவர்கள் மேலும் குறிப்பிட்டனர். எனவே, எதிர்காலத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் கௌரவத்தோடு தமது வாழ்வைத் தொடர்வதற்கு இது தடையாகவுள்ளது. எனவே, இப்பிரச்சினைக்குரிய சிறந்த மாற்றுத் தீர்வு பாலியல் வல்லுறவு மற்றும் - பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு ஆளான சம்பவங்கள் பற்றி சாட்சி கூறுவதற்குத் தனியான நீதிமன்றம் அமைக்க வேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டனர். அதே சமயம், அத்தகைய பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் வாக்குமூலத்தை பகிரங்கமாக பதிவுசெய்யும் போது, பெண்ணின் கௌரவமும் அபிமானமும் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியம் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இந்தியாவின் பஞ்சாயத்

பொறிமுறை அடிமட்டத்திலான பிரஜைகளின் ஆட்சிக்கான ஒரு கருவியாகும். பெண்களின் பெரும்பான்மையினருக்கு அவற்றில் அங்கத்துவம் உண்டு. அண்மைக்கால வரலாற்றில் பெண்கள் தொடர்பான இக்கண்ணோட்டம் அபகீர்த்திக்கு உட்படுத்தப்பட்ட ஒரு சம்பவம் நாட்டில் அம்பலப்படுத்தப்பட்டமையால், இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய பல விடயங்கள் உண்டு. எவ்வாறாயினும், பெண்கள் இப்பிரதேச ஆட்சிப் பொறிமுறையையும் பெரும்பான்மையோர் உருவாக்கினால், அண்மையில் அமைந்துள்ள ஒரு தீர்வுத் திட்டத்தில், மேற்படிக்க கொள்கைகளை ஏன் அமுல்படுத்த முடியாது? என வினவப்பட்டது. இது இலங்கை அரசாங்கம் இந்நாட்டுப் பெண்களின் பரிந்துரைகளுக்கு நன்கு செவிமடுக்கும் அதேவேளை, இத் தலைப்பும் அரசியலமைப்பு மூலம் பெண்களை எவ்வாறு வலுவூட்டலாம் என்பது பற்றிக் கவனிப்பதற்கு பாரதூரமான முறையில் கூடிய நேரத்தை அர்ப்பணித்தல் முக்கியமானது.

அதே சமயம், அரசாங்கம் இந்த முயற்சியின் போது பெண்களை ஒதுக்காமல் உறுதிப்படுத்தக்கூடிய வகையில் அரசியலமைப்பைத் தயாரிக்கும் நடவடிக்கைகளுக்காக ஒன்றுகூடுமாறு, குழுவில் பெண்கள் விசிதாசாரம் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். புதிய அரசியலமைப்பில் அவர்களின் பரிந்துரைகளைச் செய்வதற்கு பொது மக்களுக்கு அவகாசம் வழங்கப்பட்டால், அப்போது சம சக்தியுடன் பெண்களின் குரலை கேட்கச் செய்ய முடியும் உலகின் முதலாவது பிரதமரையும் ஜனாதிபதியையும் தெரிவு செய்தல் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி சாதகமான சம்பவங்கள் ஆகும். ஆனால், ஆட்சியின்போது பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை தற்போதைய புள்ளிவிபரங்களின்படி கவனிக்கும்போது, அது வெறுமனே ஒரு அடையாளமாக மாத்திரம் கருதப்படுகிறது. அதைவிட வேறொன்றும் அல்ல. அவர்களுடைய நிலைப்பாட்டில் இருந்துகொண்டே பெண்கள் அவர்களுக்கே உரித்தான பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளனர். அதே சமயம், நாட்டின் உயர்மட்ட ஆவணமான அரசியலமைப்பு மூலம் இறுதியில் இப்போராட்டத்தை அவர்கள் தனித்து முன்னெடுக்க வேண்டியேற்படலாம் என்ற அச்சத்திலிருந்து அவர்கள் விடுபட வேண்டுமாயின் மக்களின் இந்தப் பிரிவினருக்கு பாதுகாப்பை வழங்க வேண்டும்.

சிந்தனை வளம் குன்றியதாகக் காணப்படின் சிறந்ததோர் அரசியலமைப்பு உருவாகும் சாத்தியம் இல்லை

The 1972 constitution as a 3D structure. Constitutional research and information by Asanga Welikala, architectural rendition by Channa Daswatte.

பேராசிரியர்
ரொஹான் சமரஜீவ்

எமது நாட்டில் காணப்படும் அனைத்து பிரச்சினைகளுக்கும் காரணம் 78 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு என்ற ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. “சோபித தேரர்” அவர்களின் சமூக நீதிக்கான தேசிய இயக்கத்துடன் சில சாரார் ஒன்றிணைந்ததற்கும் காரணம் அவர்களும் இக்கருத்தினைக் கொண்டிருந்தமை ஆகும். வசந்த சேனாநாயக்காவின் தனிநபர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பிரேரணையிலும் பின்னர் வந்த “ரத்தன தேரரின்” பிரேரணையிலும் இதற்கு மாற்றான ஒரு கருத்து காணப்படவில்லை. என்னைப் பொறுத்தளவில் 78ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு உண்மையிலேயே எமது நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகளுக்கான ஒரு காரணியாக இருக்கக் கூடுமானாலும் அதுதான் ஒரேயொரு காரணி என்பதை

ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் அவ்வாறு ஏற்படுவதற்கு காரணம் 78ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு அல்ல 1950 களின் கடைசிப் பகுதிகளில் இந் நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அரசியலே ஆகும்.

அரசியல் விஞ்ஞானத்திற்கு இணங்க அரசு நிருவாகப் பொறிமுறையானது அரசின் நிலையான நிறைவேற்றுத் துறையாகும். வெஸ்ட் மினிஸ்டர் வடிவத்திலான ஆட்சிமுறைமையினுள் அரசியல் நிறைவேற்றுத்துறையானது கொள்கை ரீதியான தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதுடன் நடைமுறையிலுள்ள சட்டத்தின் பிரகாரம் அவை அரசு நிருவாகப் பொறிமுறையினூடாகவே நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. நடைமுறையிலுள்ள சட்டங்கள் அரசியல் நிறைவேற்றுத்துறையின் கொள்கைகளுடன்

பொருந்தவில்லையாயின் குறித்த சட்டங்கள் மாற்றியமைக்கப்படும் வரை அரசியல் நிறைவேற்றுத்துறையின் தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு நிலையான நிறைவேற்றுத்துறையானது கட்டுப்படுவதில்லை. 1960 களிலிருந்தே இந் நிலையான நிறைவேற்றுத்துறையின் செயற்பாடானது அரசியல் நிறைவேற்றினால் பலவீனப்படுத்தப்பட்டது. அரசியல் நிறைவேற்றுத்துறையின் தன்னிச்சையான தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அரசின் நிலையான நிறைவேற்றுத்துறையானது தடையாகக் காணப்பட்டமையே அதற்கான காரணம் ஆகும். அந் நிருவாகப் பொறிமுறையானது தானாகப் பலவீனமடையவில்லை என்பதுடன் அது வேண்டுமென்றே பலவீனப்படுத்தப்பட்டது எனக் கூறமுடியும். அரசுபொறிமுறை

குறிப்பிடத்தக்க அளவு பலவீனப்படுத்தப்பட்டமைக்கான பொறுப்பினை இந்நாட்டின் இடதுசாரிகள் ஏற்கவேண்டும். இவ் அரசு நிருவாகத்தை வழிநடத்திய உத்தியோகத்தர் பொறிமுறைக்கு எதிராக முன்னின்று செயற்பட்டவர்கள் இடதுசாரிகளே. மாட்டின் விக்கிரமசிங்க அவர்களின் நாவல்களுக்கும் இவை அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. மக்கள், கச்சேரிகளுக்குச் சென்று தமது பணிகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாமல், கொடிய அரசுபொறிமுறையில் சிக்குண்டு துன்பம் அனுபவித்தமையினை நாம் அவற்றுள் காணக்கூடியதாயுள்ளது. அவ்வாறு குற்றம் சுமத்தி அத்துன்பங்களிலிருந்து மீட்டெடுப்பதாகக் கூறிய இவர்கள் சிவில் சேவையின் அதிகாரத்தை உடைத்தெறிவதற்கு கருத்து ரீதியாக பாரியதொரு பணியினை மேற்கொண்டார்கள். இது முன்னர் இடம்பெற்ற குறைகளைத் தேடுவதாக நினைக்கக் கூடாது. கிராமத் தலைவர் என்பவர் ஒரு மிகவும் கொடிய பிராணி என அறிமுகப்படுத்திய நாம் நாவல்களில், சித்திரக் கதைகளில் மற்றும் திரைப்படங்களில் இழிவுபடுத்தினோம். இவ் அனைத்திற்கும் மத்தியில் ஒட்டுமொத்த செயன்முறையும், அரசியல்மயப்படுத்தப்பட்டமையே இதன்மூலம் நடைபெற்றது. நடைமுறையிலுள்ளவற்றில் காணப்பட்ட பலவீனங்களை நீக்குவதற்கு மாற்றாக அவற்றை உடைத்தெறிந்தோமே தவிர, அதற்குப் பதிலாக வேறு ஒன்றை நாம் கட்டியெழுப்பவில்லை. இங்கு காணப்படும் பிரச்சினை இதுவாகும். அதனை உடைத்தெறிந்த செயன்முறையினை தனியே ஒரு கட்சியின்மீது மாத்திரம் சுமத்த முடியாது.

நிரந்தர செயலாளர்களுக்கு அடுத்த கட்ட முட்டுக்கட்டையை ஏற்படுத்தியவர் ஜே.ஆர்.ஐயவர்தன ஆவார். அவர் ஆனந்த திஸ்ஸ அல்விஸ் எனும் நபரை வெளியிலிருந்து கொண்டு வருகின்றார். அந் நபரைத் தனது செயலாளராக நியமிக்கின்றார். அது மாத்திரமன்றி அவர் முதன்முதலாக வெளிநபர் ஒருவரிடம் அமைச்சுப் பொறுப்பினை ஒப்படைக்கின்றார். அதனை அவர் 1965ல் மேற்கொள்கின்றார். அரசு சேவைக்கு சிவில் சேவையிலிருந்தே நியமிக்கப்படல் வேண்டும். 1972 ஆம் ஆண்டளவில் அரசு நிருவாகப் பொறிமுறை எனப்படும் நிலையான நிறைவேற்றுத்துறையின் பணி நிறைவுக்கு வருகின்றது. அதன் விளைவாக பிற்காலத்தில் இச் சேவையின் சுதந்திரம் உடைத்தெறியப்பட்டன. ஏதேனும் ஒரு சட்டத்திற்கு இணங்க

கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தும் அரசுபொறிமுறையின் ஒரு பகுதி பலவீனமடைகின்றபோது அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்புவது அவ் அரசியல் அதிகாரிகள் என்பதனை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதன் விளைவாக ஒருவகையில் நாம் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் எனக்கூறும் மாதிரியினை செல்லுபடியற்றதொன்றாக மாற்றினோம். வெஸ்ட்மினிஸ்டர் மாதிரியின் பிரதான பண்பாக அரசு எனும் ஒன்றைப் போன்றே அதன் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குரிய நடுநிலையான பொறிமுறை ஒன்று காணப்படுகின்றது. இங்கிலாந்தில்

முன்னரைப்போல் அன்றி தற்போது அரசியல் நிறைவேற்றுத்துறை மாத்திரமன்றி நிலையான நிறைவேற்றுத்துறையினையும் சீவ் அரசியல்வாதிகளே வழிநடாத்துகின்றனர். சாதாரணமாகப் பார்ப்போமாயின் அமைச்சுக் கட்டிடங்களிலிருந்து அமைச்சர் கமிஷன் வாங்குவது பகிரங்கமான கிரகசியமாகும். அலுவலகங்களுக்காகப் பெறப்படுகின்ற கொழுப்பு முழுவதிலுமுள்ள சகல கட்டிடங்களுக்காகவும் அமைச்சர்களுக்கு கமிஷன் கிடைக்கின்றன. கமிஷன் வாங்குதல் மற்றும் பாரியளவிலான நிதி மோசடிகள் என்பன சீவ்விதமாகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறைமை அழித்தொழிக்கப்பட்டதன் பின்னரே இதன் மீதுள்ள கவர்ச்சி முதன்முதலில் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

நிரந்தரச் செயலாளர் மிக முக்கியமான ஒரு பதவியாகக் காணப்படுகின்றது. அரசியல் நிறைவேற்றுத்துறையினால் மேற்கொள்ளப்படும் கொள்கை ரீதியான தீர்மானங்களை அரசின் கொள்கைகளாக சட்டத்திற்கு இணங்க செயற்படுத்துவது அரசின் உத்தியோகபூர்வமான பொறிமுறை ஆகும். அவரவர்களது பொறுப்புக்கூறும்

மற்றும் வகைபொறுப்புக்கூறும் சூழ்நிலையினை ஏற்படுத்துவதே அரசியல் நிறைவேற்றுத்துறை மூலம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. வெஸ்ட்மினிஸ்டர் மாதிரியினுள் அந்த நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் மேற்பார்வை செய்வாரே அன்றி அப் பணியினை அமைச்சர் மேற்கொள்வதில்லை. ஆயினும், அரசின் நிருவாக நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் பொறிமுறையினை பலவீனப்படுத்துவதன் காரணமாக அனைத்தையும் அமைச்சரே மேற்கொள்கின்றார் எனும் நிலைக்கு வந்துள்ளது. அதன் பின்னர் பொதுமக்களும் எல்லா விடயங்களையும் அமைச்சரே மேற்கொள்வார் என எதிர்பார்க்கின்றனர். இவ் அரசியலமைப்புத் திருத்தம் பற்றிய ஆரவாரத்தினுள் எமக்குப் பொருத்தமானதாக அமைவது வெஸ்ட்மினிஸ்டர் மாதிரியா அல்லது ஜனாதிபதி மாதிரியா என்பது பற்றிய விவாதம் மீண்டும் தலைதூக்கி உள்ளது. ஆட்சிசெய்தல் எனும் விடயத்துடன் தொடர்பான சிந்தனையின் காணப்படும் சிக்கல் காரணமாகவே இவ்வாறு ஏற்பட்டுள்ளது. இதில் எந்த முறையை நோக்கி நாம் பயணம் செய்த போதும் சட்டத்திற்கு இணங்க செயற்படும் நிலையான நிறைவேற்றுத்துறை எனும் அரசு நிருவாகப் பொறிமுறையின் சுயாதீனம் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்.

தெளிவான சிந்தனை

வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறையின் சட்டவாக்கத்துறையின் ஊடாகவே அரசியல் நிறைவேற்றுத்துறை உருவாக்கப்படுகின்றது. அவை இரண்டும், இரண்டு விதமாகக் காணப்பட்ட போதும் அவை இரண்டும் வேறு வேறாகக் காணப்படவில்லை. நியமிக்கப்படும் அமைச்சர் நிறைவேற்றுத்துறையிலும், சட்டவாக்கத்துறையிலும் செயற்படுகின்றார். முன்னர் 14 பேர்கள், 15 பேர்கள், 20 பேர்களை உள்ளடக்கிய ஓர் அமைச்சரவை காணப்பட்டது. ஆயினும் அமைச்சுப் பதவி கிடைக்கப்பெறாமை தொடர்பாக எவரும் அவ்வளவாகப் பிரச்சினைப்படவில்லை. அமைச்சரவைப் பதவியொன்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இன்னும் ஏன் இவ்வளவு அழுத்தங்கள் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. 1940 களிலும், 50 களிலும் அரசியல் நிறைவேற்றுத்துறையானது அவ்வளவு கவர்ச்சியான ஒரு இடமாக அமையாததே இதற்கான காரணமாகும். அன்று அனைத்து விடயங்களையும் நிரந்தரச் செயலாளர்களுடாக அரசு

உத்தியோகத்தர்களே மேற்கொண்டனர். விடயத்துடன் தொடர்பான கொள்கைகளை வகுத்தலும் மேற்பார்வை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலுமே அமைச்சர்களால் நிறைவேற்றப்பட்டன. அன்று வெளிநாட்டமைச்சர் பதவி, சபாநாயகர் பதவி ஆகிய பதவிகள் கிடைக்கப்பெறும் பட்சத்தில் அவரால் எதுவுமே செய்ய முடியவில்லை. அவரால் அடுத்த தேர்தலில் வெற்றிபெற முடியாது. அவருக்கு விஷ மாத் திரை வழங்கப்பட்டதாகவே அன்று கருதப்பட்டது. ஐந்தாண்டுகள் அமைச்சராக சேவையாற்றியதன் பின்னர் அவர், வீடு செல்ல வேண்டும். அவரால் எதுவுமே செய்யமுடியாது என்பதே இதன் கருத்தாகும். அவை ஏனைய அமைச்சுப் பதவிகளைவிட வெறும் மேற்பார்வை பதவிகளாகக் காணப்பட்டதே இதற்கான காரணமாகும். அரசின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் பிரகாரம் இவ் அனைத்துப் பணிகளும் அரசு சேவையினராலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன. தற்போது அவ்வாறின்றி அனைத்து அமைச்சுப் பதவிகளும் கவர்ச்சியானதாகும். இன்று ஏதாவது நிறைவேற்று அதிகாரம் உண்டெனில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மாத்திரமன்றி எமது மக்களும் அதனை விரும்புகின்றனர். அரசின் நிலையான நிறைவேற்றுத்துறை உடைத்தெறியப்பட்ட பின்னர் அரசியல் நிறைவேற்றுத்துறை கவர்ச்சியானதாக மாற்றமடைந்துள்ளது என்பதே இதன் அர்த்தமாகும்.

முன்னரைப்போல் அன்றி தற்போது அரசியல் நிறைவேற்றுத்துறை மாத்திரமன்றி நிலையான நிறைவேற்றுத்துறையினையும் இவ் அரசியல்வாதிகளே வழிநடாத்துகின்றனர். சாதாரணமாகப் பார்ப்போமாயின் அமைச்சுக் கட்டிடங்களிலிருந்து அமைச்சர் கமிஷன் வாங்குவது பகிரங்கமான இரகசியமாகும். அலுவலகங்களுக்காகப் பெறப்படுகின்ற கொழும்பு முழுவதிலுமுள்ள சகல கட்டிடங்களுக்காகவும் அமைச்சர்களுக்கு கமிஷன் கிடைக்கின்றன. கமிஷன் வாங்குதல் மற்றும் பாரியளவிலான நிதி மோசடிகள் என்பன இவ்விதமாகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறைமை அழித்தொழிக்கப்பட்டதன் பின்னரே இதன் மீதுள்ள கவர்ச்சி முதன்முதலில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது நீண்டகாலமாக நடைபெற்று வருகின்றதொன்று என்பதனால் 78 ஆண்டு அரசியலமைப்பினைக் காரணமாகக் கொள்ள முடியாது. இதற்கு மேலதிகமாக நீதிமன்றமும் ஓரளவிற்கு எமது நம்பிக்கையை இழக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. இதன் தர்க்க ரீதியான ஒரு விளைவாக

அரசு பொறிமுறை பலவீனமடைந்ததால் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்கு தற்போது அரசியல்வாதி முன்வந்துள்ளார்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவினால் பின்பற்றப்படும் நடைமுறைகள் இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒருவரது சிந்தனைக்கு வரக்கூடும். ஆயினும், அது அவ்வாறு அமைவது, குறித்த நபர் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அமெரிக்காவில் வாழ்க்கை நடாத்தாத அரசியலமைப்புக்கள் தொடர்பாக ஆழமாக சிந்திக்காத ஒருவராக இருந்தால் மாத்திரம் ஆகும். இக் கருத்து, 1981 - 1982 காலப்பகுதியில் கனடாவிலும் கருத்து முரண்பாடுகளைத்

சட்டவாக்கத்துறையிலுள்ள ஒருவரை ஜனாதிபதி தனது அமைச்சரவையில் உள்ளடக்கத் தேவையாயின் அவர் விலகிய பின்னரே அவ்வாறு செய்ய முடியும். இரண்டு இடங்களிலும் காலான்றியிருக்க முடியாது. உதாரணமாக கிளின்டன் நிவ்யோக்கில் "செனட்டர்" ஆக இருந்தார். இராஜாங்க செயலாளரானதும் அதனை விட்டு விலகி அவருக்கு நேர்ந்தது. எவ்வாறாயினும் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையினுள் சட்டவாக்கத்துறையானது சாயாதீனமாகக் காணப்படல் வேண்டும்.

தோற்றுவிக்கக் காரணமாக அமைந்ததொன்றாகும். இவ் விவாதத்தின்போது பெரும்பாலானவர்கள் "எம்மிடம் இருப்பது பாராளுமன்ற முறைமை ஆகும். அமெரிக்க ஜனாதிபதி முறை இந்நாட்டிற்கு கொண்டுவரப்படுவதைப் பார்க்க நாம் விரும்பவில்லை" எனக் கூறினார்கள். பாராளுமன்ற முறைமையில் தேர்தல் என்பது அரசியல் கட்சிகளுக்கிடையே மேற்கொள்ளப்படும் தெரிவு முறையே அன்றி பிரதமர் வேட்பாளர்களிடையே ஒருவரைத் தெரிவு செய்யும் ஒரு முறைமை அல்ல. அமைச்சரவை அந்தஸ்துள்ள அமைச்சர்கள் தமக்குப் பொறுப்பளிக்கப்பட்டுள்ள விடயத்தில் நிபுணத்துவம் பெற்றிருக்க வேண்டுமென

எதிர்பார்க்கப்படாவிட்டாலும் அரசு பொறிமுறைக்கு அவர்களே வகை கூறுபவர்களாக உள்ளனர். ஆகவே, பாராளுமன்ற முறைமை வெற்றியடைய வேண்டுமாயின் அரசு பொறிமுறையினை வழிநடாத்தும் சயாதீனமான வலுவான நிர்வாக சேவை காணப்படல் வேண்டுமென்பது புலனாகிறது. அவ்வாறு காணப்படும் போது தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள அமைச்சின் விடயப்பரப்பு பற்றிய விரிவான அறிவு அமைச்சருக்குத் தேவைப்பட மாட்டாது.

ஜனாதிபதி முறைமை

ஜனாதிபதி முறைமையின் அரசியல் சிந்தனையானது தற்போது எமது அரசியல் கலாசாரத்தின்மீது எவ்வாறான பாரிய தர்க்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதென்பதனை அமைச்சரவையை நியமிப்பது தொடர்பில் கடந்த சில வாரங்களாக இடம்பெற்ற உரையாடல்களின்மூலம் நாம் கண்டுகொள்ளலாம். நிதியமைச்சர் பதவிக்கு பொருளாதார நிபுணர் ஒருவர் நியமிக்கப்படல் வேண்டுமென்பது பெரும்பாலானோரது கருத்தாகக் காணப்பட்டது. மின்சக்தி, எரிசக்தி அமைச்சுப் பதவி மின்பொறியியலாளர் ஒருவருக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமெனக் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. மக்களது வாக்குகளால் தெரிவுசெய்யப்படாத நபர்கள் தேசிய பட்டியலிலிருந்து பாராளுமன்றத்திற்கு தெரிவுசெய்யப்படுவதற்கு அவர்கள் எதிர்கட்சியினராக இருந்தபோதும், அமைச்சுப் பதவிகள் அந்தந்த விடயம் தொடர்பான நிபுணத்துவமுள்ளவர்களுக்கு கிடைப்பதைக் கண்டுகொள்ள அவர்கள் விரும்பினார்கள். அந்தந்த விடயங்கள் தொடர்பான விசேட நிபுணத்துவமுள்ள நபர்கள் தேவைப்படுவது ஜனாதிபதி ஆட்சி முறைமைக்கு ஆகும். ஜனாதிபதி முறைமையின் அமைச்சரவையானது ஆலோசனைச் சபையே அன்றி அது நிறைவேற்றுத்துறையின் கொள்கைகளைத் தீர்மானிப்பது தொடர்பான அதிகாரங்களைக் கொண்ட ஒரு சபை அல்ல. அமெரிக்காவில் காணப்படுவது முற்றுமுழுதாக வெஸ்ட்மினிஸ்டர் மாதிரியிலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு மாதிரியாகும். அவர்களது சட்டவாக்கத்துறையானது சட்டவாக்க நடவடிக்கைகளை மாத்திரமே மேற்கொள்கின்றது. வேறெந்த நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள முடியாது. அது முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு இடம் ஆகும். சட்டவாக்கத்துறையிலுள்ள ஒருவரை ஜனாதிபதி தனது அமைச்சரவையில் உள்ளடக்கத் தேவையாயின் அவர்

விலகிய பின்னரே அவ்வாறு செய்ய முடியும். இரண்டு இடங்களிலும் காலான்றியிருக்க முடியாது. உதாரணமாக கிளிண்டன் நிவ்யோக்கில் "செனட்டர்" ஆக இருந்தார். இராஜாங்க செயலாளரானது அத்தை விட்டு விலக அவருக்கு நேர்ந்தது. எவ்வாறாயினும் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையினுள் சட்டவாக்கத்துறையானது நிறைவேற்றுத் துறையிலிருந்து சுயாதீனமாகக் காணப்படல் வேண்டும்.

"யங்கி டிக்கி" எனும் தனது நகைச்சுவைப் பெயருக்கு அமைய செயற்பட்டு, ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்தன, அமெரிக்க முறையினை ஒட்டுமொத்தமாக, விசேடமாக நிறைவேற்றுத்துறை மற்றும் சட்டவாக்கத்துறை ஆகியவற்றில் தெளிவான ஒரு மாற்றத்துடன் ஏன் இந்த நாட்டில் பயன்படுத்தவில்லையென நான் எப்போதும் சிந்திக்கின்றேன். இம் முரண்பாடுகள் காரணமாக எமது நாட்டில் அரசியலமைப்பு ரீதியான தத்துவங்கள் பாதிப்படைந்துள்ளன. உதாரணமாக பாராளுமன்றத்திடம் நிதியினை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பினை ஒப்படைத்தலானது உலகின் அனைத்து இடங்களிலும் காணப்படும் அடிப்படைத் தத்துவமாகும். இறுதியாக பாராளுமன்றத்தின் பாதுகாப்பு அதுவாகும். வரவு செலவுத் திட்டங்களுக்கிடையில் நிதியினை அங்குமிங்கும் நகர்த்தியதன்மூலம் அது இல்லாதொழிக்கப்பட்டது. நிதி அமைச்சிடம் அதிகாரம் உள்ளதெனக் கூறி அவ் அமைச்சில் புறம்பான ஒரு கணக்கினைப் பேணிச் சென்றனர். அதாவது அவர்களது விருப்பின் பெயரில் அதனை நிர்வகிக்க முடியும். இங்கிலாந்தில் உள்ள அரசர்களுக்குக் கூட குறித்த தத்துவங்களுக்கு இணங்கவே நிதி தொடர்பான வரையறைகள் விதிக்கப்பட்டன. ஆயினும், முன்னால் பிரதம நீதியரசர் சரத் என். சில்வா இலங்கையில் அதனையும் நாசப்படுத்தினார்.

ஆகவே, ஜே.ஆர்.ஜயவர்தன எத் திசைக்கும் அற்ற ஒரு முறையினைப் பயன்படுத்தியதாகவே புலப்படுகிறது. இம் முறைமைக்கு இணங்க, தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களிலிருந்தே அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டியிருந்தனர். (ஆரம்ப திட்டத்திற்கு அமைய தேசிய பட்டியல் உள்ளடங்கவில்லை) அவர், அமைச்சரவை அந்தஸ்து அற்ற அமைச்சர்கள் சிலரை உருவாக்கியதன் மூலமும் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவுசெலவுத்திட்டம் எனும்

அருவருக்கத்தக்க முறையை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களது நிறைவேற்றுத்துறை அதிகார ஆசையைத் தீர்ப்பதற்காகவும் வழியமைத்தார்.

டொனல்டர் முறையினைப் பரிட்சித்துப் பார்த்தல்

இந்த நிறைவேற்று அதிகார ஆசை எமது அரசியல் கலாசாரத்தின் ஒரு பிரதான அங்கமாக மாறியுள்ளது. பிரதமர் அவர்கள் மீண்டும் நிறைவேற்றுத் தெரிவுக்குழு முறையைப் பிரேரிப்பதற்கான காரணம் விழுந்த கிணற்றிலிருந்து மேலே வருவதற்கான ஒரு முயற்சி எனக்

இந்த நிறைவேற்று அதிகார ஆசை எமது அரசியல் கலாசாரத்தின் ஒரு பிரதான அங்கமாக மாறியுள்ளது. பிரதமர் அவர்கள் மீண்டும் நிறைவேற்றுத் தெரிவுக்குழு முறையைப் பிரேரிப்பதற்கான காரணம் விழுந்த கிணற்றிலிருந்து மேலே வருவதற்கான ஒரு முயற்சி எனக் கருதுவதற்கு இடமுண்டு. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் நிறைவேற்று அதிகார ஆசையினைக் கைவிடுவதற்கான ஆற்றல் காணப்படாவிடின் (எவ்வாறாயினும் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்காக அவர்களது வாக்குகள் அவசியமாகிறது) அனைவரையும் நிறைவேற்றுக் குழுக்களுக்கு நியமிக்க முடியும்.

கருதுவதற்கு இடமுண்டு. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் நிறைவேற்று அதிகார ஆசையினைக் கைவிடுவதற்கான ஆற்றல் காணப்படாவிடின் (எவ்வாறாயினும் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்காக அவர்களது வாக்குகள் அவசியமாகிறது) அனைவரையும் நிறைவேற்றுக் குழுக்களுக்கு நியமிக்க முடியும். கருத்து விளக்கமளிக்க முடியுமான நியாயமான அளவு குழுக்களை நியமித்து அவற்றின் தலைவர் பதவிகளுக்காக நியமிக்கப்படுபவர்களிலிருந்து அமைச்சரவையைத் தயாரித்துக்கொள்ள முடியும். அதன்போது வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறையில் இருக்கக் கூடியவாறான

அரசின் நடவடிக்கைகளைக் கொண்டு செல்லும் பொறுப்பினை வகிப்பவர்களாக அரச உத்தியோகத்தர்கள் காணப்படுவர். உத்தியோகத்தர்களின் நடவடிக்கைகளை நிர்வகிக்கும் மிகப்பெரிய அதிகாரமுள்ள அமைச்சருக்குப் பதிலாக இம்முறையில் குழுவின் அங்கத்தவர்களே செயற்படுவார்கள். இதன் மூலம் குழுவின் அங்கத்தவர்கள் அவரவர்களது தவறுகளை அவரவர்களே நிவர்த்தி செய்து கொள்ளக் கூடியதாயிருப்பதுடன் அதன்மூலம் களங்கமுற்ற தன்மை உறுதிசெய்யப்படும்.

எவ்வாறாயினும் நிறைவேற்று செயற்குழு முறை அமைச்சரவை மாதிரி, ஜனாதிபதி முறை ஆகியவற்றின் கீழ் நாம் தற்போது களைத்துப் போயுள்ளோம். தேவையாயின் புதியதொரு முறை பற்றிச் சிந்திக்க முடியும். புதியதொரு முறைக்குச் செல்வதாயின் அது அரசியல்வாதிகளின் மனங்களைத் திருப்திப்படுத்தக் கூடிய ஒன்றாக அறிமுகப்படுத்தப்படல் ஆகாது. ஆகவே சிக்கலற்ற ஜனாதிபதி முறையொன்றை அறிமுகப்படுத்துவதில் எதுவிதத் தவறும் இல்லை. மியன்மாரிலும் அண்மையில் அவ்வாறான ஒரு ஜனாதிபதி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மியன்மார் முறை

நிறைவேற்றுத்துறைக்கும் சட்டவாக்கத்துறைக்கும் இடையே தெளிவான ஒரு வேறுபாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு மியன்மார் நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளதுடன் அது சிறந்த முறையில் செயற்படுத்தப்படுவதாகத் தெரிகிறது அமெரிக்காவின் அரசியல் பண்பாடுகள் எமது மனங்களுக்குள் எவ்வளவு ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன எனக் கருதுமிடத்து, நாமும் அம்முறையினை பரிட்சித்துப் பார்த்தலில் தவறில்லைபெனத் தெரிகிறது. எதிர்வரும் நாட்களில் மியன்மாரில் தேர்தல் நடைபெறும். அங்கு ஓர் இரட்டைப் பதவிநிலை சட்டவாக்கத்துறை காணப்படுகிறது. மியன்மார் அரசியலமைப்பிற்கு ஏற்ப அங்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பொதுத் தேர்தல் நடைபெறும். அத் தேர்தல்மூலம் அவர்களின் இருசபைகளுக்கும் பிரதிநிதிகள் நியமிக்கப்படுவார்கள். அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டதன் பின்னர், அவர்களும் பிரதேச ரீதியாக உள்ள ஏனைய சட்டவாக்க சபைகளில் உள்ளவர்களையும் இணைத்து (எமது மாகாணசபைகளின் பிரதிநிதிகளைப் போன்று) ஓர் இலெக்சுபேரல் கொலேஜ்

- உருவாக்கப்படும். அவர்களது வாக்குகளின்மூலம் 4 உப ஜனாதிபதிகள் நியமிக்கப்படுவார்கள். இந் நால்வரும் நியமிக்கப்பட்ட மறுகணமே அவர்களது ஆசனங்கள் வெற்றிடமாவதுடன் இந் நால்வரும் ஒருவர் இறுதியில் ஜனாதிபதியாக நியமிக்கப்படுவார்.

பின்னர் அவர்கள் இருப்பது சட்டவாக்கத்துறையில் அன்றி தமது பதவிக்கு உரித்தான இடங்களில் ஆகும். ஜனாதிபதி அவர்கள் இப் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டதன் பின்னர் அவரால் அமைச்சரவை நியமிக்கப்படும். எந்தவொரு கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர்களையும் தேவைக்கு ஏற்ப ஜனாதிபதியினால் அமைச்சரவைக்கு நியமிக்க முடியும். ஆயினும் அதனைத் தொடர்ந்து அவரது பாராளுமன்ற உறுப்புரிமை செல்லுபடியற்றதாகி விடும். அதிகாரப் பகிர்வு என்பதன் மாதிரி இதுவாகும். அதாவது நிறைவேற்றுத்துறை ஓரிடத்தில் காணப்பட சட்டவாக்கத்துறை மற்றுமொரு இடத்தில் காணப்படும். அவற்றுக்கிடையே ஒரு தொடர்பு காணப்பட்டாலும் முற்றுமுழுதாக அவை தன்னாட்சியுடைய இடங்கள் ஆகும். அதனூடாக ஒருவரையொருவர் நிருவகிக்கின்ற இது, "தடைகளும் சமநிலைகளும்" எனும் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் செயற்படும் ஒருமுறை என்பது தெளிவாகிறது.

முடிவு

எந்தவொரு அரசியலமைப்புச் சட்டம் தயாரிக்கப்பட்ட போதும் அவ் அரசியலமைப்பினை ஆட்சியாளர்கள் மதிக்கவில்லையாயின் அது வெட்கப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும். அரசியலமைப்பில் கறுப்பு வெள்ளை எழுத்துக்களில் ஏதேதோ காணப்பட்டபோதும் நாம் அதனைச் செயற்படுத்தப் போவதில்லை. அது மிகப்பெரிய இழிவான செயல் மாத்திரமன்றி அதன்போது குறித்த சட்டத்தில் உள்ள முக்கியத்துவம்தான் என்ன. நாமாகவே ஒரு சிலவற்றைத் தெரிவு செய்து அதனை விரும்புகிறோம், இதை விரும்பவில்லை, நாம் இவற்றை செயற்படுத்துவோம் என்று கூறிக்கொண்டு செயற்படுகின்றோம். நாட்டில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதாயின் அவ்வாறு செய்ய முடியாது. 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் காணப்படாத ஒரு சட்டம் தற்போது வந்துள்ளது. பாதுகாப்பு அமைச்சுப் பொறுப்பினை ஜனாதிபதிக்கு வழங்கியே ஆகவேண்டுமென்பது தற்போது எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதாக

உள்ளது. ஆயினும் பாதுகாப்பு அமைச்சர்களாகச் செயற்பட்டவர்கள் யார் என்பது பற்றி நாம் அறிவோம். லலித் அத்தலத்முதலி, அனுருத்த ரத்வத்தே, ரஞ்சன் விஜேரத்ன போன்ற ஒரு பட்டியலைக் காட்ட முடியும். ஆயினும் திடீரென ஜனாதிபதியே பாதுகாப்பு அமைச்சராக இருக்க வேண்டுமென அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு உண்மையாக தற்போது இது மாறியுள்ளது.

பிரான்ஸ் மாதிரியிலிருந்து வரும் ஒன்றாக இருந்தால் அது அவ்வாறு இருக்கக்கூடும். மொரோக்கோ மாதிரியை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஓர் ஒற்றுமை காணப்படுகிறது.

மொரோக்கோ மாதிரியை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஓர் ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. அவற்றில் ஜனாதிபதியிடம் 03 பணிகள் காணப்படுகின்றன. வெளிநாட்டலுவல்களை வழிநடத்துதல் கட்டாயம் ஜனாதிபதியின் பொறுப்பு ஆகும். உள்ளக பொலிஸ் அதிகாரங்களும் கலகக்காரர்களை அடக்குவதும் ஜனாதிபதிக்கு உரியதாகும். அதனைத் தொடர்ந்து அரசு பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டவர்களுக்கு எதிராக யுத்தம் செய்தலும் ஜனாதிபதியின் கீழ் காணப்படுகிறது. மொரோக்கோவில் நான்காவதாகவும் ஒரு விடயம் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. முஸ்லிம் பள்ளியைப் பார்த்துக் கொள்வதே அந்த நான்காவது விடயமாகும். மொரோக்காவின் அரசியலமைப்பிற்கு இணங்க கட்டாயமாக இந்த நான்கு விடயப் பரப்புக்களும் ஜனாதிபதியின் கீழேயே வருகின்றன.

அவற்றில் ஜனாதிபதியிடம் 03 பணிகள் காணப்படுகின்றன. வெளிநாட்டலுவல்களை வழிநடத்துதல் கட்டாயம் ஜனாதிபதியின் பொறுப்பு ஆகும். உள்ளக பொலிஸ் அதிகாரங்களும் கலகக்காரர்களை அடக்குவதும் ஜனாதிபதிக்கு உரியதாகும். அதனைத் தொடர்ந்து அரசு பாதுகாப்பு,

வெளிநாட்டவர்களுக்கு எதிராக யுத்தம் செய்தலும் ஜனாதிபதியின் கீழ் காணப்படுகிறது. மொரோக்கோவில் நான்காவதாகவும் ஒரு விடயம் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. முஸ்லிம் பள்ளியைப் பார்த்துக் கொள்வதே அந்த நான்காவது விடயமாகும். மொரோக்காவின் அரசியலமைப்பிற்கு இணங்க கட்டாயமாக இந்த நான்கு விடயப் பரப்புக்களும் ஜனாதிபதியின் கீழேயே வருகின்றன. ஏனைய அனைத்து விடயங்களும் அமைச்சரவையிலுள்ள அமைச்சர்களின் பொறுப்பில் காணப்படும். இதுவே அவர்களது அரசியலமைப்பு மாதிரி ஆகும். மொரோக்கோவில் இவ் அரசியலமைப்பானது பிரான்ஸ் மாதிரியிலிருந்தே உருப்பெற்றுள்ளது. எமக்கு நேர்ந்தது யாதெனில் நாம் அவ்வாறு ஜனாதிபதிக்கு வேறாக்கி வழங்காததாகும். ஆகவே தற்போது ஜனாதிபதி அனைத்தையும் தனதாக்கிக் கொண்டுள்ளார். ஆகவே நாம் எப்பாதையில் செல்ல வேண்டுமென்பது ஒரு பிரச்சினையாக மாறியுள்ளது. எப்பாதையில் பயணித்தபோதும் நாட்டில் ஜனநாயகம் நிலைநாட்டப்பட வேண்டுமாயின் பிரதானமாக நிறைவேற்றுத்துறை, சட்டவாக்கத்துறை, நீதித்துறை ஆகியவற்றுக்கிடையே தெளிவான அதிகாரப்பகிர்வு காணப்படல் வேண்டும். அவ்வாறே நிலையான நிறைவேற்றுத்துறை எனப்படும் பலம்வாய்ந்ததும் சுயாதீனமானதுமான அரசு நிருவாகப் பொறிமுறையொன்றும் அவசியமாகவுள்ளது. இதனிடையே தேசிய நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாயின் அர்த்தமுள்ள அதிகாரப் பகிர்வு நோக்கிச் செல்ல வேண்டி நேரிடும். இரண்டுமுறைகளில் அதனை மேற்கொள்ள முடியும். அதில் ஒன்று தற்போது பகிர்ப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களை தெளிவுடுத்தி மேலும் முன்னோக்கிச் செல்வதாகும். இன்றேல் மியன்மார் அல்லது அமெரிக்கா ஆகியவற்றைப்போல் சட்டவாக்கத்துறையினை மாற்றியமைப்பதாயின் சிறந்ததாகும். சம்பூரணமாக வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறைக்குச் செல்வதை நான் விரும்பாதபோதும், மேலே சுட்டிக்காட்டியவாறு அரசியலமைப்பு ரீதியான தத்துவங்களை மீறாது செயற்படின் அது பற்றியும் கருத்திற் கொள்ள முடியும். "இரட்டைப் பதவிநிலை" சட்டவாக்கத்துறையினை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் மாகாணங்களுக்கு மையத்திலுள்ள அதிகாரத்துடன் கூட்டுச் சேர்வதற்கும் வழிவகுக்க முடியும்.

நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையை நீக்க வேண்டும்

சாதாரண மக்களைப் பொறுத்த வரையில் ஜனநாயகத்திற்கு எதிராக செயற்படும் ஆட்சியை நீக்கி புதிய ஆட்சியை உருவாக்க வேண்டுமென்பதுதான் சாதாரண மக்கள் ஜனநாயகம் எனக் கருதினார்கள். ஆனால் சமூகத்தில் அறிவுபடைத்த பகுதியினருக்கு அமைய ஜனாதிபதியை மாற்றுதல் அல்லது அரசாங்கத்தை மாற்றுவதற்கு அப்பாற்சென்ற ஆட்சிமுறையில் ஒரு மாற்றத்தை எதிர்பார்த்தனர்.

முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க குமாரணதுங்க

முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க குமாரணதுங்க

ஜனவரி 08 ஆந் திகதி மக்கள் எதிர்பார்த்த மாற்றமும் அரசாங்கத்தின் தற்போதைய செயற்பாடு பற்றியும் முன்னாள் ஜனாதிபதி பின்வருமாறு தெளிவுபடுத்தினார். 1994 ஐப் போலவே 2015 இலும் மக்கள் வெறுமனே பொருளாதார கோரிக்கைகளை முன்னிலைப்படுத்தி அணிதிரளவில்லை. சமூக அரசியல் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தே அவர்கள் அணிதிரண்டனர்.

1994 இல் முக்கிய இரண்டு

கோரிக்கைகளாக முன்வைக்கப்பட்டவை சமாதானமும், ஜனநாயகமும் ஆகும். அல்லது நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறைமையை நீக்க வேண்டுமென்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டது. யுத்தம் முடிவடைந்த போதிலும் 2015 ஜனவரி 08ஆந் திகதியும் ஜனநாயகமே பிரதான கோரிக்கையாக அமைந்தது. நீங்கள் கருதுவதுபோல மக்கள் எதிர்பார்ப்பது எத்தகைய மாற்றத்தை?

மாற்றம் மிகத் தெளிவானது. சாதாரண மக்களைப் பொறுத்த வரையில்

ஜனநாயகத்திற்கு எதிராக செயற்படும் ஆட்சியை நீக்கி புதிய ஆட்சியை உருவாக்க வேண்டுமென்பதுதான் சாதாரண மக்கள் ஜனநாயகம் எனக் கருதினார்கள். ஆனால் சமூகத்தில் அறிவுபடைத்த பகுதியினருக்கு அமைய ஜனாதிபதியை மாற்றுதல் அல்லது அரசாங்கத்தை மாற்றுவதற்கு அப்பாற்சென்ற ஆட்சிமுறையில் ஒரு மாற்றத்தை எதிர்பார்த்தனர். 1994 முதல் இந்த மாற்றம் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. கடந்த ஜனவரி 08 ஆந் திகதி வெற்றியின்போதும் ஆட்சியாளர்களின்

மாற்றத்தைப் போலவே அரசு ஆட்சிமுறையின் மாற்றத்தையும் மக்கள் எதிர்பார்த்தனர்.

1994 இல் நாம் ஜனநாயகத்தை மீள ஸ்தாபித்தோம். மக்களுக்குச் சுதந்திரத்தை வழங்கினோம். மனித உரிமைகளை உறுதிப்படுத்தினோம். அடிப்படை உரிமைகளைப் பேணிப் பாதுகாத்தோம். யுத்தம் இடம்பெற்ற போதிலும் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தினோம். தனிநபர் வருமானத்தை மூன்று மடங்கால் உயர்த்தினோம். தேசிய தேசிய உற்பத்தி மும்மடங்கால் அதிகரித்தது. அதன்பின்னர் குறிப்பாக நான் 1994 இல் அதிகாரத்திற்கு வந்தபின்னர் வேறு ஒன்றும் இல்லாவிட்டாலும் எமக்கு சுதந்திரம் பெறுமதியானது எனக் கூறினார்கள். நாம் மீண்டும் தெருக்களில் சுதந்திரமாக நடமாடலாம் என அவர்கள் கூறினார்கள். அதன் பின்னர் பதவிக்கு வந்த மகிந்த ராஜபக்ஷவின் அரசாங்கம், ஒன்பது ஆண்டுகளாக மேற்படி சுதந்திரத்தைப் பறிமுதல் செய்தது. மனித உரிமைகள் பாரதாரமாக மீறப்பட்டன. வடக்கில் மாத்திரமல்லாது தென்னிலங்கையிலும், ஊடகவியலாளர்கள் அரசுக்கு எதிராக செயற்பட்டால் அவர்களுக்கு நடந்த கதி உங்களுக்குத் தெரியும். ஒரு சாதாரண மனிதன் அரசாங்கத்திற்கு எதிராகக் கதைத்தால் அவர் ஒன்றில் அரசியல்வாதியாயின் கொலை செய்யப்பட்டார். அல்லது கடத்திச் செல்லப்பட்டு காணாமற்போகச் செய்யப்பட்டார். உண்மையில் காணாமற்போகச் செய்தல் என்பது ஒரு நபரை கொலைசெய்வதாகும். இப்படியான சம்பவங்கள் நிறைய இருந்தன. அடுத்ததாக ஊழல்கள் அதிகரித்தன. குடும்ப ஆதிக்கம் அதிகரித்தது. மனிதர்கள் அந்த ஆட்சியை வெறுத்தொதுக்கினர். தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு எதுவிதத் தீர்வும் வழங்கப்படவில்லை. எனவே மக்கள் ஒரு மாற்றத்தை எதிர்பார்த்தனர். எனவே எல்ல இனங்களையும் சார்ந்த சகல மக்களும் ஒரு மாற்றத்தை எதிர்பார்த்தனர். எனவே அந்த வெற்றியை ஈட்டுவதில் எதிர்கட்சி உறுதிப்படுத்தியது. அத்தகைய துஷ்டத்தனமான ஆட்சியை நீக்குவதற்கு இருந்த வசதிகள் மிகக் குறைவு. குறைந்த நிதி வசதி இருந்தபோதிலும், அந்த மாற்றத்தை மக்கள் ஏற்படுத்தினர். பணவசதி குறைவாக இருந்தபோதிலும் அந்த ஆட்சி மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு மக்கள் சக்தியின்மூலமே நாம் வெற்றிபெற முடிந்தது.

பிரச்சினை மிக இடியப்பச் சிக்கலாக இருக்கிறது. வெறுமனே அரசியல் மாற்றம் மாத்திரம் இதற்குப் போதாது. இனப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு இதில் கட்டாயம் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். அந்த இடத்திற்குச் செல்ல முன்னர் இனங்களுக்கிடையே நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். நல்லிணக்கத்திற்காக இந்த அரசாங்கம் பல விஷயங்களைச் செய்து வருகிறது.

ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறின், ஜனவரி 08 ஆந் திகதி பிரஜைகள் முக்கியமாக இரண்டு விடயங்களை எதிர்பார்த்தனர். ஒன்று நிறைவேற்று அதிகாரம்கொண்ட ஜனாதிபதி முறையை நீக்குதல். இரண்டாவது ராஜபக்ஷ ஜனாதிபதி ஒரு சட்டத்தின்மூலம் நீக்கிய, அரசியலமைப்பிற்கான 17ஆவது திருத்தம் மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டது. அடுத்து தேர்தல் முறையை மாற்றியமைத்தலாகும். எந்த வகையான அரசு ஆட்சி வடிவம் அமைக்கப்பட்டால் நல்லதென நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

இதில் பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. பிரச்சினை மிக இடியப்பச் சிக்கலாக இருக்கிறது. வெறுமனே அரசியல் மாற்றம் மாத்திரம் இதற்குப் போதாது. இனப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு இதில் கட்டாயம் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். அந்த இடத்திற்குச் செல்ல முன்னர் இனங்களுக்கிடையே நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். நல்லிணக்கத்திற்காக இந்த அரசாங்கம் பல விஷயங்களைச் செய்து வருகிறது. எமக்கு பரந்துபட்ட மக்கள் அங்கீகாரம் கிடைத்துள்ளது. எனது தலைமையின்கீழ் ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே பணியாற்றிய கருத்திட்டங்களை அமைத்துக்கொண்டு

இம்மாதம் முதல் அவற்றை அமுல்படுத்த தொடங்கினேன். அதாவது மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருட்கள், மீள் குடியேற்றத்திற்காக நாம் தனியான அமைச்சை நிறுவினோம். இராணுவம் கபளீகரம் செய்த காணிகளை அதன்மூலம் மீண்டும் காணிச் சொந்தக்காரருக்கு வழங்க வேண்டும். அவற்றில் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் குடியேற வேண்டும். அதற்கும் நாம் உதவிசெய்கிறோம். அடுத்ததாக வீடுகளைக் கட்டுவதற்கும், ஏனைய வசதிகளை வழங்குவதற்கும் நாம் செயற்பட்டு வருகிறோம். நீண்டகால திட்டத்துடன் மக்களை ஒன்றிணைத்து வருகிறோம். சமூகங்களை இணைப்பதற்கு பாலங்களை உருவாக்குதல் என இதனை அறிமுகப்படுத்த முடியும். இப்படியான பரந்துபட்ட பல நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை தற்போது நாம் ஆரம்பித்துள்ளோம்.

மறுபுறம் உண்மையைக் கண்டறிதல் மற்றும் வகைப்பொறுப்புக் கூறல் ஆகிய விடயங்களைப் பற்றியும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். குறிப்பாக யுத்தம் இடம்பெற்ற போது ஏற்பட்ட மனித உரிமை மீறல்களைப்பற்றிய நடவடிக்கைகளுக்கு ஏற்புடைய விடயங்கள். ஜெனீவா பிரேரணைகள் தொடர்பாக நடவடிக்கைகள் எடுப்பது பற்றி முன்னைய அரசாங்கம் பிடிவாதமாக ஒன்றையுமே செய்யவில்லை. கலந்துரையாட விரும்பாததால் பிரச்சினை மேலும் சிக்கலாகியது. ஆனால் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை முற்றிலும் வித்தியாசமானது. ஐக்கிய நாடுகள் சபை உட்பட, சர்வதேச சமூகம் தற்போதைய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைப் பாராட்டி வருவது யாவரும் அறிந்த விடயமாகும். சர்வதேச சமூகம் பலவந்தமாக செய்யவிருந்த விசாரணையை எம்மோடு சினேகப்பூர்வமாகக் கலந்துரையாடி உள்ளாட்டிலேயே செய்வதற்கு எமது அரசாங்கத்திடமே ஒப்படைத்துள்ளது. இதனை அமுல்படுத்துவதற்கு மிகத் துரிதமாக வெளிநாட்டு அமைச்சரின் தலைமையின்கீழ் ஒரு குழுவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தக் குழுவில் ஜனாதிபதி, பிரதமர் ஆகியோருக்கு மேலதிகமாக நானும் அங்கம் வகித்தேன். ஆனால் அவர்கள்தான் செயற்பட்டார்கள். தற்போது நான்குவகை நிகழ்ச்சித்திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு நான்கு நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. உண்மையைக் கண்டறிதலும் வகைப்பொறும், காணாமற் போனோர், இத்தகைய சம்பவங்கள் மீண்டும்

ஏற்படாத வகையில் செயற்படுதல் மற்றும் குற்றம் செய்தோர் தொடர்பாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு விசேட நீதிமன்றம் ஆகிய விடயப்பரப்புக்கள் இந்நிகழ்ச்சித்திட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே அதுவும் தற்போது செயற்பட்டு வருகிறது. இவற்றின் பணிகள் டிசெம்பர் மாதத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அதுபற்றி பாரியளவில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

இதனிடையே நீண்டகால தீர்வுகளுக்காக எத்தகைய மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென கண்டறிவதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கான கலந்துரையாடல்கள் ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இக் குழுவில் பிரதான இரண்டு கட்சிகளும், தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. இக் கலந்துரையாடல்கள் ஓரளவு இடம்பெற்ற பின்னரே ஏனையோரோடு கலந்துரையாடப்படும்.

2000 ஆம் ஆண்டில் நீங்கள் அரசியலமைப்பு வரைவொன்றை சமர்ப்பித்தீர்கள். அத்தகைய அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பை நாட்டில் முன்வைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கின்றதா?

இனப் பிரச்சினை பற்றியா?

இல்லை. அதுபற்றி மாத்திரமல்ல. கருத்து வேற்றுமைக்குக் காரணமான நிறைவேற்று ஜனாதிபதிமுறை உட்பட ஒட்டுமொத்த ஆட்சிமுறையில் மாற்றம்.

நிறைவேற்று ஜனாதிபதிமுறை முழுமையாக நீக்கப்பட வேண்டும். அது கட்டாயமாக நீக்கியே ஆகவேண்டும். நூறுநாள் வேலைத்திட்டத்தின்கீழ் அதனை நீக்க முயற்சிசெய்தோம். அதற்கு இருந்த சட்டரீதியான மட்டுப்பாடுகளுக்கு அப்பால், மகிந்தவின் ஆட்கள் பாராளுமன்றத்தில் வாக்களிக்க மாட்டார்கள் என்ற காரணத்தினால் நாம் அதனை சற்றுக் குறைந்த மட்டத்தில் முன்வைத்தோம். எவ்வாறாயினும் தற்போது அரசியலமைப்பிற்கான 19ஆவது திருத்தம் இருக்கிறது. இந்த ஜனாதிபதியின் பின்னர் நிறைவேற்று ஜனாதிபதிமுறை நீக்கப்படும் வகையில் அரசியலமைப்பு திருத்தப்பட வேண்டும். 2000 ஆம் ஆண்டில் நான் முன்வைத்த அரசியலமைப்பிற்கான வரைவில் இனப் பிரச்சினைக்கான தெளிவான தீர்வு முன்வைக்கப்பட்டது. அச் சந்தர்ப்பத்தில் ஐக்கிய தேசிய கட்சியினதும், தமிழ் கட்சிகளினதும் ஒத்துழைப்பு அதற்குக்

இந்த ஜனாதிபதியின் பின்னர் நிறைவேற்று ஜனாதிபதிமுறை நீக்கப்படும் வகையில் அரசியலமைப்பு திருத்தப்பட வேண்டும். 2000 ஆம் ஆண்டில் நான் முன்வைத்த அரசியலமைப்பிற்கான வரைவில் இனப் பிரச்சினைக்கான தெளிவான தீர்வு முன்வைக்கப்பட்டது. அச் சந்தர்ப்பத்தில் ஐக்கிய தேசிய கட்சியினதும், தமிழ் கட்சிகளினதும் ஒத்துழைப்பு அதற்குக் கிடைக்கவில்லை. விசேடமாக தமிழ்கட்சிகள் ஆரம்பத்தில் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய போதிலும், பின்னர் விடுதலைப் புலிகளுக்கு அஞ்சி அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை வழங்கவில்லை. எனவே அதனை எம்மால் அமுல்படுத்த முடியவில்லை. அன்று இந்த மாற்றத்தை மேற்கொள்வதற்கு மிகச் சிறந்த தருணத்தை நாம் இழந்துவிட்டோம்.

”

கிடைக்கவில்லை. விசேடமாக தமிழ்கட்சிகள் ஆரம்பத்தில் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய போதிலும், பின்னர் விடுதலைப் புலிகளுக்கு அஞ்சி அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை வழங்கவில்லை. எனவே அதனை எம்மால் அமுல்படுத்த முடியவில்லை. அன்று இந்த மாற்றத்தை மேற்கொள்வதற்கு மிகச் சிறந்த தருணத்தை நாம் இழந்துவிட்டோம்.

2000 ஆம் ஆண்டுவரை இருக்காமல் உங்களுடைய முதலாவது பதவிக் காலத்தில் 1994இல் இந்த வரைவை முன்வைக்கவில்லையென உங்களிடீது சிலர் குற்றம் சுமத்துகிறார்கள் அல்லவா?

அது பொய். நான் 95 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் அதனைக் கொண்டுவந்தேன். அதன் பின்னர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவை அழைத்து கலந்துரையாடினேன். அவர் ஒத்துழைப்பு வழங்கவில்லை. எவ்வாறாயினும் தற்போது பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த தற்போது தயாராகி உள்ளது.

ஆனால் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் ஒரு பகுதியினர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள். இந்த இணக்க அரசாங்கம் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் சூழ்சியாகும். ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியைக் காட்டிக் கொடுத்ததாகவும் குற்றம் சுமத்தப்படுகிறது. இதுபற்றி நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்?

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் தற்போதுள்ள ஏகாதிபத்திய சார்பு என்ன? முன்னர் அப்படி இருந்திருக்கலாம். தற்போது அதில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் அத்தகைய ஏகாதிபத்தியம் கிடையாது. மகிந்த ராஜபக்ஷ உட்பட தற்போது எல்லோரும் திறந்த பொருளாதாரத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் மகிந்த திறந்த பொருளாதாரத்தை அவரது குடும்பம் பணம் சம்பாதிப்பதற்கே பயன்படுத்தியது. திறந்த பொருளாதாரத்தின் நன்மைகள் இந்த நாட்டில் வாழும் அனைத்து மக்களுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் பொருளாதாரத்தை நாம் தயாரிக்க வேண்டுமென நான் கூறுகிறேன். அதற்கு ஐக்கிய தேசியக்கட்சி தயார். இந்த கூட்டமைப்பை உருவாக்குவதற்கு முன்னர் நான் இதுபற்றி கலந்துரையாடினோம். கொள்கைகளை உருவாக்கிக் கொண்டோம். சமூக நீதியை தற்போது ஐக்கிய தேசியக்கட்சியும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. ஐக்கிய தேசியக்கட்சி ஜனநாயகத்திற்காக தற்போது பாரியளவில் போராடுகிறது. நான் எப்போதுமே ஜனநாயகவாதியாக செயற்பட்டுள்ளேன். 1994 உம் நான் இதே நிலைப்பாட்டை எடுத்தேன். எமது கட்டிடத்தின் பிரதான தூண்களில் அதுவும் ஒன்று. நாம் கொள்கைகளின் அடிப்படையிலேயே இணைந்து கொண்டோம். நாங்கள் தனிநபர்களை மையப்படுத்தியோ அல்லது வேறு காரணத்தை முன்வைத்தோ ஒன்றிணையவில்லை. நாம் எல்லோரும் கலந்துரையாடி இந்த உடன்பாட்டிற்கு வந்தோம். நான் அறிந்த ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் கொள்கை இணக்கப்பாட்டின் கொள்கையாகும். எமது இரு கட்சிகளும் இரண்டு துருவங்களில் இருந்து தற்போது நடுமையத்திற்கு வந்துள்ளோம். நடுநிலை நிலைப்பாட்டை நாம் உருவாக்கியுள்ளோம்.

அவ்வாறாயின் 2000 ஆம் ஆண்டைப்போல தேசிய இனப்பிரச்சினையை அணுகக் கூடிய அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பிற்கு

தற்போது செல்ல முடியுமல்லவா?

இனப்பிரச்சினையை முழுமையாக அணுகக் கூடிய அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பிற்கு அன்று பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பு இருந்தது. ஆனால் பிரதான கட்சிகளுக்கிடையே இனக்கப்பாடு இல்லாமையால் அது தடைப்பட்டது. தற்போது இரண்டு கட்சிகளுக்கிடையே இணக்கப்பாடு உண்டு. ஆனால் அன்றுபோல் மக்களின்

ஒத்துழைப்பு இல்லையென்றே தோன்றுகிறது. வேறுவகையில் கூறுவதாயின் நிலைமைகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. அன்று இனவாதிகள் இன்றுபோல் சக்தி பெற்றிருக்கவில்லை. இன்று வடக்கில் மாத்திரமல்லாமல் தெற்கிலும் இனவாதச் சக்திகள் உருவாகியுள்ளன. சாதாரண மக்கள் அன்று அரசியல் தீர்வை மிகவும் விரும்பினார்கள். நான் அறிந்த நகரங்களில் வாழ்வோரும், யுத்தம் முடிவடைந்து விட்டது அவ்வளவு உரிமைகள் ஏன் வழங்க வேண்டுமென தற்போது கேட்கிறார்கள். இன்று நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. 2000 ஆம் ஆண்டில் நிலவியதுபோல முன்னோக்கிச் செல்ல முடியுமா என எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் கலந்துரையாடுவதற்கு பல விபரங்களோடு 2000 ஆம் ஆண்டிற்கான வரைவு இருக்கிறது. சர்வகட்சி மகாநாட்டின் யோசனைகள் இருக்கின்றன. நிபுணர்களின் யோசனைகள் இருக்கின்றன. இவை அனைத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அவற்றில் உள்ள விடயங்களில் தற்போதைய நிலைமைக்கு பொருத்தமானவை யாவையென ஆராய்ந்து தீர்மானத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

ஒருசிலர் எதிர்கட்சியில் இருந்துகொண்டு இனவாதத்தை தூண்டுகிறார்கள். அதற்கு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஒரு சாராரும் இணைந்துள்ளனர். அவர்களோடு இணைந்து இந்த நிலைமையை குழப்ப முடியுமல்லவா?

உத்தியோகபூர்வமான ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி திருப்திகரமான நிலைப்பாட்டில் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு குழு மாத்திரமே. அவர்கள் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சிக்கு எதிராக மகிந்தவிற்கு சார்பான குழுவினர்.

மறுசீரமைப்புக்களை எதிர்த்தால் அப்பிரிவினருக்கு எதிராக ஏதாவது ஒரு நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறீர்களா?

முதலில், இந்த இணக்க அரசாங்கத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த மாற்றத்தைச் செய்வதற்கு இவ்வளவு சிறந்த சந்தர்ப்பம் ஒருபோதும் ஏற்படவில்லை. முதல்முறையாக இந்த நாட்டில் பிரதான இரண்டு கட்சிகளும் ஒன்றிணைந்துள்ளன. உலகத்தில் நாம் செல்லும் எல்லா நாடுகளிலும் இலங்கை பாராட்டப்படுகிறது. இந்த இணக்கத்தின்மூலம், இதுவரை பதவி வகித்த அரசாங்கங்கள் செய்ய முடியாத பல பணிகளை நாம் செய்ய முடிந்துள்ளது. அந்த வேலைத்திட்டங்கள் அமுலாக்கப்படும்போது மக்கள் எம்மை ஆதரிப்பார்கள். இதுவொரு மிகச் சிறந்த சந்தர்ப்பம்.

அதற்கு தெளிவான தீர்மானங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தற்போது எடுக்கப்பட்டுள்ள தீர்மானங்கள் போதுமானவையா?

இல்லை. எந்த வகையிலும் போதாது. நான் தனியாக தீர்மானங்களை எடுக்க முடியாது. நான் தீர்மானங்களை மேற்கொண்டிருந்தால் இன்று நிலைமை வித்தியாசமாக இருந்திருக்கும்.

1994 - 2000 காலகட்டத்தில் அரசியல் ரீதியான மறுசீரமைப்புக்களை ஏற்படுத்துவதற்கு சமூக சக்திகளை எழுச்சியுற்ச் செய்வதற்கு பாரிய முயற்சி மேற்கொண்டபோதும் இன்று அத்தகைய ஒரு நிலைமை இல்லை அல்லவா?

ஆம். அந்த ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்கு நாம் மக்களுக்கு அறிவுட்ட வேண்டியது அவசியம். மகிந்த, சிங்கள மக்களை இனவாதிகளாக மாற்றியுள்ளார். அன்றிருந்த சாதகமான நிலைமையை ராஜபக்ஷ முற்றிலும் மாற்றியமைத்துள்ளார். பல்வேறு நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மூலம், மக்களுக்கு

அறிவுட்டி, உண்மை பேசி, சாதாரண மக்களை சரியான திசையில் இட்டுச்செல்ல முடியும்.

அரசாங்கத் தரப்பில், மக்களுக்கு அறிவுட்டுவதற்காக மேற்கொண்டுள்ள விடயங்கள் போதுமானவையெனக் கருதுகிறீர்களா?

போதாது. தற்போதுதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 8 மாதங்களாக மகிந்தவின் ஆட்கள் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளைக் குழப்பினார்கள். பூசல்களை ஏற்படுத்தினார்கள். நிதி பிரேரணைகளை அங்கீகரிப்பதற்கு இடமளிக்கவில்லை. அரசாங்கத்தை முன்னகர்த்த முடியாத இடையூறுகளை ஏற்படுத்தினார்கள். இதன் காரணமாக அரச ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் வழங்க முடியாத ஒரு நிலைமையும் உருவாகியது. அதன் பின்னர் தேர்தல் வந்தது. தேர்தல் முடிந்த பின்னர் செப்டெம்பர், ஒக்டோபர் மாதங்களில் இருந்துதான் அரசாங்கம் நகரத் தொடங்கியது. தற்போதுதான் இந்த நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மாற்றங்கள் எதிர்வரும் ஆண்டுகளிலேயே காணமுடியும்.

இந்த மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென நீங்கள் யோசனை கூறுகிறீர்கள்?

முதலில், இந்த இணக்க அரசாங்கத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த மாற்றத்தைச் செய்வதற்கு இவ்வளவு சிறந்த சந்தர்ப்பம் ஒருபோதும் ஏற்படவில்லை. முதல்முறையாக இந்த நாட்டில் பிரதான இரண்டு கட்சிகளும் ஒன்றிணைந்துள்ளன. உலகத்தில் நாம் செல்லும் எல்லா நாடுகளிலும் இலங்கை பாராட்டப்படுகிறது. இந்த இணக்கத்தின்மூலம், இதுவரை பதவி வகித்த அரசாங்கங்கள் செய்ய முடியாத பல பணிகளை நாம் செய்ய முடிந்துள்ளது. அந்த வேலைத்திட்டங்கள் அமுலாக்கப்படும்போது மக்கள் எம்மை ஆதரிப்பார்கள். இதுவொரு மிகச் சிறந்த சந்தர்ப்பம்.

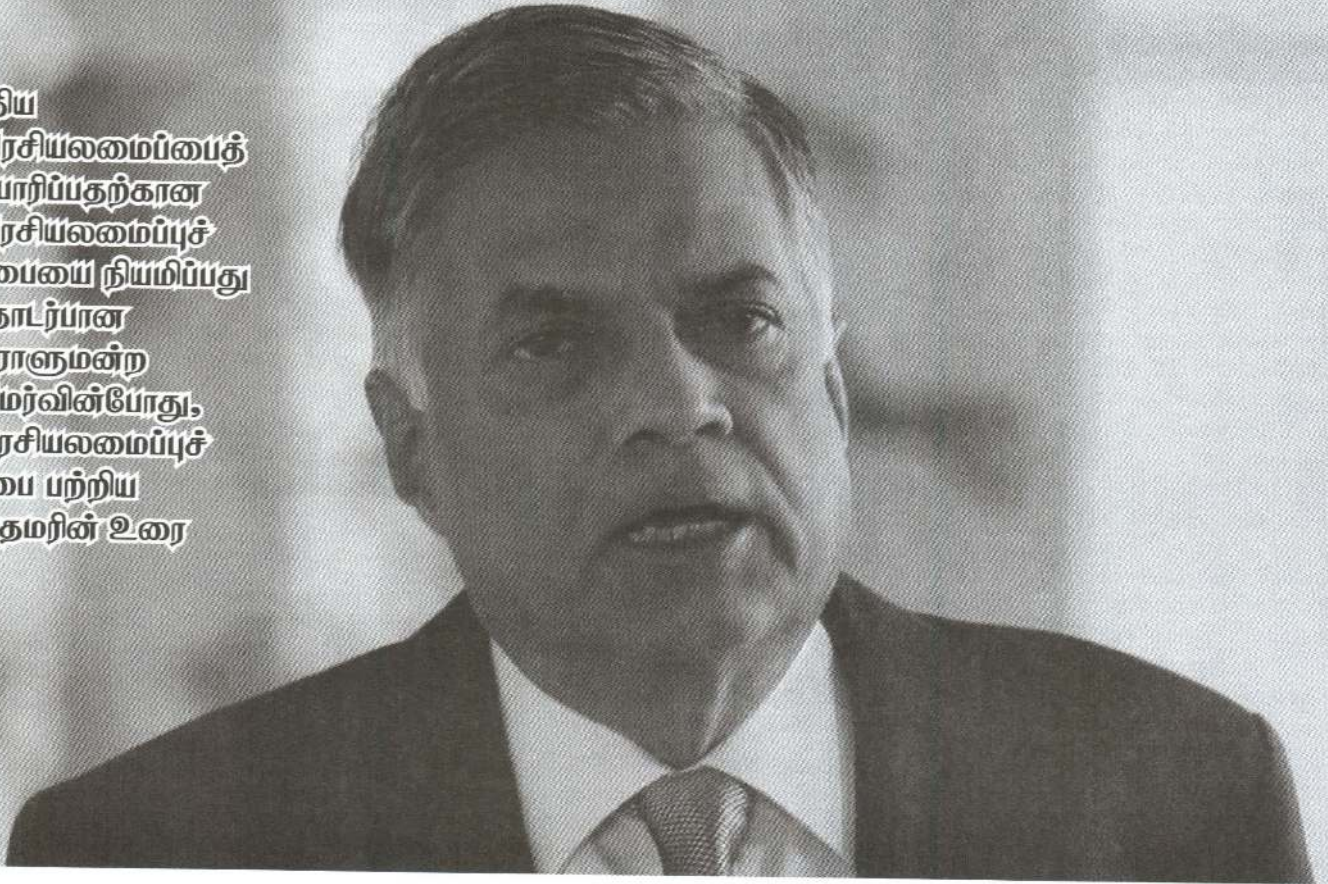
இந்த சந்தர்ப்பத்தை இழந்தால் என்ன நடக்கும்?

எல்லோரும் கடலில் குதித்தால் நல்லது.

கலந்துரையாடியவர்:
மகிந்த ரத்நாயக்க

பிரதமரின் உரிமைகளை வலுவூட்டும் அரசியலமைப்புச் சபை

புதிய
அரசியலமைப்பைத்
தயாரிப்பதற்கான
அரசியலமைப்புச்
சபையை நியமிப்பது
தொடர்பான
பாராளுமன்ற
அமர்வின் போது,
அரசியலமைப்புச்
சபை பற்றிய
பிரதமரின் உரை

www.youtube.com

பிரதமர்
ரணில் விக்கிரமசிங்க

1978 இல் முன்னால் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்தனவினால் கொண்டுவரப்பட்ட 19 தடவைகள் இதனை புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை இயற்றுவதன் பொருட்டு பாராளுமன்றத்தை அரசியலமைப்புச் சபையாக மாற்றியமைப்பதற்கான தீர்மானம் ஒன்று நேற்று முன்தினம் சனிக்கிழமை பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவினால் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க அமைச்சர்களான நிமல் சிறிபாலடிசில்வா, லக்ஷ்மன் கிரியெல்ல, ரவூப் ஹகீம், மலிக் சமரவிக்கிரம, டி.எம். சுவாமிநாதன், கலாநிதி விஜேதாச ராஜபக்ஷ மற்றும் பாட்டலி சம்பிக்க ரணவக்க ஆகிய எட்டுப்பேரடங்கிய குழுவினரே மேற்படி அரசியலமைப்புச் சபையை ஸ்தாபிப்பதற்கான வரைபினை மேற்கொண்டிருந்தனர்.

பிரதமரினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த வரைபுத் தீர்மானம் நாளை செவ்வாய்க்கிழமை பாராளுமன்றத்தில் விவாதத்திற்குட்படுத்தப்பட்டு திருத்தங்களை உள்வாங்கி பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதேவேளை மேற்படி வரைபு தொடர்பான திருத்த யோசனைகள் சில தமக்கு கிடைத்திருப்பதாக சபாநாயகர்

கரு ஜயகுரிய நேற்று முன்தினம் சபையில் அறிவித்தார். பிரதமரினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட தீர்மானத்தின் முழுவிபரம் வருமாறு:

பிரேரணை முன்னறிவித்தல்களும் தினப்பணிகளும்

இலங்கைக்கு புதிய அரசியலமைப்பொன்றை வகுத்தல் அவசியமென இலங்கை மக்கள் மத்தியில் பரந்தளவில் இணக்கப்பாடு காணப்படுவதாலும்,

2015 ஜனவரி 08ம் திகதி நடைபெற்ற ஜனாதிபதி தேர்தலின் போது மக்கள் சட்ட ஒழுங்குக்கு மதிப்பளித்து ஜனநாயகத்தை வலுப்படுத்தும் அரசியல் கலாசாரமொன்றை தாழிப்பதற்கு தெளிவான மக்கள் ஆணை மக்களால் வழங்கப்பட்டுள்ளதாலும்,

இலங்கை ஜனநாயக சோசலிஸ் குடியரசின் ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன புதிய அரசியலமைப்பை சட்டவாக்கம் செய்து மற்றும் பலவற்றுடன் நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி முறைமையை ஒழிப்பதன் மூலம் மேற்கூறப்பட்ட ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போது வெளிப்படுத்தப்பட்ட மக்களின் விருப்புக்கு வலுவூட்டுவதற்கான தனது அபிலாஷையினைத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளதாலும்,

மேலும் பவ்வேறு விடயங்களுடன் நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி முறைமையை ஒழித்து விருப்பு வாக்கு முறைமையை நீக்கி நியாயமான பிரதிநிதித்துவ தேர்தல் முறைமையை உறுதிப்படுத்தி அனைத்துப் பிரஜைகளினதும் ஜனநாயக உரிமைகளை பலப்படுத்தி தேசிய பிரச்சினைக்கு அரசியலமைப்பு ரீதியான தீர்வொன்றினை வழங்கக்கூடிய தேசிய நல்லிணக்கத்தை மேம்படுத்தி சட்ட விதியை மதிக்கும் அரசியல் கலாசாரமொன்றை தாழிக்கக்கூடிய மனித கௌரவத்தை உறுதிப்படுத்தும் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்கும் சுயாதீனத் தன்மைக்கும் உத்தரவாதம் அளித்து பொறுப்புமிக்கதும் வகைகூறக்கூடியதுமான அரசாங்கமொன்றை மேம்படுத்தும் புதிய அரசியலமைப்பொன்றை சட்டவாக்கம் செய்தல் அவசியமாகின்றது.

1. இலங்கையின் புதிய அரசியலமைப்பு பற்றிய மக்களின் கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் பெற்று அவற்றைப் பற்றி கலந்தாராய்ந்து அரசியலமைப்பின் 75ஆவது உறுப்புரையின் கீழ் பாராளுமன்றத்தின் தத்துவங்களை பிரயோகிப்பதில் அதன் பரிசீலனைக்காக அரசியலமைப்பு சட்டமூலத்தின் வரைவைத் தயாரிக்கும் நோக்கத்துக்காக இதனையடுத்து இதன் பின்னர் "அரசியலமைப்புச் சபை" என அழைக்கப்படும் எல்லா பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் உள்ளடக்கிய பாராளுமன்றக் குழு ஒன்று தாழிக்கப்படுதல் வேண்டும் என இந்தச் சபை தீர்மானிக்கின்றது.
2. பாராளுமன்றத்தின் சபாநாயகர் அரசியலமைப்பு சபையின் தவிசாளராக இருப்பார். அரசியலமைப்புச் சபை ஏழு பிரதித் தவிசாளர்களைக் கொண்டதாக இருக்கும் என்பதுடன் அவர்கள் அரசியலமைப்பு சபையினால் தெரிவு செய்யப்படுதலும் வேண்டும்.
3. சபாநாயகர் இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில் சபைக் கூட்டங்களில் அமர்வுக்குத் தலைமை வகிப்பதற்கு அரசியலமைப்பு சபையின் பிரதித் தவிசாளரடகளுக்கிடையே ஒரு வரைவுத் தெரிவு செய்தல் வேண்டும்.
3. அரசியலமைப்பு சபைகளுக்கான கூட்டங்களுக்கான கூட்ட நடப்பெண் இருபது (20) ஆக இருத்தல் வேண்டும்.
4. (அ) அரசியலமைப்பு சபைக்கான அரசியலமைப்பு சார்ந்த ஆலோசகர்களையும் (ஆ) அரசியலமைப்பு சபைக்கான ஒரு சட்டத்துறைசார் செயலாளரையும் மற்றும் அத்தகைய சட்டத்துறை சார் செயலாளரின் உதவியாளர்களையும் (இ) அரசியலமைப்பு சபையினதும் வாசகம் 05இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குழுக்களினதும் நடவடிக்கைகளைப் பதிவு செய்யும் நோக்கத்திற்காக அரசியலமைப்பு சபையின் செயலாளர்களையும் மற்றும்

(ஈ) அரசியலமைப்பு சபையின் (சமூக ஊடகங்களை உள்ளடக்கிய) ஊடகப் பணியாளர்களையும் அரசியலமைப்பு சபை கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

ஊடகப் பணியாளர்கள் இணையத்தளம் ஒன்றை நிறுவிப் பேணுவதுடன் இலங்கையின் புதிய அரசியலமைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் நடவடிக்கை முறைக்கு தகுந்த விளம்பரம் வழங்குவதற்கு பொருத்தமான ஏனைய ஊடகங்களை பயன்படுத்துதலும் வேண்டும்.

அரசியலமைப்பு சபையினதும் அதன் குழுக்களினதும் நடவடிக்கைகளும் அவ்வாறே பொது மக்களின் முறையீடுகளும் அல்லது சமர்ப்பிப்புகளும் ஆவணப்படுத்தப்படுவதையும் அத்தகைய வேறு தொடர்பான நிபுணத்துவ அல்லது தொழில்நுட்ப அபிப்பிராயங்களுடன் அத்தகைய இணையத்தளங்களில் பிரசுரிக்கப்படுவதையும் ஊடகப் பணியாளர்கள் உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும்.

5. அரசியலமைப்பு சபை பின்வரும் உபகுழுக்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

(அ) பிரதம அமைச்சர் (தவிசாளர்), சபை முதல்வர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர், நீதி அமைச்சர் மற்றும் அரசியலமைப்பு சபையினால் நியமிக்கப்படுகின்ற அரசியலமைப்பு சபையின் ஏனைய உறுப்பினர்கள் பதினேழு பேரை விஞ்சாத எண்ணிக்கையைக் கொண்டதொரு வழிப்படுத்தும் குழு

வழிப்படுத்தும் குழு அரசியலமைப்பு சபையின் அலுவல்கள் மற்றும் இலங்கையின் புதிய அரசியலமைப்பை வரையும் பணி ஆகியவற்றுக்கான பொறுப்புக்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

(ஆ) அரசியலமைப்பு சபையினால் நியமிக்கப்படக்கூடிய அரசியலமைப்பு சபையின் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அத்தகைய ஏனைய உபகுழுக்கள் ஆயின் ஒவ்வொரு உபகுழுவும் பதினொரு பேரை விஞ்சாதவாறு உறுப்பினர்கள் இருத்தல் வேண்டும்.

**அரசியமைப்பு சபையின்
நடவடிக்கைகள்
பொதுமக்களுக்கு திறந்ததாக
இருத்தல் வேண்டும்
அரசியலமைப்பு சபையினதும்
அதன் உப குழுக்களினதும்
நடவடிக்கைகள்
ஆவணப்படுத்தப்பட்டு
உடனடியாக
வெளியிடப்படுதலும் வேண்டும்.
பொருத்தமானவிடத்து
அரசியலமைப்பு சபையின்
அத்துடன் அல்லது
அதன் உப குழுக்களின்
நடவடிக்கைகளை ஒலிபரப்பு
அல்லது ஒளிபரப்பு செய்வதை
உறுதிப்படுத்துவதற்கான
நடவடிக்கைகளை
அரசியலமைப்புச் சபை
மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.**

ஒவ்வொரு உப குழுவினால் தவிசாளர் வழிப்படுத்தும் குழுவினால் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

6. அரசியலமைப்பு சபை அதன் முதலாவது அமர்வின் போது,
  - (அ) பிரதித் தவிசாளர்களைத் தெரிவு செய்தலும்
  - (ஆ) வாசகம் 05 (ஆ) வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உபகுழுக்களைத் தீர்மானித்தலும் அத்துடன்
  - (இ) வாசகம் (05) (ஆ) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உப குழுக்களின் உறுப்பினர்களைத் தெரிவு செய்தலும் வேண்டும்.
7. அமைச்சரவைக்கும் பாராளுமன்றத்திற்கும் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னர் அரசியலமைப்பு சபையின் பரிசீலனைக்காக அரசியலமைப்பின் வரைவொன்றைப் பிரேரிக்கும்

தீர்மானத்தை சமர்ப்பிக்குமாறு வழிப்படுத்தும் குழுவைக் கோரும் அரசியலமைப்பு சபை மேற்கொள்ள வேண்டிய தீர்மானத்தை பிரதம அமைச்சர் அரசியலமைப்பு சபையின் முதலாவது கூட்டத்தில் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

8. அரசியலமைப்பு சபை அதன் அமர்வுகளை பாராளுமன்ற சபையில் நடத்துவதற்கு இத்தால் அதற்கு அதிகாரமளிக்கப்படுகின்றது. ஆயினும் மேல் மாகாணத்திற்கு வெளியே ஏதேனும் குறித்துரைக்கப்பட்ட இடத்தில் அதன் கூட்டங்களை நடத்துவதற்கு அரசியலமைப்பு சபை தீர்மானிக்கலாம். ஆயின் மேலும் பத்திரங்களைச் சமர்ப்பிக்கப்படுதல் தீர்மானங்களைப் பிரேரித்தல் மற்றும் வாக்களிப்பு ஆகியவை பாராளுமன்ற சபையிலேயே இடம்நெடுதல் வேண்டும்.
9. அரசியலமைப்பு சபையின் அல்லது ஏதேனும் அதன் குழுவின் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அவசியமான சேவைகளுக்காக எந்தவொரு நிறுவனத்தின் சேவைகளையும் வழிப்படுத்தும் குழு கோரலாம்.
10. அரசியலமைப்புச் சபைக்கு அத்துடன் அல்லது அதன் பல்வேறு உபகுழுக்களுக்கு உதவுவதற்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் ஏனைய நிபுணர்களை வழிப்படுத்தும் குழு நியமிக்கலாம்.
11. அரசியலமைப்பு சபையின் நடவடிக்கைகள் பொதுமக்களுக்கு திறந்ததாக இருத்தல் வேண்டும் அரசியலமைப்பு சபையினதும் அதன் உப குழுக்களினதும் நடவடிக்கைகள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டு உடனடியாக வெளியிடப்படுதலும் வேண்டும். பொருத்தமானவிடத்து அரசியலமைப்பு சபையின் அத்துடன் அல்லது அதன் உப குழுக்களின் நடவடிக்கைகளை ஒலிபரப்பு அல்லது ஒளிபரப்பு செய்வதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசியலமைப்புச் சபை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். சந்தேகங்களை நீக்குவதற்காக மேலே சொல்லப்பட்ட விடயங்களை

வெளியிடுவதற்கு பாராளுமன்ற (தத்துவங்களும் சிறப்புரிமைகளும்) சட்டத்தின் பிரிவு 17 இன் பிரகாரம் பாராளுமன்றத்தின் விசேட அனுமதி குறிப்பாக வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என இத்தால் குறிப்பாக தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.

சந்தேகங்களை நீக்குவதற்காக அரசியலமைப்பு சபையினதும் வாசகம் 5இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உபகுழுக்களின் நடவடிக்கைகள் ஏக காலத்தில் பாராளுமன்றத்திற்கு அறிக்கை செய்யப்பட்டதாக கொள்ளப்படுவதுடன் இத்தால் குறிப்பாக அதிகாரமளிக்கப்பட்ட ஏதேனும் அத்தகைய நடவடிக்கைகளின் வெளியீடு பாராளுமன்ற (தத்துவங்களும் சிறப்புரிமைகளும்) சட்டத்தின் பிரகாரம் தவறொன்றாக அமையாது எனவும் மேலும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.

12. கலந்தாலோசிப்பதற்காக அத்துடன் அல்லது விடயங்களை முன்வைப்பதற்காக எந்தவொரு ஆளையும் அரசியலமைப்பு சபையின் முன் வரவழைப்பதற்கான தத்துவத்தை அரசியலமைப்பு சபை கொண்டுள்ளது.
13. கலந்தாலோசிப்பதற்காக அத்துடன் அல்லது விடயங்களை முன்வைப்பதற்காக அத்துடன் அல்லது பொதுமக்கள் பிரதிநிதித்துவக் குழுவின் முடிவுகளை அறிக்கை செய்வதற்காக பொதுமக்கள் பிரதிநிதித்துவக் குழுவின் எவரேனும் உறுப்பினரை வரவழைப்பதற்கான தத்துவத்தையும் அரசியலமைப்பு சபை கொண்டுள்ளது.
14. இது தொடர்பான ஏற்பாடுகளுக்கு அமைவாக அரசியலமைப்பு சபையின் அலுவல்களை நடத்துவதில் கடைபிடிக்க வேண்டிய நடைமுறைகளையும் உபாயங்களையும் தீர்மானிப்பதற்கு அதற்கு இத்தால் அதிகாரம் அளிக்கப்படுகின்றது.

ஆயின் வழிப்படுத்தும் குழுவின் உடன்பாடுடன் பிரதம அமைச்சரால் பிரேரிக்கப்படும் தீர்மானத்தைப் பின்பற்றி அத்தகைய தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

பாராளுமன்ற நிலையியல் கட்டளைகளில் இதற்கு முரணாக எவ்வாறிருப்பினும் அரசியலமைப்பு சபையினதும் அதன் உப குழுக்களினதும் நடவடிக்கை முறை விதிகள் இந்தத் தீர்மானத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு அமைதல் வேண்டும்.

15. அரசியலமைப்பு சபையின் அலுவல்கள் பற்றிய அறிவித்தல் பிரதம அமைச்சரினால் அல்லது அது பற்றிய வழிப்படுத்தும் குழுவின் அங்கீகாரத்துடன் பிரதம அமைச்சரினால் அத்தகைய நோக்கத்துக்காக காலத்திற்கு காலம் நியமிக்கப்படும் அமைச்சரவையின் அத்தகைய அமைச்சரினால் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

16. வாசகம் 5(ஆ) வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உபகுழுக்கள் அத்தகைய ஒவ்வொரு உபகுழுவும் நியமிக்கப்பட்டு பத்து வாரங்களினுள் வழிப்படுத்தும் குழுவுக்கு தங்கள் அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

17. வாசகம் 5(ஆ) வின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட உபகுழுக்களின் அறிக்கைகளையும் பொதுமக்கள் பிரதிநிதித்துவ குழுவின் அறிக்கையையும் பரிசீலித்ததன் மீதாக வழிப்படுத்தும் குழு அரசியலமைப்பு சபைக்கு அறிக்கை ஒன்றை சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். அத்தகைய அறிக்கை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வரைவுடன் சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும்.

18. அரசியலமைப்பு சபை அதன் பின்னர் அறிக்கையினதும் அரசியலமைப்பு வரைவினதும் பொதுவான அனுசூலங்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள் பற்றி விவாதிப்பதுடன் உத்தேச திருத்தங்கள் பற்றியும் விவாதிக்கலாம். அத்தகைய விவாதத்தின் இறுதியில் "இறுதி அறிக்கை ஒன்றையும் அரசியலமைப்பு வரைவு பற்றிய தீர்மானத்தையும் சமர்ப்பிக்குமாறு வழிப்படுத்தும் குழு கோரப்படுமா" எனும் வினா அக்கிராசனத்தில் அரசியலமைப்பு சபைக்கு விடப்படும்.

19. அதன் பின்னர் வழிப்படுத்தும் குழு விவாதத்தின் போது

முன்மொழியப்பட்ட திருத்தங்கள் ஏதேனும் இருப்பின் பரிசீலித்து அரசியலமைப்பு சபையின் பரிசீலனைக்கு இறுதி அறிக்கை ஒன்றையும் அரசியலமைப்பு வரைவை உள்ளடக்கிய தீர்மானத்தையும் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். அத்தகைய இறுதி அறிக்கையும் அரசியலமைப்பு வரைவை உள்ளடக்கிய தீர்மானமும் அரசியலமைப்பு சபையினால் அங்கீகரிக்கப்படுமா என பிரதமர் பிரேரித்தல் வேண்டும்.

20. 18ஆம் வாசகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விவாதத்தின் போது பின்வரும் நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுதல் வேண்டும்.

தவிசாளரினால் அல்லது தவிசாளர் வருகை தந்திராத சந்தர்ப்பத்தில் ஏதேனும் பிரதி தவிசாளரினால் ஒவ்வொரு வாசகத்தினதும் இலக்கம் வரிசைக் கிரமப்படி வாசிக்கப்பட வேண்டும்.

1. வாசகமொன்றுக்கு ஏதேனும் திருத்தத்தை மேற்கொள்ளலாம் அல்லது வாசகங்கள் நீக்கப்படலாம் அல்லது புதிய வாசகங்கள் சேர்க்கப்படலாம்.
2. விவாதத்தின் இந்தக் கட்டத்தின் போது அரசியலமைப்பு வரைபின் விபரங்கள் அன்றி அதன் கோட்பாடுகள் பற்றி கலந்துரையாடலாகாது.
3. அரசியலமைப்பு வரைவின் ஏதேனும் முன்னைய பகுதிகள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானங்களுக்கு ஏற்புடையதல்லாத திருத்தங்களை பிரேரிக்க முடியாது.
4. அரசியலமைப்பு வரைவின் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டதன் பின்வரும் வரைவு தொடர்பான விவாதம் நிறைவு செய்யப்படுவதற்கு முன்னரும் எவரேனுமொரு உறுப்பினர் தவிசாளரின் அனுமதியின் பேரில் ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்ட வாசகத்துக்கு திருத்தமொன்றைப் பிரேரிக்கலாம்.
5. வாசகம் ஒன்றுக்கான திருத்தம் பற்றிய வினா முழுமையாக அக்கிராசனத்தினால் பிரேரிக்கப்படாதவிடத்து வாசகமொன்று பிற்போடப்படலாம்.
6. அரசியலமைப்பு வரைவின்

அமைச்சரவைக்கும் பாராளுமன்றத்திற்கும் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னர் அரசியலமைப்பு சபையின் பரிசீலனைக்காக அரசியலமைப்பின் வரைவொன்றைப் பிரேரிக்கும் தீர்மானத்தை சமர்ப்பிக்குமாறு வழிப்படுத்தும் குழுவைக் கோரும் அரசியலமைப்பு சபை மேற்கொள்ள வேண்டிய தீர்மானத்தை பிரதம அமைச்சர் அரசியலமைப்பு சபையின் முதலாவது கூட்டத்தில் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

மீதி வாசகங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டதன் பின்னரும் புதிய வாசகங்கள் கொண்டு வரப்படுவதற்கு முன்னரும் பிற்போடப்பட்ட வாசகங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும்.

7. அரசியலமைப்பு வரைவின் அட்டவணைகள் பரிசீலனை செய்யப்படுவதற்கு முன்னர் புதிய வாசகங்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம் என்பதோடு அதனை முதலாவது மதிப்பீடாக கருதுதல் வேண்டும். இதன் தொடரும் வினாக்கள் வாசகம் இரண்டாம் மதிப்பீட்டிற்கு உட்படுத்தப்படும் மற்றும் வாசகம் (அல்லது திருத்தப்பட்டதற்கு அமைவான வாசகம்) அரசியலமைப்பு வரைவில் சேர்க்கப்படும் என்பனவாகும்.
8. அரசியலமைப்பு வரைவின் அட்டவணைகள் முடிவுறுத்தப்பட்டதன் பின்னர் புதிய அட்டவணைகள் சமர்ப்பிக்கப்படலாம் என்பதுடன் இவை புதிய வாசகங்களாகவே கருதப்படல் வேண்டும்.
9. எல்லா வாசகங்களும் அட்டவணைகளும் அத்துடன் பிரேரிக்கப்பட்ட புதிய வாசகம் அல்லது அட்டவணைகள்

- தொடர்பான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதன் பின்னர் முகவுரை ஏதேனும் ஒன்று இருப்பின் அது பரிசீலிக்கப்பட்டு இது அரசியலமைப்பு வரைவின் முகவுரையாக இருக்குமா எனும் வினாவை விடுவித்தல் வேண்டும்.
10. அரசியலமைப்பு வரைவின் பேரில் ஏதேனும் திருத்தங்கள் அவசியப்படி மேலே விபரிக்கப்பட்ட நடைமுறைகளின் இறுதியில் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.
- 21 பாராளுமன்றத்தின் நிலையியல் கட்டளைகள் 42, 43 மற்றும் 44 இன் ஏற்பாடுகள் ஏற்ற மற்றங்களுடன் அரசியலமைப்புச் சபையின் நடைமுறைகளில் உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- 22 அரசியலமைப்புச் சபையின் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் அரசியலமைப்பு வரைவு தொடர்பான தீர்மானத்தை அங்கீகரிக்காவிடத்து இந்த தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்பு சபையும் உப குழுக்களும் கலைக்கப்பட்டதாக கருதப்படல் வேண்டும்.
- 23 அரசியலமைப்புச் சபை அரசியலமைப்பு வரைவு பற்றிய தீர்மானத்தை மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையினால் அங்கீகரிக்குமிடத்து அறிக்கையும் மற்றும் அரசியலமைப்பு வரைவும் வழிப்படுத்தும் குழுவினால் அமைச்சரவைக்கு சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும். என்பதுடன் இந்தத் தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்பு சபையும் உபகுழுக்களும் கலைக்கப்பட்டதாக கருதப்படல் வேண்டும்.
- 24 அத்தகைய அறிக்கையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள சட்டமூல வரைவை 75 (ஆ) மற்றும் 120 (ஆ) ஆகிய உறுப்புகளின் பிரகாரம் அரசியலமைப்பை முற்றுமுழுதாக நீக்கி பதிலீடு செய்வதற்கான சட்டமூலமாக அமைச்சரவை சான்றுபடுத்துவதோடு அத்தகைய சட்டமூலம் 83 ஆம் உறுப்புரையில் தேவைப்படும் விசேட பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றுவதற்கு கருதப்பட்டு
- மக்கள் தீர்ப்புக்காக சமர்ப்பிக்கப்படும்.
- 25 இதனை அடுத்து அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 78(1) இன் பிரகாரம் சட்ட மூலம் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்படல் வேண்டும்.
- 26 அதன்பின்னர் ஜனாதிபதி அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 154ஏ (2) இன் பிரகாரம் சட்டமூலத்தை ஒவ்வொரு மாகாண சபைகளின் கருத்துக்களையும் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அத்தகைய அனைத்து சபைகளுக்கும் ஆற்றுப்படுத்தல் வேண்டும்.
- 27 இதன் பின்னர் பிரதம அமைச்சர் அத்தகைய சட்டமூலத்தை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பதுடன் அத்தகைய சட்டமூலம் பாராளுமன்ற ஒருங்குப்பத்திரத்தில் உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- 28 மேல் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அத்தகைய சட்டமூலத்தை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பதன் பின்னர் 83 ஆவது உறுப்புரையின் பிரகாரம் விசேட பெரும்பான்மையினால் சட்டமூலம் நிறைவேற்றப்படுமாக என பிரதம அமைச்சர் பிரேரிக்க வேண்டும்.
- மொத்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் 2/3 இற்குக் குறையாத உறுப்பினர்கள் கூறப்பட்ட சட்டமூலத்துக்கு சார்பாக வாக்களிக்குமிடத்து சட்டமூலம் விசேட பெரும்பான்மையினால் பாராளுமன்றத்தினால் உரியவாறு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என சபாநாயகர் அரசியலமைப்பின் 79ஆவது உறுப்புரைக்கு அமைய தகுந்தவாறு சான்றுப்படுத்துவதுடன் இலங்கையின் இறைமை உரித்தாக்கப்பட்டுள்ள மக்களினால் மக்கள் தீர்ப்பொன்றின் மூலம் அங்கீகரிக்கப்படும் வரை சட்டமூலம் சட்டமாகாது.
- 29 இதன்பின்னர் அரசியலமைப்பின் 85(1) ஆம் உறுப்புரையின் பிரகாரம் மக்கள் தீர்ப்பொன்றின் மூலம் மக்களால் அங்கீகரிப்பதற்காக ஜனாதிபதியினால் சமர்ப்பிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- 30 சட்டமூலம் மக்கள் தீர்ப்பொன்றில் மக்களால் அங்கீகரிக்கப்படுமிடத்து அரசியலமைப்பின் 80(2) ஆம் உறுப்புரையின் பிரகாரம் ஜனாதிபதியினால் சட்டமூலம் சான்றுப்படுத்தப்பட்டதன் பின் சட்டமூலம் சட்டமாக மாறும்.
- 31 அரசியலமைப்புச்சபை மற்றும் ஐந்தாம் வாசகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உபகுழுக்கள் மற்றும் இந்த தீர்மானத்துக்கு அமைவாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள பணியாளர் மற்றும் ஆலோசகர்களுக்கான செலவினங்கள் திரட்டு நிதியத்தில் இருந்து மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். என்பதுடன் அரசியலமைப்பின் 150 ஆவது உறுப்புரையின் பிரகாரம் அவ்விடயம் தொடர்பில் பொருத்தமான நடவடிக்கைகளைப் பாராளுமன்றம் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.
- 32 சந்தேகங்களை தவிர்ப்பதற்காக அரசியலமைப்புச் சபையினால் பிரேரிக்கப்பட்டவாறு இவ்வாறான அரசியலமைப்புச் சட்டமூலத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் அல்லது நிராகரித்தல் அல்லது திருத்தத்துக்கு அமைவாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல் பாராளுமன்றத்தின் பொறுப்பாக இருக்கவேண்டுமென இத்தால் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.
- 33 சந்தேகங்களை தவிர்ப்பதற்காக சமூகமளிக்காத உறுப்பினர்கள் உட்பட பாராளுமன்றத்தின் 2/3 பெரும்பான்மையினால் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு பின்னர் அரசியலமைப்பின் 83 ஆவது உறுப்புரையில் தேவைப்படுத்தப்பட்டவாறு மக்கள் தீர்ப்பொன்றின் போது மக்களினால் அங்கீகரிக்கப்படுமிடத்து மாத்திரம் அரசியலமைப்புச் சட்டமூலம் சட்டமாக்கப்படுதல் வேண்டுமென இத்தால் மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

வீரகேசரி பத்திரிகையிலிருந்து
(11-01-2016)

புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் எதிர்பார்ப்பு எமக்குண்டு

அரசியலமைப்புக்கான
உத்தேச
மறுசீரமைப்புகளுக்கு
ஏற்படையவாறு
ஐக்கிய தேசியக்
கட்சி பாராளுமன்ற
உறுப்பினரும், சபை
முதல்வருமான திரு.
லக்ஷ்மன் கிரியல்
அவர்களிடம் தொகுத்த
வினாக்களும்
அவற்றிற்கான
விடைகளும்

ஐ.தே.க. பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் சபை முதல்வருமான
லக்ஷ்மன் கிரியல்

நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட
ஜனாதிபதி ஆட்சி முறைமையை
நீக்கும் உறுதிமொழியீது
பொதுவேட்பாளர் திரு.மைத்திரிபால
சிநிசேன கடந்த ஜனவரி 08ஆந்
திகதி ஜனாதிபதியாக நியமனம்
பெற்றார். அந்த உறுதிமொழியின்
நீட்சியாக ஐக்கிய தேசியக்கட்சி
கடந்த தேர்தலில் பாராளுமன்றத்தில்
பெரும்பான்மை தேர்தல் தொகுதிகளை
வெற்றிகண்டது. ஒருசில பாராளுமன்ற
உறுப்பினர்களை வென்றெடுத்து

தமது ஆட்சியை ஆற்றல் இருந்தும்
இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஸ்ரீலங்கா
சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணக்கப்பாட்டு
அரசொன்று உருவாக்கப்பட்டது.
நாட்டின் அடிப்படை மாற்றத்தை
ஏற்படுத்துவதற்கே இது செய்யப்பட்டது.
இந்த பரிவர்த்தனைக்கு அவசியமான
அடிப்படைக் காரணிகளான
அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பைப்பற்றி
உங்கள் கட்சியின் தயாரிப்பு எவ்வாறு
அமைந்துள்ளது?

அதற்கு தற்போது அடிப்படைக்

கலந்துரையாடல் ஒன்று
ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதமருக்கு
ஆலோசனை பெறுவதற்கு ஓர் குழு
அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே
அந்த நடவடிக்கைகள் தற்போது
அமுலில் உள்ளன. தற்போது
நாம் ஜெனீவா பிரச்சினையில்
சிக்குண்டுள்ளோம். அதைத் தீர்க்க
வேண்டியுள்ளது. அடுத்து உடனடி
நடவடிக்கையாக 2016 வரவுசெலவுத்
திட்டம் உள்ளது. அதன் பின்னரே
அரசியலமைப்பு திருத்தத்திற்கான

நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபையில் உரையாற்றியபோது ஜனாதிபதி திரு. மைத்திரிபால சிறிசேன, அரசியலமைப்பிற்கான திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படுமெனக் கூறினார். பிரதமர் திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களும் பின்னர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அரசியலமைப்பிற்கான மறுசீரமைப்பு பற்றி

“

புதிய அரசியலமைப்பு அறிமுகப்படுத்தப்படும்போது

வடக்கு கிழக்குப்

பிரச்சினைகளுக்கு இறுதி

தீர்வை முன்வைப்பதற்கு

நாம் நடவடிக்கை எடுக்க

வேண்டியவரும். புதிய

அரசியலமைப்பை

உருவாக்கும்போது அதனைத்

தவிர்த்து நாம் செயற்பட முடியாது.

அதேபோல தேர்தல் முறையையும்

நாம் கவனத்திற்கொள்ள

வேண்டியுள்ளது. அதேசமயம்

தேர்தல் முறைமையில் மாற்றம்

கொண்டுவருவதற்கும், ஓர்

இணக்கப்பாடு உண்டு.

”

உரையாற்றியுள்ளார். அமைச்சரவை சத்தியப்பிரமாணத்தின் பின்னர் ஜனாதிபதி உரையாற்றும்போது, அதுபற்றி பாராளுமன்றம் தீர்மானிக்க வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டார். உண்மையில் இரண்டு கட்சிகளுக்கும் இடையிலான இணக்கப்பாடு அரசியலமைப்பை திருத்துவதற்கா அல்லது புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்காக இணக்கப்பாடு

காணப்பட்டுள்ளது?

முழுமையாக புதிய அரசியலமைப்பை நிர்மாணிப்பதா அல்லது அரசியலமைப்பிற்கு திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதா என்பதுபற்றி இறுதித் தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் பேச்சுவார்த்தைகள் இடம்பெறுகின்றன. பேச்சுவார்த்தைகளின்மூலம் இவ்விரண்டில் எது நடக்க வேண்டுமென தீர்மானிக்கப்படும்.

நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையை நீக்குவதற்கு ஜனவரி 08 ஆந் திகதி வெற்றி அடிப்படையாக அமைந்தது. ஆகஸ்ட் 17ஆந் திகதி அது மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. அவ்வாறு இருக்கையில் புதிய அரசியலமைப்பை கொண்டுவர அறிமுகப்படுத்துவதற்கு உள்ள தடையாது?

புதிய அரசியலமைப்பு அறிமுகப்படுத்தப்படும்போது வடக்கு கிழக்குப் பிரச்சினைகளுக்கு இறுதி தீர்வை முன்வைப்பதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியவரும். புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கும்போது அதனைத் தவிர்த்து நாம் செயற்பட முடியாது. அதேபோல தேர்தல் முறையையும் நாம் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அதேசமயம் தேர்தல் முறைமையில் மாற்றம் கொண்டுவருவதற்கும், ஓர் இணக்கப்பாடு உண்டு. சுயாதீன ஆணைக்குழுக்களை மேலும் விரிவாக்க வேண்டும். அதுபற்றி மேலும் விரிவாக கலந்துரையாட வேண்டும். எதிர்வரும் ஆண்டிற்குள் புதிய அரசியலமைப்பை சமர்ப்பித்து அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உண்டு.

ஒரு புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்படுமேயாயின் அது கட்டமைப்பு எவ்வாறு அமைய வேண்டுமெனக் குறிப்பிடுவது மிக முக்கியமானதாகும். சரளமாகக் கூறுவதாயின் ஜனாதிபதி ஆட்சி முறையா அல்லது பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறையா அமைக்கப் போகின்றோம் என வெளிப்படையாகக் கூறவேண்டும்.

இல்லை. ஜனாதிபதி முறைமையை நீக்குவதற்கே எமக்கு மக்கள் அபிப்பிராயம் வாக்கெடுப்பு

கிடைத்திருக்கிறது. இந்த மக்கள் ஆணையை எவராலும் புறக்கணிக்க முடியாது. எனவே அந்த மக்கள் ஆணைக்கு கட்டுப்பட்டுச் செயற்பட வேண்டிய பொறுப்பு எமக்கு உண்டு.

மீண்டும் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் ஆட்சிமுறைக்கு செல்ல வேண்டுமென்றா உங்களுடைய கட்சி பிரேரிக்கின்றது?

நூற்றுக்கு நூறு வீதம் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறையெனக் கூறமுடியாது. வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறையில் உள்ள நல் அம்சங்களையும் எடுத்து, ஏனைய வழிமுறைகளில் உள்ள நற்பண்புகளையும் உள்ளடக்கி இந்த அரசியலமைப்பு மாற்றத்தை மேற்கொள்வதற்கு நாம் உழைக்க வேண்டும்.

புதிய அரசியலமைப்பு நிர்மாணிக்கப்படுமாயின் அதனை அங்கீகரிப்பதற்கு சர்வஜன வாக்கெடுப்பு அவசியம். அதற்கு முன்னர் அது பாராளுமன்றத்தில் 2:3 பெரும்பான்மையால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்? இந்த அங்கீகாரத்தை பாராளுமன்றத்தில் பெற முடியுமா?

அரசாங்க கட்சி என்ற வகையில் சர்வஜன வாக்கெடுப்பிற்கு எல்லோரும் கடப்பாடு உடையவர்கள். கடந்த பாராளுமன்ற தேர்தலிலும் அதற்கு மிகத் தெளிவான மக்கள் வரம் கிடைத்தது. அதற்கு முன்னர் ஜனாதிபதி தேர்தலிலும் அதற்கு மக்கள் ஆணை கிடைத்தது. எனவே அரசாங்க கட்சி என்று இருப்பவர்கள் அனைவரும் அதற்கு கடப்பாடு கொண்டவர்கள். எனவே 2/3 பெரும்பான்மையைப் பெறுவது அவ்வளவு கடினம் அல்ல.

ஆனால் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் ஒரு பகுதியினர் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எதிராக செயற்பட்டு வருவதைக் காணமுடிகிறது. அரசாங்க கட்சி என்ற வகையில் அவர்களுக்கு பொறுப்பு இருக்கின்றது. ஆனால் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் உறுப்பினர்கள் ஒரு கருத்தைக் கொண்டிருக்காத காரணத்தினால் இதை வெற்றிகரமாக்குவதற்கு தடையாக அமையாதா?

அது ஒரு பிரச்சினையாகும்

என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஏனெனில், இன்று மகிந்த ராஜபக்ஷ ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் ஒரு பகுதியினரை ஹைஜாக் பண்ணி இருக்கிறார். இன்று ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் நடு அணிசேராப் போக்கு குழப்பமடைந்துள்ளது. ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் ஒரு பகுதியினர் தினேஷ், விமல் வீரவங்ச, வாசுதேவ ஆகியோருடன் இணைந்து இந்நிலைமையைக் குழப்புவதற்கு முயற்சி செய்கின்றனர். அதன் இனவாதப் பிரிவினர் பாராளுமன்றத்தில் எதிர்கட்சியில் அமர்ந்துள்ளனர். அப் பகுதியினரை நிர்வகிப்பவர்கள் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியில் உள்ளவர்கள் அல்ல. ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் பா.உ.களில் நேர்மையான பிரிவினர் இந்த தேசிய அரசாங்கத்தை விரும்புகின்றனர். எனவே அது தடையாக அமைய மாட்டாது.

அரசியலமைப்பிற்கான மறுசீரமைப்புக்களின்போது சிறுபான்மை சமூகங்களின் அபிலாஷைகளை உள்வாங்கிக் கொள்வதற்கு எத்தகைய அணுகுமுறையை மேற்கொள்ள எதிர்பார்க்கின்றீர்கள்?

ஆம். அரசியலமைப்பிற்கான 13 ஆவது திருத்தத்தைப்பற்றி நாம் தெளிவான பிரகடனத்தை வெளியிட்டுள்ளோம். எனவே 13 ஆவது திருத்தத்தின் விளக்கமில்லாத பகுதிகளை நாம் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். மேலும் தெளிவாக்கக்கூடிய வகையில் வரைவிலக்கணம் செய்ய வேண்டி ஏற்படுமா என நான் கூறமுடியாது. ஆனால் 13 ஆவது திருத்தத்தான் எமது எல்லை.

கேட்கும் அனைத்தையும் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், ஒரு நாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அதிகாரப் பகிர்வு அவசியமென தமிழ் தலைவர்கள் கூறுகின்றனர். திரு. மைத்திரிபால சிறிசேனவின் வெற்றிக்கும் தமிழ் மக்கள் தமது பங்களிப்பை செய்துள்ள நிலைமையின்கீழ், 13 ஆவது திருத்தத்தின்மூலம் தமிழ் மக்களைத் திருப்திப்படுத்த முடியுமா?

இதற்கு தென்னிலங்கை மக்களின் அங்கீகாரம் அவசியம். அந்த

அங்கீகாரத்தைப் பெறமுடியாவிட்டால் இதற்கு அப்பால் செல்ல முடியாது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். தற்போது 13 ஆவது திருத்தத்திற்கு மாத்திரமே தென்னிலங்கையின் அங்கீகாரம் கிடைத்துள்ளது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சிதான் 13 ஆவது திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தது. ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி குறிப்பிட்டதோர் காலகட்டத்தில் அதனை எதிர்த்தது உண்மை. தற்போது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியும் 13ஆவது திருத்தத்தை விரும்புகிறார்கள். 13+ என மகிந்த ராஜபக்ஷவும் கூறினார். 13 இற்கும் மேலதிகமாகக் கொடுக்கத் தயார் என அவர் கூறினார் அல்லவா? எனவே 13 பற்றி பிரச்சினையே கிடையாது.

தென்னிலங்கை விரும்பும் அளவை வடக்கு விரும்பாமல் இருக்க முடியுமல்லவா?

எவ்வாறாயினும் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின்போது அனைத்துக் கட்சிகளுடனும் கலந்துரையாடியே நாம் தீர்மானத்திற்கு வருவோம். அதேசமயம் எதிரணியைச் சார்ந்த கட்சிகளுடன் கலந்துரையாடியே இறுதித் தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்படும். மகிந்த ராஜபக்ஷ 18 ஆவது அரசியலமைப்பு திருத்தத்தை அங்கீகரித்ததுபோல நாம் செயற்பட மாட்டோம். எல்லோருடனும் கலந்துரையாடி நீடித்து நிலைக்கக்கூடிய ஒரு முறையை அமைக்கவே நாம் முயற்சிக்கிறோம்.

பகிரங்க கலந்துரையாடல்மூலம் புதிய அரசியலமைப்பு மாதிரியையும், உள்ளடக்கத்தையும் தோற்றச் செய்வதற்கு முயற்சிப்பதையா கூறுகிறீர்கள்?

தற்போது பாராளுமன்றத்தில் உள்ள அனேகமான சிறுபான்மைக் கட்சிகள் மற்றும் தமிழ் குழுக்கள் இந்த அரசியலமைப்பு செயற்பாடுபற்றி மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள். புதிய அரசியலமைப்பைத் தயாரித்து, சட்டத்தில் உன்னத தன்மையை ஏற்படுத்தி, சிறுபான்மை சமூகங்களுக்கும் நீதியை நிலைநாட்டும் வகையில் ஜனநாயக அரசியலமைப்பைத் தயாரிப்பதற்கு

அதிக விருப்பத்துடன் அவர்கள் இருக்கின்றனர். இத்தகைய பின்னணியின்கீழ் ஜனநாயகப் பேச்சுவார்த்தைகள்மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் மாற்றத்தின் இயல்புமீது இணக்கப்பாட்டிற்கு வருவது இலகுவாயிருக்கும்.

எதிர்பார்க்கும் அளவிற்கு அரசியலமைப்பு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு நடைமுறையில் உள்ள அரசியலமைப்பில் ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றனவா?

“

புதிய அரசியலமைப்பைத் தயாரித்து, சட்டத்தில் உன்னத தன்மையை ஏற்படுத்தி, சிறுபான்மை சமூகங்களுக்கும் நீதியை நிலைநாட்டும் வகையில் ஜனநாயக அரசியலமைப்பைத் தயாரிப்பதற்கு அதிக விருப்பத்துடன் அவர்கள் இருக்கின்றனர். இத்தகைய பின்னணியின்கீழ் ஜனநாயகப் பேச்சுவார்த்தைகள்மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் மாற்றத்தின் இயல்புமீது இணக்கப்பாட்டிற்கு வருவது இலகுவாயிருக்கும்.

”

தெளிவாக இருக்கின்றன. பாராளுமன்றத்தில் அவசியமான பெரும்பான்மையைப் பெறமுடிந்தால் அதனைச் செய்யமுடியும். இந்த இணக்கப்பாட்டு அரசாங்கத்திற்கு 2/3 பெரும்பான்மை அதிகாரம் இருக்கின்றது அல்லவா.

கலந்துரையாடல்:
மஹிந்த ரத்நாயக்க

புதிய அரசியலமைப்புப் பற்றிய மக்களின் கருத்துக்களை பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்குவது எமது பொறுப்பாகும்

சட்டத்தரணி லால் விஜேநாயக்க

அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்புப் பற்றிய மக்கள் கருத்துக்களைப் பெறும் குழுவின் தலைவர்

அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்புப் பற்றிய பொதுமக்களின் கருத்துக்களைச் சேகரிக்கும் வேலைத்திட்டம் என்றால் என்ன?

அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்புப் பற்றி பொதுமக்களின் கருத்துக்களை அறிந்து எமது பரிந்துரைகளுடன் ஓர் அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கும் பொறுப்பு எம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

எமக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பணிப்பாணை அதுவே. அதனை அமுல்படுத்துவதற்கு இலங்கை பூராவும் நாம் செல்லவேண்டி இருக்கும். பொதுமக்களிடம் இருந்து கருத்துக்களை நாம் பெற நேரிடும். எமக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள காலவரையறை பற்றி ஒரு பிரச்சினை உண்டு. மிகவும் குறைந்த நேர ஒதுக்கீடே எமக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 3 மாத காலமே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, இப்

பணிகளை துரிதமாக மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. எமக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள வளங்களும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டவை. அதன் காரணமாக பல குறைபாடுகளும் நிலவுகின்றன. அவ்வாறு இருந்தபோதிலும், இந்தப் பணியினை நாம் கைவிட மாட்டோம். இப்பணியினை இயன்றளவு வெற்றிகரமாக மேற்கொள்வதே எமது தேவையாகும். இதற்கு பரந்துபட்ட பிரசாரம்

“

எமக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள வளங்களும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டவை. அதன் காரணமாக பல குறைபாடுகளும் நிலவுகின்றன. அவ்வாறு இருந்தபோதிலும், இந்தப் பணியினை நாம் கைவிட மாட்டோம். சீப்பணியினை சீயன்றளவு வெற்றிகரமாக மேற்கொள்வதே எமது தேவையாகும். இதற்கு பரந்துபட்ட பிரசாரம் தேவை. ஏனெனில், இவ்விடயத்தில் பொதுமக்கள் பங்கேற்பதாயின் பரந்துபட்ட பிரசாரம் அவசியம். எனவே ஊடகவியலாளர்களினதும், ஊடக நிறுவனங்களினதும் ஒத்துழைப்பு மிகவும் அவசியம்.

”

தேவை. ஏனெனில், இவ்விடயத்தில் பொதுமக்கள் பங்கேற்பதாயின் பரந்துபட்ட பிரசாரம் அவசியம். எனவே ஊடகவியலாளர்களினதும், ஊடக நிறுவனங்களினதும் ஒத்துழைப்பு மிகவும் அவசியம்.

பிரஜைகளின் கருத்துக்களைப் பெறும் நிகழ்ச்சித்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நேரம் மிகவும் குறுகியது. இக் காலகட்டத்தினுள் உயர்மட்ட பயன்களைப் பெறுவதற்கு உங்கள் குழுவினருள்ள நிகழ்ச்சித்திட்டம் யாது?

எமது குழுவில் 24 உறுப்பினர்கள் அங்கம் வகிக்கின்றனர் என்று கூறினாலும் 20 பேர்தான் இருக்கின்றனர். நேரம் ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது. எனவே நாம் 5 குழுக்களாகப் பிரிந்து ஒரு மாவட்டத்திற்கு 5 பேர் வீதம் விஜயம் செய்யப்போகிறோம். பெப்ரவரி 01 ஆந் திகதி முதல் இந்தப் பணியினை ஆரம்பிப்போம். பெப்ரவரி

மாத இறுதியில் 25 மாவட்டங்களுக்குச் சென்று எமது பணியினை நிறைவு செய்வோம். ஒரு மாவட்டத்தில் 2 நாட்கள் தங்கி இருந்து பொதுமக்களின் கருத்துக்களைப் பெற எதிர்பார்க்கிறோம். ஏற்கனவே, இதுபற்றிய பத்திரிகை அறிவித்தலை நாம் வெளியிட்டுள்ளோம். எதிர்காலத்தில் அந்தந்த மாவட்டங்களுக்கு ஏற்புடைய அறிவித்தல்களை வெளியிட உத்தேசித்துள்ளோம். அதன் பின்னர் எமக்கு எழுத்துமூலமும் யோசனைகள் கிடைக்கும். அவ்வாறு தமது கருத்துக்களை அனுப்பியோர் மாவட்டக் கூட்டங்களில் பங்குபற்றி வாய்மொழிமூலம் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்குமாறு நாம் அறிவிப்போம். இதற்கு மேலதிகமாக, தொழிற்சங்கங்கள், தொழில்வாண்மையாளர்களின் சங்கங்கள், சிவில் சமூக அமைப்புகள் ஆகிய அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்துக் கலந்துரையாட எதிர்பார்க்கிறோம். இவ்வாறாக பலருடைய கருத்துக்கள் எமக்குத் தேவை. குறிப்பாக மதத் தலைவர்களின் கருத்துக்களும் மிக முக்கியமானவை. ஏற்கனவே எமக்கு 150க்கு மேற்பட்ட யோசனைகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. சிலர் எழுத்துமூலம் அறிவித்துள்ளனர். இன்னும் சிலர் எம்மோடு கலந்துரையாட விரும்புவதாக அறிவித்துள்ளனர். பல்கலைக்கழகங்களின் ஆசிரியர்களும், பேராசிரியர்களும், சட்டத்தரணிகளும், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் இப்படியான கோரிக்கைகளை முன்வைத்துள்ளனர்.

கொழும்புக்கு வெளியே கலந்துரையாடல்களை ஆரம்பிப்பதற்கு குறிப்பிட்ட காலம் தேவை. எனவே, கொழும்புக் கலந்துரையாடலை தற்போது நாம் ஆரம்பிக்க முடியும். நாம் 18ஆந் திகதி கொழும்பில் அரசியலமைப்பிற்கான கருத்துக்களையும், பிரேரணைகளையும் பெற்றுக்கொள்ளும் கலந்துரையாடலை ஆரம்பித்துள்ளோம். 18ஆந் திகதி காலை 09.30 மணிக்கு “விசும்பாயவில்” இதனை ஆரம்பித்து வைப்போம். 22ஆந் திகதி வரை கருத்துக்களைப் பெறமுடியும். விரும்பிய எவரும் பங்குபற்றி கருத்துக்களை வழங்க முடியும். அதனாலேயே, ஊடகங்கள் வாயிலாக பரந்துபட்ட பிரசாரத்தை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.. அதேசமயம், இத்தகைய கருத்துக்களைப்

பெறும் சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் ஊடகவியலாளர்களைப் பங்குபற்றுமாறு நாம் அழைக்கிறோம். ஏனெனில் கொழும்புக்கு வெளியே உள்ள பிரதேச மக்களின் கருத்துக்களையும், யோசனைகளையும் ஏனைய பிரதேசங்களில் உள்ளவர்கள் அறியக்கூடிய வகையில் ஊடகங்கள் அந்தந்த இடங்களுக்குச் சென்று அறிக்கையிட வேண்டும். பொலன்னுவை விவசாயிகளின் பிரச்சினைகள் யாவையென அறிவதற்கு ஊடகங்கள் அங்கு சென்றால் மாத்ரிமே அறிய முடியும்.

இவ்வாறாக கருத்துக்களைப் பெற்ற பின்னர், நாம் மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்த்து, மேலும் கருத்துக்களைப் பெறுவதற்கு செல்ல வேண்டிய இடங்கள் யாவையென ஆராய்ந்து பார்ப்போம். இது தொடர்பாக கூடுதலாக ஆர்வம் செலுத்தும் மாவட்டங்களுக்கு நாம் மீண்டும் போகமுடியும். இந்த நடவடிக்கைகள் வேறு வடிவத்தில், தேவைக்கேற்ப மாரச் மாதத்தில் நிறைவேற்ற எதிர்பார்க்கின்றோம்.

நீங்கள் குறிப்பிட்டவாறு இந்த குழு உறுப்பினர்கள் ஐவர் வீதம் மாவட்டங்களுக்குச் சென்று பிரஜைகளின் கருத்துக்களையும், யோசனைகளையும் பிரதேச மட்டத்திலா கிராம மட்டத்திலா பெற எதிர்பார்க்கின்றீர்கள்?

உண்மையில் கிராமிய மட்டத்திலும், பிரதேச மட்டத்திலும் மக்களின் கருத்துக்களைப் பெறமுடிந்தால் அது மிக வெற்றிகரமான ஒரு செயற்பாடாக அமையும். ஆனால், அதற்கு நேரகால அவகாசம் போதாது. ஒரு மாவட்டத்தில் இரண்டு நாட்களை ஒதுக்குவோம். பதுளை மாவட்டத்திற்கு நாம் போவதாக இருந்தால் ஏற்கனவே மாவட்டச் செயலாளருக்கு அதுபற்றி அறிவிப்போம். நாம் ஏற்கனவே ஒரு ஆவணத்தைத் தயாரித்துள்ளோம். இந்த ஆவணம் மாவட்டச் செயலாளருக்கு கிடைத்ததும், அந்த மாவட்டத்தின் சகல கிராம உத்தியோகத்தர்கள் பிரிவிற்கும் அதனை அறிவிப்போம். அதனைக் காட்சிப்படுத்துவோம். இவ்வாறாகத்தான் கருத்துக்களையும், யோசனைகளையும் வழங்க மக்களுக்கு அழைப்பு விடுப்போம். பத்திரிகை அறிவித்தல்களையும் வெளியிட எதிர்பார்க்கிறோம். பொதுமக்களில் அதிகமானோர் வானொலியைக் கேட்கின்றார்கள். வாகனத்தை ஓட்டும்போதும், வீட்டில் சமையல்

“

எமது யோசனைகளும், பரிந்துரைகளும் அரசியலமைப்புச் சபையிடமும், அரசியலமைப்பு பற்றிய அமைச்சரவை உபகுழுவிடமும் சமர்ப்பிப்போம். அவ்வாறு ஒப்படைத்த பின்னர் அவர்களை மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரம் எமக்குக் கிடையாது. ஏனெனில் சிறுதியாக அரசியலமைப்பு தொடர்பான சிறுதித் தீர்மானங்களை அவர்களே மேற்கொள்வார்கள். சிறுதிறை பாராளுமன்றமே அங்கீகரிக்கும். நாம் அரசியலமைப்பைத் தயாரிக்கப் போவதில்லை. மக்களின் கருத்துக்களோடு, மக்கள் கோரி நிற்பவற்றை ஒரு பரிந்துரையாக வழங்குவதற்கு நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

”

வேலைகளில் ஈடுபடும்போதும் வானொலி செவிமடுக்கப்படுகிறது. எனவே, அதனுடாக குறிப்பிட்டளவு பிரசாரத்தை மேற்கொள்ள முடியுமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

நாட்டின் சகல மக்கள் பிரிவினரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக் கூடிய வகையில் கருத்துக்களையும், யோசனைகளையும் பெறுவீர்களா? (பழங்குடி மக்கள், பறங்கியர், மலே இனத்தவர் போன்ற மக்கள் பிரிவினர்)

கட்டாயமாக அனைத்து மக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக் கூடிய வகையில் கருத்துக்களையும், யோசனைகளையும் பெறுவது எமது அபிலாஷையாகும். குறிப்பாக பழங்குடி மக்களிடம் இருந்து கருத்துக்களும், யோசனைகளும் முன்வைக்கப்படாவிட்டால் நாம் அவர்களிடம் சென்று கருத்துக்களையும், யோசனைகளையும் பெற எதிர்பார்க்கின்றோம். அதேசமயம்,

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினையும் மிகவும் சிக்கலானது. அதுபற்றியும் விசேட கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். யோசனைகளை முன்வைக்காத சகல குழுக்களுக்களிடமும் சென்று அவர்களைச் சந்திக்க நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

உங்களுடைய குழு அரசியலமைப்பு சபைக்கு முன்வைக்கும் யோசனைகள் அரசியலமைப்பு வரைவில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுமா இல்லையா என்பதுபற்றி எவ்வாறு அவதானிப்பது?

எமது யோசனைகளும், பரிந்துரைகளும் அரசியலமைப்புச் சபையிடமும், அரசியலமைப்பு பற்றிய அமைச்சரவை உபகுழுவிடமும் சமர்ப்பிப்போம். அவ்வாறு ஒப்படைத்த பின்னர் அவர்களை மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரம் எமக்குக் கிடையாது. ஏனெனில் சிறுதியாக அரசியலமைப்பு தொடர்பான சிறுதித் தீர்மானங்களை அவர்களே மேற்கொள்வார்கள். சிறுதிறை பாராளுமன்றமே அங்கீகரிக்கும். நாம் அரசியலமைப்பைத் தயாரிக்கப் போவதில்லை. மக்களின் கருத்துக்களோடு, மக்கள் கோரி நிற்பவற்றை ஒரு பரிந்துரையாக வழங்குவதற்கு நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஏதோவொரு வகையில் உங்கள் குழுவிற்கு வழங்கப்படும் யோசனைகள் மற்றும் பரிந்துரைகள் அரசியலமைப்பை இயற்றுவோர் உள்வாங்காவிட்டால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்?

அதனை நாம் இப்போது கூறமுடியாது. அந்த நேரத்தில்தான் அதைப்பற்றி கூறமுடியும். நாம் வழங்குகின்ற யோசனைகளை கவனத்தில் எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு. எல்லா விஷயங்களையும் அவர்கள் உள்வாங்காவிட்டாலும் முக்கிய விடயங்களை ஏற்று, கவனத்தில் கொள்வார்கள். குறிப்பாக அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய யோசனைகள், தேர்தல் முறைபற்றிய யோசனைகள், தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுகள் பற்றிய யோசனைகளை அவர்கள் கவனத்தில் எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு.

அரசியலமைப்பிற்கான மறுசீரமைப்புக்கள் பற்றி பொதுமக்களின் கருத்துக்களைப் பெறும் குழுவின் தலைவர் என்ற வகையில் விசேடமாக நீங்கள் வேறு ஏதாவது கூற

விரும்புகிறீர்களா?

பொதுமக்களை இதனோடு தொடர்புபடுத்தி, அவர்களுடைய கருத்துக்களைப் பெறுவதே நாம் எதிர்பார்க்கும் பாரிய பிரச்சினையாகும். இதற்கு பாரிய பிரசாரம் தேவை. இது தொடர்பாக மக்களுக்கு அறிவுறுத்தி, அவர்களின் யோசனைகளைப் பெறுவதற்கு பரந்துபட்ட பிரசாரம் தேவை. இதன்போது ஊடகங்களுக்கு பாரிய கடமையும், பொறுப்பும் உண்டென நான் எண்ணுகின்றேன். ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மிகக் குறுகிய காலத்துடன் ஊடகங்களின் ஒத்துழைப்பின்றி இவ்விடயத்தை செய்ய முடியாது. இதுபற்றிய அறிவித்தலை பிரதேச செயலாளர்கள், கிராம உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோரின் அலுவலகங்களுக்கு அனுப்பி வைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அதற்கு அப்பால் மக்களுக்கு அறிவூட்டப்படும் ஏதாவது நடவடிக்கை இடம்பெறும் என நம்பமுடியாது. ஊடகங்கள் அடிக்கடி இதுபற்றிய கலந்துரையாடல்களையும், கருத்துக்களையும் வெளியிட்டால் அவை மக்களைச் சென்றடையும்.

பொதுமக்களுக்கு அறிவூட்டுவதற்கும், அதற்கான பிரசாரங்களை மேற்கொள்வதற்கும் அரசாங்கம் ஒத்துழைக்கவில்லையா?

நாம் ஒரு விடயத்தை முன்வைத்தால் அவர்கள் அதனை அமுல்படுத்துவார்கள். பத்திரிகைகள் அறிவித்தல்களை வெளியிடுவதும், கிராம உத்தியோகத்தர் மட்டத்தில் அறிவித்தலை வெளியிடுவதும் அவசியமென நாம் ஏற்கனவே கோரியுள்ளோம். அவை தற்போது அமுலாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதேசமயம், தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலி அலைவரிசைகளும் இதுபற்றி கலந்துரையாடுவதற்கு நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென நாம் கோரிக்கை முன்வைத்துள்ளோம். இந்த கலந்துரையாடல்களின்போது பொதுமக்கள் கேள்விகளைக் கேட்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் இடம்பெற வேண்டுமென நாம் நினைக்கிறோம். சிறு துண்டுப்பிரசாரங்களையும், சிறு நூல்களையும் மக்களுக்கு அறிவுறுத்துவதற்காக நாம் தயாரிக்க வேண்டியுள்ளது. அதுபற்றி எதிர்காலத்தில் பல யோசனைகளை முன்வைக்க எதிர்பார்க்கிறோம்.

கலந்துரையாடல்:
லஹிரு கித்தலகம்

குழுவின் யோசனை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போதும் சிது, தீதுவரை பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்படாமையினால் வேதனையைடைந்துள்ளோம்

முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரணதுங்க, ஏ.எம்.எம். அஷ்ரஃப் மற்றும் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பிரதிப் பொதுச் செயலாளர்
சட்டத்தரணி நிளம் காரியப்பர்

இப் புதிய அரசாங்கம் விசேடமாக ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களினதும், ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களினதும் தலைமையில் இந்த நாட்டிற்கு புதியதோர் அரசியலமைப்பை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான ஒரு ஆரம்பம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. காலத்தின் தேவையாகவுள்ள அதனை நாம் மிகவும் வரவேற்கிறோம். அது மாத்திரமின்றி முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற வகையில் அதற்கான முழு

ஒத்துழைப்பினையும் வழங்குவது எமது குறிக்கோளாகும். இதன்பொருட்டு தனக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்காக திருரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் குழுவொன்றினையும் நியமித்துள்ளார். கலாநிதி ஜயம்பதி விக்கிரமரத்ன அவர்கள் இக் குழுவின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளதன் தமீழ் தேசியக் கூட்டணியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான சட்டத்தரணி சுமந்திரன் அவர்களும் முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

பிரதிப் பொதுச் செயலாளரான நானும் அதில் அங்கம் வகிக்கின்றோம். அரசியலமைப்பு தொடர்பான அனைத்து கலந்துரையாடலிலும் பங்குபற்றிய ஒரு சட்டத்தரணி என்ற ரீதியில் இது ஒரு சிறந்த ஆரம்பமாகும் என என்னால் கூற முடியும். அனைத்து இனங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும் அனைத்து இனக் குழுக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மற்றும் அனைவரையும் உள்ளடக்குகின்ற ஓர் அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதே

இதன் நோக்கமாகும். நாம் மாத்திரமின்றி அரசியல் கருத்துக்களுக்கு அப்பாற்பட்ட அறிஞர் குழுவொன்றும் இதில் பங்கேற்றிருப்பதும் சர்வதேச தரத்திலான அறிஞர் குழுவொன்றின் ஒத்துழைப்பு மற்றும் அவர்களிடம் உள்ள அறிவு, அனுபவம் என்பவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சியையும் நாம் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம். விசேடமாக இது அவசர அவசரமாக மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு பணி அல்ல என்பதுடன், பிரதமர் அவர்கள் ஆகஸ்ட் 17 ஆந் திகதி நடைபெற்ற ஜனாதிபதி தேர்தல் முடிவடைவதற்கு முன்னரே குழுவொன்றை நியமித்து, தேர்தல் வெற்றியின் பின்னர் ஒரு வாரத்திற்குள் அக் குழுவினைக் கூட்டி ஒரு மாத காலத்திற்குள் பல கூட்டங்களை நடாத்தி தற்போது அது ஆரம்பக் கட்டத்தை அடைந்துள்ளது.

அரசியலமைப்புச் சபை

இதுவரை காலமும் இலங்கை வரலாற்றில் புதியதோர் அரசியலமைப்பு தொடர்பில் காணப்பட்ட பிரவேசத்தைவிடச் சற்று வித்தியாசமான புதுப்பிரவேசத்தை தற்போது நாம் எடுத்துள்ளோம். ஒட்டுமொத்த பாராளுமன்றத்தையும் சட்டவாக்க சபையாக மாற்றுவதே அப் பிரவேசமாகும். தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பிற்கு அப்பால் சென்று பாராளுமன்றமானது சட்டவாக்க சபையாகக் கூடி குறித்த பாராளுமன்ற சட்டவாக்க சபையினூடாக 72 ஐப் போன்ற ஒரு புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கும் ஒரு முயற்சி இங்கு மேற்கொள்ளப்பட மாட்டாது. தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பிற்கு புதியதோர் அரசியலமைப்பைக் கொண்டு வரும் சவாலைப் பொறுப்பேற்பதே இங்கு முக்கிய விடயமாகக் காணப்படுகிறது. இதற்குச் சமமானதொரு சவாலை தென்னாபிரிக்காவின் தலைவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அதனை அவர்கள் வெற்றி கொண்டார்கள் என நான் நினைக்கின்றேன். ஆயினும் ஏற்கனவே காணப்பட்ட அரசியலமைப்பு மீது நடுநிலையான அரசியலமைப்புத் தத்துவங்களின் அடிப்படையிலேயே அவர்கள் அவ்விடத்தை நோக்கி நகர்ந்தார்கள். ஆயினும் ஏற்கனவே இருந்த சட்டகத்திலேயே அதனை

இலங்கையர் எனும் தனித்துவத்தை ஏற்படுத்துவதே முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற ரீதியில் நான் இங்கு காணும் முக்கிய விடயமாகும். இலங்கையிலுள்ள அனைத்து இனப் பிரிவினருக்கும், எனது நாட்டில் எனது அரசியலமைப்பு என ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய, நாங்களும் கூட்டுச் சேர்த்து உருவாக்கிய அரசியலமைப்பு என்ற ஆடம்பர உணர்வினை ஏற்படுத்துவதே நம் எதிரே உள்ள மிகப் பெரிய சவாலாக உள்ளது.

மேற்கொள்ளும் பொருட்டு முதலாவது அரசியலமைப்புத் தத்துவத்தினையே நாம் பயன்படுத்தினோம். அதன்படி, ஏற்கனவே உள்ள சட்டகத்திலேயே நாம் இதனை மேற்கொள்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவுள்ளோம். அப்போது இதில் அரசியலமைப்புக்கு எதிரான எதுவித செயற்பாடும் இடம்பெற மாட்டாது. எதிர்காலத்தில் எந்தவொரு நபரும் இதனைச் சட்டரீதியானதென கூட்டிக்காட்டவோ அல்லது தமது கருத்துக்களைக் கோராதே மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாக ஏதேனும் ஓர் இனக்குழுவோ, சமூகமோ அல்லது ஏதேனும் பிரிவினரோ இதனை அறிமுகம் செய்ய முடியாது. இலங்கையர் எனும் தனித்துவத்தை ஏற்படுத்துவதே முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற ரீதியில் நான் இங்கு காணும் முக்கிய விடயமாகும். இலங்கையிலுள்ள அனைத்து இனப் பிரிவினருக்கும், எனது நாட்டில் எனது அரசியலமைப்பு என ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய, நாங்களும் கூட்டுச் சேர்த்து உருவாக்கிய அரசியலமைப்பு என்ற ஆடம்பர உணர்வினை ஏற்படுத்துவதே நம் எதிரே உள்ள மிகப் பெரிய சவாலாக உள்ளது. அது அவ்வளவு இலகுவான ஒரு பணியாக அமையப் போவதில்லை. இம் மக்களிடையே

வித்தியாசமான அபிலாஷைகள் காணப்படுவதே இதற்கான காரணமாகும். அவரவர்களின் அபிலாஷைகளை முற்றுமுழுதாக இல்லாதொழிக்காது, அர்ப்பணிப்புக்கள் ஏதும் இன்றி, தீமைகளை ஏற்படுத்தாது அவர்களின் இவ் அனைத்து அபிலாஷைகளையும் ஓரிடத்தில் குவித்தல் என்பது பாரியதொரு சவாலாகவுள்ளது. தற்போதைய அரசாங்கம் இப்பாரிய சவாலை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது.

இலங்கை வரலாற்றில் முதன்முறையாக இரு பிரதான கட்சிகளின் தலைவர்கள் தலைமைத்துவத்திற்கு தெரிவாகியுள்ளனர். இவ்வாறான ஒரு சந்தர்ப்பம் மீண்டும் இலங்கையில் உருவாகாது என்பதே எனது நம்பிக்கையாகும். அவ்வாறான ஒரு சந்தர்ப்பம் காணப்பட்டபோதும் முரண்பாடுகளுடன் கூடிய இரண்டு கட்சிகளின் தலைவர்கள் நாட்டின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றமையினால் முரண்பாட்டுடன் கூடிய ஒரு நிலைமை அச் சந்தர்ப்பத்தில் காணப்பட்டது. சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க அவர்கள் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டு ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் பிரதமராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் காணப்பட்ட நிலைமைக்கும் தற்போதைய நிலைமைக்கும் இடையே பாரியதொரு வேறுபாடு காணப்படுகிறது. அதில் ஒன்றுதான் அப்போது ஜனாதிபதியிடம் கூடுலான அதிகாரங்களும், பிரதமரிடம் குறைவான அதிகாரங்களும் காணப்பட்டமை ஆகும். இரண்டாவது விடயம் அச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் இருவரும் ஒருவருடன் ஒருவர் மோதிக்கொண்டு நாட்டை ஆட்சி செய்தனர். ஆயினும் தற்போது நாட்டை நிருவகிப்பது தொடர்பில் ஜனாதிபதிக்கும் பிரதமருக்கும் இடையே ஓர் இணக்கப்பாடு நிலவுகிறது. அது மாத்திரமின்றி ஜனாதிபதி அவர்கள் தனது பெரும்பாலான அதிகாரங்களைக் குறைத்து இதற்கான தனது ஒத்துழைப்பினையும், துவக்கத்தினையும் வழங்கியுள்ளார். ஆகவே இதனை வரலாற்று சிறப்புமிக்க ஒரு யுகம் என அறிமுகப்படுத்த முடியும். இலங்கையில் வாழும் சாதாரண பிரசை ஒருவருக்கு இதன் முக்கியத்துவம் தென்படாத போதும் கட்டாயமாக கல்விமான்கள்,

சிவில் சமூகம் மற்றும் அரசியல் அனுபவமுள்ள பெரும்பாலானவர்களுக்கு இது நன்கு புரியும்.

இது இலங்கையர்களுக்குக் கிடைத்த ஓர் அரிய வாய்ப்பாகும். மேற்குறித்த ஆலோசனைக் குழு கூட்டப்பட்டு பல மணித்தியாலங்கள் கலந்துரையாடி, தற்போது பாராளுமன்றத்தில் உள்ள சகல உறுப்பினர்களும் ஒட்டுமொத்த பங்களிப்பினையும் அரசியலமைப்பிற்காகப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு நாம் தீர்மானித்தோம் பாராளுமன்றத்தில் இதற்கான நேரம் செலவிடப்படுமேயானால் கட்டாயம் இது சாத்தியப்படாது ஒன்றாக மாற்றமடையும். ஆகவே பாராளுமன்றமானது ஓர் சட்டவாக்க சபையாக பாராளுமன்றத்திற்குள்ளேயே கூடுவதற்கு நாம் யோசனை தெரிவித்தோம். நிலையியற் கட்டளையை மாற்றியமைத்து செயற்படுவதற்கான ஒரு செயன்முறையும் எம்மால் தயார் செய்யப்பட்டது. இதனடிப்படையில் முதற் கட்டமாக பாராளுமன்றத்தில் பிரேரணை ஒன்றை அங்கீகரிக்க நேரிடும். அப் பிரேரணையினை நிறைவேற்றுவதனூடாக அரசியலமைப்பில் ஏற்கனவே காணப்படும் ஏற்பாடுகளுக்கு ஏற்ப இதனை மேற்கொள்ளவுள்ளோம். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினை முற்றாக நீக்குவதற்கான ஓர் ஏற்பாடு எமது அரசியலமைப்பில் காணப்படுகிறது. அரசியலமைப்பை முற்றாக நீக்க முடியாது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதும், அதனை நீக்குவதாயின் அங்கீகரிப்பதற்கு எதிர்பார்க்கப்படும் புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைச் சமர்ப்பிப்பதன் மூலமே ஏற்கனவே உள்ள அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகள் தற்போதைய அரசியலமைப்பில் காணப்படுகிறது. அவ் ஏற்பாட்டின்வண்ணம் புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டமூலத்தை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்து 2/3 வாக்குகளினால் அது அங்கீகரிக்கப்பட்டதன் பின் கட்டாயம் மக்கள் தீர்ப்பிற்கு விடப்படல் வேண்டும். அதாவது நாம் எதனையும் மூடிமறைத்து மேற்கொள்ளப் போவதில்லை.

அதற்கமைய முழுப் பாராளுமன்றமும் சட்டவாக்க சபையாகச் செயற்பட்டு இச் சட்டமூலத்தைத் தயாரிக்க எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 225 பேர்களும் ஒன்று சேர்ந்து சட்டமூலத்தைத்

அரசியலமைப்பை முற்றாக நீக்க முடியாது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதும், அதனை நீக்குவதாயின் அங்கீகரிப்பதற்கு எதிர்பார்க்கப்படும் புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைச் சமர்ப்பிப்பதன் மூலமே ஏற்கனவே உள்ள அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகள் தற்போதைய அரசியலமைப்பில் காணப்படுகிறது. அவ் ஏற்பாட்டின்வண்ணம் புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டமூலத்தை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்து 2/3 வாக்குகளினால் அது அங்கீகரிக்கப்பட்டதன் பின் கட்டாயம் மக்கள் தீர்ப்பிற்கு விடப்படல் வேண்டும்.

தயார் செய்வதென்பது நடைமுறைச் சாத்தியப்படாது என்பதனால் குழுக்கள், உப குழுக்கள் என்பவற்றினூடாக பாராளுமன்றம் அதற்கான ஒரு செயன்முறையினைத் தயாரிக்கும். அதனோடிணைந்ததாக இலங்கைப் பிரஜைகளினதும், சிவில் சமூகத்தினதும் ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் கோரி, முடியுமாயின் நாடுபுராகச் சென்று வெளிமாவட்டங்களிலிருந்தும் கருத்துக்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான யோசனைகளை நாம் தெரிவித்தோம். இதற்கு மேலதிகமாகத் தற்போதுள்ள விருத்தியடைந்த தொடர்புடல் முறைமையைக் கருத்திற்கொண்டு நவீன தொழினுட்பத்தினையும் பயன்படுத்தவுள்ளோம். குறைந்த சனத்தொகையினைக் கொண்டிருந்தபோதும் வட அயர்லாந்து மக்கள் இணையதளம், ஏனைய கணினித் தொழினுட்பம் என்பவற்றினூடாக தற்போது அரசியலமைப்பைத் தயாரிப்பதற்காக அனைத்துப் பிரசைகளினதும் கருத்துக்களை ஒன்று சேர்த்தனர். அதுபற்றி அவர்கள் மிகப் பெருமையுடன் கதைக்கின்றனர். அப்போதிருந்ததை விடவும் பிரமிக்கத்தக்க

வகையில் விருத்தியடைந்துள்ள தொழினுட்பத்தை இன்று இலகுவாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். பிரதமர் அவர்களின் அலுவலகத்தில் புறம்பான ஒரு பிரிவினை ஏற்படுத்தி, நவீன தொழினுட்பத்தினூடாக சிங்களம் அல்லது தமிழில் ஒருசில நொடிகளில் நாடுபுராகவுமுள்ள பிரசைகளிடமிருந்து கருத்துக்களைப் பெறுவது மிக இலகுவான விடயம் என நான் நினைக்கின்றேன். சிலவேளை அது ஒரேயொரு சொல்லாகக்கூட அமையலாம். அல்லது 1000 சொற்களாகவும் இருக்கலாம். சில சமயங்களில் அது இலங்கையில் வாழும் .மு நபரது கருத்தாக இருந்தாலும் பிரச்சினை இல்லை. அக் கருத்துக்களில் காணப்படும் முக்கியமான யோசனைகளையும் உள்ளடக்கி சட்டமூலமொன்றை சமர்ப்பிக்க முடியுமாயின் அது மிகவும் முக்கியமானதாக அமையும். இந்த நாட்டில் வாழும் அனைவரினதும் கருத்துக்கள் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதா? அதற்கு ஏதேனும் மதிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளதா? இறுதியில் அக்கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதா? நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளதா? அவ்வாறு நிராகரிக்கப்பட்டமை நியாயமானதா? என்பது பற்றி எதிர்கால சந்ததியினர் கண்டுகொள்ள முடியுமான விதத்தில் மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதும் அனைவரதும் மனதை வென்றெடுக்க முடியுமானதுமான ஒரு செயன்முறை பற்றியே நாம் கலந்துரையாடினோம். எவருடையதும் மனதைப் புண்படுத்தாது மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய அரசியல் தேவை மற்றும் விருப்பம் ஆகியன உச்ச அளவில் இன்று உள்ளது. இப் பிரேரணையானது பாராளுமன்றத்தில் அங்கீகரிக்கும் பொருட்டுத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளமையே அதற்கான காரணமாகும் என நான் நோக்குகின்றேன். அதன் பின்னரே சட்டவாக்க சபையை ஆரம்பிக்கக் கூடியதாயிருக்கும்.

அண்மையில் ஜனாதிபதி அவர்கள், பிரதமர் அவர்கள் மற்றும் வெளிநாட்டமைச்சர் ஆகியோர் சர்வதேச பேரவைகளின்போது தெரிவித்த கருத்துக்கள் இச் செயன்முறைக்கு முக்கியமான ஒரு செயல் விரைவாக உள்ளது என நாம் நம்புகிறோம். யுத்தக் குற்றங்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள்

மற்றும் ஏனைய பிரச்சினைகள் தொடர்பாக ஐக்கிய நாடுகளின் பேரவைகளில் அவர்கள் நிகழ்த்திய அனைத்து உரைகளின்போதும் இந்நாட்டின் அனைத்து இனங்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமான புதிய அரசியலமைப்பு பற்றியே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இனப் பிரிவினருக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய அதிகாரங்கள் பற்றி ஐக்கிய நாடுகள் பேரவையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிரேரணை இலக்கம் 16 இன்கீழ் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே உள்ள அரசியலமைப்புச் சட்டம், 13ஆவது திருத்தம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலேயே அதிகாரப் பகிர்வு வழங்கப்படல்

**இலங்கைப் பிரஜைகளினதும்,
சிவில் சமூகத்தினதும்
ஆலோசனைகளையும்
கருத்துக்களையும் கோரி,
முடியுமாயின் நாடுபுராகச் சென்று
வெளிமாவட்டங்களிலிருந்தும்
கருத்துக்களைப் பெற்றுக்
கொள்வதற்கான
யோசனைகளை நாம்
தெரிவித்தோம். இதற்கு
மேலதிகமாகத் தற்போதுள்ள
விருத்தியடைந்த
தொடர்பாடல் முறைமையைக்
கருத்திற்கொண்டு நவீன
தொழிநுட்பத்தினையும்
பயன்படுத்தவுள்ளோம்.
குறைந்த சனத்தொகையினைக்
கொண்டிருந்தபோதும்
வட அயர்லாந்து மக்கள்
இணையுள்ளும், ஏனைய
கணினித் தொழிநுட்பம்
என்பவற்றினூடாக தற்போது
அரசியலமைப்பைத்
தயாரிப்பதற்காக அனைத்துப்
பிரஜைகளினதும் கருத்துக்களை
ஒன்று சேர்த்தனர்.**

வேண்டும் என்பதுபற்றி பேசப்படுகிறது. சர்வதேச ரீதியிலும் அவ்வாறு இருந்தபோது 13+ ப்ளஸ் (Plus) என எம்மால் கூற முடியுமாயிருந்தாலும்கூட நாம் அதற்கப்பால் சென்று புதியதோர் அரசியலமைப்புச் சட்டம் பற்றிக் கதைக்கின்றோம். நாம் இதனை சர்வதேச சமூகத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டு மேற்கொள்ளவில்லை. மாறாக எமது தேவைக்கு ஏற்பவே இதை மேற்கொள்கின்றோம் என்பது இதன்மூலம் தெளிவாகிறது. மக்கள் இதுதொடர்பாக கதைக்காதிருப்பதையிட்டு உண்மையில் நான் வியப்படைகிறேன். அவ்வாறு கதைக்காதிருப்பதும் நல்லதுதான் என நான் நினைக்கிறேன். காரணம், கதைக்கப்போய் செய்ய முடியுமாயிருந்தவைகளைக் கூடச் செய்ய முடியாது போகலாம் என்பதனால் ஆகும். வியக்கத்தக்க விதத்தில் நான்கூட அவ் உரையினால் கவரப்பட்டேன். பேரவையின் தீர்மானம்கூட எம்மை வற்புறுத்தவில்லை. இந்தியாகூட 13+ ப்ளஸ் என்றுதான் கூறியது. அவ்வாறு இருந்த போதும் கூட நாங்கள் இனப் பிரிவினரின் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகவும் கதைத்து புதியதோர் அரசியலமைப்பினைத் தயாரிப்பதாக வெளிநாட்டமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்.

மீஉயர் சட்டம்

எமது பிரேரணைகளில் 4 விடயங்கள் பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஜனநாயக உரிமைகளை வலுவடையச் செய்தல், அனைத்துப் பிரஜைகளினதும் உரிமைகள், தேசிய பிரச்சினைக்கு உரிய தீர்வு வழங்குதல், நியாயமான மக்கள் பிரதிநிதித்துவத்தினை வழங்குதல் ஆகியனவே அவையாகும்.

ஜனாதிபதி முறைமையினைத் தொடர்ந்தும் வைத்துக்கொள்வதா? அல்லது தற்போதுள்ள முறைமையினை வைத்திருப்பதா? இல்லையேல் அதிகாரங்களை மேலும் குறைப்பதா? அல்லது முற்றாக நீக்குவதா? என்பன பற்றியே நாம் கதைக்கிறோம். அதன் பின்னர் எமது அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரம் என்பன தொடர்பாக மேலும் சேர்க்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள் ஏதும் உள்ளதா? என்பது பற்றிக் கண்டறிதல் வேண்டும். 19ஆவது திருத்தத்தில் விசேடமாக

தகவல் அறியும் உரிமை தொடர்பில் குறைபாடுகள் காணப்பட்டது. அவை மீண்டும் திருத்தப்படல் வேண்டும். அடுத்ததுதான் தேசிய பிரச்சினை ஆகும். அனைத்து இனங்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடிய புதியதொரு தீர்வு இவ் அரசியலமைப்பின் மூலம் எட்டப்படல் வேண்டும். இந்த நாடு சுதந்திரமடைந்ததன் பின்னர், தமிழ் மக்கள் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை தமது நாட்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என நான் நம்புகிறேன். அவர்கள் அன்றிலிருந்தே போட்டியிட்டனர். சவால் விடுத்தனர். எமது உரிமைகளுக்கு முற்றிலும் எதிர்மறையான விதத்திலேயே தாம் பாராளுமன்றத்திற்கு வருவதாக சிலசமயங்களில் கூறினார்கள். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாததனால்தான் நாம் இவற்றைச் செய்கிறோம் வேறு வழியின்றியே நாம் சத்தியப்பிரமாணம் செய்கின்றோமே தவிர நாம் விரும்பி அவ்வாறு செய்யவில்லையென அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அல்லது தாம் சத்தியப்பிரமாணம் செய்யமாட்டோம் என்ற நிலைப்பாட்டில் அவர்கள் இருந்தார்கள். நாட்டின் மீபுயர் சட்டத்தை விரும்பவில்லையெனக் கூறிக்கொண்டு நாட்டில் வாழ்வதென்பது ஒரு பிரச்சினையாகும் என நான் கருதுகிறேன். உண்மையில் அது அவர்களுக்கு மாத்திரமின்றி இருசாராருக்குமுரிய ஒரு பிரச்சினையாக உள்ளது. ஒன்றில் அவர்கள் இங்கு வரவேண்டும். அல்லது நாம் அங்கு செல்ல வேண்டும். முஸ்லிம் சமூகம் என்ற ரீதியில் நாம் ஒருபோதும் நாட்டைப் பிரிப்பதற்கு விரும்பாவிட்டாலும், சட்டத்தரணி என்ற ரீதியில் நாட்டில் வாழும் எவரும் இந்த நாட்டின் மீபுயர் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாது ஒன்றிணைந்து வாழ முடியாதெனக் கூறுகிறேன். ஒன்றில் அவர்கள் சட்டத்திற்கு எதிரானவர்கள் எனக்கூறி கைதுசெய்யப்படல் வேண்டும். அவ்வாறு கைதுசெய்வதற்கு எமது மனச்சாட்சி இடமளிக்கவில்லையாயின் அவர்களுடைய மீபுயர் சட்டமொன்றைப் பேணிச் செல்வதற்கு இடமளிக்கப்படல் வேண்டும். இவ்வாறான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சுமார் 20% தமிழ் மக்கள் எடுத்த எடுப்பில் இந்த மீபுயர் சட்டத்தை ஏற்க முடியாதெனக் கூறுவதாயின் அதில்

எந்தவித அர்த்தமும் இல்லை. அது எம்மை நாமாகவே ஏமாற்றும் செயலாகும். சுதந்திரத்தின் பின்பு இந்த நாட்டின் சகல இனக் குழுக்களையும் ஒன்றிணைத்து தயாரிக்கப்பட்ட ஓர் அரசியலமைப்பு கொண்டுவரப்படாவிடின் இந்த நாட்டின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாக இருக்கும் என நான் நம்புகிறேன். சகல இனக்குழுக்களினாலும் கோரப்படும் அனைத்தையும் வழங்க முடியாதபோதும் ஏதோவொரு விதத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியதும், சகலருக்கும் பொதுவான ஓர் அரசியலமைப்பு என்பது ஒரு பாரிய பிரச்சினை அல்ல. இவை பற்றிக் கலந்துரையாடுவது மாத்திரம் போதாது. சகல விடயங்களும் ஓரிடத்திற்கு ஒன்று திரட்டப்படல் வேண்டும். நான்காவது விடயமான தேர்தல் முறை பற்றியே தொடர்ந்து கலந்துரையாடப்பட வேண்டியுள்ளது. இதனை வெற்றிகரமாகப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியுமென நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற வகையில் நான் அவ்வாறு கூறினாலும் தனிப்பட்ட எனது பார்வையில் இது அவ்வளவு சுலபமாக மேற்கொள்ள முடியுமான ஒரு பணி அல்ல. ஏனெனில் அரசியல் முறைமையின் தேவைப்பாட்டினுள் குறித்த 4 காரணிகளுள் ஜனாதிபதி முறைமை எனும் விடயம் எந்தவிதத்திலாவது மேலெழுகிறது. அது தொடர்பான ஏதேனும் ஓர் இறுதித் தீர்மானத்திற்கு வருவதற்கு அரசியல் தலைமைத்துவத்திற்கு நேரிடுவதே அதற்கான காரணமாகும். காரணம் இந்த நாட்டின் நிகழ்ச்சி நிரலானது அரசியல் தலைவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காகவே தயாரிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் மறக்கவில்லை என்பதனால் ஆகும். ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி மற்றும் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி என்பவற்றின் தலைமைகளிடம் இத் தேவைப்பாடு காணப்படுகிறது. ஆகவே இது தொடர்பாக ஏதேனும்ொரு தீர்மானத்திற்குவர முடியுமென நான் கருதுகிறேன். தேர்தல்முறை தொடர்பாக மக்கள் மத்தியில் பாரியதொரு ஏமாற்றம் நிலவுவதுடன் அத் தேர்தல்முறை மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு மனோபாவமும் கட்டியெழுப்பப்பட்டு உள்ளது. அதுபற்றியும் நாம் சிந்திக்க நேரிடலாம். ஆயினும் மற்றைய விடயங்கள் தொடர்பாக,

அதாவது ஜனநாயக உரிமைகளை மேலும் விரிவாக்குதல், அடிப்படை உரிமைகள், பிரசைகளின் உரிமைகள் மற்றும் தேசிய பிரச்சினை என்பன தொடர்பில் மக்கள் மத்தியில் சரியான முறையில் கலந்துரையாடல் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அவ்வாறான ஒரு கலந்துரையாடல் ஏற்படுத்தப்படாதுவிடின் மிகச் சிறிய அளவினரான கடும்போக்காளர்களினால் இச் செயல்முறையினைத் தவிடுபொடியாக்கக் கூடியதாயிருக்கும். நான்கு அல்லது ஐந்து கூட்டங்களைக் கூட்டி நாட்டைக் கூறு போடப்போகின்றனர் எனக்கூறி அல்லது மேற்கூலக ஏகாதிபத்தியவாதிகள் எங்களை அடிமைப்படுத்துவதற்கான ஒரு நிகழ்ச்சிநிரல் காணப்படுகிறது என்று கூறி இதனைக் குழப்புவதற்கு அவர்களால் முடியும். அதனை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவர்களும் உள்ளனர். இவ்வாறான ஒரு பின்னணியில் மக்கள் மத்தியில் கலந்துரையாடலொன்றை மேற்கொள்ளாது அதனை வெற்றிகொள்ள முடியாது. இது தொடர்பாகவும் நாம் கலந்துரையாடினோம். இக் கலந்துரையாடலை ஏற்படுத்துவதற்கே அனைவரதும் கருத்துக்களையும் ஒன்று திரட்டி முன்னோக்கி நகர வேண்டுமென நாம் தீர்மானித்தோம். நாங்கள் என்னதான் கூறினாலும் இக் கலந்துரையாடலை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசியல் தலைவர்கள் முன்வர வேண்டியுள்ளனர். முஸ்லிம் சமூகம் என்ற ரீதியில் எமக்கும் ஒருசில பிரச்சினைகள் உள்ளன. ஜனாதிபதி முறைமை முற்றாக ஒழிக்கப்படல் வேண்டும் என்பது பற்றிய இறுதித் தீர்மானத்திற்கு இன்னமும் எங்களால் வரமுடியவில்லை. தற்போது காணப்படும் குறைந்த அதிகாரங்களுடன் கூடிய ஜனாதிபதி தொடர்பாக முஸ்லிம் சமூகம் ஓரளவு திருப்தியடைந்துள்ளது. ஜனாதிபதி முறைமை முற்றாக நீக்கப்படலானது சிலவேளைகளில் சிறுபான்மையினருக்கு பிரச்சினையாக அமையலாம் என எமது கட்சிக்கு உள்ளேயும் கதைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே தேர்தல் முறைமை தொடர்பாக வெவ்வேறு சந்தேகங்களும் உள்ளன. ஆயினும் 20ஆவது திருத்தச் சட்டமூலத்தின் போது நாம் எமது 99மு இணக்கப்பாட்டினைத் தெரிவித்தோம். அனைத்து இனக் குழுக்களையும் ஒன்று திரட்டி தீர்மானம் மேற்கொள்வதில்

கருத்துமுரண்பாடுகளுடைய பிரச்சினைகளும் உள்ளன. ஆயினும் அவற்றைப் பேச்சுவார்த்தைமூலம் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும். நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ ஏற்படுத்தப்பட்ட 13ஆவது திருத்தத்தினால் எமது அனுபவங்களை ஒன்று திரட்டி முன்னோக்கிச் செல்ல வேண்டியுள்ளது. ஒரே தடவையில் புதிய விடயமொன்றுக்கு செல்வது கடினமாகும். அவ்வாறு புதியதோர் அரசியலமைப்பு கொண்டுவரப்படல் வேண்டுமென நாம் கருதுகிறோம். 06 மாத காலத்திற்குள் பிரேரணை அங்கீகரிக்கப்பட்டதுடன் பின்னர் 06 மாத காலத்திற்குள் இது நடைமுறைப்படுத்தப்படல் வேண்டுமென மேலும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தேவை ஏற்படின் மேலும் 06 மாத காலம் செலவழிப்பதில் பிரச்சினைகள் எதுவும் இல்லை. ஆகக் கூடிய ஓராண்டு காலத்திற்குள் இப் பணிகளைப் பூர்த்திசெய்ய எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பிரேரணை கையளிக்கப்பட்டுள்ள போதும் இதுவரை அது பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படாமையின் காரணமாக நான் கவலையடைந்தள்ளேன். கட்சித்தலைவர்கள் மற்றும் ஜனாதிபதி அவர்கள் ஒன்றிணைந்து ஆரம்பத்தில் இப் பிரேரணையை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதே எமது இறுதி எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது.

எமது பிரேரணைகளில் 4 விடயங்கள் பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஜனநாயக உரிமைகளை வலுவடையச் செய்தல், அனைத்துப் பிரசைகளினதும் உரிமைகள், தேசிய பிரச்சினைக்கு உரிய தீர்வு வழங்குதல், நியாயமான மக்கள் பிரதிநிதித்துவத்தினை வழங்குதல் ஆகியனவே அவையாகும்.

அரசியலமைப்பு புதிதாகவே இயற்றப்பட வேண்டும்.

ஜே.வீ.பி. இன் பரப்புரைச் செயலாளர்
வினிகித ஹோரத்

புதிய அரசியலமைப்பு பற்றிய கலந்துரையாடல் உருவாக்கிக்கொண்டு வருகிறது. இதுபற்றி ஜே.வீ.பி. இன் நிலைப்பாடு என்ன?

உண்மையில் தற்போது நடைமுறையில் உள்ள அரசியலமைப்பு 35 ஆண்டுகள் அளவு பழையானது. எங்களுடைய நாட்டில் மிக நீண்டகாலம் தொடர்ச்சியாக அமுலில் இருந்த அரசியலமைப்பே இது. சமூகம் துரிதமாக மாற்றமடைகிறது. அந்த மாற்றத்துடன், தற்போது பல விடயங்கள் காலம் கடந்துள்ளன. எனவே புதிய அரசியலமைப்பின் அவசியம் கட்டாயமாக தேவைப்படுகிறது. உலகத்தில் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய புதிய

எண்ணக்கருக்கள், புதிய கோட்பாடுகள் தற்போது முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. 78 அரசியலமைப்பின் விசேடமாக மொழிபற்றிய நீண்ட உறுப்புரைகள் தேசிய ஐக்கியத்திற்கு தடையாகும். அவை உடனடியாக திருத்தப்பட வேண்டும். சட்டத்தின்மொழியையும், சம உரிமையையும் வென்றெடுக்க வேண்டும். இவ்வாறாக மாற்றமாகும் பல விடயங்கள் தற்போதைய அரசியலமைப்பில் உண்டு. எனவே புதிய அரசியலமைப்பைத் துரிதமாகத் தயாரிக்க வேண்டியுள்ளது. தற்போதைய 1978 அரசியலமைப்பின் பலவீனங்கள் இருந்தால் அவை யாவை? நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையே

பிரதான சிக்கலாகும். அது மாற்றமடைய வேண்டும். 19 ஆவது திருத்தத்தின்மூலம் அதில் நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் குறைந்தன. அது முழுமையாகவே இல்லாதொழிக்கப்படவில்லை. எனவே புதிய அரசியலமைப்பு நிறைவேற்று அதிகாரத்தை முழுமையாக இல்லாதொழிக்க வேண்டும். நல்லாட்சிபற்றி தற்போது பரந்துபட்ட கலந்துரையாடல் இடம்பெறுகிறது. 19ஆவது திருத்தத்தில் அமைச்சரவையின் எண்ணிக்கைபற்றி ஒரு மாற்றம் ஏற்படுத்தியபோதிலும் அது பல குறைபாடுகளுடனேயே செயற்பட்டது. எனவே புதிய அரசியலமைப்பு

**பிரஜைகள் அதிகாரமற்ற
வர்களைக்கப்பட்டுள்ளனர்.
மாகாண சபைகள்
உருவாக்கப்பட்டாலும்
அதன் அதிகாரம்
முதலமைச்சருக்கும் வேறு
சில அதிகாரிகளுக்குமே
வழங்கப்பட்டுள்ளது.
அவ்வாறல்ல
பிரஜைகளுக்குள்ள
உரிமையை உறுதிப்படுத்த
வேண்டும். சட்டத்திலுள்ள சம
உரிமை, பொருளாதாரத்தின்
உரினை அரசியல்
உரிமை தீர்மானங்களில்
பங்களிப்பதற்கான உரிமை
போன்ற பிரஜைகளின்
அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தும்
அதிகாரப்பகிர்வையே நாம்
உண்மையான அதிகாரப்
பகிர்வென நாம் கருதுகிறோம்.**

”

திட்டவட்டமாகவே விஞ்ஞான ரீதியான அடிப்படையில் எமது அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கையை மட்டுப்படுத்த வேண்டும். அது அரசியலமைப்பின்மூலம் மட்டுப்படுத்த வேண்டும். தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக நோக்குமிடத்து, அரசியலமைப்பில் சிங்களம் அரசுகளும் மொழியாகும், தமிழும் அரசுகளும் மொழியாகும் என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு “தமிழும்” என குறிப்பிடுவது பாராதாரமான விடயமாகும். இங்கும் மீண்டும் தமிழ் மக்கள் சிறுபான்மை இனம் எனக் கருதுவதற்கான ஒரு உணர்வு ஏற்படுகிறது. இவற்றை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இதன்போது தமிழும் என்பதை நீக்கி, சிங்கள தமிழ் மொழிகள் அரசுகளும் மொழிகளாகும் எனக் குறிப்பிட வேண்டும். இந்த விடயம் மிகச் சின்ன விடயமாக இருந்தாலும்

இதன்மூலம் பாரிய பிரச்சினை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அடிப்படை உரிமைகள் என்று நோக்கும்போது தகவல்களைப் பெறும் உரிமை அரசியலமைப்பில் உள்வாங்கப்பட வேண்டும். உலகில் சில நாடுகளில் இணையதள வசதிகள் அடிப்படை உரிமைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இப்படியான புதிய விடயங்கள் அரசியலமைப்பில் உள்வாங்கப்பட வேண்டும். தற்போது உலகம் மாற்றமடைந்துள்ளது. இவைபற்றி அந்த நாட்களில் சட்டங்கள் உருவாகவில்லை. அத்தகைய விடயங்களும் அடிப்படை உரிமைகளில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். அதேசமயம் சட்டங்களை எடுத்து நோக்கும்போது எமது நாட்டில் குற்றவியல் குற்றங்கள் தொடர்பாகவோ அல்லது வேறு சமூக நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகவோ இருக்கக்கூடிய சட்டதிட்டங்களுக்கு ஏற்புடைய மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இத்தகைய பல மாற்றங்கள் தற்போதைய அரசியலமைப்பில் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

**தற்போதைய அரசியலமைப்புக்கு
அப்பால் சென்று தனியான புதிய
அரசியலமைப்பை தயாரிக்க
வேண்டுமென எண்ணுகின்றீர்களா?**

கட்டாயமாக ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்க வேண்டும் என நாம் கூறுகிறோம். ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய அரசியலமைப்பிற்கு ஒட்டு வேலைகளைச் செய்து சரிவரமாட்டாது. கடந்த அரசாங்கத்தின் 2010 தேர்தல் உறுதி மொழிகளில் ஒன்றாக பேராசிரியர் ஜி.எல்.பிரீஸ் புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதாகக் உறுதி மொழி கூறினார். அதனை அங்கீகரிக்க 3/2 பெரும்பான்மையை வழங்குமாறும் கோரினார். ஆனால் புதிய அரசியலமைப்பை அவர்கள் முன்வைக்கவில்லை. கடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலிலும் பொதுத் தேர்தலிலும் புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்படும் என உறுதிமொழி கூறப்பட்டது. இலங்கையில் மாத்திரம் அல்ல. ஜெனீவா மனித உரிமைகள் பேரவைக்கும் சென்று தேசிய இனப் பிரச்சினை தொடர்பான புதிய அரசியலமைப்பை ருவாக்குவதாக உறுதி மொழி கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே புதிய

அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு மக்கள் ஆணை கிடைத்துள்ளது. மக்கள் ஆணையை புறக்கணிக்கும் உரிமை அவர்களுக்குக் கிடையாது. எனவே அரசியலமைப்பு புதிதாக உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்றே நாம் கூறுகின்றோம்.

ஐக்கிய தேசிய முன்னணி அவர்களின் கொள்கை பிரகடனத்தில், அதியுயர் மட்டத்தில், அதி கூடிய அளவு அதிகாரப் பகிர்வை மேற்கொண்டு புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்படும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு செய்யப்பட்டால் உங்களுடைய கட்சியின் ஒத்துழைப்பை வழங்குவீர்களா?

அதிக கூடியளவு அதிகாரப் பகிர்வு இடம்பெறும் என எழுத்தளவில் கூறினாலும் அதன் பொருள் விரிவாக எடுத்துக்கூறப்படவில்லை. அதிகாரப்பகிர்வு பிரஜைக்கே செய்யப்பட வேண்டும். அதாவது அதிகாரம் பிரஜைக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். உண்மையில் எங்கள் நாட்டில் பிரஜைக்கு அதிகாரம் இல்லை. பிரஜைகள் அதிகாரமற்றவர்களாக்கப்பட்டுள்ளனர். மாகாண சபைகள் உருவாக்கப்பட்டாலும் அதன் அதிகாரம் முதலமைச்சருக்கும் வேறு சில அதிகாரிகளுக்குமே வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறல்ல பிரஜைகளுக்குள்ள உரிமையை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். சட்டத்திலுள்ள சம உரிமை, பொருளாதாரத்தின் உரினை அரசியல் உரிமை தீர்மானங்களில் பங்களிப்பதற்கான உரிமை போன்ற பிரஜைகளின் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தும் அதிகாரப்பகிர்வையே நாம் உண்மையான அதிகாரப் பகிர்வென நாம் கருதுகிறோம். அவ்வாறில்லாமல் தேசியத்துவத்தின் கீழ் மற்றுமோர் குழுவிற்கு அதிகாரம் பகிர்ப்படுமானால், அல்லது மாகாண மட்டத்தில் சிந்தித்து யாராவது ஒரு பிராந்தியத் தலைவருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்படுமெய்யின் அதன் மூலம் பிரஜைகள் வலுப்பெறமாட்டார்கள் எனவே அவர்கள் வரைவிலக்கணப்படுத்தும் வகையில் அதிகாரப்பகிர்வு என்ற எண்ணக்கருவை நாம் ஏற்கத் தயாரில்லை. உண்மையில் இதன் மூலம் ஐக்கியத்துடனான ஒரு கூட்டு உருவாகமாட்டாது பிரிவினையை

நோக்கியே அது செல்லும் இங்கு கூறும் வகையில் அதிகாரத்தைப் பகிரப் போனால் நாடு தேசிய இனங்களின் அடிப்படையில், மதங்களின் அடிப்படையில் பல்வேறு பிரிவுகளாக வகுக்க நேரிடும். பிரஜைகளுக்கு அதிகாரம் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் பிரஜைகளின் உரிமைகள் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அதிகாரப் பகிர்விற்கு நாம் செல்ல வேண்டும். அவ்வாறு விடயங்களை உள்ளடக்கி புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதே எமது அபிலாஷையாகும்.

பிரஜைகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் அதிகாரப் பகிர்வு எண்ணக்கருவை உருவாக்கும் வழிமுறை யாது ?

அரசியலமைப்பிற்கான 13வது திருத்தம் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வாக அமையவில்லை. இதை நாம் அன்றும் கூறினோம். தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு இது விடையாக அமையமாட்டாது. ஆனால் அது தற்போதைய நடைமுறையில் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 13வது திருத்தம் விடையாக அமையமாட்டாது என்றே நாம் கூறுகின்றோம். எனவே எதிர்காலத்திலும் மாகாண சபை முறைமை தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வாக அமையமாட்டாது என்றே நாம் கருதுகிறோம். பிரஜைகளுக்கு அதிகாரம் கிடைப்பது எனக் கூறும் போது, சிங்களமா, தமிழா, முஸ்லிமா ? என்ற பேதமின்றி அதிகாரம் பகிரப்படுவது ஆகும். உலகத்தில் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் ஒரு தனிநபர் அரசாங்கத்தின் உயர் அதிகாரியாக இருக்கலாம். அரசியல் அதிகார சபையைச் சேர்ந்த ஒருவராக இருக்கலாம். சாதாரண பிரஜையாகவும் இருக்கலாம். எனினும் அவர் சமூகத்தில் வாழும் போது பொருளாதார சமூக தொழில்வான்மை மட்டங்களில் வித்தியாசங்கள் இருந்தாலும், அவரது உரிமைகளில் எதுவிதமான வேறுபாடும் கிடையாது சட்டம் எல்லோருக்கும் சமமானது. சட்டத்தின் ஆட்சி எல்லோருக்கும் பொதுவானது. அரசியலமைப்பு மூலம் இவ்விடயம் உறுதிப்படுத்தப்படும் உறுப்புரைகள் உள்ளடக்கப்படுவதோடு இதற்கான நடைமுறைச் செயற்பாடும் இருத்தல் வேண்டும். தற்போதும் சில விடயங்கள் அரசியலமைப்பில் உள்ளன.

ஆனால் அவை நடைமுறையில் இடம்பெறுவதில்லை. சட்டம் அனைவருக்கும் சமமானது என்று ஓர் உறுப்புரை இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் அது அவ்வாறு இடம்பெறுவதில்லை. உதாரணமாக பொலிஸார் சாதாரண மக்களை அடித்துத் துன்புறுத்த முடியாது என சட்டத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பொலிஸார் சாதாரண மக்களை தூக்கிலிட்டு அடிப்பார்கள். அரசியலமைப்பில் எத்தனை சட்டங்களை உருவாக்கினாலும் அவை அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த சட்ட மீறல்கள் இடம்பெறுவதை எதிர்த்து நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய விடயங்கள் அரசியலமைப்பில் உள்ளவாக்கப்பட வேண்டும். மதம் அல்லது தேசிய இனத்தின் அடிப்படையில் ஒருவர் ஒருக்கு முறைக்கு ஆளாவதாயின் அதற்கு எதிராக முறைப்பாடு எங்கே செய்வது ? அத்தகைய நிறுவனம் எமது நாட்டில் இல்லை. வேறு ஒரு இனத்திற்கும் மதத்திற்கும் உரித்தான காரணத்தினால் ஒரு நபர் தொந்தரவுக்காளாகலாம், அத்தகைய பாதிப்பிற்குள்ளான நபரின் சார்பில் நீதியை நிலைநாட்ட ஒரு வழிமுறை அரசியல் அமைப்பில் இல்லை. அத்தகைய விடயங்கள் அரசியலமைப்பில் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இத்தகைய வழிமுறைகள் மூலமே பிரஜைகளுக்கு உண்மையான அதிகாரம் கிடைக்கும். ஏதாவதொரு கட்டமைப்பை உருவாக்கி அக்கட்டமைப்பில் ஒரு பதிவியை ஏற்ற பின்னர் இது இடம்பெறமாட்டாது. அந்தப்பதவி ஒரு சிலருக்கு மாத்திரமே கிடைக்கும்.

அடுத்த விடயம், நாட்டில் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் கட்டமைப்பு அரசியல் அமைப்பில் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். பாராளுமன்றமே அதி உச்சத்தில் உள்ள மையப்படுத்தப்பட்ட நிறுவனமாகும். அதன் பின்னர் கிராமம் இருக்கிறது. கிராமத்தில் உள்ள பிரதேச சபை, நகரத்தில் உள்ள நகர சபை என்பவற்றிலேயே பிரதேச மட்டத்திலுள்ள மக்கள் கருத்து பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட வேண்டும். தற்போது அப்படிப்பட்ட ஒன்று கிடையாது. பிரதேச சபை என்ற நிறுவனம் இதை விட வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும். அப்போது தான் கிராம மக்களின் உண்மைப் பிரச்சினைகள் அங்கு பேசப்படும்.

மதம் அல்லது தேசிய இனத்தின் அடிப்படையில் ஒருவர் ஒருக்கு முறைக்கு ஆளாவதாயின் அதற்கு எதிராக முறைப்பாடு எங்கே செய்வது ? அத்தகைய நிறுவனம் எமது நாட்டில் இல்லை. வேறு ஒரு இனத்திற்கும் மதத்திற்கும் உரித்தான காரணத்தினால் ஒரு நபர் தொந்தரவுக்காளாகலாம், அத்தகைய பாதிப்பிற்குள்ளான நபரின் சார்பில் நீதியை நிலைநாட்ட ஒரு வழிமுறை அரசியல் அமைப்பில் இல்லை.

தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு செயற்படுத்தப்படும். அரசியல் அதிகாரமே கிராம மட்டத்தில் பன்முகப்படுத்தப்பட வேண்டும். அத்தகைய ஒன்று அரசியலமைப்பில் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். எனவே தான் நாம் “ஜனசபைகள்” என்ற கட்டமைப்பை பிரேரித்தோம் ஜன சபைகள் கிராம மட்டத்தில் அல்லது சில வேளை நகர மட்டத்தில் அமுல்படுத்தப்படும் ஒன்று புவியியல் பொருளாதார முரண்பாடுகளுக்கமைய நாம் ஒரு பிரதேசத்திற்கு ஒரு ஜனசபை அவசியமெனக் கருதப்படும். அதனை அமைத்து அக்கட்டமைப்பிற்கு அதிகாரங்களை வழங்கி ஜனசபையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒருவரை பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்ப முடியும். தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு பாலமாக நாம் இதைக் கருதுகிறோம். இது பிரதேச சபைகளிலுள்ள கட்டமைப்பை மேலும் வலுவூட்டும், கிராமிய அரசியலைத் தீர்மானிக்கும்

அனைத்து மக்களுடைய கருத்துக்களை கண்டறிவது மிகச் சிறந்தது. அது மிகவும் நியாயமான ஜனநாயக முறையாகும். கருத்துக்களை கண்டறிதல் என்பது சாதாரண மக்கள் தமது கருத்துக்களைக் கூறமாட்டார்கள். கல்வியியலாளர்களும் தொழில்வான்மையாளர்கள் எழுத்து மூலம் முன்வைப்பார்கள். கிராம மட்டத்திற்குச் சென்று அரசியலமைப்புப் பற்றி அறிவடிவற்றதும் ஓர் செயலமர்வு தேவை. உதாரணமாக கியூபாவின் கஷ்ரோ அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் போது அரசியலமைப்பு எப்படி உருவாக்கப்படுகிறது ? அது பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார். எனவே புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குகையில் இவ்வழிமுறையைக் கையாள வேண்டும். இதன்போது மக்களின் பல்வேறு கருத்துக்கள், யோசனைகள் குறைபாடுகள் கலந்துரையாடப்படும். பின்னர் மக்களின் ஒரு மனுவாக பல விடயங்கள் முன்வைக்கப்படும். மக்களின் அறிவித்தல் வழிமுறையை அரசாங்கம் சார்பில் செய்து, அதற்கு மக்களின் பங்களிப்பைப் பெற வேண்டும். இவை அனைத்தையும் பெற முடியாமல் போகலாம். ஆனால் அரசியலமைப்பை தயாரிக்கும் சபைக்கு இவ்விடயங்களை சமர்ப்பிக்க முடியும். இதனூடாகவே அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும். புதிய அரசியலமைப்பிற்கு அத்தகைய வழிமுறை அவசியம்.

மட்டத்திற்குச் சென்று அரசியலமைப்புப் பற்றி அறிவடிவற்றதும் ஓர் செயலமர்வு தேவை. உதாரணமாக கியூபாவின் கஷ்ரோ அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் போது அரசியலமைப்பு எப்படி உருவாக்கப்படுகிறது ? அது பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார். எனவே புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குகையில் இவ்வழிமுறையைக் கையாள வேண்டும். இதன்போது மக்களின் பல்வேறு கருத்துக்கள், யோசனைகள் குறைபாடுகள் கலந்துரையாடப்படும். பின்னர் மக்களின் ஒரு மனுவாக பல விடயங்கள் முன்வைக்கப்படும். மக்களின் அறிவித்தல் வழிமுறையை அரசாங்கம் சார்பில் செய்து, அதற்கு மக்களின் பங்களிப்பைப் பெற வேண்டும். இவை அனைத்தையும் பெற முடியாமல் போகலாம். ஆனால் அரசியலமைப்பை தயாரிக்கும் சபைக்கு இவ்விடயங்களை சமர்ப்பிக்க முடியும். இதனூடாகவே அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும். புதிய அரசியலமைப்பிற்கு அத்தகைய வழிமுறை அவசியம்.

புதிய அரசியலமைப்பிற்கு பிரஜைகளின் பங்களிப்பை பெறுவதற்கு கட்சி என்ற வகையில் நீங்கள் அனுசரிக்கும் நடைமுறைகள் யாவை?

புதிய அரசியலமைப்பிற்காக செயற்படுவதற்கு மக்கள் மத்தியில் செல்வதாயின் அது அடிப்படையில் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும். அரசாங்கம் தான் இதற்கு அவசியமான வசதிகளை ஏற்படுத்தி அறிவூட்டும் நடவடிக்கைகளை அமுல்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய ஒரு நடைமுறைக்கு கட்சி என்ற வகையில் ஒத்துழைப்பு நல்கவும் பிரஜைகளை வலுவூட்டுவதற்கும் மாத்திரமே எம்மால் முடியும். ஓர் அரசியல் கட்சி என்ற முறையில் அதனை முழுமையாகப் பொறுப்பேற்று செயற்பட எம்மால் முடியாது. மேலே கூறப்பட்ட வகையில் பொதுவான ஒரு செயற்பாட்டை அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டும். அதற்காக அவசியப்படும் பங்களிப்பையும் இடையீட்டையும் நாம் செய்ய முடியும். அதற்கு நாம் தயார்.

30 ஆண்டுகால யுத்தத்தின் பின்னர், அதற்கு ஏதுவான உண்மைக்காரணியம் இத்தகைய நிலைமைகள் மீள ஏற்படுவதை எவ்வாறு

தவிர்க்கலாம் என்பது பற்றிய பரந்த கலந்துரையாடல் எமது சமூகத்தில் ஏற்படவில்லை. ஒருவருக்கொருவர் குற்றம் சுமத்தப்படுவதே தொடர்ந்து இடம்பெறுகின்றது.

புதிய அரசியலமைப்பை நிர்மானிப்பதற்கு முன்னர் இது பற்றிய உண்மையான சமூகக் கலந்துரையாடல் ஏற்பட வேண்டாமா ?

இதற்கு ஜெனீவா உதாரணத்தை எடுக்க முடியும். இது ஒரு கால்பந்தாக மாறியுள்ளது. ஒவ்வொருவரும் தாம் விரும்பியபடி விளையாடுகிறார்கள். அமெரிக்கா அவர்களுக்குத் தேவையான முறையில் விளையாடுகிறார்கள். அரசாங்கம் இது ஒரு மாபெரும் வெற்றி எனக் கூறி விளையாடுகின்றது. இது ஒரு காட்டிக்கொடுப்பு என்று கூறி அவர்களினுடைய தேவைக்கேற்ப விளையாடுகின்றனர். வடக்கின் இனவாதக் குழுக்கள் தமக்குச் தேவையான முறையில் இதனை அமுல்படுத்துகிறார்கள் இது உண்மையிலேயே இந்த நாட்டில் ஏற்பட்ட பாரிய சமூகப் பிரச்சினையாகும். இப்பிரச்சினையின் பின்னர் இதனால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இருக்கின்றனர். இவர்களில் அதிகப்படியானோர் வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்கள். சிங்கள முஸ்லிம் மக்களும் கணிசமான அளவு இருக்கின்றனர். உண்மையில் இவ்வாறாக போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நீதியை நிலைநாட்டும் நேர்மையான வேலைத்திட்டம் இன்னும் முன்வைக்கப்படவில்லை. தற்போது ஜெனீவா பிரேரணைகளில் இருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காக விடை தேடுகின்றது. அரசாங்கம் இதனையே செய்து வருகிறது. அரசாங்கத்திற்கு நேர்மையான தேவை இருந்திருந்தால், அமெரிக்காவின் பிரேரணைகள் மீது தொங்கிக்கொண்டிருக்க வேண்ணிய அவசியம் இல்லை. அந்தப் பிரேரணைக்கு முன்னரே இப்பிரச்சினையை இடையீடு செய்து இதன் சார்பில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். உண்மையைக் கண்டறியும் ஆணைக்குழுவை நிறுவி இலங்கையின் சார்பில் நேர்மையான யோசனைகளை முன்வைத்திருக்கலாம். அமெரிக்கா முன்வைத்த பிரேரணையில் தொங்கிக்கொண்டு தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சிப்பதாகவே இது அமைகிறது. உண்மையில் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட

தீர்மானங்களுக்கு பங்களிப்புச் செய்யும் ஓர் அதிகாரத்தைகிராம மட்டத்திற்கு கிடைக்கும் ஓர் அமைப்பென நாம் நம்புகின்றோம்.

வரலாற்றில் அரசியலமைப்பு உருவாக்கங்களை நோக்கும் போது, அது ஒரு பிரிவினரின் தேவைக்கு ஏற்ப இடம்பெற்றுள்ளமையே நாம் காணுகின்றோம். புதிய அரசியலமைப்பை சிருஷ்டிக்கும் வழிமுறை பற்றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

அனைத்து மக்களுடைய கருத்துக்களை கண்டறிவது மிகச் சிறந்தது. அது மிகவும் நியாயமான ஜனநாயக முறையாகும். கருத்துக்களை கண்டறிதல் என்பது சாதாரண மக்கள் தமது கருத்துக்களைக் கூறமாட்டார்கள். கல்வியியலாளர்களும் தொழில்வான்மையாளர்கள் எழுத்து மூலம் முன்வைப்பார்கள். கிராம

மக்களுக்கு நீதியை நிலைநாட்டுவதற்கு நேர்மையான ஒரு வேலைத்திட்டத்தை இதுவரை ஆரம்பித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏன் யுத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது ? அதற்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் என்ன ? என உண்மையில் இதுவரை நேர்மையாக ஆராயப்படவில்லை. எல்.எல்.ஆர்.சி ஆணைக்குழுவும் 2009 பெப்ரவரி 19ம் திகதியே கவனத்தில் எடுத்தது. ஆனால் உண்மைக்காரணங்கள் அதற்கு முன்னர் இருந்து வந்துள்ளது. யுத்தம் ஏற்படுவதற்கான பொருளாதார காரணிகள் யாவை ? புறக்கணிக்கப்பட்ட பாரபட்சம் காட்டப்பட்ட விடயங்கள் யாவை என சிறந்த பகுப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும். எதிர்காலத்திலும் அவ்வாறு ஏற்படாத வகையில் இடையீடு செய்ய வேண்டும். ஒரு பிரச்சினை ஏற்படுவதாக இருந்தால் காரணிகள் இன்றி பிரச்சினைகள் எழமாட்டாது. அதற்கான பல காரணிகள் இருக்க வேண்டும் ஆகவே இக்காரணங்களை நீக்குவதற்கு சிறந்த பரந்த கலந்துரையாடல் நடத்தப்பட வேண்டும். அது பற்றி ஓர் பகுப்பாய்வைச் செய்து விடை தேட வேண்டும். வரலாறு முழுவதுமே ஒட்டு வேலைகளே செய்யப்பட்டிருந்தன.

எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் நாம் சிங்கள, வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்கள் என அடிப்படையில் பேசி வருகிறோம். பெருந்தோட்டத் துறையைச் சார்ந்த தமிழ் மக்களையும் வேறு சில சிறுபான்மையினங்களை நாமும் கைவிட்டு விடுகிறோம். அரசியல் அமைப்பில் உள்ளடக்க வேண்டாமா?

தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக நாம் 1986 இல் எமது கட்சியின் நிலைப்பாட்டை முன்வைத்தோம். இலங்கையில், மிக அதிக அளவில் ஒருக்கு முறைக்கு ஆளான மக்கள் பெருந்தோட்ட துறையைச் சார்ந்த மக்களே என நாம் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டோம். வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்க வேண்டிய பிரச்சினை ஒன்று நஷ்ட அதனை வி பாரமான ஒது பிரச்சினை பெருந்தோட்டத் துறை மக்களுக்கு இருக்கிறது. மொழிப் பிரச்சினை உட்பட உரிமைகளைப் பற்றியே வடக்கில் பேசப்படுகிறது. பெருந்தோட்டத் துறையைப் பொருத்தவரையில் வாக்குகள் இல்லாத பிறப்புச் சான்றிதழ் இல்லாத பல இலட்சம் மக்கள் பெருந்தோட்டங்களில்

வாழ்கின்றனர். பிறப்புச் சான்றிதழில் தொடர்ந்தும் இந்தியத் தமிழர் என்றே எழுதப்படுகிறது. அப்படி எழுதுவதே தவறு. இதிலிருந்தே தாம் இலங்கையர்கள் என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு ஏற்படமாட்டாது. அவர்களுடைய பொருளாதார வீடமைப்பு பிரச்சினைகள் மிகவும் பாரதாரமானவை எங்களுடைய பொருளாதாரத்தை முழுமையாக நெறிப்படுத்துவதும் வருமானத்தை கொண்டுவருவதும் பெருந்தோட்ட மக்களே அதே சமயம் அதிக பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்களும் ஒருக்கப்பட்டுள்ளவர்களும் அவர்களே. அவர்கள் சார்பில் குரல் எழுப்புவதற்கு அதிக எண்ணிக்கையில் ஒருவரும் கிடையாது. பெருந்தோட்ட மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பயன்படுத்தி பெருந்தோட்டத் துறை அரசியல்வாதிகள் சுகபோக வாழ்க்கையை அனுபவித்து வருகின்றனர். அவர்களுடைய உண்மைப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இடையீடு செய்வதற்கு ஒருவரும் இல்லை. பறங்கியர் மலே இனத்தவர் போன்ற மக்களின் அடையாளங்களும் கலாசார வேறுபாடுகளும் பற்றி தனித்துவமான ஒரு கலந்துரையாடல் இடம்பெறுவதில்லை. அரசியலமைப்பு மூலமும் சட்டங்கள் மூலமும் இவை உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த மக்களைப் பற்றிப் பேசுவதாயின், பத்தரமுல்லை போன்ற பிரதேசங்களில் மலே அல்லது ஜாவா இனத்தைச் சார்ந்த ஒருவர் இறந்தால் அவர்களுக்கென ஒரு மயானம் கூட கிடையாது. இப்படியான பிரச்சினைகள் எமக்குத் தோன்றுவதில்லை. இவ்வாறான பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. உரிமைகள் நிலைநாட்டப்படும் போது சகல மக்களினமும் உரிமைகளைப் பற்றி நாம் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

மக்கள் விடுதலை முன்னணி புதிய அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கும் யோசனைகள் உண்டா ?

ஏற்கனவே எமக்கு பல யோசனைகள் உண்டு நாம் இன்னும் அந்த யோசனைகளை ஒழுங்குபடுத்தவில்லை. தற்போது நாம் 20 விடயங்களை அடையாளம் கண்டுள்ளோம். அவற்றை தேசிய மட்டத்தில் கலந்துரையாடி பெறுகிறோம். அரசியல் அமைப்பு உருவாகும் வரை இந்த விடயங்களை தாமதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. துரிதமாகச் செயற்பட வேண்டிய விடயங்கள். அரசியலமைப்பைத் தயாரிப்பதற்காக அரசாங்கம் ஓர் ஆரம்பத்தை வழங்கினால் எம்மால் இயன்றவரை குறிப்பிட்ட யோசனைகளை உள்ளடக்கி அவற்றை சமர்ப்பிப்போம்.

கலந்துரையாடல்:

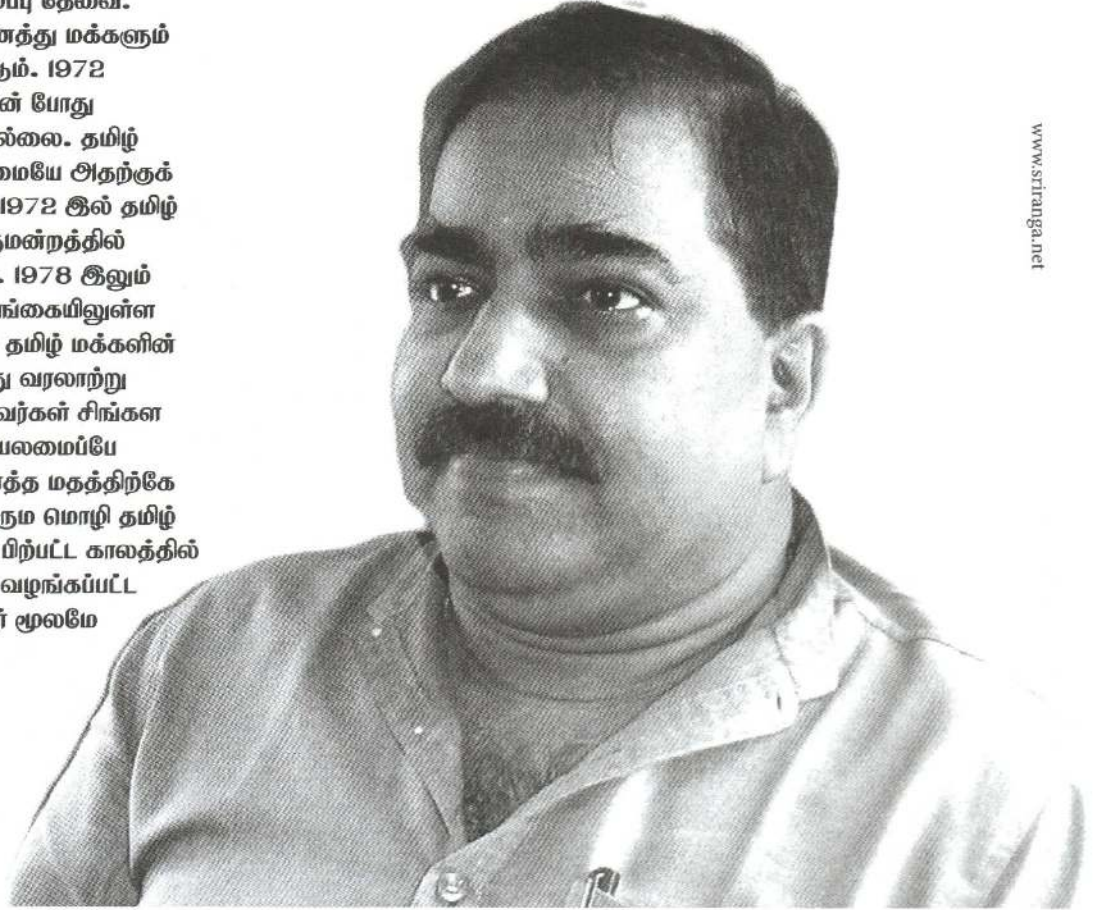
லஹிறு கித்தலகம.

சுயாட்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியலமைப்பு மாற்றம் தேவை

“

கட்டாயமாக புதிய அரசியலமைப்பு தேவை. அரசியலமைப்பு விடயத்தில் அனைத்து மக்களும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட வேண்டும். 1972 மற்றும் 1978 அரசியலமைப்புகளின் போது தமிழ் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கவில்லை. தமிழ் மக்களின் கருத்துக்களை ஏற்காமையே அதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. எனவே 1972 இல் தமிழ் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் பாராளுமன்றத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்படுகின்றது. 1978 இலும் சீது நடந்தது. அதற்கமைய இலங்கையிலுள்ள எந்தவொரு அரசியலமைப்பிற்கும் தமிழ் மக்களின் பங்கேற்பு இடம்பெறவில்லை. சீது வரலாற்று உண்மையாகும். சிங்களத் தலைவர்கள் சிங்கள மக்களுக்குத் தயாரித்த ஓர் அரசியலமைப்பே இன்றும் அமுலில் உள்ளது. பௌத்த மதத்திற்கே முன்னுரிமை. சிங்களமே அரசு கரும மொழி தமிழ் மொழியும் அரசு கரும மொழி என பிற்பட்ட காலத்தில் கூறப்பட்டாலும் அவை இயல்பாக வழங்கப்பட்ட உரிமைகள் அல்ல. போராட்டங்கள் மூலமே அவை வென்றெடுக்கப்பட்டன.

சுரேஷ் பிரேமசந்திரன்
தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு

www.strangar.net

புதிய அரசியலமைப்பு ஏன்
தேவைப்படுகின்றது. ?

கட்டாயமாக புதிய அரசியலமைப்பு தேவை. அரசியலமைப்பு விடயத்தில் அனைத்து மக்களும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட வேண்டும். 1972 மற்றும் 1978 அரசியலமைப்புகளின் போது தமிழ் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கவில்லை. தமிழ் மக்களின் கருத்துக்களை ஏற்காமையே அதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. எனவே 1972 இல் தமிழ் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் பாராளுமன்றத்தில் இருந்து

வெளியேற்றப்படுகின்றது. 1978 இலும் இது நடந்தது. அதற்கமைய இலங்கையிலுள்ள எந்தவொரு அரசியலமைப்பிற்கும் தமிழ் மக்களின் பங்கேற்பு இடம்பெறவில்லை. இது வரலாற்று உண்மையாகும். சிங்களத் தலைவர்கள் சிங்கள மக்களுக்குத் தயாரித்த ஓர் அரசியலமைப்பே இன்றும் அமுலில் உள்ளது. பௌத்த மதத்திற்கே முன்னுரிமை. சிங்களமே அரசு கரும மொழி தமிழ் மொழியும் அரசு கரும மொழி என பிற்பட்ட காலத்தில் கூறப்பட்டாலும் அவை இயல்பாக வழங்கப்பட்ட உரிமைகள்

அல்ல. போராட்டங்கள் மூலமே அவை வென்றெடுக்கப்பட்டன. இவ்வாறாக பல விடயங்களைக் கூற முடியும். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும் போது இலங்கை கொடுமான ஒரு யுத்தம் நிகழ்ந்தது. தமிழ் மக்களுக்கு சம உரிமை வழங்கப்படாமை. அதற்கு ஒரு காரணமாகும். தமிழ் மக்களின் சமயம், மொழி, கலாசாரம், பொருளாதாரம் வாழும் உரிமை ஆகிய அனைத்து விடயங்களையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தமிழ் மக்கள் இரண்டாம் தரப் பிரஜைகளாக

காட்சி செலுத்தப்பட்டார்கள் எனவே தமிழ் மக்களுக்கு வேறு வழிமுறை இல்லாத காரணத்தினால் வேறு வகையான ஆட்சி முறை அவசியம் என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்தனர். நான் முன்னர் கூறிய விடயங்கள் நேர்மையாக நிறைவேற்றப்படாததன் காரணமாகவே தனியாக ஒரு அரசு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலைப்பாடு ஏற்பட்டது. தனி அரசு கோரி பல இலட்சக் கணக்கான மக்கள் உயிர் தியாகம் செய்துள்ளனர். எனவே இது பற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துவதாக இருந்தால் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண முடியும். புதிய அரசியலமைப்பு புதிய கலாசாரத்தை உருவாக்குவதாயின் தமிழ், சிங்களம், முஸ்லிம் ஆகிய அனைத்து இனங்கள் மத்தியிலும் ஒற்றுமையையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் அரசியல் கலாசார பொருளாதார விடயங்கள் ஊடாக சுய ஆட்சியை ஏற்படுத்த முடியும். இலங்கை பல்தேசிய, பல மதங்களை அனுஷ்டிக்கும் மக்கள் வாழும் ஒரு நாடு என்ற வகையில் அவரவர்களின் அடையாளத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவரவர்களுக்கு சுய ஆட்சியை வழங்கக் கூடிய அரசியலமைப்பை உருவாக்க வேண்டும். அவ்வாறு இடம்பெறாவிட்டால் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் கொண்ட அரசியலமைப்பாக அதனை ஏற்க முடியாது. எனவே நாம் இந்த அரசியலமைப்பு, மற்றும் அரசியலமைப்புச் சபை உருவாவதற்கு முன்பு தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக அரசாங்கமும் தமிழ் அரசியற் பிரதிநிதிகளுக்குமிடையே இனப்பிரச்சினை தொடர்பான கலந்துரையாடல் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அதன்போது இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுகள் பற்றியும் கலந்துரையாட வேண்டும். அதே சமயம் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் 18 ஆண்டுகள் ஒன்றிணைந்து இருந்தன. தற்போது அவ்வாறில்லை. அதே சமயம் அரசியலமைப்பிற்கான 13வது திருத்தத்தின் மூலம் தமிழ் மக்களின் உரிமைகள் முழுமையாக வழங்கப்படவில்லை. ஒற்றையாட்சி முறையைக் கைவிட்டு இணக்க அரசியலுக்கு அல்லது சமஷ்டி முறைமைக்கு நாம் செல்ல வேண்டும். காரணம் ஒற்றை ஆட்சியை அதிகாரம் சரியான முறையில் பகிரப்படமாட்டாது. அதிகாரம் மையப்படுத்தப்படுவது மாத்திரமே இடம்பெறும் இதன் போது ஓர் இடத்தில் அதிகாரம் குவிக்கப்படும் கொடுக்கல் வாங்கல் போன்ற நிலைமையே இது. ஆனால், சமஷ்டி முறையின் மூலம் அதிகாரம் பகிரப்பட்டால், தமிழ் மக்களின்

தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண முடியும். புதிய அரசியலமைப்பு புதிய கலாசாரத்தை உருவாக்குவதாயின் தமிழ், சிங்களம், முஸ்லிம் ஆகிய அனைத்து இனங்கள் மத்தியிலும் ஒற்றுமையையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் அரசியல் கலாசார பொருளாதார விடயங்கள் ஊடாக சுய ஆட்சியை ஏற்படுத்த முடியும். இலங்கை பல்தேசிய, பல மதங்களை அனுஷ்டிக்கும் மக்கள் வாழும் ஒரு நாடு என்ற வகையில் அவரவர்களின் அடையாளத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவரவர்களுக்கு சுய ஆட்சியை வழங்கக் கூடிய அரசியலமைப்பை உருவாக்க வேண்டும்.

பிரச்சினைகளை அவர்களே உரிய முறையில் ஆட்சி செய்ய முடியும். எனவே இலங்கை போன்றதொரு நாட்டில் சமஷ்டி ஆட்சி முறை சிறந்ததென நாம் கருதுகிறோம். இதன் காரணமாக வடக்கு கிழக்கை ஒன்றிணைத்தல், சமஷ்டி முறையை ஏற்படுத்துதல், அதன் போது எந்தெந்த அதிகாரங்களை பகிர்ந்துகொள்வது போன்ற விடயங்கள் தொடர்பான சட்டங்களையும் ஏற்பாடுகளையும் மேற்கொள்ள முடியும். காணி நிதி ஒதுக்கீடு, வரி அறவிடுதல், போன்ற விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்ட முழுமையான அதிகாரம் தொடர்பான ஓர் அதிகாரப்பகிர்வு இருத்தல் வேண்டும். சமூக, பொருளாதார, அபிவிருத்தி பற்றிய அனைத்து அதிகாரங்களும், தொழில் போன்ற விடயங்களிலும் இந்த விடயத்தில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய விடயங்கள் அரசியலமைப்பிற்கான 13வது திருத்தத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே இவற்றை புதிய அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்குவோமேயாயின் முதலில் தமிழ் தரப்பினருடன் கலந்துரையாட

வேண்டும். மேற்படி கலந்துரையாடல்கள் ஊடாக தீர்மானங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். இவ்விடயங்களுக்கு மேலதிகமாக அதிகாரத்தைப் பகிர்தல் மாகாணங்களில் மாத்திரமல்லாது மத்தியிலும் நிகழ்கின்றதா ? என்ற பிரச்சினை இருக்கிறது. காரணம் பெரும்பான்மையினர் சிங்களத் தலைவர்கள் என்ற காரணத்தினால் சிறுபான்மையினரை பெறும்பான்மை விரும்பியவாறு பயன்படுத்துகிறது. ஓர் அமைச்சைத் தருகிறோம். நாம் இவ்வாறாக செயற்படுவோம் என ஏமாற்றும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

அதிகாரப் பகிர்வு மத்தியிலும் மாகாணங்களிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுமா எனக் கலந்துரையாட வேண்டும். நிர்வாகக் கட்டமைப்பும் முக்கியமானது. இன்றைய நிலைமையைப் பொறுத்தவரை நிர்வாகக் கட்டமைப்பு ஆளுநரின் மூலம் பிரதேசச் செயலகத்தினூடாக, கிராம உத்தியோகத்தர்களுடாக மத்திய அரசு தனது நிர்வாக நடவடிக்கைகளை நடத்துகின்றது. மாகாண சபைக்கு எத்தகைய நிர்வாகக் கட்டமைப்பு இருக்கின்றது. இவை இரண்டுக்குமிடையே ஓர் உறவு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

ஆளுநர் முதலமைச்சரின் யோசனைகளை ஏற்பதில்லை. எனது பிரதானி கொழும்பிலிருப்பதாகவே அவர் கூறுகிறார். எனவே எனக்கு கட்டளை விடுக்க வரவேண்டும். ஓர் உதாரணத்தைக் கூறுவதாயின் முதலமைச்சர் கிராம உத்தியோகத்தர்க்கு அழுத்தம் கொடுக்க முடியாது. இல்லையாயின் இந்த வழிமுறை மாகாண சபை மூலம் அமுலாக்கப்படும் அதற்குப் பொறுப்புக் கூறும் சமாந்தர நிர்வாக முறை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போது மத்திய அரசாங்கம் மாகாண சபைகளுடாக செயற்படுகிறதா என்பது தெளிவாக இருக்க வேண்டும். இந்தியாவில் கீழ்மட்ட அரசு உத்தியோகத்தர்கள் மாநில நிர்வாகக் கட்டமைப்பின் கீழ் நிர்வகிக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு பொறுப்புக் கூறுவதில்லை. இந்த அனைத்து விடயங்கள் தொடர்பாக ஓர் இணக்கப்பாட்டிற்கு வருவதாயின் மாத்திரமே அரசியலமைப்புப் பற்றிய கலந்துரையாடலை நடத்த முடியும். அரசியலமைப்பு சபையை உருவாக்குவதற்கு முன்னர் இவ்விடயம் தொடர்பாக ஓர் உடன்பாட்டிற்கு வரவேண்டும்.

நீங்கள் கூறும் விடயத்தை அவசரமாக செயற்படுத்த முடியாது. எனவே இது எவ்வாறு அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும் என நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்.

இந்த அரசாங்கம் 100 நாள் வேலைத்திட்டத்தை முன்வைத்து தி.ம.க. என 19வது திருத்தத்தை சமர்ப்பித்து நல்லாட்சி அரசாங்கமாக தன்னை அடையாளம் காட்டியது. சில நல்ல வேலைகளையும் செய்துள்ளது. 20வது திருத்தம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஓர் அரசியலமைப்பு என்று கூறும் போது வாராந்திர சஞ்சிகையைப் போல அரசியலமைப்பைத் திருத்த முடியாது.

இலங்கை அரசு அரசியலமைப்பைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறது என்று நோக்கினால் ஜனாதிபதி முறையிலிருந்து பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி சக்திவாய்ந்த பாராளுமன்றத்தை உருவாக்க எதிர்பார்த்தது. இரண்டாவதாக தேர்தல் முறையில் மாற்றம் ஏற்படுத்த விரும்பியது. இவற்றை நாம் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளும் மாத்திரம் எமது நாட்டுப் பிரச்சினைகள் அல்ல. இந்த நாட்டின் பிரதான பிரச்சினை தேசிய இனப்பிரச்சினையாகும். ஆனால் இதுவரை அரசாங்கமோ அல்லது தேசிய அரசாங்கமோ தமிழ் தரப்பினருடன் தேசிய இனப்பிரச்சினையைப் பற்றி கலந்துரையாடி அதன் பின்னர் அரசியலமைப்பு பற்றி பேசுவோம் என இதுவரையும் கலந்துரையாடவில்லை. இதிலிருந்து என்ன புரிகிறது. தேசிய இனப்பிரச்சினை முக்கியமானதென அவர்கள் ஒருவரும் கருதவில்லை. யுத்தமொன்று ஏற்பட்டு இவ்வளவு பெரிய அழிவு ஏற்பட்ட பின்னரும் அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் தேசிய இனப்பிரச்சினையை புரிந்துகொண்டுள்ளார்கள் என்பது சிக்கலானது. ஐக்கிய தேசிய கட்சியோ அல்லது ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திர கட்சியோ லிபரல் சிந்தனையாளர்களோ ஒற்றையாட்சியின் மூலம் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணலாம் என்றே சிந்திக்கின்றனர். ஆனால் ஒற்றையாட்சியின் மூலம் இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண முடியாது என்பது அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும் ஒற்றையாட்சியின் கீழ் பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியாது. 13வது திருத்தத்தை முழுமையாக செயற்படுத்துவதாயிருந்தால் அரசியலமைப்பை மாற்றியமைக்க வேண்டும். ஒற்றையாட்சியின் மூலம் மாத்திரம் இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண முடியுமென்பது யதார்த்தபூர்வமானதல்ல அத்தகைய ஒரு பின்னணியின் கீழ் திடீரென ஒரு சிலர் கலந்துரையாடி புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்க வேண்டும் என்பது ஒரு நல்ல வேலை அல்ல.

அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்படும் போது அது பிரஜைகளின் கருத்துக்களினூடாகவே உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பது உலகம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இது பற்றி நீங்கள்

சிவில் சமூகத்தின் பங்களிப்பு அரசியலமைப்பு அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தின் போது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மறுபுறம் அடிப்படை உரிமைகளை அரசாங்கம் என்ற வகையில் ஏற்றுக்கொண்டால் அது நல்லது. இலங்கை பன்மைத்துவ இனங்களும், பல மதங்களும் கொண்ட ஒரு நாடு என்பதை அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதன் காரணமாக இதை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாததன் காரணமாக வரலாறு முழுவதும் நாம் ஒரு யுத்தத்தை எதிர்நோக்கினோம். புதிய அரசியலமைப்பு மீண்டும் மனிதர்களிடையே யுத்தம் ஏற்படாத ஒரு அரசியலமைப்பாக அமைய வேண்டும்.

என்ன கருதுகின்றீர்கள் ?

உண்மையில் சிவில் சமூகத்தின் பங்களிப்பு அரசியலமைப்பு அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தின் போது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மறுபுறம் அடிப்படை உரிமைகளை அரசாங்கம் என்ற வகையில் ஏற்றுக்கொண்டால் அது நல்லது. இலங்கை பன்மைத்துவ இனங்களும், பல மதங்களும் கொண்ட ஒரு நாடு என்பதை அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதன் காரணமாக இதை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாததன் காரணமாக வரலாறு முழுவதும் நாம் ஒரு யுத்தத்தை எதிர்நோக்கினோம். புதிய அரசியலமைப்பு மீண்டும் மனிதர்களிடையே யுத்தம் ஏற்படாத ஒரு அரசியலமைப்பாக அமைய வேண்டும். மக்களின் பாதுகாப்பு சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி ஆகிய விடயங்களை உறுதிப்படுத்தும் அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய அடிப்படைக் கருத்துக்கள் இருக்குமாயின் கட்டாயமாக அரசியலமைப்பு தயாரிக்கப்படும் போது பொது மக்களின் அபிப்பிராயங்கள் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும் இதனை எப்படிச் செய்யப் போகின்றோம். என்பது

முக்கியமாகும். அரசியலமைப்புக் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடன் உரையாட வேண்டும். சரியான அரசியல் தீர்வு முன்வைக்கப்பட்டால் மாத்திரமே ஐக்கிய இலங்கையை உருவாக்க முடியும். என்பது தமிழ் மக்களின் கருத்தாகும். ஏற்கனவே அமுலில் உள்ள அரசியலமைப்பை திருத்துவதா அல்லது புதிய அரசியலமைப்பை அறிமுகப்படுத்துவதா என்பது நிச்சயமில்லை. எதைச் செய்தாலும் சிவில் சமூகத்தின் கருத்துக்களை உள்வாங்கியே இது செய்யப்பட வேண்டும்.

இதுவரை நிலவிய எந்தவொரு அரசியலமைப்போ அல்லது தற்போது அமுலில் உள்ள அரசியலமைப்போ இலங்கை தேசத்தைக் கட்டியெழுப்ப உதவவில்லை. இதுபற்றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

இந்தியா போன்ற நாடுகள் பிரித்தானிய ஆட்சியின் முன்னர் சிறுசிறு நாடுகளாக அல்லது பிரிவுகளாக ஆட்சி செய்யப்பட்டன. இந்தியாவில் சுமார் 500 க்கும் மேற்பட்ட தனித்தனி இராச்சியங்கள் இருந்தன. பிரித்தானியர் இந்தியாவைக் கைப்பற்றிய பின்னர் தமது நிருவாகத்தை வசதிப்படுத்தும் முகமாக அதனை பல மாகாணங்களாக வகைப்படுத்தி ஆட்சிபுரிந்தனர். அதன்பின்னர் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் உதவியுடன் “வெள்ளையனே வெளியேறு” என்ற கோஷத்தை முழு இந்தியாவிலும் ஒலிக்கச் செய்தனர். சுதந்திரத்தின் இக் குரல் முழு இந்தியாவிலும் தேசியத்துவத்தைக் கட்டியெழுப்பியது. மொழிவாரியான மாநிலங்களுக்கு சுதந்திரமாகச் செயற்படும் உரிமையை வழங்கி இந்தியாவின் தேசியத்துவத்தை அவர்கள் பேணிப் பாதுகாத்தனர். இவ்வாறு செய்திருக்காவிட்டால் இந்தியா பல கூறுகளாக பிளவுபட்டு இருக்கும். இதன் மூலமே இந்தியா என்ற ஐக்கிய நாடு உருவானது. முதல் இந்தியர் என்ற பின்னரே அவர்கள் ஹிந்தியா, தெலுங்கா, தமிழா என்று கூறுவர். அதேசமயம் இன்றும் இந்திய மாநிலங்களில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு பல ஆணைக்குழுக்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியா ஒட்டுமொத்த சமஷ்டி ஆட்சியென நாம் கூறமுடியாது. தேசியத்துவம் சுதந்திரப் போராட்டத்தின்மூலம் ஏற்பட்டாலும் தொடர்ந்தும் சில மாநிலங்களில் அதிகாரத்தைக் கூடுதலாக வழங்க வேண்டுமெனக் கோருகிறார்கள். ஏனெனில் இந்த அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளின்போது தடைகள் இருக்க முடியாது. அதிகாரம் வழங்கப்படா

விட்டால் சில இடங்களில் அபிவிருத்தி செயலிழந்து விடும். என்னைப் பொறுத்த வரையில் இந்திய மாநிலங்களில் அதிகாரத்தை மேலும் அதிகரிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இவ்வாறு நோக்குகையில் இலங்கை சுதந்திரத்தின் பின்னர் சிங்கள பெளத்த மேலாதிக்கம், மதவாதம் என்பவற்றிற்கு அமைய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டனவேயொழிய ஏனைய இனங்களை ஒற்றுமைப்படுத்த ஆட்சியாளர்கள் தவறிவிட்டனர். இந்த விஷயத்தில் இடதுசாரிகளும் வெற்றிகரமாக செயற்படவில்லை. எனவே இலங்கை என்ற தேசியத்துவம் இங்கு வேரூன்றவில்லை. சிங்கள இனம், தமிழினம் எனக் கூறினரேயொழிய நாம் இலங்கையர் என்ற நிலைப்பாடு மேலோங்கவில்லை. இன்றும் பல விடயங்களை எடுத்து நோக்குகையில் நீங்கள் சிங்களவரா? தமிழலரா? முஸ்லீமா? என்ற விடயங்களே முன்னிலைப்படுத்தப்படுகின்றன. இன்று அது ஓரளவு குறைந்துள்ளது. இந்த நாடு என்னுடைய நாடு என்று எப்போது சிந்திக்கின்றோமோ அன்றுதான் தேசியத்துவம் உருவாகும். இந்த பூமியின் உரிமை மற்றும் சமாதானம் என்று ஏற்படுமோ அன்றுதான் இது எனது நாடு என்ற தேசிய உணர்வு ஏற்படும். இதைத் தவிர வேறெந்த வகையிலும் தேசியத்துவம் ஏற்பட மாட்டாது.

புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கும்போது வேறு நாடுகளிடம் இருந்து நாம் பெறக்கூடிய முன் உதாரணங்கள் யாவை?

இன்று சிலர் தென்னாபிரிக்கா, கென்னியா போன்ற நாடுகளின் அரசியலமைப்பு பற்றி பேசுகின்றனர். அவற்றில் சில நல்ல அம்சங்கள் உண்டு என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். இக் கலந்துரையாடலில் ஏன் இந்த ஒற்றையாட்சி நாடுகள் மாத்திரம் உதாரணமாக எடுக்கப்படுகின்றன. கனடா, சுவீற்சலாந்து, அவுஸ்திரேலியா போன்ற பல நாடுகளில் பல்வகைமை கொண்ட சமஷ்டி முறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றிலும் சிறந்த அரசியலமைப்புகள் அமுலில் உள்ளன. அந்த முன்னுதாரணங்களை நாம் எடுக்கலாம்.

தென்னாபிரிக்காவில் ஒரு குறிப்பிட்ட இனமோதல் இருந்தது. அது பிற்பட்ட காலத்தில் உண்மையைக் கண்டறியும் ஆணைக்குழு மூலம் பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டன. அவர்களுடைய சூழ்நிலைக்கேற்ப ஒற்றையாட்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் அரசியலமைப்பு உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது. ஆனால் எமது நாட்டைப்

தமிழ் மக்களின் அபிலாஷை சமஷ்டி ஆட்சி முறையாகும். இங்கு பெரும்பான்மை சிங்கள அரசியல்வாதிகள் இதனை கடுமையாக எதிர்க்கின்றனர். ஓரளவு காலம் எடுத்தாலும் சீதுபற்றி அவர்களுக்குப் புரிய வைக்கவேண்டியது முக்கியமாகும். சமஷ்டி என்ற வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் நாட்டை பிரிக்கப் போகின்றார்கள் என சிங்கள மக்கள் அஞ்சுகின்றனர். சிங்களச் சமூகம் எம்மை ஒற்றையாட்சி என்ற கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும்வரை எமக்கு ஒரு தனி அரசு வேண்டுமென நாங்கள் யோசிக்கலாம். எமக்கு சமத்துவமான முறையில் அரசியல் தீர்வு வழங்கப்படுமேயாகில் பிரச்சினையைக் குறைத்துக்கொள்ள முடியும். இதனை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

”

பொறுத்த வரையில் ஒற்றையாட்சி என்பது இங்குள்ள பெரும்பான்மை மக்களின் இரத்தத்தில் ஊறிய ஓர் எண்ணக்கருவாக மாறியுள்ளது. இதில் ஒரு மனமாற்றம் ஏற்பட வேண்டும்.

சிங்கப்பூர் போன்ற ஒரு நாட்டில் சமஷ்டி ஆட்சி இல்லாவிட்டாலும் பன்மைத்துவ சமூகம் முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும் அனைத்து இனங்களின் உரிமைகளைப் பேணக்கூடிய வகையில் நிர்வாகம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இலங்கைக்கு உசிதமான முறையிலான ஓர் அரசியலமைப்பே ஏற்றதாகும்.

புதிய அரசியலமைப்பிற்கு தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு எந்த வகையில் பங்களிப்புச் செய்யும் என எதிர்பார்க்கின்றீர்கள்?

தமிழ் மக்களின் அபிலாஷை சமஷ்டி ஆட்சி முறையாகும். இங்கு பெரும்பான்மை சிங்கள அரசியல்வாதிகள் இதனை கடுமையாக எதிர்க்கின்றனர். ஓரளவு காலம் எடுத்தாலும் இதுபற்றி அவர்களுக்குப் புரிய வைக்கவேண்டியது முக்கியமாகும். சமஷ்டி என்ற

வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் நாட்டை பிரிக்கப் போகின்றார்கள் என சிங்கள மக்கள் அஞ்சுகின்றனர். சிங்களச் சமூகம் எம்மை ஒற்றையாட்சி என்ற கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும்வரை எமக்கு ஒரு தனி அரசு வேண்டுமென நாங்கள் யோசிக்கலாம். எமக்கு சமத்துவமான முறையில் அரசியல் தீர்வு வழங்கப்படுமேயாகில் பிரச்சினையைக் குறைத்துக்கொள்ள முடியும். இதனை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ரணில் விக்கிரமசிங்க போன்ற நிபுணத்துவ அறிவுகொண்ட ஒரு தலைவரும் ஒற்றையாட்சி என்ற எண்ணக்கருவையே தனது நிலைப்பாடாகக் கொண்டுள்ளார். இத்தகைய சூழ்நிலையில் அதிகாரப்பகிர்வு எவ்வாறு இடம்பெறும். புதிய அரசியலமைப்பை நோக்கி நாம் செல்லும்போது தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதையே நாம் முன்னோக்காகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். எனவே சிவில் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களுக்கும், புத்தஜீவிகளுக்கும் ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது. பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வை நாடி புதிய அரசியலமைப்பை முன்னெடுப்பதற்கு உரிமை உண்டு. பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காமல் தன்னிச்சையாக உருவாக்கப்படும் அரசியல் யாப்புக்களை மற்றவர்கள் ஏற்க வேண்டுமெனக் கூறுவது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியமானது?

அரசியலமைப்பைத் தயாரித்து தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுகளைக் கலந்துரையாட முடியாது. அப்படி நடந்தேறினால் எமது தேசிய இனப்பிரச்சினைபற்றி திருத்தங்களைத்தான் கொண்டுவர நேரும். எனவே இருக்கக் கூடிய பாரிய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். அவ்வாறு இடம்பெறாவிட்டால் தேர்தல் முறையை மாற்றியமைக்கும் பாராளுமன்ற அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தும் சிங்கள சமூகத்தின் அபிலாஷைகளுடனான ஓர் அரசியலமைப்பைத் தயாரிக்கவே எம்மால் முடியும். இந்த தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு முன்னுரிமை வழங்கி சகல ஊடகங்கள்மூலம் இதுபற்றி கலந்துரையாட வேண்டும். அதன்மூலம் மாத்திரமே இப்பிரச்சினையை சமூகமயப்படுத்த முடியும்.

கலந்துரையாடல்:
ஜே.சுரேஷ் குமார்

இக்கலந்துரையாடல் 2015 டிசம்பர் மாதத்தில் இடம்பெற்றது என்பதைக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

அரசியலமைப்பை மறுசீரமைப்பதற்கு பொது மக்களின் கருத்துக்களைக் கோரல்

அரசியலமைப்பை மறுசீரமைப்பதற்கு பின்வரும் விடயங்களைப் பற்றி பொதுமக்களின் கருத்துக்களைக் கோரும் அதேவேளை, ஒவ்வொரு தலைப்பின்கீழ் தனித்தனியாக கருத்துக்களை வெளியிடுவது உசிதமானது. ஆனால், ஒரே கடித உறையில் இக் கருத்துக்களை எழுதி அனுப்பலாம்.

உத்தேச தலைப்புக்கள்

1. அரசின் இயல்பு
2. ஆட்சி முறையின் வடிவம் (நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமை / பாராளுமன்ற முறைமை)
3. அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பு
4. பிரஜா உரிமை, சமயம், அடிப்படை உரிமைகள், மற்றும் கடமைகள், மொழிஉரிமை, அரசு கொள்கைகள் மீதான நெறிப்படுத்தும் கோட்பாடுகள்.
5. சட்டவாக்கத்துறை (தனியொரு சபை / இரண்டு சபைகள்)
6. பாராளுமன்றத்தின் சுயாதிபத்தியம் / அரசியலமைப்பின் உன்னதமான தன்மை
7. சட்டவாக்கத்துறை, நிறைவேற்றுத்துறை மற்றும் நீதித்துறை என்பவற்றிற்கிடையே அதிகார வேறாக்கம்
8. நீதித்துறையின் சுயாதிபத்தியமும், நீதித்துறையின் கட்டமைப்பும்
9. அரசியலமைப்புப் பேரவை
10. அதிகாரப் பங்கீடு, அதிகாரப் பரவலாக்கம் மற்றும் உள்ளூராட்சி
11. மையத்தின் அதிகாரப் பங்கீடு
12. அரசியலமைப்புச் சபை மற்றும் சுயாதீன ஆணைக்குழுக்கள்
13. அரசாங்க சேவை
14. தேர்தல் மறுசீரமைப்பு
15. சட்டவாக்கத்தின் நீதித்துறை நோக்கம்
16. பாராளுமன்ற முறைமையின்கீழ் ஜனாதிபதியின் அதிகாரம்
17. பாராளுமன்ற முறைமையின்கீழ் ஜனாதிபதி நியமிக்கப்படுதல்
18. பொதுமக்களின் பாதுகாப்பு
19. நிதிப் பயன்பாடு
20. வேறு விடயங்கள்

மேற்குறிப்பிட்டபடி உரிய பிரேரணைகள் தபால், ஃபக்ஸ், ஈமெயில் மற்றும் Your Constitution.lk என்ற இணையத்தளம் ஊடாக 2016 பெப்ரவரி மாதம் 10 ஆந்திகதி அல்லது அதற்குமுன் கிடைக்குமாறு அனுப்புதல் வேண்டும்.

தவிசாளர்,
அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பிற்கான மக்கள் கருத்துக்களைப் பெறும் குழு
விசும்பாய், கொழும்பு - 02
தொலைபேசி : 011 2437676 ஃபக்ஸ் : 011 2328780
மின்னஞ்சல் : constitutionalreforms@gmail.com
இணையதளம் : yourconstitution.lk

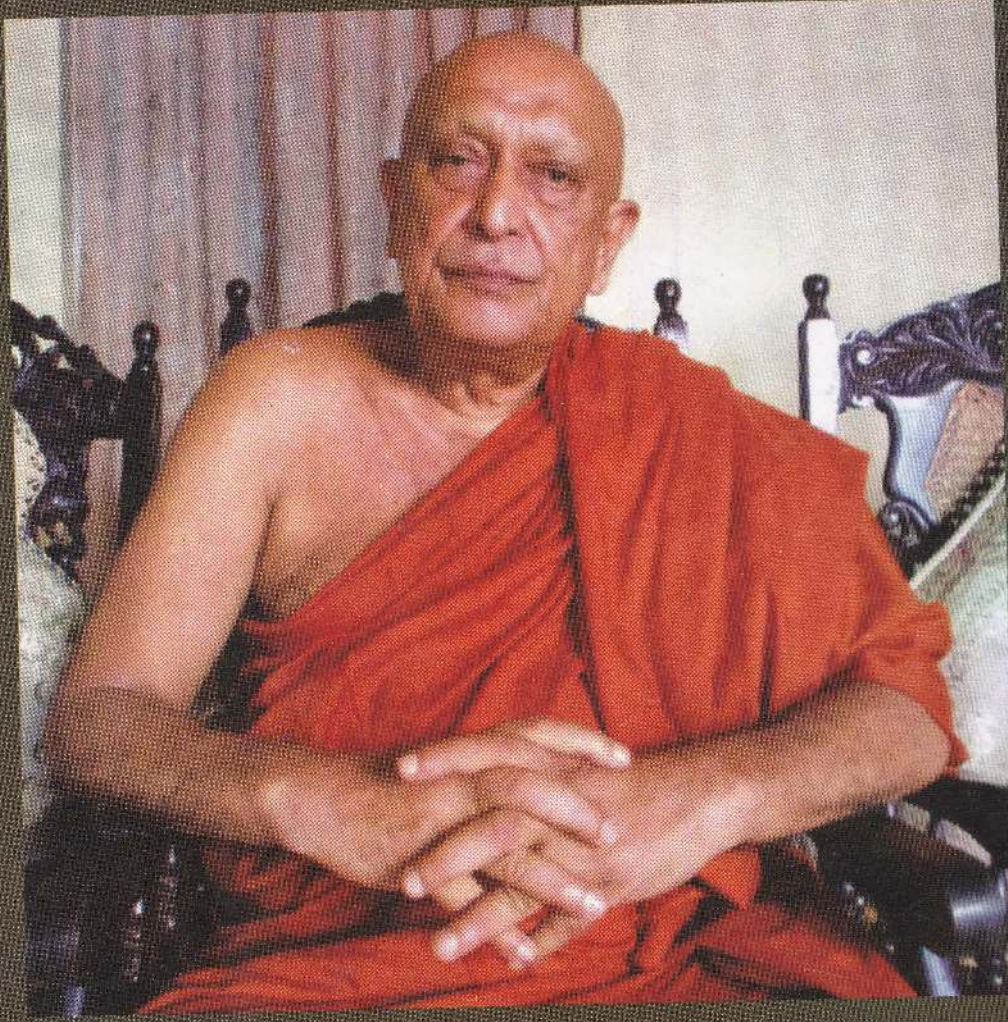

Photo Source: www.orientalnet.net

சோல்பரி அரசியல் யாப்பில் இருந்து 1972 மற்றும் 1978 வரையான அரசியலமைப்புக்கள். குறுகிய, மக்கள் பங்குபற்றலின்றி உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக்களாகவே இயற்றப்பட்டுள்ளன. புதிய அரசியலமைப்பிற்கு இதே நிலைமையை ஏற்படுத்த நாம் விரும்பவில்லை. புதிய அரசியலமைப்பிற்காக அனைவரது கருத்துக்களையும் பெறுவதே மிகச் சிறந்ததாகும்.

- வண.சோபித தேரர் -

(2013 ஆகஸ்ட், செப்டெம்பர் சமாதான நோக்கு சஞ்சிகை)

